

குடியியலும் அரசாங்கமும்

[மூன்றாம் பாகம்]

பொதுத்தராதர வகுப்பு, சர்வகலாசாலைப் பிரவேச
வகுப்புகளுக்குரியது.

ஆக்கியோன்:

அ. விசுவநாதன் ஐ.ஈ.

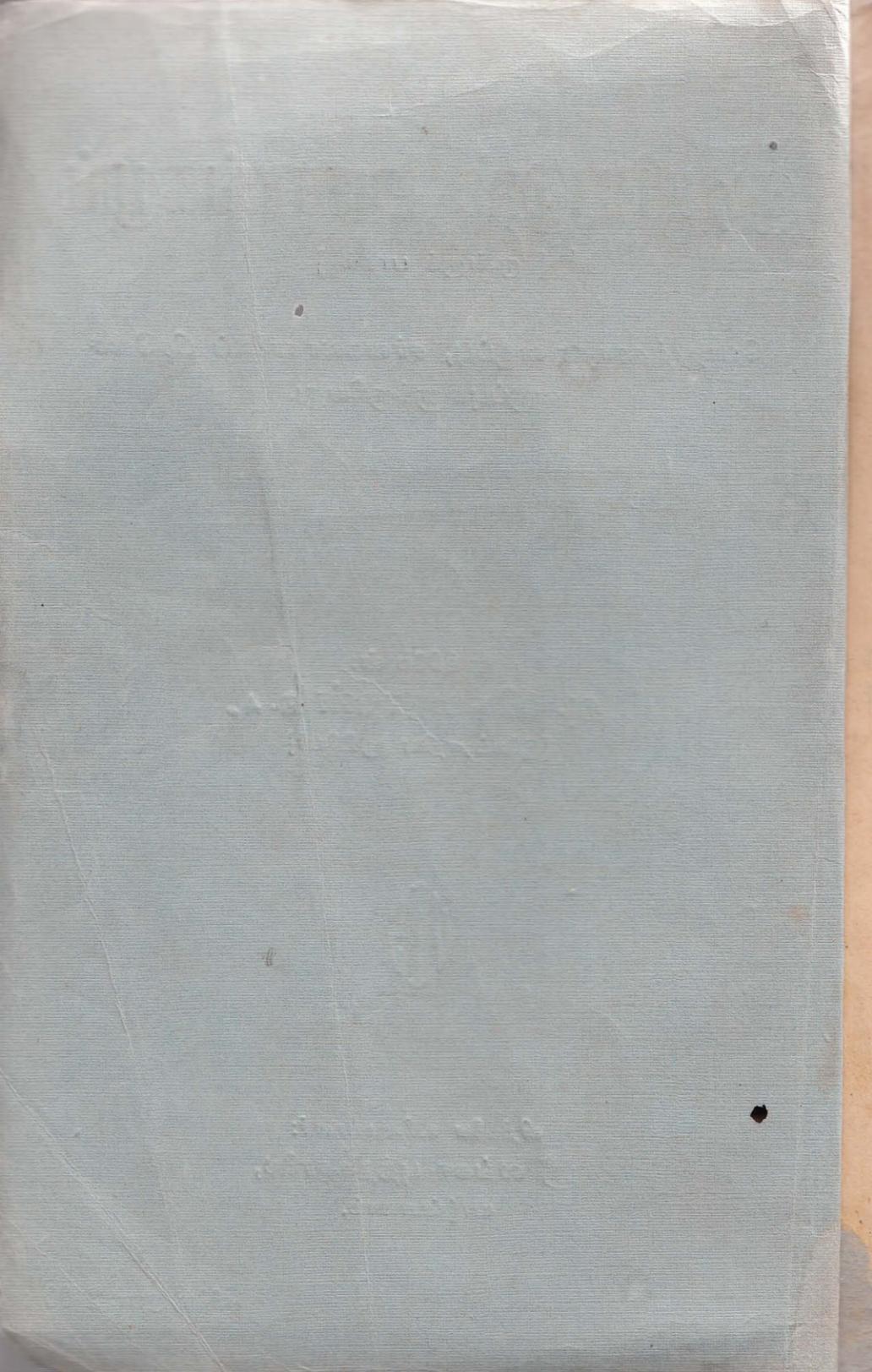
[இளைப்பாறிய ஆசிரியர்]

விற்பனை உரிமையாளர்:

புநீ லங்கா புத்தகசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 2-00

குடியியலும் அரசாங்கமும் — ஐப்பசி 1964
(முன்றும் பாகம்)

பதிப்புரிமை ஆக்கியோனுக்கே

அச்சுப்பதிப்பு:
ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம்,
288, ஆஸ்பத்திரி வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா 2-00

குடியியலும் அரசாங்கமும் (மூன்றாம் பாகம்)

பொதுத் தராதர வகுப்பு
சர்வகலாசாலைப் பிரவேச வகுப்பு ஆகியவற்றிற்குரியது.

ஆக்கியோன்:

அ. விசுவநாதன் B. A.
[இளைப்பாறிய ஆசிரியர்]

பிரசுரம்:

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை,
234, கே. கே. எஸ். வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

முக்வுரை

இந்நூலைப் பிரசுரிக்க ஆரம்பித்த பின்னர் எதிர்பாராத பல தடைகள் ஏற்பட்டதன் பயனாக காலதாமதம் ஏற்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களுக்காக ஆசிரியரும் மாணவரும் என்னை மன்னிக்குமாறு மிகத் தயவாக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூல் முதலிரு பாகங்களைப்போல் பொதுத் தராதர வகுப்பிற்கும் பல்கலைக் கழக பிரவேசப் பரீட்சை வகுப்பிற்கும் உரிய வகையில் வரையப்பட்டுள்ளது.

91, கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
1—10—1964

அ. விசுவநாதன்

பொருளடக்கம்

அத்தியாயம்	பக்கம்
✓ 13. அரசாங்க நிருவாகம் ...	590
✓ 14. தலதாபன அரசாங்கம் ...	625
<p>ஐனநாயகத்தின் அத்திவாரம்; இலங்கையின் தலதாபன முறை (சரித்திரச் சுருக்கம்) தலதாபன சபைகளின் அதிகாரமும் கடமைகளும்; மத்திய கட்டுப்பாடு; தலதாபன சேவையாளர் ஆணைக் குழு; தலதாபன இலாகா, பிரதேச சபைகள்</p>	
✓ 15. பொதுநலவாயம் ...	657
<p>சரித்திரச் சுருக்கம்; இலங்கையும் பொதுநலவாய அமைப்பும்; முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள்; டொமினியன் அந்தஸ்து; ஆணிலப்பத நாடுகளின் பிரச்சனைகள்</p>	
✗ 16. ஒரு உலகம், ஒரு குலம், ஒரு அரசாங்கம்	690
<p>சர்வதேச சங்கம்; ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம்; சர்வதேச ஸ்தாபனமும் எதிர்காலமும்</p>	
✗ 17. கூட்டுறவு இயக்கம் ...	715
<p>நோக்கம்; சில சங்கங்கள்; மக்கள் வங்கி; இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கம்; கூட்டுறவு உலக அரசாங்கம்.</p>	

கலைச்சொல் அகராதி

1. Ambassador	—	தூதுவர்
2. Anonymous Rulers	—	அனாமதேய அரசர்
3. Bill (i)	—	மசோதா அல்லது முறி
4. (ii)	—	கணக்குப் பட்டியல்
5. Budget	—	வரவு-செலவுத் திட்டம்
6. „ Supplementary	—	அனுபந்த வரவு செலவுத் திட்டம்
7. Civil Servants	—	குடியியற் சேவையாளர்
8. Colony	—	குடியேற்ற நாடு
9. Crown Colony	—	முடிசேர் குடியேற்ற நாடு
10. Commission	—	ஆணைக்குழு
11. Judicial Service „	—	நீதி சேவையாளர் ஆணைக்குழு
12. Public Service „	—	பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழு
13. Committee	—	குழு
14. Public Accounts „	—	அரசாங்கக் கணக்குக் குழு
15. Select „	—	தெரிவு குழு
16. Standing „	—	நிரந்தரக் குழு அல்லது நிர்வாகசபை
17. Common Wealth	—	பொதுநலவாயம்
18. „ Relations Office	} —	பொதுநலவாயத் தொடர்புக் காரியாலயம்
19. Consumers	—	நுகர்வோர்
20. Co-operation	—	கூட்டுறவு ஐக்கியம்
21. Constitutional Monarch	—	வரம்புடை அரசன்/அரசு
22. Defence Agreement	—	பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம்
23. Department	—	இலாகா
24. Audit	—	கணக்குப் பரிசோதனை
25. Valuation	—	பெறுமதி
26. District Coordinating Committee	} —	மாவட்ட இயைபாக்கக் குழு
27. D. R. O	—	பிரிவுக் காரியாதிக்காரி

28. Dominion Status — டொமினியன்/ஆணிலப்பத
அந்தஸ்து
29. Economic Sanction — பொருளாதாரத் தடை
30. Executive — நிர்வாகத்துறை
31. Financial Regulation — நிதிச் சட்டம்
32. Code of „ — நிதிச் சட்டக் கோவை
33. Fiscal — வாதியர்
34. Fund — நிதி
35. Consolidated „ — அவசரகால நிதி
36. Costingencios — ஈட்ட நிதி
37. Her Majesty in Council } மாட்சிமை தங்கிய மன்னனின்
கழகம்
38. Impeach — பழிமாட்டறைதல்
39. Imperial Conference — சாம்ராஜ்ய மகாநாடு
40. Independence Act — சுதந்திரச் சட்டம்
41. Insurance — வீமா, இன்சூரன்ஸ்
42. Judiciary — நீதித்துறை
43. Labour Power — தொழில் அல்லது உழைப்புச்
சக்தி
44. League of Nations — சர்வதேச சங்கம்
45. Legislative — சட்டத்துறை
46. Liability — பொறுப்பு
47. Limited „ — வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பு
48. Unlimited „ — வரையறுக்கப்படாத பொறுப்பு
49. Logal Government — தலதாபன அரசாங்கம்;
உள்ளூராட்சி
50. Lord Chancellor — சட்ட நாயகன்
51. Order-in Council — கழகத்துப் பணி
52. Protectorates — பாதுகாப்பு நாடுகள்
53. Regional Council — பிரதேச சபைகள்
54. Sewerage System — சாக்கடை முறை
55. State — அரசு
56. Trusteeship Terri- } தர்மகர்த்தா நாடுகள்
tories }

U. N. O. ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம்

Economic & Social Council	} பொருளாதார சமூகசபை
General Assembly	— பொதுச்சபை
International Court of Justice	} சர்வதேச நீதிமன்றம்
Bank for Reconstruction & Development	} சர்வதேச புனருத்தரண அபிவிருத்தி வங்கி
Finance Corporation	— சர்வதேச நிதிக் கார்ப்பரேசன்
Labour Organisation	— சர்வதேச தொழிலாளர் ஸ்தாபனம்
Monetary Fund	— சர்வதேச நாணய நிதி
Secretariat	— காரியாலயம்
Security Council	— பாதுகாப்புச் சபை
Specialised Agencies	— விசேஷ ஸ்தாபனங்கள்
Trusteeship Council	— தர்மகர்த்தா நாடுகள்
UNESCO	— ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி சமூக கலாச்சார ஸ்தாபனம்
World Bank	— உலக வங்கி
W. H. O.	— உலக சுகாதார ஸ்தாபனம்

13. அரசாங்க நிருவாகம்.

“குடியியலும் அரசாங்கமும்” இரண்டாம் பாகத்தின் 12-வது அத்தியாயத்தில் இலங்கையின் மத்திய அரசாங்க அமைப்பு விளக்கப்பட்டது. அவ்வத்தியாயத்தில் இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை நிலவுகின்றதென்றும், இம் முறை பிருத்தானிய ஜனநாயக முறையைப் பின்பற்றியே அமைக்கப்பட்டதென்றும் கூறப்பட்டது. இம்முறையின் பிரதான அரசியல்கட்சி முறை, மந்திரிசபை முறை பிரதான இடத்தைப் பெற்றுள்ளதெனவும் கூறப்பட்டது. பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையிலே பாராளுமன்றம் சட்டத் துறையாக விளங்கும்பொழுது, மந்திரிசபை நிருவாகத் துறையின் தலைமைப் பீடமாக விளங்குகின்றது. இதன்கீழேயே உண்மையான அரசாங்க நிருவாக அமைப்பு இயங்குகின்றது. இவ் அத்தியாயத்தில் இதன் அமைப்பு முதலியனவற்றை அறிவோம்.

மந்திரிசபை நிருவாகத்துறையின் தலைமைப் பீடமாக விளங்கும்பொழுது அதன் அமைப்பு, கடமைகள், தன்மை முதலியன என்ன என அறிதல் அவசியம். ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபையில் பெரும்பான்மையாக விளங்கும் அரசியல்கட்சி அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெறும்பொழுது, அதன் தலைவர் பிரதம மந்திரியாகவும், அவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர் மந்திரிமாராகவும் நியமிக்கப்படுவர். பிரதம மந்திரியும் மந்திரிமாரும் செனற்சபை அல்லது ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபையின் அங்கத் தவராக இருத்தல் அவசியமாகும். பிரதம மந்திரியும் மற்றும் மந்திரிமாரும் தமது பதவிகளோடு சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க இலாகாக்களும் பொறுப்பாளிகளாக இருப்பர். அவ்வாறு ஒவ்வொரு மந்திரியும் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அரசாங்க இலாகாக்களை இயக்கும்பொழுது பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரமின்றி எவ்வித வேலைத்திட்டத்தையும் செய்ய இயலாது. மேலும் ஒவ்வொரு அரசாங்க இலாகாவும் வருமானமாகப் பெறும் பணத்தின் விபரமும் அவற்றில் செலவு செய்யப்படும் ஒவ்வொரு செலவின் விபரமும் பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். எனவே, அரசாங்க

இலாக்காக்கள் நிருவாகத்துறையின் பிரதான அம்சமாக விளங்கினாலும் அவை பாராளுமன்றத்தின் தீர்மானங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்குதல் அவசியமாகின்றது. அரசியல் சட்டப் படி, நிருவாகத்துறை நிருவாக விஷயங்களுக்குப் பொறுப்பாக விளங்கினாலும் அத்துறை இயங்குவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் பாராளுமன்றத்தினாலேயே வழங்கப்படுகின்றது.

நிருவாகத்துறையைப் பாராளுமன்றம் கட்டுப்படுத்தும் பொழுது ஒவ்வொருவருடமும் நிருவாகத் துறையினால் கையாளப்படவேண்டிய திட்டங்கள் கொள்கைகள் என்ன என்றும் அதனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களைச் செய்து முடிப்பதற்கு எவ்வளவு பணத்தை விரயம் செய்யலாமென்றும் பாராளுமன்றமே தீர்மானிக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் தீர்மான மின்றி ஒரு சதத்தையும் செலவு செய்ய இயலாது அவ்வாறே, வரியாகவோ அல்லது கட்டணமாகவோ ஒருசதத்தையும் வருமானமாக அரசாங்க இலாகாக்கள் வசூலிக்க இயலாது. இக்காரணத்தினாலேயே பாராளுமன்றம் சட்டத்துறையாக விளங்கும் பொழுது ஒரு அரசின் பிரதான துறையாக விளங்குகின்றது.

ஒரு அரசின் முன்று துறைகளுள் அதாவது சட்டத்துறை, நிருவாகத்துறை, நீதித்துறை, சட்டத்துறையாக விளங்குகின்ற பாராளுமன்றம் பிரதான அம்சமாக விளங்கினாலும் அதன் தீர்மானங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவரும் பொருட்டு நிருவாகத்துறை அவசியத்திலும் அவசியமாக இருக்கின்றது. நிருவாகத்துறை இல்லையேல் பாராளுமன்றத்தின் தீர்மானம் தீர்மானமாக இருக்குமெயொழிய நடைமுறையில் கொண்டு வரப்படமாட்டாது. இக்காரணத்திற்காகவே நிருவாகத்துறை அவசியமெனக் கருதப்படுகின்றது. பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்த காலத்திற்குள் சட்டத்துறையும் நிருவாகத்துறையும் பிறிம்பு பிறிம்பான துறைகளாக இயங்காது இவ்விரண்டிற்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புடைய துறைகளாவே அமைந்துள்ளன.

பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையின் கீழ் சட்டத்துறை, நிருவாகத்துறை ஆகியவற்றிற்கிடையே தொடர்பை ஊட்டும் பொருட்டு நிருவாகத்துறையின் பிரதம நிருவாகஸ்தர் சட்டத்

துறையின் அங்கத்தவராக விளங்குகின்றனர். இவர்கள்தான் மந்திரிமாராவர். மந்திரிமார் சட்டத்துறைக்கும் நிருவாகத் துறைக்குமிடையே தொடர்பூட்டுபவராக விளங்கும் பொழுது, அவர்களுடாக நிர்வாகத்துறையைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் சட்டத்துறைக்குண்டு. கேள்வி நேரம், ஒத்திப்போடும் பிரேரணை, வெட்டுப்பிரேரணை, நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஆகிய வழிகளை உபயோகித்துச் சட்டத்துறை நிருவாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆகவே, பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையில் சட்டத்துறை நிருவாகத்துறை ஆகியவற்றிடையே தொடர்பை ஊட்டுவதுடன் நிருவாகத்துறையைக் கட்டுப்பத்தும் அதிகாரம் சட்டத்துறைக்கு உண்டு.

சட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரையில், அதனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொள்கைகள் முதலியனவற்றை நிருவாகத் துறையின் பிரதான அம்சமாக விளங்கும் அரசாங்க சேவையாளரால் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அதற்கு மந்திரிமாரே பொறுப்பாளிகளாவர். பாராளுமன்ற ஜனநாயகமுறையிலுள்ள இவ்வம்சம், அரசின் மூன்று துறைகளுள், சட்டத்துறையை வலிமை மிக்கதாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இருப்பினும், நிருவாக விஷயங்களுக்குப் பொறுப்பான நிருவாகத்துறை, சட்டத்துறைக்குக் குறைந்ததல்ல. அரசாங்கத்தின் கொள்கை, திட்டம் முதலியனவற்றைத் தீர்மானிப்பது மந்திரிசபை. அதன் பின்னரே பாராளுமன்றம் அத்தீர்மானங்களை அங்கீகரிக்கும். ஆனால், பாராளுமன்றத்தில் அரசாங்கக் கட்சிக்குப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் இருப்பதினால் மந்திரிசபையினால் தீர்மானிக்கப்படும் திட்டம் முதலியனவை நம்பிக்கையாக அங்கீகரிக்கப்படும். அதன் பின்னர் அதன்கீழ் இயங்கும் நிருவாக அமைப்பு பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களை யெல்லாம் நடைமுறையில் கொண்டுவரும். எனவே, அரசாங்கத்தினால் கையாளப்படும் சேவைகள் முதலியன நிருவாகத்துறையாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதனாலேயே நிறைவேற்றப்படுகின்றது. இக் காரணத்தினால் நிருவாகத்துறை சட்டத்துறைக்குக் கீழ்ப்படிந்த துறையல்ல எனலாம்.

பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை பிருத்தானிய தேசத்தில் தோன்றிப் படிப்படியாக மாற்றமடைந்து நிலைத்துள்ளது. பிருத்தானிய தேசத்தின் கீழ் இருந்த நாடுகள் சுதந்திரமடைந்த

பொழுது அந்த நாடுகளுக்கு இப்பாராளுமன்ற முறை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. மேலும், இந் நாடுகளில் வாழும் மக்கள் பிருத்தானிய தேசத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக இருப்பதுடன் அதன் சரித்திரம், அரசியல் வளர்ச்சி, மொழி முதலியனவற்றைக் கற்றதினால் இயற்கையாகவே பிருத்தானிய பாராளுமன்ற முறையைப் பின்பற்ற ஏற்படுகின்றது. இக்காரணங்களினாலும் இலங்கையின் அரசியற் சட்டம் பிருத்தானியரால் வரையப்பட்டு பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின்னர் எம்மீது திணிக்கப்பட்டதினாலும் இம்முறை எமது நாட்டிற்கு உகந்ததா என ஆராயாது இலங்கையின் நிருவாக அமைப்பு முறையாவும் பிருத்தானிய முறையைப் பின்பற்றியே வரையப்பட்டது.

இலங்கையிலுள்ள முறையை அறிவதற்கு முன்னர் பிருத்தானிய தேசத்திலுள்ள முறையைச் சுருக்கமாக அறிவது நலம். பிருத்தானிய தேசத்தில் மந்திரிமாராக நியமிக்கப்படுவோர் அனைவரும் மந்திரிசபை அங்கத்தினரல்ல. ஒவ்வொரு பிரதம மந்திரியும் தனது விருப்பத்திற்கு இணங்க மந்திரிமாரை நியமிக்கும்பொழுது அரசாங்க நிருவாக விஷயங்களை ஏற்று நடத்தக்கூடியவரை நியமிப்பார். இத்தொகை பெரும்பாலும் 70 ற்கும் 80 ற்குமிடையிலிருக்கும். இவர்களுள் ஏறக்குறைய 20 பேர் மந்திரிசபையில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் அந்தஸ்துடையவராவர். பிருத்தானிய அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரிமாரைக் கீழ்க்காணும் வகையில் பிரிக்கலாம். (i) பிரதம மந்திரி-இவர் அரசாங்கத்தின் தலைவராவர். இவருக்கு அரசாங்க இலாகாப் பொறுப்பில்லை. (ii) அரசாங்க இலாகா மந்திரிமார்-இவர்களில் சிலர் அரசாங்கச் செயலாளர் எனவும் அழைக்கப்படுவர். இவர்கள் அரசாங்க இலாகாக்களுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பர். (iii) அரசாங்க இலாகாப் பொறுப்பற்ற மந்திரிமார். (iv) சட்டநாயகன் (Lord Chancellor) இவருக்கு இலாகாப் பொறுப்பு உண்டு. (v) அரசின் மந்திரிமார். இவர்கள் பெரிய அரசாங்க இலாகாக்களின் உதவி மந்திரிமாராவர். (vi) பாராளுமன்றக் காரியதரிசிகள். இவர்கள் மந்திரிமாருக்கு உதவியாக இருப்பதோடு விவாதத்தில் பங்குபற்றுதல், கேள்விகட்குப் பதிலளித்தல் போன்றவற்றைச் செய்வர்.

மந்திரிசபை மூன்று பிரதான கடமைகளைச் செய்கின்றது. (1) பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்குமுன்னர் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நிர்ணயித்தல். (2) பாராளுமன்றத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கொள்கைக்கு அமைய தேசிய நிர்வாகத்துறைக்குப் பொறுப்பாக இருந்து அதனை இயக்குதல். (3) அரசின் இலாகாக்களை இணைத்து இயக்கல் ஆகியனவாகும். மந்திரிசபையின் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யும் பொருட்டு மந்திரிசபைக் காரியாலயம் என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் உண்டு.

மந்திரிமார் அரசாங்கத்தின் கொள்கை சம்பந்தமாக கூட்டுப்பொறுப்புடையவராகவும், அரசாங்க இலாகாக்களின் வேலையைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றிற்குத் தனித்த பொறுப்புடையவராகவும் உளர். அரசாங்க இலாகாக்களுக்குப் பொறுப்பையேற்கும் பொழுது அவை செய்யும் தவறுகள், நிர்வாகச் சீர்கேடு முதலிய யாவற்றிற்கும் வகை சொல்பவராக இருப்பதுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்திலேழும் கண்டனங்கள் முதலியவற்றிற்கும் வகை சொல்பவராக இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரியும் தனது பொறுப்பின்கீழ் உள்ள அரசாங்க இலாகாவோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் சம்பந்தமாக எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களை எடுத்து இலாகாவைச் சீராக இயக்க வேண்டும். அரசாங்க இலாகாக்கள் செய்யும் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் பாராளுமன்றம் கண்டிக்க உரிமை உண்டு. இதனால் பொதுசன கண்டனத்திற்குப் பயந்து மந்திரிமாரும் அரசாங்க இலாகா அதிகாரிகளும் தமது நிர்வாகத்தைச் சீராகச் செய்ய முயல்வர்.

ஒவ்வொரு மந்திரியின் கீழ் உள்ள இலாகாக்களின் பெருப்பத்திற்குப் பொறுத்தவரையில் நிரந்தரக் காரியதரிசிகள் அல்லது நிரந்தரக் கீழ்க் காரியதரிசிகள் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்கள் மந்திரிமாருக்கு உதவியாக இருந்து இலாகா நிர்வாகம், இலாகா இணைப்பு வேலை, அரசாங்க வேலை செய்யப் படுகின்றனவா என மேற்பார்வை செய்தல் முதலிய பல கடமைகளைச் செய்வர். இலாகாக்கள் ஒவ்வொன்றும் இலாகா அதிகாரிகளின் கீழ் உண்டு. இவருக்குக்கீழ் குடியியல் சேவையாளர், விசேஷ தேர்ச்சியுடையோர் முதலானோர் கடமையாற்றுகின்றனர். பிருத்தானியதேச குடியியல் சேவையாளர்

3 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். (1) கட்டுப்பாட்டுறோ-இவர்கள் பூரண அரசியல் உரிமையுடையவர். தேர்தலில் போட்டியிட விரும்பின் பதவியிலிருந்து இராஜினாமாச் செய்தபின் தேர்தலில் தோல்வியுற்றால் அல்லது வெற்றிபெற்று அங்கத்தினராக இருந்து பின்வரும் தேர்தல்களில் தோல்வியுற்றால் மீண்டும் சேவையில் சேரலாம். (2) இடைப்பகுதியினர் - இவர்களுக்கு அரசியல் உரிமை உண்டு. ஆனால் தேர்தலில் போட்டியிட இயலாது. (3) கட்டுப்படுத்தப்பட்டோர் - இவர்கள் தேசிய அரசியல் வேலைகளில் ஈடுபட இயலாது. ஆனால் ஸ்தலஸ்தாபன அரசியலில் உத்தரவு பெற்றபின்னர் பங்குபற்றலாம்.

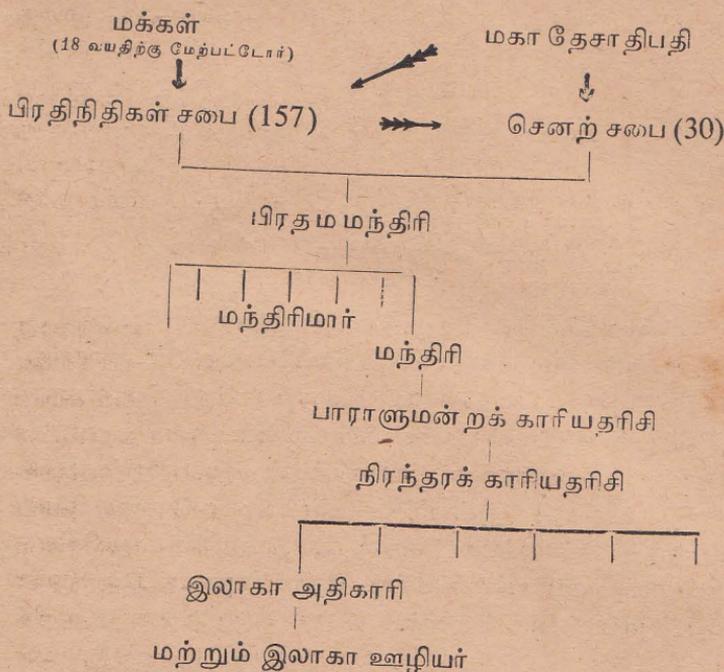
இலங்கையின் நிருவாக முறை பிருத்தானிய வெளிநாட்டுக் குடியியற் சேவையாளரால் வகுக்கப்பட்டதினால் அதன் அமைப்பு பிருத்தானிய முறையையே பெரும்பாலும் பின்பற்றியுள்ளது எனலாம். 1947-ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் மந்திரிசபை முறை இயங்கியது. இதனால் டொனமூர் அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் இருந்த அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. சுதந்திர இலங்கையின் நிர்வாக அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு: (1) பிரதம மந்திரி - பிருத்தானிய தேசத்தைப் போலல்லாது இவருக்கும் இலாகப்பொறுப்பு உண்டு. வெளிநாட்டு விவகாரம், இராணுவம் முதலியன இவருடைய மேற்பார்வையில் இருக்கின்றன. இவற்றைவிட வேறு இலாகாக்களும் இவரின் கீழ் உண்டு. இது பெரும்பாலும் பிரதம மந்திரியைப் பொறுத்தது. (2) மந்திரிமார் - மந்திரிமாராக நியமிக்கப்படுவோர் மந்திரிசபையில் வீற்றிருக்கும் அதிகார முடையவராவர். மந்திரிமாரின் தொகை பிரதம மந்திரியினால் நிர்ணயிக்கப்படும். ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் எத்துறைகள் என்றும் எவ்விலாகாக்களுக்குப் பொறுப்பாக உள் என்றும் பிரதம மந்திரியே தீர்மானிப்பார். மந்திரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட துறையை அமைச்சு என அழைக்கப்படும். மந்திரிமார் கூட்டுப் பொறுப்புடையவராகவும் இலாகாக்களைப் பொறுத்தவரையில் தனிப் பொறுப்புடையவராகவும் விளங்குகின்றனர். மந்திரிமார் நியமிக்கப்படும் பொழுது அரசியல் சட்டத்திற்கு அமைய (அதாவது இருவருக்கு மேற்படாதோர் சென்றசபையிலிருந்து நியமிக்கப்படவேண்டும்; அவர்களுள் ஒருவர் நீதி மந்திரியாக இருத்தல்வேண்டும்.) நியமிக்கப்படவேண்டும்.

(3) ஒவ்வொருமந்திரிக்கும் ஒன்றிற்கு மேற்படாத பாராளுமன்றக் காரியதரிசிகள் பிரதம மந்திரியினால் நியமிக்கப்படல். அரசியல் சட்டத்தில் இவர்களுக்கு என்ன கடமை எனக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இக் காரணத்தினாலும் மந்திரிமாராக நியமிக்கப்பட்டோர் தமது பொறுப்புகளில் ஒரு சிலவற்றை இவர்களிடம் கொடாததினாலும் அரசாங்க நிர்வாக முறையில் உறுதியான பொறுப்பு இவர்களுக்கு இல்லை. பெரும்பாலும் மந்திரிகடமையாற்ற முடியாத காலத்தில் அல்லது வெளி நாட்டிற்குச் செல்லும் காலத்தில் இவர் தற்காலிக மந்திரியாக நியமிக்கப்படுவர். (4) ஒவ்வொரு அமைச்சிற்கும் ஓர் நிரந்தரக் காரியதரிசி, மகாதேசாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுதல். இவர்கள் பிருத்தானிய தேசத்திலுள்ள நிரந்தரக் காரியதரிசி அல்லது நிரந்தரக் கீழ் காரியதரிசியைப்போல் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்கள் இலாகா இணைப்பு வேலை, அரசாங்க வேலைத்திட்டம், இலாகா நிர்வாகம் முதலியனவற்றைக் கண்காணிப்பர். (5) அரசாங்க இலாகாக்கள் இலாகா அதிகாரிகளின் கீழ் உண்டு. இவ்வதிகாரிகள் தமது இலாகாவின் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருப்பர். இவ்வதிகாரிகளின் கீழ் குடியியல் சேவையாளர், விசேஷ தேர்ச்சியுடையோர் முதலானோர் கடமையாற்றுகின்றனர்.

கணக்குப்பரிசோதனை இலாகா பாராளுமன்றத்திற்கு மட்டும் கட்டுப்பட்டு இயங்கும். இவ்விலாகா எந்த மந்திரியின்கீழும் இல்லை. இம்முறையே பிருத்தானிய தேசத்திலும் உண்டு.

பிருத்தானிய தேசத்திலுள்ள முறையைப் பின்பற்றினாலும் அதற்கும் இலங்கையிலுள்ள முறைக்கும் வித்தியாசங்கள் உண்டு என ஒப்பிடும்பொழுது தெரியவரும். இவ்வித்தியாசங்கள் அமைப்பு முறையைப் பற்றியதே. பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறையின் அம்சமாக விளங்கும் மத்திரிசபை முறை, மந்திரிசபையினரின் கூட்டுப் பொறுப்பு, ஒவ்வொரு மந்திரியிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்ட இலாகாக்களின் நிர்வாகம் முதலியனவற்றிற்குத் தனிப்பட்ட பொறுப்பு ஆகியன இலங்கையிலுள்ள முறையிலும் இடம் பெறுகின்றன.

இலங்கையின் நிர்வாக அமைப்பைப் படரூபமாக விளக்குவதாயின்:-

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அமைப்பில் கணக்குப் பரிசோதனை இலாகா விசேஷ இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. வருடாவருடம் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அதற்கு வேண்டிய பணத்தை வரவு - செலவுத் திட்டத்தின் மூலமும் விசேஷ அனுபந்தத்தின் மூலமும் பாராளுமன்றம் ஒதுக்குகின்றது. இப் பணத்தைச் செலவுசெய்யும்பொழுது நிதிச்சட்டக் கோவைக்கமைய (Code of Financial Regulations) செலவு செய்யப்படவேண்டும். இந் நிதிச்சட்டக் கோவையின் விதிகள் செலவு முறையில் ஒரு ஒழுங்கைக்கொண்டு வருவதற்கு உதவியாக இருக்கின்றன. வருடாவருடம் பாராளுமன்றத்தினால் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் நிதிச்சட்டக் கோவைக்கமையச் செலவு செய்யப்படுகின்றதா எனத் துருவித்துருவிப்பார்க்கும், இலாகா கணக்குப் பரிசோதனை இலாகாவாகும். இவ்விலாகா ஏதாவதொரு மந்திரியின் கீழ் இருப்பின் அது தனது

கடமையைச் சரிவரச் செய்ய இயலாது என்ற காரணத்திற்காக, அவ்விலகா அதிகாரியான கணக்குப் பரிசோதனைநாயகம் மகா தேசாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவதுமல்லாமல் அவருடைய சம்பளமும் பாராளுமன்றத்தினால் ஒதுக்கப்படும் முறை உண்டு. மேலும் சாதாரண அரசாங்க ஊழியரை வேலை நீக்கம் செய்வதுபோல் அவரை இலேசாக வேலைநீக்கம் செய்ய இயலாது. அவ்வாறு வேலைநீக்கம் செய்யப்படுவதாயின் பாராளுமன்றத்தில் அவருக்கு எதிராகப் பழிமாட்டறைதல் (Impeach) செய்யப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு கணக்குப்பரிசோதனை இலாகாவாக அமைந்திருக்கின்றது.

கணக்குப்பரிசோதனை இலாகா அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் செலவுசெய்யப்பட்ட விபரங்களைப் பரிசீலனை செய்து விபரமான அறிக்கையைப் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கும். இதன்பின்னர் பாராளுமன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்கக் கணக்குக்குழு (Public Accounts Committee) அறிக்கையையும் செலவு விபரங்களையும் பரிசீலனை செய்யும். இக்குழு பரிசீலனை செய்யும்பொழுது, அரசாங்கசேவையாளர் எவரையும் அழைத்து விசாரனை செய்வதற்கு அதிகாரமுண்டு. இதன்பின்னர் அரசாங்கக் கணக்குக்குழு தனது அறிக்கையைப் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கும். இவ்வாறு, அரசாங்க சேவைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பாராளுமன்றம் ஒதுக்குவதுமல்லாமல் அவ்வாறு ஒதுக்கப்படும் பணம் சிக்கனமான முறையில் நாட்டிற்கு இலாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் செலவு செய்யப்படுகின்றதா எனப் பாராளுமன்றம் கண்காணிக்கின்றது.

அரசாங்க இலாகாக்களுள் களஞ்சிய இலாகா ஓர் முக்கியமான இலாகாவாகும். இவ்விலகா நிதிமந்திரியின்கீழ் இயங்குகின்றது. களஞ்சிய இலாகா நான்கு பிரதான கடமைகளைச் செய்கின்றது. உள்நாட்டு வெளிநாட்டு நிதியைக் கண்காணித்தல்; செலவு விபரங்களைக் கட்டுப்படுத்துதல்; தேசிய கடன் நிதியைக் கட்டுப்படுத்துதல் குடியியற் சேவையாளரின் சம்பள விபரம் ஆகியனவாகும். உள்நாட்டு நிதியைக் கண்காணிக்கும்

பொழுது அரசாங்கத்தின் வரிக்கொள்கையை நிர்ணயிப்பதற்கும் உதவியாக இருப்பதோடு அரசாங்கத்தின் அன்றாடைய தேவைகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்குதல், நாணயம் வங்கி ஆகிய வேண்டியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல், தேசிய கடனோடு சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் போன்ற கடமைகளைச் செய்கின்றது. இக் கடமைகளைச் செய்யும் பொழுது அடுத்த நிதி வருடத்தின் வரவு - செலவு விபரங்களையும் தயாரிக்கும் பொறுப்பு இவ்விலாகாவின் மேல் சாய்கின்றது. ஆகவேதான் அடுத்த நிதிவருடத்தில் ஒவ்வொரு இலாகாவினாலும் எதிர்பார்க்கப்படும் வரவும் (நடப்பு வருடத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தயாரிக்கப்படும்.) அதனால் செலவுசெய்யப்படவிருக்கும் தலைப்புகளின்கீழ் விபரமான செலவுகளும் அவற்றிற்கு வேண்டிய பணமும்கொண்ட மதிப்பீட்டு விபரங்களஞ்சிய இலாகாவிற்கு அனுப்பப்படும். இவ்வாறு அனுப்பப்படும் விபரங்களை ஒன்றாக இணைத்தால்,

(i) நடப்பு வருடத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட வரவின் மொத்தம்,

(i) ஒவ்வொரு இலாகாவினாலும் செலவுசெய்யப்படவிருக்கும் விபரங்களும் பணத்தொகையும் (இவ்விபரங்கள் சம்பளம், பென்சன் ஆகியவை, அரசாங்கத்தினால் கைக்கொள்ளப்பட்ட வேலைத்திட்டங்களுக்கு வேண்டியவை, அடுத்த வருடம் கையாளப்படும் வேலைத்திட்டத்திற்கு வேண்டியவை முதலியன விபரமாகச் செலவுப் பகுதியில் இடம்பெறும்.)

(iii) மொத்த வரவிலும் பார்க்கச் செலவு கூடியிருக்கின்றதா அல்லது குறைந்திருக்கின்றதா? அதன் வித்தியாசம்,

ஆகியவற்றைப் பொதுப்படையாக அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த விபரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே மந்திரிசபை இறுதியான வரவு - செலவு விபரங்களைத் தீர்மானிக்கும். அத்துடன் புதிய வரி விபரங்களையும் நிதிமந்திரி தீர்மானிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது. இத்தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு இவ்விலாகா அதிகாரிகள் தமது ஆலோசனைகளையும் புத்திமதிகளையும் அளிப்பர்,

வருடாவருடம் அரசாங்க இலாகாக்களினால் செலவு செய்யப்படும் பணம் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பின்னரே செலவு செய்யலாம் அதாவது பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரமின்றிச் செலவு செய்ய இயலாது. நிதிமந்திரியினால் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரவு-செலவு விபரத்தையும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதாததினால் அல்லது ஒதுக்கப்படாததினால் சமர்ப்பிக்கப்படும் அனுபந்த மதிப்பீட்டையும் பாராளுமன்றம் அங்கீகரிப்பதன் மூலம் அரசாங்க இலாகாக்கள் பணத்தைச் செலவு செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இம்முறை, பாராளுமன்ற ஜனநாயக நாடுகளில் பிரதானமான ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டே எழுகின்றது. அதாவது, மக்களின் பிரதிநிதிகளினுடைய அங்கீகாரமின்றி திருவாகத்துறை எவ்வித செலவையும் செய்யலாகாது என்பதே. இதே அடிப்படையில் அவர்களின் உத்தரவின்றி வருமானமாகப் பணம் வசூல்செய்யவும் இயலாது. இவ்விதியில் ஒரு விலக்கு உண்டு. அதாவது நிதிமந்திரி வரவு-செலவுத் திட்டப் பேச்சு நிகழ்த்தும் பொழுது புதிய ஏற்றுமதி இறக்குமதி வரிகளின் விபரத்தைக் குறிப்பிடுவார். இவ்வரிகள் பேச்சுநிகழ்த்தும் தினத்தின் நள்ளிரவிலிருந்து அமல் நடத்தப்படும். அவ்வாறு அமல் நடத்தும்பொழுது பாராளுமன்றத்திற்கு இவ்விபரம் அறிவிக்கப்படுமே ஒழிய அதன் அங்கீகாரம் பெறப்படுவதில்லை. வியாபார வர்த்தக ஸ்தாபனத்தார் பொருள்களை முடக்கி அதிக இலாபம் பெறுவதைத் தடை செய்வதற்கும் பொது மக்களுக்கு இன்னல் விளைவிக்காதிருப்பதற்குமாகவே இம்முறை கையாளப்பட்டு வருகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்டதற்கிணங்க, நிர்வாகத்துறையினால் செலவு செய்யும் பணம் பாராளுமன்றத்தினால் வருடா வருடம் ஒதுக்கப்படும். இவ்வாறு ஒதுக்கப்படும் பணத் தொகைகளின் விபரத்தைத் தொகுக்கும் பொறுப்பு களஞ்சிய இலாகாவினுடையது.

ஒவ்வொரு அரசாங்க இலாகாவும் அடுத்த நிதி வருடம் செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பாராளுமன்றம் ஒதுக்கிய பின்னர் அந்நிதி வருடத்தில் கையாளப்பட வேண்

டிய வேலைத்திட்டங்களை அல்லது சேவைகளை அவ்வவ் விலாகா செய்துமுடித்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றத்தினால் ஒதுக்கப் படும் பணத்தை முன்று பிரதான பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். (1) இலாகா சேவையாளரின் சம்பளம். (2) வருடாவருடம் செலவு செய்யப்படவேண்டியவை. (3) அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குச் செலவு செய்யப்படவேண்டியவை அல்லது முதலீட்டுச் செலவு. இம் முன்றினுள் கடைசி இரண்டும் இலாகா களினுற் செய்யப்படும் சேவைகளுக்குரியன. இவற்றைச் சரிவரச் செய்வதற்காகவே பல்வேறு தரப்பட்ட ஊழியர்கள் ஒவ்வொரு இலாகாக்களிலும் கடமையாற்றுகின்றனர்.

களஞ்சிய இலாகாவின் இரண்டாவது கடமையான அரசாங்க இலாகாக்களின் செலவு விபரங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் கடைமையைச் செய்யும்பொழுது நிதிச்சட்டக்கோவைக்கமையச் செலவு செய்யப்படுகின்றதா எனக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு இவ்விலாகாவினுடையது. நிதிச்சட்டக்கோவை பிரித்தானிய அரசாங்கத்தினால் வரையப்பட்டது. இக்கோவை சுதந்திர இலங்கையின் அபிவிருத்தித் திட்டவேலைகளைச் செய்து முடிப்பதற்கு இடையூறுக இருக்கின்றதென்ப பலர் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் இக்கோவை அரசாங்க வேலைத்திட்டத்தைக் கால கெதியில் சுறுசுறுப்பாகச் செய்வதற்கு இடையூறுக இருக்கின்றதென்பதே. ஆதலினால் முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துக்கேற்ற நிதிச்சட்டக்கோவையை மாற்றிச் சுதந்திர இலங்கையின் அந்தஸ்துக்கு ஏற்க புதியதோர் நிதிச்சட்டக்கோவையை வரையவேண்டும் என வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

களஞ்சிய இலாகா குடியியல் சேவையாளரின் சம்பளம் இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்குப் பொறுப்புடைய இலாகாவாக அமைந்திருக்கின்றது. அரசாங்க ஊழியருக்குச் சம்பளம் வழங்குவதாயின் சம்பளத்திற்குரிய பணம் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்படல் வேண்டும். பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரமின்றிச் சம்பளம் வழங்க இயலாது. இதுசம்பந்தமாகவும் நிதிச்சட்டக்கோவையில் விதிகள் உண்டு. இவ்விதிகளுக்கமையவே களஞ்சிய இலாகா இயங்கவேண்டும்.

ஒரு அரசாங்க நிதிவருடத்திற்கான வரவு-செலவு விபரங்களைக் கொண்ட வருடாந்த ஒதுக்கீட்டு மசோதா (அல்லது முறி) பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுச் சட்டமாகிய பின்னர் அந்நிதி வருடத்திற்குரிய வருமானம் யாவும் ஈட்ட நிதி (Consolidated Fund)ல் சேரும். பின்னர் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணம் இவ்வீட்ட நிதியிலிருந்தே எடுக்கப்படும். ஈட்ட நிதியின் கணக்கு விபரத்தை அதாவது வரவு - செலவு ஆகியவற்றின் விபரத்தைக் களஞ்சிய இலாகாவே வைத்திருக்கின்றது. களஞ்சிய இலாகாவின் இக் கடமை அதி முக்கிய கடமையாகும். இதனைவிடத் தேசிய கடன், அவசரகாலநிதி (Contingencies Fund) ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும் இவ்விலாகாவினுடையதே.

அரசாங்க நிருவாகம் இயங்குவதற்கு அரசாங்க இலாகாக்கள் குறிப்பாக விசேஷ கடைமைகளைச் செய்வதற்காக இயங்குகின்றன. ஆனால் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகம் நாட்டின் நூலாபுறங்களிலும் செல்லும்பொருட்டு கச்சேரிமுறையைப் பிருத்தானியர் ஆரம்பித்து வைத்தனர். இம்முறை முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்திற்கு உகந்தது. இருப்பினும் இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின்னரும் இம்முறை சிறு மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்து இயங்குகின்றது. முன்னர் இலங்கை ஒன்பது மாகாணமாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஒரு அரசாங்க அதிபரின் கீழ் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. அவருக்கு உதவியாக ஒரு மாகாணத்தில் எத்தனை மாவட்டங்கள் இருந்தனவோ அத்தனை உதவி அரசாங்க அதிபர்கள் கடமையாற்றினர். ஆனால் தற்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டமும் ஒவ்வொரு அரசாங்க அதிபரின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. இவரின் கீழ் பிரிவுக் காரியதரிசிகளும் (D.R.O.) கிராமசேவையாளரும் கடமையாற்றுகின்றனர். இம்முறையின் பிரகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் அரசாங்க அதிபரின் ஊடாகக் கிராமத்திற்கு அதிகாரியாக விளங்குகின்ற கிராமசேவையாளருக்குச் செல்கின்றது. இவ்வாறு மத்திய அரசாங்கம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வாழ்கின்ற மக்களின்மேல் அதன் அதிகாரத்தைச் செலுத்தி நிர்வாகத்தை இயக்குகின்றது. இந்த அமைப்பு கச்சேரிமுறையென அழைக்கப்படும்.

கச்சேரி நிர்வாக முறையின்கீழ் ஒரு மாவட்டத்திற்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் அரசாங்க அதிபர் மத்திய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதியாகக் கடமையாற்றும்பொழுது அதன் நிருவாகம் சீராக நடக்கின்றதா என மேற்பார்வை செய்வதே அவருடைய பிரதானமான பொறுப்பாகும். அரசாங்க அதிபர் ஏனைய இலாகா அதிகாரிகளைப்போல் தனி ஒரு இலாகாவிற்கு அதிகாரியாக அமையவில்லை. ஆனால் உள்நாட்டு அமைச்சின்கீழ் கடமையாற்றிப் பல்வேறு இலாகாக்களின் கடமைகளை இணைத்து இயக்குகின்றார். இவ்விலாகாக்கள் தனிப்பட்ட இலாகாக்களாக அமைந்துள்ளபொழுதிலும் அவற்றிற்கு அரசாங்க அதிபரே பிரதம அதிகாரியாகக் கடமையாற்றுகின்றார். அத்துடன் இவ்விலாகாக்களின் சேவைகளை மேற்பார்வைசெய்து அரசாங்கத்திற்கும் இவ்விலாகாக்களுக்குமிடையே தொடர்பு ஊட்டுகின்றார். அரசாங்க அதிபர் கண்காணிக்கும் கடமைகள் பின்வருமாறு.

(1) மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக அதன் அதிகாரங்களைச் செலுத்திக் கடமைகளைச் செய்தல். இதற்காக இவரின்கீழ் பிரிவு அதிகாரிகளும் கிராமசேவையாளரும் கடமையாற்றுகின்றனர். பொலிஸ் நிலையங்களின் மேற்பார்வை நேரிடையாகச் செலுத்தப்படாத பகுதிகளின் பிரிவு அதிகாரிகளுக்கும் கிராமசேவையாளருக்கும் குற்றம் சம்பந்தமான விஷயங்களில் பொலிஸ் அதிகாரம் உண்டு.

(2) நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும் நடுத்தரவர்க்கத்தினருக்கும் நிலம் வழங்குதல், அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட நிலம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிபந்தனைகளுக்கு அமையப் பண்படுத்தப்படுகின்றனவா எனக் கண்காணித்தல் முதலியன.

(3) மத்திய அரசாங்கத்தினால் அமுல் நடத்தப்படும் குடியேற்றத் திட்டங்களை மேற்பார்வைசெய்தல் முதலியன.

(4) சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைச் செய்தல், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு நீர்வழங்கல், நீர்ப்பாசனவரியை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்தல் மற்றும் விவசாய வேலைகளைக் கண்காணித்தல் முதலியன.

(5) மோட்டார் வாகனங்களின் லைசன்ஸ் வரி, மரவரி, மதுபானவரி. துவக்கு லைசன்ஸ் கட்டணம், வெடிமருந்து லைசன்ஸ் கட்டணம், உப்பு லைசன்ஸ் கட்டணம் முதலிய பல் வேறு வரிகள் அல்லது லைசன்ஸ் கட்டணங்களை மத்திய அரசாங்கம் காலத்திற்குக் காலம் விதிக்கும்பொழுது அவற்றை அதன் சார்பாக வசூலித்தல் முதலியன.

(6) மத்திய அரசாங்கத்தின் மாவட்ட இறைசேரி அல்லது களஞ்சிய இலாகாவின் மாவட்ட அதிபராகக் கடமையாற்றுவதினால் பணம் வசூலித்தல் செலவுசெய்தல், இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் முதலியவற்றை வழங்குதல் முதலியன.

மேலேகுறிப்பிட்ட கடமைகளை மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஒரு அரசாங்க அதிபர் கடமையாற்றும்பொழுது அவர் மத்திய அரசாங்கத்தின் சேவைகளையும் கடமைகளையும் செய்கின்றார். அத்துடன் மாவட்ட எல்லைக்குள் அவர் சில அரசாங்க இலாகாக்களின் பிரதம அதிகாரியாகவும் கடமையாற்றுகின்றார். இவரின் கீழ் உள்ள இலாகாக்களாவன:- மாவட்ட வாதியர் (Fiscal) இலாகா, சங்க இலாகா, உணவுக்கட்டுப்பாட்டு இலாகா நில அபிவிருத்தி இலாகா, தேர்தல் இலாகா, குடிசைத்தொழில் கிராமமுன்னேற்ற இலாகா, குடிமதிப்பு புள்ளிவிபர இலாகா, இலாகா, விலைக்கட்டுப்பாட்டு இலாகா, முதலியனவாகும். இவ்விலாகாக்கள் இயங்கும்பொருட்டு அவ்வவ்விலாகாக்களினால் நியமிக்கப்பட்ட மாவட்ட உத்தியோகஸ்தரும் குமாஸ்தாக்களும் கடமையாற்றுகின்ற பொழுதிலும் அரசாங்க அதிபரே இவ்விலாகாக்களுக்குப் பொறுப்புடைய அதிகாரியாக அமைந்திருக்கின்றார். மேலும் ஒரு அரசாங்க அதிபர் தனது கடமைகளைச் செய்வதுடன் மத்திய அரசாங்கத்தின் வேலைத்திட்டங்களைச் சரிவரச் செய்துமுடிக்கும் பொருட்டு இலாகாக்களுக்கிடையே தொடர்பு ஊட்டுகின்றார்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின்னர் கச்சேரிநிர்வாகமுறையில் ஒரு புதிய திருத்தம் ஒன்று அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால் மாவட்ட இயைபாக்கக்குழு (District Coordinating Committee) உருவாக்கப்பட்டது. இக்குழுவிற்கு அரசாங்க அதிபர் தலைமை தாங்குகின்றார். அவற்றில் இலாகா

அதிகாரிகள் அம் மாவட்டத்தில் உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர், சென்றசபை உறுப்பினர், மாநகரசபை பிறநீங்கலாக ஏனைய தலதாபனசபைகளின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். இக்குழு மாவட்டத்தின் எல்லைக்குள் அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படவேண்டிய அவசிய சேவைகள் என்ன எனத் தீர்மானித்து அவற்றை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிப்பதுடன் அரசாங்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் சரிவரச் செய்யப்படுகின்றனவா எனக் கண்காணிக்கும் சபையாக அமைந்திருக்கின்றது. இக்குழு ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாக இயங்குகின்றதேயொழியத் தீர்மானங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு அதிகாரமுடைய குழுவாக அமையவில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மாவட்ட அல்லது பிரதேசசபைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென மத்திய அரசாங்கம் ஆலோசித்தது. பிரதேச சபைகளுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் கட்டுப்பட்ட அதிகாரமும் கடமைகளும் இருக்கும். (பிரதேச சபைகள்பற்றிய விபரங்களை தலஸ்தாபன அரசாங்கம் என்ற அத்தியாயத்தின் கீழ்க் காண்க) மாவட்ட இயைபாக்கக் குழுவிற்கும் பிரதேசசபைகளுக்குமிடையே பெரும் வித்தியாசங்கள் உண்டு. இயைபாக்கக் குழு அதிகாரமற்ற ஆலோசனைசபை என்பதையும் அதன் ஆலோசனைகளை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்கவேண்டும் என்ற நியதி இல்லையென்பதை மறக்கலாகாது. இதே அடிப்படையில் மாவட்ட விவசாயக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவில் விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளும் இடம்பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குழு அப்பகுதியின் விவசாயப்பிரச்சினைகள் சம்பந்தமானவற்றை ஆலோசனைசெய்து தீர்மானங்கள் எடுக்கும்.

மாவட்ட இயைபாக்கக்குழுவும் மாவட்ட விவசாயக்குழுவும் கச்சேரிநிர்வாக முறையில் ஒரு சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுதிலும் இவ்விருகுழுக்களும் ஆலோசனைச்சபைகளாக அமைந்திருப்பதினாலும் அரசாங்க அதிபரின் அதிகாரம் சிறிதளவேனும் குறையாதிருப்பதினாலும் முடிசேர் குடியேற்றநாட்டு அரசாரங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட கச்சேரி நிர்வாகமுறையும் விதானைமுறையும் மாற்றமடையாது இருக்கின்றன. பிரபுத்துவ சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற விதானைமுறை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என மக்களிடையே விருப்பம் இருந்ததின் பயனாக

கிராம விதானைமாருக்குப் பதிலாகக் கிராம சேவையாளர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும் இவர்களின் கடமைகளும் அதிகாரங்களும் மாற்றமடையவில்லை. இக்காரணத்தினால் விதானைமுறையும் கச்சேரி நிர்வாகமுறையும் மாற்றமடையவில்லை எனக் குறிப்பிடவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்காக அதன் ஓர் அங்கமான நிர்வாகத்துறை இருக்கின்றது என முன் குறிப்பிட்டோம். இருப்பினும் அரசாங்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு இலாகாக்களும் இலாகா அதிகாரிகளும் இருந்தால் மட்டும் போதாது. இவர்களுடன் வெவ்வேறு துறைகளில் தேர்ச்சியடைந்தோரும் அவசியம் தேவைப்படுகின்றது. இவ்வூழியர் அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படும் கொள்கைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றனர் எனலாம். நிர்வாகத்துறையின் கீழ் இயங்கும் ஒரு அரசாங்கத்தின் நிர்வாக அமைப்பு தனது அன்றாடம் சேவைகளையும் கடமைகளையும் செய்யும்பொழுது, உதாரணமாக அரசாங்கத்தினால் விதிக்கப்பட்ட வரியை வசூலித்தல், தபால் தந்தி சேவைகளைச் செய்தல், நீர்ப்பாசனத்திட்டத்தை அமைத்தல் போன்ற பல்வேறு சேவைகளைச் செய்யும்பொழுது, நிர்வாக ஊழியர், அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்குமிடையே நேரடியான தொடர்பை உண்டுபண்ணுகின்றனர். சாதாரண பொது மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் என்றால் என்னென்று தெரியாது. ஆனால் அரசாங்க ஊழியரையும் அவர்கள் செய்யும் சேவைகளையும் பற்றி நன்கு அறிவர். இக்காரணத்தினால் அரசாங்க ஊழியர் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வரும்பொழுது அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்குமிடையில் நின்று இரு பகுதியினரையும் வெறுக்காது சேவை புரிகின்றனர். இவர்களுடைய சேவையிகச் சிக்கலானது.

அரசாங்க நிர்வாக அமைப்பு முறையை உருவாக்க நாட்டிற்கு நன்மையைப் பயக்கக்கூடிய முறையிலே அதனை இயக்குவதாயின் இந் நிர்வாக அமைப்பு ஐந்து முக்கியமான

அம்சங்களைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். அவையாவன (1) சீரான அமைப்பு - தேவைக்கேற்ற சேவைகளைச் செய்யும் தன்மையாக அமைதல் அவசியம். (2) அரசாங்கத்தின் சேவைகளை இணைத்தல் (3) கடந்தகால அனுபவத்திலிருந்து எதிர்காலத்தின் நன்மைக்கெனக் கட்டுப்பாட்டு ஒழுங்கினைக் கொண்டுவருதல். (4) அரசாங்கத்தின் திட்டங்களைச் செய்து முடித்தல். (5) எதிர்கால முன்னேற்றத்திற்கெனத் திட்டமிட்டுச் செய்தல் ஆகியனவாகும். ஹரல்ட் லஸ்கி நிர்வாக அமைப்பிற்கு அத்தியாவசியமான ஐந்து அம்சங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். (1) சட்டசபையில் அரசாங்க இலாகாவிற்குப் பொறுப்பாக மந்திரி இருத்தல் வேண்டும். இதன்மூலம் சட்டசபை அரசாங்க இலாகாவில் ஏற்படும் தவறுகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி பொறுப்புடையவராக இருப்பார். (2) ஒவ்வொரு அரசாங்க இலாகாவின் செலவு விபரங்களைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டுப் போதிய கட்டுப்பாடு இருத்தல் அவசியம் (3) நாட்டின் நிர்வாகத்தையும் சட்டசபையையும் இணைக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு அமைச்சிற்கும் ஓர் குழு சட்டசபையில் இருத்தல் வேண்டும். (4) அரசாங்கம் சீராக இயங்கும் பொருட்டு பல்வேறு இலாகாக்கள் அமைக்கப்பட்ட பொழுது அவை அனைத்தும் ஒருமித்த ஓர் அங்கமாகும். இதனால் இலாகாக்களுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்பு அவசியம். (5) நிர்வாகப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு விசேஷ பகுதி ஒன்று அவசியம். இவ்வாறு அரசாங்க நிர்வாகத்தை அமைத்து, அதனைக் கட்டுப்படுத்தி, இணைத்து, காலத்துக்குக்காலம் சீர்திருத்தி இயக்குவதுடன் மக்களுக்கு மேலான ஸ்தாபனமாக அமையாது அவர்களோடு இணைந்து நன்மை புரியும் ஸ்தாபனமாக அமைக்கலாம்.

நிருவாகத்துறையின் கீழ் அரசாங்கத்தின் அன்றாடைய சேவைகளைச் செய்வதற்கென அமைக்கப்படும் அரசாங்க நிர்வாக அமைப்பு அரசாங்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்படும் கொள்கை, திட்டம் முதலியனவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வருகின்றது. இதற்கென தகுதிவாய்ந்த அரசாங்க சேவையாளர் அவசியமாகும். இலங்கைக் குடியியற் சேவையாளர், நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர், குமாஸ்தாக்கள், விசேஷ தேர்ச்சிவாய்ந்தோர் முதலானோர் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு கடமையாற்றும் அரசாங்க ஊழியரின் நலவுரிமைகளைப் பாது

காக்கும் பொருட்டு அவர்களின் நியமனம், இடமாற்றம், உத்தியோக உயர்வு, ஒழுங்கு விசாரணை, வேலைநீக்கம் ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டுப் பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழு அமைக்கவேண்டுமென இலங்கையின் அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மூவர்கொண்ட இவ்வாணைக்குழுவினர் மகாதேசாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவர். அவர்களில் ஒருவர் தலைவராக நியமிக்கப்படுவார். இம் மூவர்களில் ஒருவர் அவர் நியமனம் செய்யப்படும் திகதிக்கு முன்னுள்ள 5 வருட காலத்திற்குள் அரசாங்க சேவையாளராக இருந்திருக்கலாது என்ற கட்டாய விதியும் உண்டு. பொதுசன சேவையாளரின் சம்பளம் பாராளுமன்றத்தினால் ஒதுக்கப்படும். இச் சம்பளம் அவர்களின் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில், அதாவது 5 வருட காலத்திற்குள், குறைக்க இயலாது. அவர்கள் தமது கால எல்லை முடிந்தபின்னர் மீண்டும் நியமிக்கப்படலாம். இவ்விதியின் பயனாக, ஆணைக்குழுவினர் மீண்டும் நியமனம் பெறும் பொருட்டு சுயமாகத் தமது கடமைகளைச் செய்யாது அரசாங்கத்திற்குப் பணிந்து நடக்க இடமளித்துள்ளது எனப் பலர் கண்டித்துள்ளனர்.

அரசாங்க ஊழியர் ஓர் அரசாங்கத்தின் அத்திவாரக் கற்களாகும். சாதாரண பொதுமக்களைப் பொறுத்த அளவில் அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படும் சேவைகளுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பவர்கள் இவர்களே. ஓர் அரசாங்கம் கொள்கையளவில் திட்டங்களை வகுத்தாலும் அவற்றை உருவாக்கும் பொறுப்பும் செய்து முடிக்கும் பொறுப்பும் இவர்களுடையதே. இக் காரணத்தினால் இவர்கள் அனாமதேய அரசர் என அழைக்கப்படுவர். இவ்ஊழியர் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கும் திட்டங்களுக்கும் அமைய அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படவேண்டிய செயல்களைச் செய்து முடிக்கும் பொழுது அவர்களின் கொள்கையும் அபிப்பிராயமும் எத்தகையதாக இருப்பினும் அவற்றைக் கணியாது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் செய்வர். இதனால் அவர்கள் தமது அபிப்பிராயங்களை மறந்து அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயங்களுக்கே மதிப்புக் கொடுக்கும் வாய்ப்பேசாத ஊழியர்களாகக் கடமையாற்றுகின்றனர். மேலும் அரசாங்க ஊழியர் நிரந்தர ஊழியராவர். அதாவது அவர்களின் நியமனத்தின்பின்னர் மரணம் அல்லது வேலைநீக்கம் கட்டுமே அவர்களுடைய சேவைக்குத் தடையாக இருக்கும்.

இக்காரணத்தினால் அவர்களுடைய ஆயுட்கால சேவைக் காலத்திற் பல அரசாங்கங்கள் ஏற்பட இடமுண்டு. இவ்வரசாங்கங்களின் கொள்கையும் வேலைத்திட்டமும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டதாக இருக்கும். அவ்வாறு அரசாங்கங்களின் கொள்கைகள் வித்தியாசமானதாக இருக்கும்பொழுது அரசாங்க ஊழியர் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை மனப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்க முடியாதிருக்கக்கூடும். இச்சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் தமது பதவியிலிருந்து நீங்கிப்போவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் தமது அபிப்பிராயத்தை மதியாது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை மட்டுமே கணித்து தமது கடமைகளைச் செய்வர். ஆதலினால்தான் அரசாங்க ஊழியர்கள் வாய்பேசாத ஊமையர் எனக் கருதப்படுவர்.

அரசாங்க ஊழியர் தமது கடமைகளைத் திறம்படச் செய்வதிலேயே ஓர் அரசாங்கத்தின் வெற்றி தோல்வி தங்கி இருக்கின்றது. எனவே அரசாங்க ஊழியர் தமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யாவிடின் அரசாங்கம் தமது திட்டத்தை நிறைவேற்ற இயலாது. அவ்வாறாயின் அரசாங்கத்தின் திட்டம் தோல்வியடையும். இது நாட்டிற்குப் பெரும் நஷ்டத்தை விளைவிக்கும். ஆதலினால் அரசாங்க ஊழியர் தமது அபிப்பிராயம் எத்தகையதாக இருப்பினும் நாட்டின் நலன்கருதி அரசாங்கத்தின் திட்டம் நன்மையை விளைவித்தாலும் சரி, தீமையை விளைவித்தாலும் சரி செய்து முடித்தலே அவர்களுடைய பிரதானமான கடமையாகும். இக்காரணத்தினாலேயே அரசாங்க ஊழியர் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டு வரும் பொழுது தீமையை விளைவிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் சம்பந்தமாகத் தமது புத்திமதிகளை அளித்தபின்னரும் அரசாங்கம் அவற்றை ஏற்காது தனது திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென வற்புறுத்துமேயாயின் அதனைச் செய்து முடித்தலே அவர்களின் கடமையாகும். இப்பண்பே இலங்கையில் உள்ள ஊழியரிடம் பிருத்தானிய ஆட்சியாளர் புகுத்தி உள்ளனர்.

இக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே மத்திய அரசாங்கத்தின் அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முன் விளக்கியபடி ஒவ்வொரு மந்திரியும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இலா

காக்களுக்கு அவர் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புபாக இருப்பார். அவருக்கு உதவியாகப் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும் உண்டு. மந்திரிக்கும் அவரின் கீழ் உள்ள இலாகா அதிகாரிகளுக்குமிடையே தொடர்பை ஊட்டும் பொருட்டு நிரந்தரக் காரியதரிசி ஒருவர் மகாதேசாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவர். இலாகா அதிகாரிகளுக்குக்கீழ் இலாகாக்களின் தேவைகளுக்கேற்ற பல்வேறு தரப்பட்ட ஊழியர் கடமையாற்றுகின்றனர். அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுப்பதற்கு அரசாங்க இலாகாக்களின் அதிகாரிகள் தமது சிறந்த புத்திமதிகளை அளிப்பர். அப்புத்திமதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிர்வாகத்துறையின் முலைக் கல்லாக விளங்குகின்ற மந்திரிசபை அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுக்கும். அவ்வாறு வகுக்கும் பொழுது அதிகாரிகளின் புத்திமதிகளை ஏற்று அதன் பிரகாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. இவ்வாறு அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் தீர்மானித்துப் பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றபின்னர் அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவரும் பொறுப்பு சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியினுடையது. அதன்பின்னர் சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க இலாகா, அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்றும். இந்நிலையிலே அரசாங்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டங்களைக் கொள்கை அளவில் ஏற்று நிறைவேற்றுவர்.

மேலே குறிப்பிட்ட அமைப்பு, ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றிற்கு கமைய அரசாங்க ஊழியர் தமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யும் பொழுது அவை வெற்றியடைவதற்கு அரசாங்கத்தின் திட்டம் சிறந்த திட்டமாக அமைவதுடன் அத்திட்டம் கால எல்லைக்குள் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும். ஆதலினால்தான் அரசாங்கம் நன்றாக ஆலோசனை செய்து சிறந்த திட்டங்களை வகுத்தல் அவசியமாகின்றது. நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் நன்மையைக் கொடுத்தாலும்சரி தீமையைக் கொடுத்தாலும்சரி அவற்றிற்கு அரசாங்கமே பொறுப்புடையது. அரசாங்க ஊழியர் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மட்டுமே பொறுப்புடையவராவர். அவ்வாறு நிறைவேற்றும்பொழுது திட்டங்களினால் ஏற்படும் நன்மைகளும் பலபலன்களும் அரசாங்கத்தைச் சாரும். இருப்பினும்

இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றும் அரசாங்க ஊழியருக்கும் அதில் பெரும் பங்கு உண்டு.

அரசாங்க ஊழியர் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களுக்கும் கட்டளைகளுக்கும் அமைய அரசாங்க ஊழியர் தமது கடமைகளைச் செய்யும் பொழுது அவற்றால் வரும் கண்டனங்கள் அவர்களின் செய்கைகளினால் ஏற்படும் கண்டனங்கள் அல்ல. ஏனெனில் அவர்களின் செயல் யாவும் தமது சொந்த அபிப்பிராயத்திற்கமையச் செய்யப்படவில்லை. ஆதலினால் அரசாங்கம் இக் கண்டனங்களிலிருந்து அரசாங்க ஊழியரைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். இக் காரணத்தினாலேயே நிர்வாகத்துறையின்மீது சுமத்தப்படும் கண்டனங்கள் யாவையும் மந்திரிமார் ஏற்கும் வழமை பாராளுமன்ற ஜனநாயக நாடுகளில் ஓர் பிரதானமான அம்சமாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறு அரசாங்க ஊழியர் பாதுகாக்கப்படுவதன்மூலம் இவ்வூழியர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்று அவர்களின் சேவைகளினால் பெறக்கூடிய பலாபலனை அரசாங்கம் பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்கொள்கையின் அடிப்படையில் இருந்து இன்னுமொரு பிரதானமான கொள்கை தோன்றியுள்ளது. அதாவது அரசாங்கக் கொள்கையினால் ஏற்படக்கூடிய பழிபாவங்களை அரசாங்க ஊழியர்மீது சுமத்தித் தப்பிக்கலாகாது. இவ்வாறு ஓர் அரசாங்கம் செய்யுமேயாயின் அரசாங்க ஊழியர் பயமின்றி எக்கருமத்தையும் செய்யத் துணியார். ஆகவே அரசாங்க ஊழியரைக் கைப்பொம்மைகளாக உபயோகித்து அவர்கள்மீதுள்ள கண்டனங்களிலிருந்து அரசாங்க ஊழியரைப் பாதுகாத்தல் ஜனநாயகமுறையின் ஓர் அம்சமாகும்.

அரசாங்க சேவையாளரின் கடமையும் பொறுப்பும் மிகவும் சிக்கலானது. அவர்கள் பொதுசனஊழியர். அவர்கள் மக்களின் நலனுக்காக நேர்மையான முறையிலே தம்மால் இயன்ற அளவிற்கு அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் செய்துமுடித்தல் வேண்டும். இவர்கள் பொதுசன ஊழியர் என்பதன் காரணமாகப் பொதுமக்களுடன் நேரிடையாகத் தொடர்பு வைக்கும் பொழுது மிக மரியாதையுடன் ஆனால் பாரபட்சமின்றி நிர்வாகத்தைச் செலுத்தல் வேண்டும். மேலும் இவர்கள் தமது நிர்வாகக் கடமைகளைச் செய்யும்

பொழுது ஏதாவதொரு நன்மையைப் பெறுவதற்காக நிர்வாகத்தைச் செய்யலாகாது. இலங்கையில் உள்ள அரசாங்க ஊழியரில் சிலர் லஞ்ச ஊழலில் சிக்கிபுள்ளனர் எனக் குற்றச்சாட்டு உண்டு. இதனை விசாரணைசெய்து தண்டனை விதிக்கும் பொருட்டு லஞ்சவிசாரணை ஆணையாளர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதன்மூலம் அரசாங்க ஊழியருள் லஞ்சம் பெறுவோர் தண்டிக்கப்படுவதோடு சேவையில் இருந்தும் நீக்குவதற்கும் இடமுண்டு. இவ்வாறு அரசாங்க ஊழியர் மத்தியில் உள்ள நேர்மையற்றவர் அப் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படலாம். அரசாங்க ஊழியர்; பொதுசன ஊழியர் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் பொதுமக்களுக்குப் பணிந்து நேர்மையான முறையிலே நிர்வாக விதிகளுக்கமைய நடக்க வேண்டும்.

அரசாங்க ஊழியர் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கிணங்க நிர்வாக விஷயங்களைச் செய்கின்றதன் காரணமாக அவர்கள் அரசியலில் பங்குபற்றலாகாது என்ற முறை பிரித்தானியர் ஆட்சிகாலம்முதல் இருந்து வருகின்றது. இது தவறுதலான ஓர் கொள்கையாகும். அரசாங்க நிர்வாகத்தை இயக்குகின்றவர்கள் அரசியலில் பங்குபற்றினால் அவர்களின் நிர்வாக சேவை சீர்குலைந்துவிடும் என்பதுதான் காரணம். ஆனால், உண்மையில் இவ்வாறு இவர்களின் அரசியல் உரிமை பறிக்கப்படுவதனால் நாட்டின் ஒரு பெரும் பகுதி தொழிலாளரின் அரசியல் உரிமை பறிக்கப்படுகின்றது. அரசாங்க ஊழியருள் நிர்வாகக் கொள்கையை நிர்ணயிப்போர் மட்டும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவராவர். ஏனைய அரசாங்க ஊழியர் இக் கொள்கைகளை நிர்ணயியாது நடைமுறையில் கொண்டு வருபவர்களே. இவர்கள் அரசியலில் பங்குபற்றுவதனால் அவர்களுடைய நிர்வாகக் கடமைகள் தடைப்படாது. உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் சேவைபுரியும் அரசாங்க ஊழியருள் அரசாங்க கொள்கைகளை நிர்ணயிப்போரைத் தவிர ஏனையோர் அரசியலில் பங்குபற்றலாம். மேலும், அரசியல் உரிமையைப் பெற்ற அரசாங்க ஊழியர் தாம் ஆதரிக்கும் அரசியல் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்தலில் போட்டியிடலாம். அவ்வாறு போட்டியிட்டு அங்கத்தவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டபின் பொதுமக்கள் சபையின் அங்கத்தவராக இருக்கலாம். பின்னர் அவர்கள் தமது ஆசனத்தை இழப்பின் முன்னைய அரசாங்கப் பதவியைப் பெறுவர். இவ்வாறு பிரித்தானிய தேசத்தின் அரசாங்க

கக் கொள்கையை நிர்ணயிக்காத அரசாங்க ஊழியருக்கு அரசியல் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே இலங்கையிலும் உள்ள அரசாங்க ஊழியருக்கு அரசியல் உரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும். இவ்வுரிமையை அரசாங்கம் வழங்காததன் காரணமாக ஏறக்குறைய இலட்சம் மக்கள் வாய்பேசாத உரிமையற்றவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்பு: இவ்வத்தியாயத்தில் 607-ம் பக்கத்தில் பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழுவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். சமீபகாலத்திற்குள் இவ்வாணைக் குழுவைப்பற்றிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் மற்றும் பலரும் வன்மையாகக் கண்டித்தனர். பொதுசன சேவையாளர் அரசியல் வாதிகளின் பழிவாங்குதலுக்கு அகப்படாமலிருப்பதற்கும் தகுதி வாய்ந்தோருக்கு நியமனம், உத்தியோக உயர்வு முதலியன அளிப்பதற்காகவும் இவ்வாணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இத்தகைய ஆணைக்குழுவின் அவசியத்தைப்பற்றி டொனமூர் ஆணைக்குழுவினர்கூடத் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இவ்வாணைக்குழுவைக் கண்டிப்போர், அது எந்நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டதோ அந்நோக்கத்தை அது அடையவில்லை எனக் கூறுகின்றனர்.

அரசாங்க நிருவாகம் சம்பந்தமாக ஜனநாயக நாடுகளில் இரண்டு பிரதான கொள்கைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, அரசாங்க சேவையாளரின் குறைகள், தவறுகள் முதலியவற்றிற்குச் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிமார் பாராளுமன்றத்தில் பொறுப்பேற்றல். இதன்மூலம் பொதுசன சேவையாளர் கண்டனங்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகின்றனர் எனலாம். இரண்டாவதாக, பொதுசன சேவையாளர் அரசியல் வாதிகளின் தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்குச் சூதத்திரம் இருத்தல் வேண்டும். இதன்மூலம் தகுதிவாய்ந்தோர் நியமனம் பெறுவதுடன் முன்னேறுவதற்கும் இடம் உண்டு எனலாம். இவ்விரு கொள்கைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே அரசாங்க நிருவாக அமைப்பு பெரும்பாலான ஜனநாயக நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியாவில் உண்டு. இந்திய அரசியல் ஞானிகள் தமது அரசியல் சட்டத்தை வரைந்த பொழுது இவ்விரு கொள்கைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே நிருவாகத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விதிகளை வரைந்தனர்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்பிரகாரம் (i) பாராளுமன்றத்தில் மந்திரிமார் தமக்குக்கீழ் கடமையாற்றும் அரசாங்க சேவையாளரின் தவறுதல்கள், குறைகள் முதலியனவற்றிற்குப் பொறுப்பேற்றல். சில வருடங்கட்குமுன் புகையிரதப் போக்கு வரத்தில் பல பெரிய விபத்துக்கள் ஏற்பட்டபொழுது அவற்றிற்குப் பழியைப் புகையிரத சேவையாளர்மீது சுமத்தாது பொறுப்பு முழுவதையும் ஓர் இந்தியப் புகையிரத மந்திரி ஏற்று இராஜினாமாச் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். (ii) பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழு புத்திமதி கூறும் ஆலோசனைச் சபையாக அமைந்திருக்கின்றனர். (iii) பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழுவின் புத்திமதிகளை மந்திரி ஏற்காவிட்டால் காரணம் காட்டி அவ்விஷயத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பித்தல். (iv) ஆணைக்குழுவினரின் சேவைக்காலம் முடிவுற்ற பின்னர் மீண்டும் நியமனம் பெற இயலாது.

இந்திய முறையினால் ஏற்படக்கூடிய அனுகூலங்கள் : (1) மந்திரி முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்கும்பொழுது சேவையாளரைக்கொண்டு வேலை வாங்கக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இதனைச் செய்விக்க முடியாவிட்டால் மந்திரி இராஜினாமாச் செய்வார். (2) ஆணைக்குழு ஆலோசனைச் சபையாக அமைந்திருந்தாலும் அதன் அபிப்பிராயத்தை மந்திரி ஏற்காவிட்டால் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இதனால் பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்படும். பாராளுமன்றத்தின் கண்டனங்களுக்குப் பயந்து ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையை மந்திரி ஏற்கும் முறை வழமையாகியுள்ளது. (3) ஆணைக்குழுவினர் மீண்டும் நியமனம்பெற முடியாததால் அரசியல்வாதிகளுக்குக் கட்டுப்பாடாது சுயேச்சையாகக் கடமையாற்றலாம்.

இலங்கையின் அரசியல் சட்டம் பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழுவினை அமைத்தாலும் இந்திய அரசியல் சட்டத்தினால் அளிக்கப்பட்ட உண்மையான பாதுகாப்பு இல்லை. இதற்குக் காரணங்கள்: (1) அரசாங்க சேவையாளரின் தவறுதல்கள் முதலியனவற்றிற்கு மந்திரி பொறுப்பேற்கும் கொள்கையை நாம் ஏற்றாலும்கூட நடைமுறையில் இல்லை. மந்திரிமார் உத்தியோகத்தரைப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்தல் வழமை.

(2) ஆணைக்குழுவினர் மீண்டும் நியமனம்பெற முடியுமாதலால் அரசியல் வாதிகளின் விருப்பங்களுக்கு இசைந்து நடக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. (3) பாரதூரமான விஷயங்கள் பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நியதி இல்லாததால் பெரும்பாலான விஷயங்கள் மூடி மறைப்பதற்கு இடமுண்டு. உதாரணமாக, சுகாதார இலாகா அதிகாரிக்கும் மற்றும் முன்று டாக்டர்மாருக்குமிடையேயுள்ள தகராறு சம்பந்தமாக எதிர்க்கட்சியினரின் வேண்டுகோள்க்கிணங்கவே பாராளுமன்றத்தில் விவாதம் ஏற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்துடன் பாராளுமன்றத்தின் தெரிவுகுழு (Select Committee) விசாரணையும் செய்வதெனப் பாராளுமன்றம் ஏற்றுள்ளது. இக் காரணங்களுக்காகவும் அரசியல் வாதிகளின் நியாயமான கண்டனங்களுக்காகவும் பொதுசன சேவையாளர் ஆணைக்குழு சம்பந்தமான விதிகளைத் திருத்துதல் நன்று.

14. தல தாபன அரசாங்கம்.

[உள்ளூராட்சி]

ஜனநாயகத்தின் அத்திவாரம்

ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பில் தல தாபன அரசாங்கம் மிகவும் முக்கியமான இடத்தை - பிரதானமாக ஜனநாயக ஆட்சி முறையின்கீழ் - பெறுகின்றது. இலங்கையிலிருக்கும் தல தாபன அரசாங்க முறையை அறியுமுன் அதைப்பற்றிப் பொதுப்படையாக அறிவது நலம்.

'தல' என்ற பதம் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தையும் 'தாபன' ஒரு (தலத்திற்குரிய) அமைப்பையும் குறிப்பதால் தல தாபன அரசாங்கம் ஒரு குறிக்கப்பட்ட இடத்தின் அரசாங்க அமைப்பு எனலாம். இவ்வரசாங்கம் முழுத் தேச எல்லைக்காக அமைக்கப்படும் அரசாங்கமல்ல. ஆனால் அத் தேசத்தின் ஒரு சிறு பகுதிக்கென அமைக்கப்படும் அரசாங்கமாகும். இத்தகைய தல அரசாங்கத்தை முழுத் தேசத்தின் அரசாங்கம், அதாவது மத்திய அரசாங்கம் அமைத்து அதற்கு அதிகாரமும் கொடுக்கின்றது. எனவே தல தாபன அரசாங்கம் ஒரு குறிக்கப்பட்ட (மிகவும் சிறிதான) பிரதேசத்தின் தல அரசாங்கம் என்றும், அவ்வரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்திற்கு அமைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் அதிகாரம் அதற்குண்டென்றும் கூறலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட விளக்கத்தின் பிரகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் அதிகாரத்தைக் கொண்டு மாநகரசபை, நகரசபை, பட்டினசங்கம், கிராமச்சங்கம் ஆகிய தல தாபனங்கள் இயங்குகின்றன. அவற்றினை உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு மாநகர, மத்திய அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட கல்ஓயா அபிவிருத்திச் சபை போன்றவற்றிற்கும் அதிகாரமும் கடமைகளும் இருப்பினும் அவை தல தாபன சபைகளன்று. இச்சபை தல அரசாங்கத்தை நடைத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதல்ல.

ஆனால், கல்ஓயாப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியை அதன் எல்லையாகக்கொண்டு நிர்வாக விஷயங்களைச் செய்வதற்கு அதற்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால், அது ஓர் தல தாபன அரசாங்கமல்ல.

தல தாபன அரசாங்கம் என்றால் என்ன எனச் சுலபமாக விளங்கும் பொருட்டுக் கீழ்க்காணும் விதிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு அறியலாம். முதலாவதாக, அதற்கு வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பிற்குள் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வகுத்து அதன் எல்லைக்குள் சுதந்திரத்துடன் நிர்வாகம் செலுத்த உரிமை உண்டா? தல தாபன சபைகட்கு இச் சுதந்திரம் உண்டு. இதை விடுத்து மத்திய அரசாங்கத்தினால் வகுக்கப்பட்ட திட்டத்தைச் செயல்முறையில் செய்து முடிக்கும் தாபனமாயின் அதற்குச் சுதந்திரமும் இல்லை, சுதந்திரத்துடன் கொள்கையையும் திட்டத்தையும் நிர்ணயிக்க அதற்கு அதிகாரமும் இல்லை. இந்த ஸ்தாபனம் தல தாபன அரசாங்கமன்று. ஆனால், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஓர் ஆயுதமாக விளங்கும் ஓர் விசேஷ அமைப்பாகும். கல்ஓயா அபிவிருத்திச் சபை இத்தகைய ஓர் சபையாகும்.

இரண்டாவதாக வரிகள்மூலம் பணத்தை வசூல் செய்யவும் வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செலவு செய்யவும் சுதந்திரமுண்டா? தல தாபன சபைகட்கு இச் சுதந்திரம் உண்டு. ஆதனவரி, பொழுதுபோக்கு வரி முதலியனவற்றின்மூலம் பணம் வசூல் செய்த பின்னர் வருடாவருடம் வரவு - செலவுத் திட்டத்தை வரைந்து அத் திட்டத்திற்கமையச் செலவு செய்ய அதற்கு அதிகாரம் உண்டு. இந்தச் சுதந்திரம் கல்ஓயா அபிவிருத்திச் சபைக்கு இல்லை. அதற்கு வேண்டிய பணம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டதற்கு அமையவே பணம் வசூல் செய்யப்படுகின்றது. அப்பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியின்றிச் செலவு செய்ய இயலாது.

முன்னூவதாக, ஜனநாயக முறைக்கமைய சபையின் நிர்வாகத்தை இயக்குவோர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளா அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டவர்களா? தல தாபன சபைகளின் நிர்வாகத்தை இயக்கு

வேர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோராவர். ஆனால் கல் ஓயா அபிவிருத்திச் சபையினர் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டவராவர். அவ்வாறே தல தாபன மந்திரிக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை அவர் உபயோகித்து தல தாபன சபையைக் கலைத்தபின்னர் சபையின் நிர்வாகத்தை இயக்கும்பொருட்டு ஒரு விசேஷ ஆணையாளர் நியமிக்கப்பட்டால் அச்சபை தல தாபன சபையன்று. இக்காரணத்தினால் நான் நிர்வாகச் சீர்கேட்டினால் ஒரு தல தாபன சபை கலைக்கப்படுமெய்யின் அதற்குப் பதிலாக இன்னுமொரு சபையைத் தேர்தல்முலம் உடனடியாக அமைக்கவேண்டும் எனப் பலர் வற்புறுத்துவர்.

மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று விதிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஆராயும்பொழுது தல தாபன சபை என்றால் என்ன எனப் புலனாகும். இதனைச் சுருக்கமாகக் கூறுகில், மத்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பிற்கமையக் கொள்கையை சுதந்திரத்துடன் நிர்ணயித்து அவற்றினை வசூல் செய்து, செலவு செய்வதுடன் அதன் நிர்வாகப் பொறுப்பு அதன் அதிகாரம் செல்லக்கூடிய எல்லைக்குள் வாழும் மக்களினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளிடம் இருப்பின் அச்சபை தல தாபன சபை எனலாம். அதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரமும் அதன் கடமைகளும் அதன் அதிகாரம் செல்லக்கூடிய எல்லையும் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும் இக் கட்டுப்பாட்டிற்கமைய இயங்கும் பொழுது அவற்றிற்குச் சுதந்திரமுண்டு.

தற்கால முறைக்கேற்க, மத்திய அரசாங்க அதிகாரங்களைப் பங்கீடு செய்து ஒரு பகுதியை தல தாபன அரசாங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கும்பொழுது, பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சபைகளிடம் ஒப்படைப்பதே வழக்கமாகும். ஆனால் முற்காலத்தில் இம்முறைக்குப் பதிலாக அரசன் தன் சர்வாதிகார ஆட்சிமுறையை நடாத்தும்பொருட்டுத் தனக்குக் கீழ்ப்படிவுள்ள பிரபுக்கள் அல்லது உயர்குலத்தோரைக் கொண்டு தன்னால் செய்யப்படவேண்டிய கடமைகளைத் தனக்குப் பதிலாகச் செய்யும் முறை இருந்தது. இம் முறை பிரபுத்துவ சமுதாயத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும் ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றதல்ல. இன்றுகூட, தல தாபன அரசாங்கத்திற்குப்

பதிலாக மத்திய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்படும் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் தல தாபன அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளைச் செய்யலாம். ஆனால் இவ்வாறு உத்தியோகஸ்தர் தல சேவைகளைச் செய்வார்களேயானால் அவர்கள் அவ்விடத்து மக்களுக்குப் பொறுப்பானவர்களாக இருந்து சேவைசெய்யாது மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்து சேவை செய்வதாக முடியும். உதாரணமாக, ஒரு தபாற்கந்தோரில் கடமையாற்றும் “போஸ்ட் மாஸ்டர்” மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு, மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயிப்பதற்கு அமைய சேவை செய்வதுபோலவே இவ்வுத்தியோகஸ்தரும் இருப்பார். இதைவிடுத்து தல சேவைகளை அவ்வவ்விடத்து மக்களின் பிரதிநிதிகளின் சபையினால் செய்யப்படுவதாயின் தமது கடமைகளைத் தாமே செய்யும்பொழுது உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் செய்யவும் அவ்வாறு செய்யும்பொழுது பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் செய்வார். இக்காரணத்தினாலேயே தல தாபன அரசாங்க அமைப்பு முறை வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

தல தாபன அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தின்கீழ் இயங்குகின்றபடியால் அவ்வதிகாரத்திற்கு அமைய எக்கருமத்தையும் செய்வதற்கு அதற்கு முழுச் சுதந்திரம் இருந்தாலும், அது மத்திய அரசாங்கத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை மறக்கலாகாது. தல தாபன அரசாங்கத்திற்குப் பண உதவி செய்வதினால் மத்திய அரசாங்கம் இவற்றை வளர்க்க உதவி செய்கின்றது எனலாம். இருப்பினும், இவ்வுத்தியின் மூலம் தல தாபன அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பணிந்து அதன் விதிகளுக்கு அமையவேண்டியது அத்தியாவசியமான நிபந்தனையாகும். மேலும், தல தாபன அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்த அதிகாரத்தை மீண்டும் பறிக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. எனவே, மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குமைய கொள்கை, திட்டம் முதலியனவற்றை நிர்வகிப்பதற்குச் சுதந்திரமிருப்பினும் அதற்கு வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பை மீறும் அதிகாரம் அதற்கு இல்லாததோடு அதனைக் கலைக்கும் அதிகாரமும் அதற்குண்டு.

தல தாபன அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் இலாகா அதிகாரியின் நிர்வாகத்திற்கும் வித்தி

யர்சம் உண்டு. உதாரணமாக ஒரு தபாற்கந்தோரை எடுத்துக் கொள்வோம். இத் தபாற்கந்தோரினால் செய்யப்படும் சேவைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படும்பொழுது அதன் அதிகாரியே மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படும் சேவையை மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாகச் செய்கின்றார். அவ்வாறு செய்யும்பொழுது அவ்வதிகாரி எவ்விதமான கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் தனது எண்ணத்திற்கு இணங்கச் செய்ய முடியாது. உதாரணமாக, முடப்பட்ட 2 அவுன்சு எடையுள்ள தபால்களுக்கு 5 சத முத்திரை ஒட்டினால் போதுமென அந்த அதிகாரி கூற அதிகாரமில்லை. ஆனால், தல தாபன அரசாங்க நிர்வாகம் இத்தகையதல்ல. அதன் நிர்வாகத்தை நடாத்துவதற்கு அதன்கீழ் தல தாபன உத்தியோகஸ்தர்களும் அதிகாரிகளும் உண்டு. இவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கும் கொள்கைகளை அமுல் நடத்துபவர்கள் அல்ல. ஆனால், தல தாபன அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பான சபையினால் நிர்ணயிக்கும் கொள்கைகளுக்கு அமையவே தமது சேவைகளைச் செய்வார்கள். தல தாபன சபை தன் கடமைகளைச் செய்யும்பொருட்டு அதற்கு அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்டாலும் அவ்வதிகாரத்திற்கு அமையப் பொதுநல சேவைகளைச் செய்வதற்கு இச் சபைக்குப் பூரண சுதந்திரமுண்டு. இச் சுதந்திரம் தபாற்கந்தோர் அதிகாரிக்கில்லை. ஆதலினால் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதாக தல தாபன அரசாங்கம் அமைந்திருந்தாலும் அதற்குச் சுதந்திரமுண்டு. தல தாபன சபை தனது கடமைகளைச் செய்யும்பொருட்டு வரி, லைசென்ஸ் கட்டணம் முதலிய வரிகளை விதிக்க அதற்கு அதிகாரமுண்டு. இவ்வாறு விதிக்கப்படும் வரி மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆக்கப்பட்ட சட்டத்திற்கு அமையவே விதிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கட்டுப்பாடு மட்டுமே உண்டு.

தல தாபன சபைக்குச் சுதந்திரமிருந்தாலும் அவற்றிற்குப் பூரண சுதந்திரமில்லை. உதாரணமாக, 2 அவுன்சு இடையுள்ள கடிதங்களுக்குப் 10 சத முத்திரை ஒட்டவேண்டுமெனச் சட்டமொன்றை மத்திய அரசாங்கம் பிறப்பிக்கும் பொழுது அச்சட்டம் நாட்டின் ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் ஏற்ற சட்டமாகும். இதனை எதிர்த்து, எங்களுடைய எல்லைக்குள் 5 சத முத்திரை ஒட்டினால் போதுமென ஒரு தல தாபன

சபை சட்டம் பிறப்பிக்க முடியாது. ஆகவே, தல தாபன சபையினால் கவனிக்கப்படவேண்டிய தல சேவைகளைப் பொறுத்த மட்டில் அச் சபையினால் கையாளப்படவேண்டிய கொள்கை என்ன என்பதைத் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரம் மட்டுமே அதற்கு இருக்கின்றதொழிய. மத்திய அரசாங்கத்தை மீறும் சுதந்திரம் அதற்கில்லை. ஆதலினூற்றான் அதன் சுதந்திரம் பூரண சுதந்திரமல்லாவிட்டாலும் அதற்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றித் தீர்மானித்து நடக்கச் சுதந்திரமுண்டு. இருப்பினும் இச் சுதந்திரத்தைத் தவறுதலான முறையிலே உபயோகியாதிருக்கும் பொருட்டு தல தாபன சபையின் சுதந்திரமும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனலாம். இக்கட்டுப்பாடு இருப்பினும், தவறுதலான முறையிலே நடந்தாற்றான் மத்திய அரசாங்கம் தனததிகாரத்தை உபயோகித்து, சபையின் சுதந்திரத்தை மத்திய அரசாங்கம் பறிக்க முயலும்.

தல தாபன அரசாங்கத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு தல தாபன சபையும் மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக இருப்பதினால் அதனால் செய்யப்படும் சேவைகள் மக்களுடைய தேவைகட்கு ஏற்க மக்களின் பிரதிநிதிகளினாலேயே செய்யப்படுகின்றது. இந்த அடிப்படையிலேயே ஜனநாயகம் அமைந்திருப்பதினால் தற்கால ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு தல தாபன அரசாங்க முறை ஏதுவாக இருக்கின்றது. இம் முறையை விடுத்து, மத்திய அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்படும் உத்தியோகத்தர்கள் தல தாபன அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படும் சேவைகளைச் செய்வார்களேயானால் மக்களுக்கும் உத்தியோகத்தர்களுக்கு மிடையே எவ்வித தொடர்புமில்லாமலிருக்கும். இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானதாகும். ஆகவே மக்களின் பிரச்சினைகளை நன்கு உணர்ந்த அவர்களின் பிரதிநிதிகள் அவர்களது முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதினால் ஜனநாயகத்தின் நடைமுறையை மக்கள் நேரடியாகவே அனுபவிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினாலேயே தல தாபன அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தின் அத்திவாரம் எனப்படும்.

கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள் அரசாங்கம் சம்பந்தமான அரசியல் கொள்கைகள் பெருமளவிற்கு மாற்றமடைந்துள்ளது. முன்னர் சகல சேவைகளையும் மத்திய அரசு

சாங்கமே செய்யவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தது. (இலங்கையில் எத்தனையோ பேர் சகல விஷயங்களையும் மத்திய அரசாங்கமே செய்யவேண்டும் எனக் கருதுவோர் இன்றுமுண்டு) இம் முடக் கொள்கை மாற்றமடைந்துள்ளது. இன்று, முழுத்தேசத்தின் ஏகோபித்த அபிவிருத்திக்கு அத்தியாவசியமான விஷயங்களை மட்டும் மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் ஏனைய விஷயங்களை தல தாபன சபைகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றும் தல தாபன சபைகளின் கொள்கைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக நிர்ணயிப்பதைத் தடை செய்வதற்காகவும் ஒவ்வொரு பிரதேசமும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் இச்சபைக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்பு, திட்டவட்டமான கொள்கை முதலியன இருக்க வேண்டும் என்ற முற்போக்கான கொள்கை மக்களிடையே பரவியுள்ளது. இக்காரணத்தினால் கூடிய அதிகாரத்தையும் கடமைகளையும் கொண்ட சபைகள் அவசியம் என வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

மேலும் முற்காலத்திலிருந்த மத்திய அரசாங்கம் செய்த சேவைகளிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு கூடுதலான சேவைகளை இன்றுள்ள அரசாங்கம் செய்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல இந்நூற்றாண்டு பிறக்கும்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் செய்த சேவைகளிலும் பார்க்க அதிகமான சேவைகளை இன்று செய்கின்றது. மத்திய அரசாங்கம் புகாத இடமே இல்லை எனலாம். இவ்வாறு மத்திய அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படும் சேவைகள் வருடா வருடம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும்பொழுது அச்சேவைகளை மத்திய அரசாங்கம் தனது உத்தியோகஸ்தர்களைக்கொண்டு செய்யுமேயாயின் அது மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக அமையும். இக்காரணத்தினால் அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படும் சேவைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவற்றில் ஒரு பகுதியை தல தாபனச் சபைகளிடம் ஒப்படைத்தல் அவசியம் என வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இன்றுள்ள தல தாபனச் சபைகளின் அதிகாரமும் கடமைகளும் மிகக் குறைவென்றும், அவற்றால் பயன்பெறுவதாயின் அதிகாரத்தையும் கடமைகளையும் கூட்ட வேண்டுமென்ப பெரும்பாலானோர் கருதுகின்றனர். இவ்வடிப்படையிலே தல தாபனச் சபைகள் அமைத்தாற்றான் ஜனநாயக முறையும் விருத்தியடையும்.

தல தாபன முறையை அரசியல் ஞானிகள் ஆதரிப்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள. அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு :—

(1) தல தாபன அரசாங்க நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பானவர் தமதூரைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதினால் அவ்வூரைப் பற்றிய பிரச்சனைகளை அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். (2) அப்பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென ஆவலும் உற்சாகமும் அவரிடம் இருக்கும். (3) அதன் சேவையால் நன்மையடைகின்ற பொதுமக்களுக்கும், அவற்றைச் செய்கின்ற உத்தியோகஸ்தருக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுமாதலால், உத்தியோகஸ்தர் மக்களுக்கு மேலானவர்களாக இருந்து சேவையைச் செய்யாது மக்களோடு இரண்டறக் கலந்து மக்களுடைய நலனுக்காக உழைக்கச் சந்தர்ப்பமுண்டு. (4) அதன் எல்லை மிகவும் சிறிதாக இருக்குமாதலால் அரசியற் கலையை மக்களுக்கு உணர்த்த மிகவும் இலேசாக இருக்கும். (5) திட்டமிட்டுச் செய்வதற்குச் சிறிய பிரதேசங்கள் சுலபமாக இருப்பதால், திட்டப்படி முன்னேற்றப் பாதையை நாடுவதற்குக் கூடிய வசதியுண்டு. (6) தல பிரச்சனைகளை அவ்வவ்விடத்து மக்கள் பொறுப்பேற்று நடத்துவதால் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக் குறைவதுடன் அதன் கடமைகளைப் பங்கீடு செய்வதற்கு இம் முறை இடமளிக்கின்றது.

இவ்வாறு தல தாபன அரசாங்கத்தினால் நன்மையுண்டாயினும் இத்தகைய முறையைத் தொடர்ந்து நடத்தலாகாது எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். இதற்குச் சாதகமாகக் கூறப்படும் காரணங்கள் :— (1) போக்கு வரத்து வசதிகள் மிகவும் துரிதமாக இருப்பதனால் மிகவும் சிறந்த மத்திய நிர்வாக அமைப்பின் மூலம் தேசம் முழுவதற்கும் ஒரே முறையான வசதிகளைச் சுலபமாகச் செய்யலாம். (2) பலதரப்பட்ட சேவைகளைச் செய்யவேண்டியிருப்பதினால் குறைந்த செலவில் கூடிய சேவைகளை மத்திய அரசாங்கம் செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். (3) தேசிய அரசியல் கட்சிகள் வளர்ந்திருப்பதினால் முழுத் தேசத்திற்கும் பொதுவான தேசியத் திட்டங்களை அக்கட்சிகள் செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். (4) முழுத் தேசத்திற்கும் பொதுவான ஆகக்குறைந்த அவசியமான சேவைகளை எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கும். (5) தற்கால விஞ்ஞான

அறிவைப் பயன்படுத்துவதற்குக் குறுகிய எல்லைகளை மீறித் தேசிய அடிப்படையில் திட்டங்களை அமைக்கவேண்டும் (6) இத்தகைய நுண்கலை அறிவைத் தல தாபன அரசாங்கம் உபயோகிப்பதிலும் பார்க்க, மத்திய அரசாங்கம் உபயோகிப்பது சலபமாகும். இக்காரணங்களுக்காகத் தல தாபன அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தையும் கடமையையும் குறைத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பைக் கூட்டவேண்டுமெனச் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

தல தாபன அரசாங்கத்திற்கு எதிரான நியாயங்கள் எவ்வளவு பலமானதாக இருந்தாலும் இவ்வமைப்பை அரசியல் ஞானிகள் ஆதரிப்பதற்கு முக்கிய காரணம் - அதன் நிர்வாகம் மக்களின் பிரதிநிதிகளினால் நடாத்தப்படுவதேயாகும். மேலும், தல தாபன அரசாங்கத்திற்கு எதிராகக் கூறப்படும் நியாயங்களுக்கு மாறாகக் கீழ்க்காணும் நியாயங்களை எடுத்து விளக்குகின்றனர்:— (1) தல தாபன அமைப்பு ஒரு குறுகிய பிரதேசத்திற்கு உரியதாயினும் முற்போக்கான தேசியத் திட்டங்களை வரையும்பொழுது அப்பிரதேசத்திற்குரிய பகுதிகளை மத்திய அரசாங்கம் செய்வதிலும் பார்க்கத் தல தாபன சபைகள் மிகவும் சலபமாகச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். (2) ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட எல்லையை வைத்து, தேசியத் திட்டத்தை வரையும்பொழுது வளர்ச்சியடையாத பிற்போக்கான பிரதேசங்கள் அவ்வெல்லையை அடையும்பொருட்டு முன்னேறக் கூடியதாயிருக்கும். இதனால் பிற்போக்கான பிரதேசங்கள் முன்னேற இடமுண்டு. (3) தல தாபன அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கெனப் பிறிம்பான உத்தியோகஸ்தர்கள் இருந்தாலும் விசேஷமான விஞ்ஞான நுண்ணறிவுடையவர்களின் சேவை அவசியமானால் அவ்வுதவியை மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்துவ முடியும். (4) போக்கு வரத்து வசதிகள் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்திருப்பதினால் மத்திய அரசாங்கம் முழு அதிகாரங்களையும் அபகரித்தால், அது சர்வாதிகாரத்திற்குச் சமமானதாக இருக்குமாதலால் ஜனநாயக முறையை வளர்க்க வழி தேடுவதே மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்தாக இருத்தல் வேண்டும்.

தல தாபன அரசாங்கம் இன்றைய ஜனநாயக முறைக் கேற்றதாக மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சபைகளாக அமைந்திருக்கின்றதன் காரணமாக, இது ஒரு புதிய

முறையெனக் கருதலாகாது. பண்டைக்காலத்தில்கூட இம் முறையைப்போன்ற முறை நிலைத்திருந்தது. உதாரணமாக இந்தியா, இலங்கை ஆகிய தேசங்களில் பஞ்சாயத் அல்லது கம்சபா என்ற சபைகளிருந்தன. மற்றத் தேசங்களிலும் இவற்றைப் போன்ற சபைகளிருந்தன. இச்சபைகள் பொதுவாக அரசனுக்குக் கட்டுப்பட்டதாகவும் அரசனின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற பெரியோர்களைக் கொண்டதாகவும் இருந்தன. எனவே, பண்டைக்காலத்திலிருந்த சபைகள் பொதுமக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்ற சபைகளாக அமையவில்லை. இருப்பினும், இன்றைய தல தாபன சபைகள் பண்டைக்காலத்துச் சபைகளிலிருந்து தோன்றியதெனவும் இக்கால ஜனநாயக முறைக்கேற்கப் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட சபைகளாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.

இலங்கையின் தல தாபன சபை முறை சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஆங்கிலேயர் வருமுன்னரே பிரபுத்துவ சமுதாயத்திற்கேற்ற தல தாபன முறை இருந்துவந்தது. இம் முறையின் பிரகாரம் ஒவ்வொரு கிராமத்தின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட நல்ல வம்சத்தைச் சேர்ந்தோரின் சபை கிராமத்திலே சமாதானத்தை நிலைநாட்டியதோடு அரசனுக்கு வேண்டிய சேவைகளையும் செய்துவந்தது. இச்சபையைப் பஞ்சாயத்து அல்லது கம்சபா என அழைக்கப்பட்டது. இச்சபையின் அங்கத்தவர்கள் அரசனால் நியமிக்கப்பட்டனர், உயர்குலத்தைச் சேர்ந்திருந்தனர், கிராமத்தவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவராவர். கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் தீர்ப்பு முடிவான தீர்ப்பாகும். அவர்களை மக்கள் மீறவும் விரும்பவில்லை.

பிரித்தானியரின் ஆட்சி இலங்கையில் ஆரம்பித்த பின்னர் மேல்நாட்டு அரசியல் முறை, சட்டங்கள் முதலியன நம் நாட்டினுள் புகுத்தப்பட்டது. இவற்றினுள் தலதாபன முறை ஒன்றாகும். இவ்வாறு புகுத்தப்பட்ட முறை பண்டைக்காலத்திலிருந்த முறைக்குப் பதிலாக ஏற்படுத்தப்பட்டது எனலாம், அல்லது பண்டைக்காலத்திலிருந்த முறை ஆங்கிலேயரின் முற

போக்கான அம்சத்தைச் சேர்த்துப் புத்துயிர் பெற்றது எனக் கூறிப் பெருமைப்படலாம். ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் முதன்முதலாக அமைக்கப்பட்ட சபைகள்: மாகாண வீதிச் சபை, மாவட்ட சபை (Provincial and District Road Committees) ஆகியனவாகும். இச்சபைகளின் அங்கத்தவர் தேசாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்டனர். அவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வீதிகளைக் கண்காணிப்பதே இவற்றின் பிரதான கடமையாகும். அதற்காகக் கட்டாய கூலிச் சேவை செய்விப்பது அதன் இன்னுமொரு கடமையாகும். இச்சபை 1861-ம் ஆண்டு ஆரம்பமாயது. இதனைத் தொடர்ந்து 1865-ம் ஆண்டு கொழும்பு மாநகர சபையும், 1866-ம் ஆண்டு சுகாதாரச் சபையும் (Board of Health) ஆரம்பமாயது. சுகாதாரச் சபை மாகாண அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டன. இவை சுகாதாரத்தோடு சம்பந்தமான சில சேவைகளைச் செய்தன. இவற்றையடுத்து கிராமச் சமூகங்கள் (Village Communities) ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவை தற்காலக் கிராமச் சங்கங்களின் முதாதை எனலாம். அதன் பின்னர் தல சபைகள் (Local Boards) வளர்ச்சியையும் பெரிய பட்டினங்களுக்கெனவும், சௌக்கிய சபைகள் (Sanitary Boards) சிறிய பட்டினங்களுக்கெனவும் அமைக்கப்பட்டன. கல்வி விஷயங்களைக் கண்காணிக்கும் பொருட்டு பாடசாலைச் சங்கங்களும் (School Committees) பின் தோன்றின. இச்சபைகள் பெரும்பாலும் நியமன அங்கத்தவர்களைக் கொண்டவையாகும். டொனமூர் ஆணைக் குழுவின் சிபார்சிற்கிணங்கத் தற்கால தல தாபன அமைப்பு 1931-ம் ஆண்டு தோன்றியது. இதன் பின்னரே தல தாபன சபைகளின் எல்லைகளுக்குள் வாழ்ந்தோர் சர்வஜன வாக்குரிமையைப் பெற்றுத் தமது பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததுமல்லாமல் அப் பிரதிநிதிகள் தமக்குள் ஒருவரைச் சபையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையும் தோன்றியது. மேலும், இச் சீர்திருத்தத்தின் பயனாகவே தல தாபன சபைகள் கடந்த 30 வருடங்களுக்குள் பன்மடங்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

இலங்கையில் நான்கு விதமான தல தாபன சபைகள் உண்டு. அவையாவன - கிராமச் சங்கம், பட்டின சங்கம், நகர சபை மாநகர சபை ஆகும். இச்சபைகளின் நோக்கம் ஒன்றாக இருப்பினும் ஒரு குறிக்கப்பட்ட இடத்தின் வளர்ச்சி அதன் தேவை ஆகியவற்றிற்கேற்க தல தாபன சபை அமைக்

கப்படுவது வழக்கமாகும். உதாரணமாக, ஒரு கிராமத்திற்கு மாநகர சபை அந்தஸ்து அளிப்பதால் எவ்வித பலனுமில்லை. மாநகர சபையின் அதிகாரமும் கடமைகளும் கூடுதலாக இருப்பதினால் ஒரு கிராமத்திற்கு மாநகர சபை அந்தஸ்து அவசியமற்றதாகும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு சிறுச்சிறு பிரதேசத்திற்கும் அளிக்கப்படும் தலதாபன சபைகள் மூலமாக தலதாபன அரசாங்கத்தை மக்களின் பிரதிநிதிகள் நடாத்தி அதனைப் படிப்படியாக முன்னேற்றுவதே அவற்றின் பிரதான நோக்கமாகும். உதாரணமாக, ஒரு கிராமத்திற்கென அமைக்கப்படும் கிராமச் சங்கம் கிராமத்தின் நலனுக்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் சந்தை அமைத்தல், தெரு வீதிகளை அமைத்தல், பிரசவ விடுதிகளை அமைத்தல் போன்ற பல பொதுநல சேவைகளைச் செய்யலாம். இச்சேவைகளை மத்திய அரசாங்கம் செய்யாது அக்கிராம மக்களின் பிரதிநிதிகள் செய்வதால் ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் அவர்களிடம் இருக்கும்; தமது கடமைகளைத் தாமே செய்கின்றார்களெனச் சந்தோஷமேற்படும்; பொறுப்புணர்ச்சி அவர்களிடமிருக்கும்; துணிவும் ஆற்றலும் ஏற்படும். இந்நன்மைகளுக்காகவே தல தாபன சபைகளை இலங்கை அரசாங்கம் வளர்க்க முயல்கின்றது.

தலதாபன சபைகளின் அதிகாரங்களை விரிவாக அறிவதற்குமுன் அவற்றின் அமைப்பையறிவது நலம். தல தாபன சபைகள் எதுவாயினும் ஒவ்வொன்றிற்கும் எல்லையுண்டு. அவ்வெல்லைக்குள்ளிருக்கும் பிரதேசம் பல வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாக, யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் எல்லைப் பிரதேசம் 15 வட்டாரங்களாகவும்; சாவகச்சேரி பட்டின சங்கப் பிரதேசம் 6 வட்டாரங்களாகவும்; உடுப்பிட்டிக் கிராமச் சங்கப் பிரதேசம் 24 வட்டாரங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் வாழ்கின்ற வாக்காளர் தமது பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுப்பர். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகள் தமக்குள் ஒருவரைத் தலைவராகவும் இன்னுமொருவரை உப தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுப்பர். மாநகர சபைத் தலைவரையும் உப தலைவரையும் மேயர், உதவி மேயர் என அழைப்பதுண்டு. இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரும் அங்கத்தவர்களும் ஒருங்கு சேர்ந்த சபையே தலதாபன சபையாகும். இச்சபைகளை அமைப்பதற்கு மூலகர்த்தாவாக இருப்பவர்கள் அவ்வச் சபை எல்லைக்குள்ளிருக்கும் வாக்காளர்களாகும். எனவே

தல தாபன சபைகளின் தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமையுடையவர் யார்? இவ்வுரிமையுடையவர்கள் யார் என 1946-ம் ஆண்டின் தல தாபன தேர்தல் சட்டத்தின் பிரகாரமும் 1953-ம் 1959-ம் ஆண்டுகளில் ஆக்கிய அச் சட்டத்தின் திருத்தச் சட்டங்களின் பிரகாரமும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விபரம் பின்வருமாறு:—

(i) இலங்கைப் பிரஜையாக இருத்தல் வேண்டும். (ii) 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவராக இருத்தல்வேண்டும். (iii) சிங்களம்/தமிழ்/ஆங்கிலம் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். (iv) ஒரு வருடத்திற்குக் குறையாத சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுச் சிறைவாசம் செய்பவர் அல்லது 5 வருட காலத்திற்குள் சிறைவாசம் செய்தவர் வாக்களிக்க முடியாது. (v) தூக்குத் தண்டனை அல்லது அதற்குப் பதிலாகச் சிறைவாசம் செய்பவருக்கு வாக்குரிமையில்லை. (vi) தேர்தல் குற்றவாளியெனத் தண்டிக்கப்பட்டவருக்கு வாக்குரிமையில்லை. (vii) தல தாபன சபைகளின் தலைவராக இருந்து அப்பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு 5 வருட காலத்திற்குப் பிரஜாவுரிமை இழந்தவருக்கு வாக்குரிமையில்லை. (viii) மனநிலை பிசகிவிட்டவரெனக் கோர்ட்டால் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டவருக்கு வாக்குரிமையில்லை. மேலும், மேலே குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளைவிட, கிராமச் சங்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் மட்டும் ஒரு தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற ஒரு தொழிலாளி அல்லது ஒரு கங்காணி அத்தோட்டத்திலிருந்தால் அவருக்கும் அவருடைய மனைவி மக்கள், அவரை நம்பி வாழ்வோர் ஆகியோருக்கும் வாக்குரிமையில்லை.

தல தாபன சபைகளின் தேர்தலில் வாக்களிக்கும் உரிமையுடையவர் யார், யார் என மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இவ்வுரிமையுடையவர்களின் பெயர் தேர்தல் இடாப்பில் இடம் பெற்றுற்றான் அவர்கள் தேர்தல் காலங்களில் வாக்களிக்க முடியும். எனவே, மேலே குறிப்பிட்டவர்கள் தேர்தல் இடாப்பில் தமது பெயரைப் பதிவதற்கு உரிமையுடையவரெனக் கூறலாம். தேர்தல் இடாப்பு இல்லையேல் உண்மையான வாக்காளர் யாரென்று கூறமுடியாமலிருக்கும். அத்துடன் எவ்வித கட்டுப்பாடும் இராது. எனவே, தேர்தல் இடாப்பு தயாரிக்கும் பொழுது வாக்குரிமை உடையவர்கள் எல்லோரையும் பதிய வேண்டும். அவ்வாறு பதியாவிட்டால் வாக்குரிமை இருந்தும்

பிரயோசனமில்லாதிருக்கும். அத்துடன் அவர்களைப் பதியும் பொழுது பிழைகளேதுமில்லாமலும் விபரமாகவும் பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

அடுத்ததாக, தல தாபன சபைகளில் அங்கத்தவர்களாக இருக்கத் தகுதியுடையவர்கள் யாரென அறிவது நலம்.

(i) இலங்கைப் பிரஜையாக இருத்தல் வேண்டும். (ii) 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவராக இருத்தல் வேண்டும், (iii) மன நிலை பிசகாதவராக இருத்தல் வேண்டும். (iv) சிறைவாசத் தண்டனை விதிக்கப்பெறாதவராக இருத்தல் வேண்டும். (v) தேர்தல் குற்றம் செய்து தண்டனை விதிக்கப்பெறாதவராக இருத்தல் வேண்டும். (vi) தல தாபன சபைத் தலைவராக அல்லது அங்கத்தவராக இருந்து, அப்பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு உரிமை இழக்காதவராக இருத்தல் வேண்டும். (vii) சிங்களம் / தமிழ் / ஆங்கிலம் எழுதத் தெரியவேண்டும் (viii) மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் அல்லது தல தாபன சபைகளின் கீழ் கடமையாற்றுது அல்லது தல தாபன சபைகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்து பலன் அனுபவியாதிருத்தல் வேண்டும். (ix) எட்டாம் கட்டளைக்காரனாக இருத்தலாகாது. இத்துடன், கிராமச் சங்கங்களைப் பொறுத்த மட்டில் மட்டும் தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற தொழிலாளர் அல்லது கங்காணிமாள் - அவர்களின் மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தார் ஆகியோரும், ரூபா 200-க்குக் குறைந்த ஆதனமுடையவரும் அல்லது வருடமொன்றிற்கு ரூபா 60-க்குக் குறைவாக வருமானம் பெறுபவரும், கிராமச் சங்கங்களில் அங்கத்தவராக இருக்கலாகாது.

எனவே, தல தாபன சபைகளின் அங்கத்தவர்கள் மேலே குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகட்கு அமைந்தவராக இருப்பதுடன், ஒவ்வொரு வட்டாரத்தின் வாக்காளரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகவும் இருப்பர். இவ்வங்கத்தவர்கள் தமது தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

தல தாபன சபைகளின் அதிகாரமும்

கடமைகளும்.

1. கிராமச் சங்கம் - தலைவர். உபதலைவர் : கிராமச் சங்கத்தின் தலைவர் 3 வருட கால எல்லைக்குத் தலைவராக அச்சங்கத்தின் அங்கத்தவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இவர்

சங்கக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பதுமல்லாமல் சங்கத்தின் பிரதான நிர்வாக உத்தியோகஸ்தராகவும் அமைந்துள்ளார். கிராமச் சங்கங்களின் சட்டத்திற்கு அமைய சங்கத்தின் தீர்மானங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவரும் அதிகாரி ஆவார். கூட்ட அறிக்கைப் புத்தகங்கள், கணக்குப் புத்தகங்கள், கிராமச் சங்கத்தின் பொருள்கள் முதலியனவற்றிற்கு இவரே பொறுப்பாளியாவார். உபதலைவர் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். தலைவர் சமூகமளிக்காத காலங்களில் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பதுடன், தலைவர் இல்லாத காலங்களில் உதவித் தலைவராகவும் கடமையாற்றுவார். அவ்வாறு கடமையாற்றும் பொழுது தலைவரின் கடமைகளும் பொறுப்பும் இவருடையதாகும்.

கிராமச்சங்கத் தலைவர் அதன் அங்கத்தவர்களின் ஆதரவைப் பெறும் காலம்வரை தலைவராகக் கடமையாற்றலாம். அதாவது, அவர்மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டவரப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டால், அவர் பதவியிலிருந்து இறக்கப்பட்டவராகக் கருதப்படுவார். அவ்வாறு உபதலைவரையும் நீக்கலாம்.

கூட்டங்கள்:- சாதாரணமாக மாதமொருமுறை நடைபெறும். விசேஷ கூட்டங்களைக் கூட்டவேண்டிய அவசியமேற்படின் தலைவர் கூட்டலாம். இல்லையேல் சபையின் மூன்றிலொரு அங்கத்தவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒரு விசேஷ கூட்டத்தைத் தலைவர் கூட்டலாம். கூட்டங்களுக்கு மூன்றிலொரு அங்கத்தவர் கட்டாயம் பிரசன்னமாக இருந்தாற்றான் அவற்றை நடாத்தலாம்.

கிராமச் சங்கங்களின் அந்தஸ்து:- கிராமச்சங்கம் ஒரு ஸ்தாபனமாகும். எனவே, இதற்குச் சொத்துரிமையுண்டு. மற்றவர் ஈளுடன் ஒப்பீடும் செய்யலாம்; மற்றவர்களுக்கு எதிராக வழக்கு வைக்கலும் அல்லது அதற்கு எதிராகவும் வழக்குத் தொடரலாம். தலைவரின் கையொப்பமிடப்பட்ட அதன் தீர்மானங்கள் நீதிஸ்தலங்களில் ஆதனங்களாக எடுத்துக் காட்டலாம். அதன் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் அரசாங்க நிலம் அதன் மேற்பார்வையின்கீழ் இருக்கலாமென அதனிடம் ஒப்

படைக்கப்படலாம். அதன் நிதி, கிராமவேலைகள் ஆகியன அதனிடம் ஒப்படைக்கப்படலாம். அதன் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் மக்களின் சொத்துக்கள் யாவும் ஊர் மன்றின் கட்டடத்தைப் பிறநீங்கலாக அதன் அதிகாரத்தின்கீழ் ஒப்படைக்கலாம்.

அதிகாரங்கள், கடமைகள்:- கிராமச்சங்கத்தின் அதிகாரங்கள், கடமைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆக்கப்பட்ட கிராமச்சங்கச் சட்டத்திற்கமைதல் வேண்டும். அதனதிகாரங்களாவன: (1) வரிவிதித்தல்:- வரி விதிக்கும்பொழுது இரண்டு விதமான வரியை விதிக்கலாம். ஒன்று நெல், சேனை பண்பாட்டுநிலம் தவிர்ந்த ஏனைய பணவருவாயுடைய பயிர் விளையும் ஒவ்வொரு ஏக்கர் நிலத்திற்கும் வருடமொன்றுக்கு 50 சதத்திற்கு மேற்படாத வரி; இரண்டாவது: ஒவ்வொரு நிலத்தின் வருட வருமானத்தில் நூற்றுக்கு 4 வீதத்திற்கு மேற்படாத விகிதத்தை வரியாக விதித்தல் [நிலத்தின் வருட வருமானம் பெறுமதி இலாகா (Valuation Department) அதிகாரிகளால் தீர்மானிக்கப்படும் - இவ்விரு வரிகளில் ஏதாவது ஒன்றை அல்லது இரண்டினையும் விதிக்கலாம். (2) 'லைசன்ஸ்' கட்டணம் விதித்தல் - லைசன்ஸ் கட்டணம் கிராமச்சங்க சட்டத்திற்கமைய ஸ்தாபனங்கள் அல்லது ஆபத்தான தொழில்கள் முதலியவற்றிற்கு விதிக்கலாம். கிராமச்சங்கத்தினால் விதிக்கக்கூடிய லைசன்ஸ் கட்டணங்களில் சில: தேநீர்க்கடை நடாத்தும் லைசன்ஸ்; கிராமச் சங்கத்தின் சந்தைகளில் விற்பனை செய்வோர் செலுத்தும் கட்டணம்; மோட்டார் வாகனங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய வாகனங்களைச் செலுத்துவதற்குக் கட்டணம்; ஆடு, மாடு முதலியனவற்றைக் கொல்வதற்கும் விற்பனை செய்வதற்கும் உரிய கட்டணம்; பொழுதுபோக்கு வரி; அரிசி குத்தும் இயந்திரங்களை வைத்திருப்பதற்கு வரி முதலிய பல்வேறு விதமான லைசன்ஸ் கட்டணங்களை வரியாக விதித்தல். இவ்வாறு ஆதன வரியையும் லைசன்ஸ் கட்டணத்தையும் விதிப்பதன்மூலம் கிராமச்சங்கம் வருவாயைப் பெறுகின்றது. (3) சட்டங்களை ஆக்குதல் - கிராமச்சங்கம் சட்டங்களை ஆக்கும்பொழுது அவை அதற்களித்த சட்டங்களுக்கு அமைந்தனவாக இருத்தல் வேண்டும். அதனால் விதிக்கப்படும் வரியும் ஓர் சட்டமாகும். அதனால் ஆக்கப்படும் சட்டங்களுள் ஒரு சில:- உணவுச்சாலைக் கட்டுப்பாடு; பாற்பண்ணைக் கட்டுப்பாடு; ஆடு, மாடு முதலியனவற்றைக் கொலை செய்வதற்

கும் ஊன் விற்பனை செய்வதற்கும் கட்டுப்பாடு; நிறைப் பிரமாணக் கட்டுப்பாடு முதலிய பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளைக் கிராமச்சங்கம் அதன் சட்டங்கள் மூலமாக விதிக்கலாம். அவ்வாறு விதிக்கப்படும் சட்டங்களை மீறுகின்றவருக்கு எதிராகக் கிராமச்சங்கம் வழக்குத் தொடரலாம். இவை அக்கிராமத்திற்குரிய ஊர் மன்றினால் விசாரணை செய்யப்பட்டுக் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவர். எனவே இச் சட்டங்கள் அதன் எல்லைக்குள் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன. (4) நிலத்தை அல்லது கட்டடத்தை வாங்குதல் அல்லது குத்தகை கொடுத்தல் (5) ஒப்பந்தம் செய்தல் முதலிய அதிகாரங்கள் கிராமச்சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கிராமச் சங்கங்களுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டது போலவே கடமைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இக் கடமைகளுட்சில. மத்திய அரசாங்கத்தினால் கிராமச் சங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்படும் நிலத்தை அல்லது கட்டடத்தைப் பாதுகாத்து மேற்பார்வை செய்தல்; தெருவீதி அமைத்தல், பழுது பார்த்தல்; சுகாதார வாழ்விற்கு ஏற்ற வசதிகளை - பிரசவசாலை, டிஸ்பென்சரி - முதலியனவற்றை அளித்தல்; சந்தை அமைத்தல், ஊன் விற்பனை நிலையங்கள் அமைத்தல் போன்ற சேவைகளை அளித்தல்; மின்சார வெளிச்சம், குழாய்த் தண்ணீர் விநியோகம் செய்தல் வீட்டுத் திட்டங்கள் அமைத்தல் போன்ற உபயோக சேவைகளைச் செய்தல், தெருவீதி சுத்தப்படுத்தல் கிராமச்சங்க நிலங்கள் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், பொது மலசல கூடம், பொதுக்கிணறு, சுகாதார விழா போன்ற சுகாதார சேவைகளைச் செய்தல், உணவு விற்பனைக் கட்டுப்பாடு, ஆடு மாடு முதலியனவற்றைக் கொலை செய்வதையும் அவற்றின் ஊன் விற்பனைக் கட்டுப்பாடும், நிறைப் பிரமாணக் கட்டுப்பாடு, தூதாட்டக் கட்டுப்பாடு, இளஞ்சிறூர் மதுபானம் குடிப்பதுபற்றிய தடை முதலிய கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் போன்ற சேவைகளை கிராமச் சங்கம் செய்தல்.

கிராமச் சங்கங்களினால் செய்யப்படும் சேவைகள் பலவாக இருப்பினும் அவற்றின் நிதி நிலை மிகவும் கேவலமாக இருப்பதனால் சகல சேவைகளையும் திறம்படச் செய்யமுடியாமல் இருக்கின்றன. இக்காரணத்தினால் அவற்றின் நிதியைக் கூட்டுவதற்கு வழி வகுக்கவேண்டும். இதற்குச் சொக்ஸி விசாரணைக்

குழுவின் அறிக்கையின் பிரகாரம் கிராமச் சங்கத்தின் வருமானம் பெறும் துறைகளைக் கூட்டுவதுடன் மத்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் மானியத்தையும் கூட்டவேண்டும்.

நிதி:- மேலே குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் செய்வதற்குக் கிராமச் சங்கத்திற்கு நிதி அவசியமாகும். அதற்கு வேண்டிய நிதியைக் கீழ்க்காணும் முறைகள்மூலம் பெறலாம். கிராமக் கோட்டின் குற்றக் காசுகள்; அதனால் விதிக்கப்படும் வரிகளினால் வரக்கூடியவை; வியாபாரம் குத்தகை முதலியவற்றினால் வரக்கூடியவை; அதன் ஆதிக்கத்திலிருக்கும் ஆதனங்களிலிருந்து வரக்கூடியவை; சந்தை முதலியவற்றால் வரக்கூடியவை; அதனதிகாரங்களை அமுல் நடாத்துவதால் வரக்கூடியவை; பொழுது போக்கு வரி; மத்திய அரசாங்க மான்யம், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறும் கடன் ஆகிய துறைகளிலிருந்து இதற்குப் பணம் வரக்கூடும். கிராமச் சங்கத்தினால் விதிக்கக்கூடிய வரி விபரமாவது:- (i) ஆதனத்தின் வருட வருவாய் மதிப்பின் 4 வீதத்திற்கு மேற்படாத ஆதன வரி. (ii) பரப்பு வரி எனக் கூறப்படும் வரி அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு 50 சதத்திற்கு மேற்படாததாக இருத்தல்வேண்டும். (பரப்பு வரி விதிக்கப்படும் காணிக்குள்ளிருக்கும் வீடுகளுக்கு ஆதன வரி விதிக்காதிருக்கலாம்) இவற்றை விடுத்து, தலை வரி என விதிக்கப்பட்ட வரி முறை இன்று இல்லை. மேலும், சமயத்தோடும் கல்வியோடும் சம்பந்தப்பட்ட கட்டடங்கள், வறுமையினால் பீடிக்கப்பட்டோரின் கட்டடங்கள், “லைசன்ஸ்” வரி விதிக்கப்படும் கட்டடங்கள், அரசாங்க அல்லது கிராமச் சங்கத்தின் வண்டிகள் அல்லது மிருகங்கள் முதலியன கிராமச் சங்க வரிகட்கு விலக்கானவையாகும். இவ்வாறு கிராமச் சங்கம் பெறும் பணத்தைக்கொண்டு பொதுநல சேவைகளையும், சுகாதார சேவைகளையும் செய்வதுடன் தெருவீதி அமைத்தல் போன்ற சேவைகளையும் இச்சங்கம் செய்ய முயலும்.

(ii) பட்டின சபை:- தலைவர், நகரத்தின் எல்லை பல வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்தின் வாக்காளர்களும் தத்தம் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பர். அப்பிரதிநிதிகள் ஒருமித்துத் தமக்குள் ஒருவரைத் தலைவராகவும் இன்னுமொருவரை உப தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுப்பர். தலைவர், அங்கத்தவர் ஆகியோர் முன்று வருட காலத்திற்குப்

பதவியிலிருப்பார். தலைவர் சபைக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பதுடன் சபையின் பிரதான நிர்வாக அதிகாரியாகவும் அமைந்துள்ளார். ஒவ்வொரு வருடமும் வருடம் முடிவதற்கு முன்னரே அடுத்த வருடத்தின் வரவு - செலவுக் கணக்கு விபரத்தைச் சமர்ப்பிப்பது அவரின் முக்கிய கடமையாகும். சபைக் கூட்டங்களில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களை அமூல் நடாத்திச் சபையின் சேவைகளைச் செய்வது இவருடைய இன்னுமொரு கடமையாகும். சபையின் நிர்வாக கடமைகளைச் செய்வதற்காக ஒரு காரியதரிசியும் மற்றும் உத்தியோகஸ்தரும் உளர். காரிய தரிசியாகக் கடமையாற்றுவவர் கூட்ட அறிக்கைகளை ஒழுங்காக வைத்திருப்பதுடன் கூட்ட ஜாபிதாக்கள் முதலியனவற்றிற்கும் சபையின் நிர்வாகத்திற்கும் முழுப் பொறுப்பாளியாக இருப்பார். இவர் தலைவரின் கட்டளைப்படி சபையினால் செய்யப்படவேண்டிய சேவைகளைச் சபையின் உத்தியோகஸ்தரின் உதவியோடு செய்துமுடிப்பார். சபைத் தலைவர்மீது நம்பிக்கை இல்லையாயின் சபை அங்கத்தவரில் அரைப்பாகத்திற்குக் குறையாத தொகையினரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கத் தலைவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவரப்படலாம். அபிரேரணை நிறைவேறுவதற்கு முன்றில் இரண்டு வீத அங்கத்தவருக்குக் குறையாதவர் அதற்குச் சாதகமாக வாக்களிக்க வேண்டும்.

அந்தஸ்து:- பட்டினசபை ஒரு ஸ்தாபனமாகும். எனவே, சொத்துக்கள் வைத்திருப்பதற்கு அல்லது வாங்குவதற்கு அல்லது விற்பதற்கு அதற்கு உரிமையுண்டு. அதன் எல்லைக் குள்ளிருக்கும் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலம், வீதிகள், குளங்கள் முதலியவற்றை அதன் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்படலாம். இவற்றை நிர்வாகிக்கும் பொறுப்பு இதனுடையதே. அதற்கெதிராக வழக்குத் தொடரலாம் இல்லையேல் மற்றவர்களுக்கு எதிராகச் சபை வழக்குத் தொடரலாம்.

அதிகாரங்கள், கடமைகள்:- அதனெல்லைக்குள் தெரு வீதிகளை அமைத்தல், திருத்துதல், வீதிகளை அகலப்படுத்துதல், சுகாதார வாழ்வை வளர்த்தல் சுகாதார சேவைகளைச் செய்தல், சுகாதார வீடுகளைக் கட்டும்பொருட்டு வீடு கட்டுவதைக் கட்டுப்படுத்தல், மின்சாரம் விநியோகித்தல் போன்ற பொதுநல சேவை

களைச் செய்தல், சட்டங்களை ஆக்கி அமுல் நடாத்துதல், வரி, 'ஸீசன்ஸ்' விதித்தல் போன்றவை இதன் அதிகாரங்களும் கடமைகளுமாகும்.

(iii) **நகரசபை:-** பட்டின சபைத் தலைவரைப் போன்ற கடமைகளும் அதிகாரங்களும் நகரசபைத் தலைவருக்குண்டு. அவ்வாறே இதன் அதிகாரங்களும் கடமைகளுமாகும். ஆனால் நகரசபை அந்தஸ்துடைய தலங்கள் பட்டினங்களிலும் பார்க்கப் பெரிய நகரங்களாகும். இவ்வந்தஸ்துடைய நகரங்களில் கூடுதலான மக்கள் வாழ்வதினால் நகரசபை செய்கின்ற பொது நல சேவைகள் மிகவும் கூடுதலானவைகளாகும். இத்துடன் அதன் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரமும் கூடுதலாக இருக்கும். உதாரணமாக நகரங்களில் புதிய வீடுகள் கட்டப்படும் தொகை பட்டினங்களிலும் கூடுதலாக இருக்கும். இக்காரணத்தினால் அவ்வீடுகள் சுகாதாரத்திற்கு ஏற்றதாக அமையும் வண்ணம் இருப்பதோடு நகரத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இடங்கொடுக்கக் கூடியதாக இருத்தல் நன்று. இக்காரணத்தினூற்றான் புதிய வீடுகள் தெருவீதியின் மத்தியிலிருந்து 20 அடிக்கு அப்பால் இருத்தல் வேண்டுமென்ற விதியுண்டு. இவ்வாறே நகரங்களில் போசனசாலைகள் கூடுதலாக இருப்பதால் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் அவசியம் பட்டினங்களிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருக்கின்றது. எனவே, நகரசபைகளின் அதிகாரங்களும் கடமைகளும் பட்டினங்களிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருக்கின்றன.

(iv) **மாநகர சபை:-** இலங்கையிலுள்ள தல தாபன சபைகளுள் அந்தஸ்து கூடிய சபை மாநகர சபையாகும். மாநகர சபை அந்தஸ்துடைய நகரங்கள் இலங்கையிலுள்ள நகரங்களுள் பெரியவையாகும். மாநகர சபையின் அதிகாரங்களும் கடமைகளும் ஏனைய தல தாபன சபைகளைப் போன்றதாக இருப்பினும் அவற்றால் செய்யப்படவேண்டிய சேவைகள் மிகவும் கூடுதலாக இருப்பதினால் அவற்றின் அமைப்புமுறை மற்றச் சபைகளைப் போன்றதன்று. இதன் அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் அறிவதற்கு முன்னர் அதனமைப்பு முறையை அறிவது நலம்.

மாநகர சபையின் எல்லை பல வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு வட்டாரத்தில் வாழ்கின்ற வாக்கா

ளர்களும் தத்தம் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பர். இதன்பின் மாநகர சபை ஆணையாளர் குறிப்பிடும் தேதியன்று நகர சபை அங்கத்தவர்கள் ஆணையாளரின் தலைமையிற் கூடித் தமது தலைவராகிய மேயரைத் தெரிவு செய்வர். இதனை அடுத்து மேயரின் தலைமையில் கூட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும்பொழுது உபமேயர் தெரிவு செய்யப்படுவார். மேயர், உபமேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் சபையின் முக்கிய கடமை, **நிரந்தர நிர்வாக சபை (Standing Committee)**களின் அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதாகும். மாநகர சபையின் கடமைகள் பெருந்தொகையாக இருப்பதினால் அவற்றைச் சபை நுணுக்கமாக ஆராய முடியாது. இக்காரணத்தினால் நிரந்தர நிர்வாக சபை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து சபைக்கு அறிவிக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் சபை ஆராய்வதற்கு மிகவும் இலகுவாக இருப்பதுடன் விஷயங்களைக் குறுகிய நேரத்தில் திறமையுடன் செய்யலாம். ஆதலால், நிரந்தர நிர்வாக சபை முறை மாநகர சபைகளில் கையாளப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு சபைக்கும் ஆகக் குறைந்ததாக மூன்று நிரந்தர சபைகள் - நிதி நிர்வாக சபையைத் தவிர இன்னும் இரண்டு நிர்வாக சபைகள் - இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் இவற்றிலும் பார்க்கக் கூடுதலான நிர்வாக சபைகள் வேண்டுமாயின் அவற்றை அமைக்க மாநகர சபைக்கு அதிகாரமுண்டு. நிதி நிர்வாக சபையில் மேயரும் இன்னும் ஐந்து அங்கத்தவர்களும், எல்லாமாக அறுவர் அங்கத்துவம் வகிப்பர். மற்ற நிர்வாக சபைகளின் அங்கத்தவர்கள் ஆறு பேருக்கு மேற்பட்டதாக இருத்தலாகாது. அவற்றில் மேயருக்கு அங்கத்துவம் இல்லை. நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்களைத் தெரியும்பொழுது அங்கத்தவருக்கு ஏதாவதொரு நிர்வாக சபையில் இடம் வரக்கூடியதாயும் இரண்டு சபைகளுக்கு மேலதிகமான சபைகளில் ஒருவருக்கு அங்கத்துவம் இராதவண்ணமும் அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும். நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்களைச் சபையின் முதலாவது கூட்டத்தில் அல்லது அதற்கடுத்த கூட்டத்தில் தெரிவுசெய்யலாம். நிதி நிர்வாக சபைக்கு மேயர் தலைமை தாங்குவார்.

மேயர்:- மாநகர சபையின் பிரதான நிர்வாக அதிகாரி மேயரே. அவர் மாநகர சபை அங்கத்தவரால் மூன்று வருட காலத்திற்குத் தெரிவுசெய்யப்படுவார். மேயர் தெரிவு நடத்தப்படும் கூட்டத்திற்கு ஆணையாளர் அவர்கள் தலைமை வகிப்பர்.

பார். இருவருக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்கள் மேயர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டால் ஆகக்குறைவான வாக்குகளைடுத்தவர் போட்டியிலிருந்து நீக்கப்படுவார். இவ்வாறு கடைசியில் இரண்டுபேர் போட்டியிடுவர். இவ்விருவரில் கூடிய வாக்கெடுத்தவர் மேயராகத் தெரிவு செய்யப்படுவார். மேயர் மாநகர சபையின் பிரதான அதிகாரியாக இருப்பதினால் அவருடைய கடமைகள் பல. கூட்டங்களைக் கூட்டுவது; கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பது; கூட்ட அறிக்கைகளுக்கு ஒப்பமிட்டு அங்கத்தவர்களுக்கு நேரகாலத்தில் அனுப்புவது போன்றவற்றிற்கு இவர் பொறுப்பாளியாவார். மேயர், தனது பதவியின் காரணமாக நிதி நிர்வாக சபையின் தலைவராகக் கடமையாற்றுவார். ஏனைய நிர்வாக சபைகளுக்கு மேயர் தெரிவு செய்யப்படமாட்டார். இருப்பினும் அவற்றின் கூட்டங்களில் பங்குபற்றலாம். இவருடைய கடமைகளில் முக்கியமான கடமை அடுத்த வருடத்தின் வரவு - செலவுத் திட்டத்தைத் தயார் செய்வதாகும். இத்திட்டத்தில் சபையின் வரவு - செலவு விபரத்தைக் காட்டவேண்டும். இத்துடன் அவசியமாயிருந்தால் அனுபந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை (Supplementary Budget) தயார்செய்து சபைக்குச் சமர்ப்பித்து அதன் அங்கீகாரத்தைப் பெறலாம். இவை சபையினால் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். இத்துடன், சபையினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வரும் பொறுப்பு இவருடையதே. இதற்காக ஆணையாளரின் தலைமையின்கீழ் உத்தியோகஸ்தர் பலருண்டு. இவர்களுள் முக்கியமானோர் சுகாதாரப்பகுதித் தலைவரான டாக்டர், மராமத்துப்பகுதித் தலைவரான எஞ்ஜினியர், மின்சாரப்பகுதித் தலைவரான எஞ்ஜினியர், நிதி அதிகாரி (Accountant) ஆகியவராவர். இவர்களும் இவர்களின் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தரும் மேயரின் கட்டளைப்படி மாநகர சபையின் சேவைகளைச் செய்து முடிப்பர்.

மேயர் இல்லாக் காலங்களில் உப-மேயர் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்பார். இருவரும் மூன்று வருட காலத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்படுவார். மேயர் அல்லது உப-மேயரில் நம்பிக்கையில்லையாயின், அவருக்கெதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். இத்தீர்மானத்திற்கு அங்கத்தவர்கள் கையொப்பமிட்டு ஆணையாளருக்குக் கொடுத்த தினத்தி

லிருந்து 10 நாட்களுக்குள்ளாக ஒரு விசேஷ கூட்டத்தை ஆணையாளர் கூட்டவேண்டும். அக்கூட்டத்தில் சபை அங்கத்தவரில் அரைப்பாகத்திற்குக் குறையாதவர்கள் வாக்களித்தால் அத்தீர்மானம் நிறைவேறும். அத்தீர்மானத்தை முதற் கூட்டம் கூடிய நாளிலிருந்து 21 நாட்களுக்கு முன்னதாக மீண்டுமொருமுறை விவாதிக்கப்பட்டு அதேமாதிரி (அதாவது அரைப்பாகத்திற்குக் குறையாதவர்கள் வாக்களித்து) நிறைவேறினால், மேயர் அல்லது உப-மேயர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவார். எனவே, மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர் தனது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்து பிரதிநிதிகளின் நம்பிக்கையையும் ஆதரவையும் பெற்று நகரத்திற்குச் செய்யவேண்டிய சேவைகளைச் செய்வதே அவருடைய நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.

அதிகாரமும் கடமைகளும்:- மாநகரசபை ஏனைய தல தாபன சபைகளைப்போல் ஒரு தாபனமாகும். சொத்து வைத்திருக்க, வாங்க அல்லது விற்க அதற்கு உரிமையுண்டு. அதனிடம் ஒப்படைக்கப்படும் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலம் முதலியனவற்றை மேற்பார்வை செய்யவும்; சட்டங்களை ஆக்கி அவற்றை அமுல் நடத்தவும்; அதன் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் வீதிகள் முதலியனவற்றை அமைத்துத் திருத்தவும் அவற்றை அகலப்படுத்தவும் பொதுச் சுகாதாரத்தை வளர்க்கவும்; வீடுகளைக் கட்டுவதையொட்டிய கட்டுப்பாட்டை அமுல் நடத்துவதும், வரி முதலியனவற்றை விதிக்கவும், தனது சேவைகளைச் செய்யும்பொருட்டு உத்தியோகஸ்தர்களை அமைக்கவும் அதற்கதிகாரம் உண்டு. இவ்வதிகாரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு அதற்குப் பல கடமைகளும் உண்டு. இக்கடமைகள் ஏனைய தல தாபன சபைகளின் கடமைகளைப் போன்றதே. ஆனால் மாநகர அந்தஸ்துடைய நகரங்கள் சனத்தொகை நிறைந்த பெரிய நகரங்களாக இருப்பதினால் அதன் கடமைகள் மற்ற தல தாபன சபைகளின் கடமைகளிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருக்கும். இதன் கடமைகளைப்பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடாவிட்டாலும் அவற்றில் நாலைந்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவசியம். சுகாதார சேவையின்கீழ் பிரசவ விடுதிச்சாலைகளை அமைத்தல், இலவச மருந்துச்சாலைகளை அமைத்தல், மலசல கூடங்களைச் சுத்தம் செய்தல், சாக்கடை வாய்க்கால்

முறையை (Sewerage System) அமைத்தல் போன்றவை முக்கியமாகும். நல்ல தண்ணீர், குழாய் மூலம் விநியோகம் செய்வது இன்னுமொரு முக்கியமான சேவையாகும். அடுத்ததாக வீட்டுத் திட்டங்களைச் செய்துமுடித்தல் பெரிய நகரங்களின் பிரதானமான பிரச்சனையாகும். கடைசியாக மின்சார வெளிச்ச வசதியளித்தலும் ஒரு சேவையாகும். இவ்வாறு ஒரு மாநகர சபை தனது எல்லைக்குள்ளிருக்கும் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்யப்படவேண்டிய சேவைகளைச் செய்வதே இதன் கடமையாகும்.

நிதி:— மாநகர சபை செய்கின்ற சேவைகளைச் செய்வதற்குப் பணம் அவசியமாதலால் அப்பணத்தைப் பெறும் வழிகளையும் அறிவது நலம். சகல விதமான வரிகளால் வரும் பணமும், மாநகர சபைக் கோர்ட்டினால் விதிக்கப்படும் குற்றப் பணமும், சபையின் குத்தகை விற்பனை முதலியவற்றால் வரும் பணமும், பொதுசன சேவைகளால் - உதாரணமாக மின்சார விற்பனையால் - வரும் பணமும், மத்திய அரசாங்கத்தினால் மான்யமாகக் கொடுக்கப்படும் பணமும் இதன் நிதியில் சேரும். இத்துடன் குறிக்கப்பட்ட சேவைகளைச் செய்வற்காக மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடனாகப் பணத்தைப் பெறலாம். இவ்வாறு கடனாகப் பெறும் தொகை அதன் பத்து வருட வருமானத்திற்கு மேற்பட்டதாக இருத்தலாகாது. இவ்வாறு இதன் நிதியிலிருக்கும் பணத்தைக்கொண்டு பொதுமக்களுக்கு நன்மையைப் பயக்கக்கூடிய சேவைகளைச் செய்வதே மாநகர சபையின் நோக்கமாகும்.

தலதாபன சபைகளின் பொறுப்பு:—

தலதாபன சபைகள் மக்களின் பிரதிநிகளைக்கொண்ட சபைகள் என்றதன் காரணமாக பொதுமக்களின் பணத்தைச் செலவு செய்யும்பொழுது மிகக்கூடிய நன்மையை மக்கள் அடையக்கூடிய பொதுநல சேவைகளைச் செய்தாக வேண்டும். இதனை வேறு விதமாகக் கூறுகில் - குறைந்த செலவில் கூடிய சேவைகளைச் செய்யும் சபையாக இருத்தல் அவசியமாகும். ஆகவே, தலதாபன சபைகள் பொறுப்புணர்ச்சியுடைய சபைகளாக இருத்தல் வேண்டும். இச்சபைகளின் அங்கத்தவர்கள் பொறுப்புணர்ச்சி உடையவர்களாகவும் தாங்கள் வாழும் தலங்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்ற ஆவலுடையவர்களாகவும் இருத்

தல் அவசியமாகும். தலதாபன சபைகளின் நிதிநிலைமை அநேகமாகத் தேவைக்கேற்றதாக இல்லாததன் காரணமாக அவற்றின் பணத்தை மிகவும் சிக்கனமாக உபயோகித்துச் செய்யக் கூடிய சேவைகளைச் செய்ய முயல வேண்டும். இக்காரணத்திற்காகவே தலதாபன சபைகளுக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும்பொழுது பொறுப்புணர்ச்சியை உணர்ந்து நடக்கக் கூடிய அங்கத்தவர்களை மக்கள் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும் எனப்படுகின்றது. ஆதலினால், தலதாபன சபைகள் மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்யும் ஸ்தாபனங்களாக அமைய வேண்டுமேயாயின், பொதுமக்கள் தமது பொறுப்பை உணர்ந்து சேவை செய்யக்கூடிய பொதுநல ஊழியர்களைப் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவுசெய்தல் வேண்டும். இப்பொறுப்பினை மக்கள் சரிவரச் செய்யாவிட்டதன் பயனாகப் பல தலதாபன சபைகள் தமது கடமைகளையும் பொறுப்பையும் மறந்திருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். தலதாபன சபைகள் பொறுப்பு வாய்ந்த சபைகள். அச்சபைகள் மூலம் முன்னேற்றத்தை நாம் அடைய விரும்பினால், நாம் எமது கடமையைச் சரிவரச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்வோமேயானால், தலதாபன சபைகளினால் மக்கள் பயனடைவார்கள்.

தல தாபன சபைகள் - அதிகாரமும்

மத்திய கட்டுப்பாடும்.

தலதாபன சபைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆக்கப்பட்ட சபைகளாகும். ஒரு குறிக்கப்பட்ட கிராம எல்லைக்கு தலதாபன சபை ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்றும், அவ்வெல்லையை எத்தனை வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்றும் தீர்மானிப்பது மத்திய அரசாங்கமாகும். இத் தீர்மானத்தைப் பாராளுமன்றம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். எனவே, தலதாபன சபைகள் தமது அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்தே பெறுகின்றன. மேலும், இலங்கையிலுள்ள நான்கு விதமான தலதாபன சபைகளுக்குமுரிய சட்டங்களையும் பாராளுமன்றமே ஆக்கியுள்ளது. இச்சட்டங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென அவசியமேற்பட்டால், அவற்றைத் திருத்தியமைக்கும் பொறுப்பும் பாராளுமன்றத்தினுடையதே. எனவே ஒரு தலதாபன சபை இயங்கும்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆக்கப்பட்ட சட்டத்திற்கு அமையவே இயங்கவேண்டும்.

அவ்வாறு இயங்கும்பொழுது அச்சட்டத்திற்கு அமையக்கூடிய சட்டங்களை மட்டும் தலதாபன சபை ஆக்கலாமேயன்றித் தனது அதிகாரம் எத்தகையதாக இருக்கவேண்டுமென்ற சட்டத்தை ஆக்கத் தலதாபன சபைக்கு உரிமையில்லை. இக்காரணத்திற்காகவே தலதாபன சபை மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட சபையாக இருக்கின்றது.

உலகெங்கும் தலதாபன சபைகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட சபைகளாக இருப்பினும், அச்சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் எல்லா நாடுகளிலும் ஒரே அளவினதாக இல்லை. சில நாடுகளில் தலதாபன சபைகளுக்குக் கூடிய அதிகாரங்களும், இன்னும் சில நாடுகளில் குறைந்த அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தலதாபன சபைகளின் அதிகாரங்கள் நாட்டிற்கு நாடு வித்தியாசமானதாக அமைந்திருக்கின்றன எனலாம். ஆனால், தலதாபன சபைகள் மக்களினுடைய சபைகளாக அமைந்திருப்பதற்கு அவைகளின் அதிகாரம்] கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறிருந்தாற்றான் அவற்றை ஜனநாயகத்தின் அத்திவாரக் கற்களென அழைக்கலாம். இலங்கையிலிருக்கும் தலதாபன சபைகளுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டாலும், அவ்வதிகாரங்கள் போதாதெனப் பலர் கூறுகின்றனர். இவ்வழிப்பிராயம் சொக்ஸி ஆணைக்குழு அறிக்கையிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு தலதாபன சபைகளின் அதிகாரங்கள் கூடுதலாக இருக்கவேண்டுமெனப் பலர் கூறினாலும், இச்சபைகளின் அதிகாரங்கள் எத்தன்மையதாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற பிரச்சனை விவாதத்திற்கு எடுக்கக்கூடிய பிரச்சனையாகும். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்பவர் பற்பல காரணங்களை இரு பக்கத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டினாலும் தலதாபன சபைகளின் அதிகாரம் கூட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பல முக்கிய காரணங்கள் உள். அவையாவன :—

1. தலதாபன சபைகளின் அதிகாரம் அதிகரிக்கப்படுவதால் மத்திய அரசாங்கத்தின் மத்திய நிர்வாக சர்வாதிகாரத்திற்குத் தடையாக இருக்கும்.
2. ஜனநாயகம் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் காலத்திற்குக் காலம் பொதுமக்களுடைய வாக்கெடுப்பு ஜனநாயகமாகக்

காட்சியளிப்பதால், தலதாபன சபைகளின் அதிகாரம் கூடுதலாக இருக்குமேயாயின் குறிப்பிட்ட ஒரு தல எல்லைக்குள் வாழும் மக்களின் பொதுநலனை மத்திய அரசாங்கத்திலும் பார்க்க ஒரு தலதாபன சபை கூடுதலாகப் பாதுகாத்து வளர்க்க முடியும்.

3. தலதாபன சபைகள் மூலம் அரசியல், சமூகப் பிரச்சனைகளில் பொதுமக்கள் ஊக்கமெடுப்பதுடன் அவற்றைப் பொறுப்பேற்று நடக்க முடியுமாதலால் அவர்களுக்கு இச்சபைகள் மூலம் நேரடியான பயிற்சி ஏற்படும். இத்தகைய அறிவை மத்திய அரசாங்கம் மக்களிடையே வளர்க்க முடியாததால், மக்களின் அரசியல் வளர்ச்சிக்குத் தலதாபன சபைகள் ஓர் ஆயுதமாக விளங்குகின்றன. எனவே அதன் அதிகாரத்தைக் கூட்டுவது நன்மையுடையதாகும்.
4. பொதுமக்களின் நலனுக்காகச் சில சேவைகளை மத்திய அரசாங்கம் செய்வதினால் அவற்றைச் சிறந்த முறையிலே செய்ய முடியுமெனக் கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும், மத்திய அரசாங்கம் ஓர் வழிகாட்டியாக இருந்து பொதுமக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சேவைகள் யாவையும் ஒவ்வொரு தலத்திலும் வாழ்கின்ற மக்களின் பிரதிநிதிகள் மூலம் செய்யும் முறை அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் அச்சேவைகளைச் செய்வனே செய்யக்கூடிய ஊக்கத்தையும் உணர்ச்சியையும் மக்களிடம் பரப்பலாம். அத்துடன் அச்சேவைகள் அதிகார பூர்வமாகச் செய்யப்படாது, மக்களினால் செய்யப்படும் சேவைகளாகக் காட்சியளிக்கும். இக் காரணத்தினால் தலதாபன சபைகளின் அதிகாரமும் கடமைகளும் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும்.
5. தலதாபன சபைகளினால் செய்யப்படவேண்டிய சேவைகள் என்ன எனப் பாராளுமன்றம் நிர்ணயம் செய்யாது எவ்வெவ் விஷயங்களைத் தலதாபன சபைகள் செய்யப்படாதெனப் பாராளுமன்றம் நிர்ணயம் செய்யுமேயானால் அவற்றை விடுத்து ஏனைய விஷயங்களை அச்சபைகள் செய்யக்கூடும். இதனால் அதன் சேவைகளைப்பற்றிய கட்டுப்பாடு நீங்கும். அதன் தன்மையும் சுதந்திரமும் பெரிதும் மாற்றமடையும்.

மேலே காட்டிய காரணங்களுக்காகத் தலதாபன சபைகளின் அதிகாரமும் கடமைகளும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது புலனாகின்றது. இவ்வாறு பற்பல காரணங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டாலும் அதன் அதிகாரமும் கடமைகளும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் தலதாபன அரசாங்கத்திற்குமிடையே நடக்கும் போட்டி, ஈற்றில் தலதாபன சபையின் அதிகாரத்தையும் கடமைகளையும் கூட்டுமெனச் சில அரசியல் ஞானிகள் கருதுகின்றனர். இன்று இவர்களின் செல்வாக்கு சிறுபான்மையினரின் செல்வாக்காகவே இருக்கின்றது.

அடுத்ததாக, தலதாபன சபைகளை மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரத்திற்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதும் முக்கியமான பிரச்சனையாகும். தலதாபன சபைகள் தமது கடமைகளைச் செய்யும்பொருட்டுப் பல துறைகளிலிருந்து பணத்தைப் பெறுவதுண்டு. அவற்றுள், வரியாகப் பெறும் பணத்தைத் தவிர ஏனைய பணம் யாவும் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து மான்யமாக அல்லது கடனாகப் பெறுகின்றன. கடனாகப் பெறும் பணம் குறிக்கப்பட்ட ஒரு சேவைக்காக, உதாரணமாக: குழாய்த் தண்ணீர் விநியோகத்திற்காக, மத்திய அரசாங்கம் இச்சபைகளுக்குக் கொடுப்பது சகஜம். இவ்வாறு கடனாகப் பெறும் பணத்தை அவ்வச் சேவைகளுக்காகவே செலவழிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தண்ணீர் விநியோகத்திற்காகப் பெற்ற பணத்தை மின்சார விநியோகத்திற்காகச் செலவழிக்கலாகாது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தலதாபன சபைகள் பணத்தைப் பெறுவதினால், அப்பணத்தைச் சரிவரச் செலவழிக்கின்றனவா என மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. பொதுப் பணத்தைத் தலதாபன சபைகள் செலவு செய்யும்பொழுது பொதுமக்களுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் செலவழிப்பதுடன் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டு விதிக்கு அமையவே செலவு செய்யவேண்டும். ஆகவேதான் தலதாபன சபைகளின் அங்கத்தவர்கள் சரியான முறைகளுக்கமையப் பணத்தைச் செலவு செய்யாவிட்டால் அல்லது சபைக்கு வரவேண்டிய பணத்தைப் பெறாவிட்டால், சபைக்கு ஏற்படக்கூடிய நட்ப்பணத்தை அவ்வங்கத்தவர்களிடமிருந்து அறவிடும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. இவ்வதிகாரத்தை ஆதார

மாகக் கொண்டு சபையின் வரவு-செலவு விபரங்களைக் கணக்குப் பரிசோதகர் மேற்பார்வை செய்து ஒவ்வொரு வருடமும் தமது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பார்கள். இவர்களின் குறிப்புகளின் பிரகாரம் அங்கத்தவர்களிடமிருந்து பணம் அறவிட இடமிருக்குமாயின் அப்பணத்தைக் குறிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்களிடமிருந்து அறவிடத் தலதாபன சபைக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இவ்வாறு தலதாபன சபைகளின் கணக்குகளை மத்திய அரசாங்கம் பரிசோதிப்பது நன்றெனக் கூறவேண்டும்.

தலதாபன சபைகளின் நிதியோடு சம்பந்தப்பட்டவற்றை மத்திய அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்துவதுடன் தலதாபன சபைகள் தமது நிர்வாகப் பொறுப்பைச் சரிவரச் செய்யாவிட்டால் அச்சபைகளைக் கலைக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடமுண்டு. பொதுமக்கள் சார்பாக அமைக்கப்படும் இச்சபைகள் தமது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யாவிட்டால் அவற்றைக் கலைப்பது நியாயமானது எனக் கூறவேண்டும். இவ்வதிகாரத்தைக் கொள்கையளவில் எல்லோரும் ஏற்றறும் நடைமுறையில் மத்திய அரசாங்கம் இவ்வதிகாரத்தைச் சரியாக உபயோகிக்குமா எனப் பலர் ஐயுறுகின்றனர். உதாரணமாக, மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அங்கீகரியாத ஒரு கட்சியினர் தலதாபன சபையின் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாகவிருந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தொல்லைகளைக் கொடுக்கும்பொழுது அந்தத் தலதாபன சபையை மத்திய அரசாங்கம் கலைக்க எத்தனிக்கும். இது தவருணதாகும். இலங்கையின் அரசியலமைப்பின்படி இவ்வதிகாரம் தலதாபன மந்திரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தலதாபன சபைகளைக் கலைக்கும் அதிகாரத்தை தலதாபன மந்திரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டாலும் அவ்வதிகாரத்தை மந்திரி தனது கட்சியின் நலனுக்காக அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்காக உபயோகிக்கலாகாது. இந்த அதிகாரத்தைத் தலதாபன மந்திரி உபயோகிக்குமுன் தலதாபன சபையைத் திருத்த முயலவேண்டும். இம்முயற்சி பயனளியாவிட்டாற்றின் சபையைக் கலைக்க எத்தனிக்க வேண்டும். எனவே, தலதாபன சபைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருக்கும் தீவிரமான அதிகாரங்களை மிகவும் இலேசாக உபயோகிக்காது அதனைக் கடைசி நடவடிக்கையாகவே எடுக்க

வேண்டும். இக்கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தலதாபன சபைகளை மத்திய அரசாங்கம் சரியான வழியிலே வழிநடாத்துவதே அதன் முக்கிய கடமையாக இருத்தல் அவசியமாகும்.

தலதாபன சபைகள் கலைக்கப்படும்பொழுது அவற்றின் நிர்வாகத்தை ஒரு விசேஷ ஆணையாளர் (Special Commissioner) வசம் ஒப்படைக்கப்படும்; அல்லது கலைக்கப்பட்ட சபைக்குப் பதிலாகப் புதிய சபையைத் தேர்ந்தெடுத்து நிர்வாகத்தைச் சீராக்கும் பொறுப்பைப் பொதுமக்களிடம் மந்திரி ஒப்படைக்கலாம். சீரான முறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்தாத சபைகளைக் கலைக்கும் அதிகாரம் மந்திரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதுடன் தலதாபன சபையின் தலைவரை அல்லது அங்கத்தவர்களை நீக்கும் அதிகாரமும் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வதிகாரங்கள் மந்திரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டாலும் அவற்றை அவர் உபயோகிக்கும்பொழுது மிகவும் கவனமாக நன்கு ஆலோசித்த பின்னரே உபயோகிக்க வேண்டும். அவசர புத்தியுடனும் கட்சி நலனுக்காகவும் இவ்வதிகாரங்களை உபயோகிக்காது தலதாபன சபைகளை முன்னேற்றப் பாதையிலே கொண்டு செல்வதே மந்திரியினுடைய பெரும் கடமையாகும்.

தலதாபன சேவையாளர் ஆணைக் குழு:—

தலதாபன சபைகளில் கடமையாற்றும் ஊழியர்களின் நியமனம், இடமாற்றம், உத்தியோக உயர்வு, சம்பள நிர்ணயம், சேவைக் கட்டுப்பாடு, தலதாபன சேவையாளர் சேம இலாபநிதிக் கட்டுப்பாடு முதலியவற்றைக் கவனிக்கும் பொருட்டு இவ்வாணக்குழு 1945-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. இதன் பயனாகத் தலதாபன சபைகளில் கடமையாற்றிய அனைவரும் ஒரு சேவையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். இதற்கு முன்னர் தலதாபன சபைகளில் கடமையாற்றியவர்கள் தமது சேவைக்கேற்ற சம்பளத்தைப் பெறுது சபை அங்கத்தவர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்கட்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். மேலும், அச்சேவையாளர்களை நியமிக்கும் முறையும் கேள்விக் கிடமாக இருந்தது. எனவே, தலதாபன சேவையாளர் நலனைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இவ்வாணக்குழு அமைக்கப்பட்டதெனலாம். இவ்வாணக்குழு அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் சகல சேவையாளரும் இதன் கீழேயே கடமையாற்றினர். ஆனால், 1947-ம்

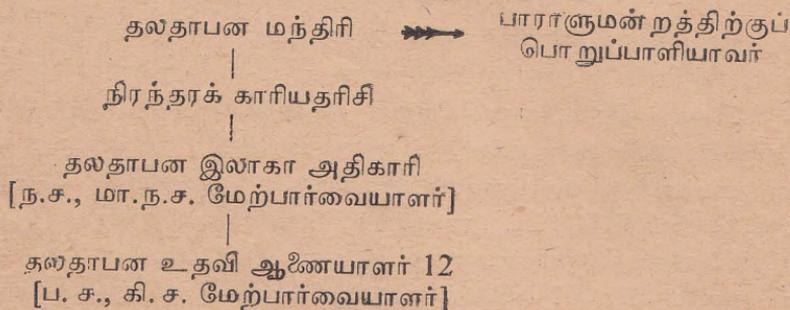
ஆண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாக மாநகர சபை, நகர சபை ஆகியவற்றில் சேவை செய்கின்றவர்களில் வருடம் ரூபா 1200-க்கு மேல் சம்பளம் பெறுகின்றவர்களும், பட்டின சங்கம் கிராமச் சங்கம் ஆகியவற்றில் வருடம் ரூபாய் 480-க்கு மேல் சம்பளம் பெறுகின்றவர்களுமே இதன்கீழ் சேவை செய்கின்றனர். ஏனையோர், அதாவது மாதம் ரூபாய் 100 அல்லது ரூபா 40-க்குக் குறையச் சம்பளம் பெறுகின்றவர்கள், சபையினால் நியமிக்கப்பட்டு அதன் கட்டுப்பாட்டிற்கு அமைந்தவராவர். இங்ஙனம், இருதரப்பட்ட ஊழியர் தலதாபன சபைகளில் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்களுள் சபையினால் நியமிக்கப்படுபவர் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு நியமிக்கப்படுவதில்லை என்றும், இந்நியமனங்களில் ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கின்ற தென்றும் பலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். மேலும், சபையினால் நியமிக்கப்பட்டோர் தகுதியுடையவராக இருந்தாலும் அவர்களுடைய சம்பளம் 100 ரூபாய்க்கு மேலதிகமாக அதிகரிக்காததன் காரணமாக அவர்களிடையே மன அதிருப்தி இருக்கின்றது. இதன் காரணமாக, இவ்ஊழியர்கள் தம்மால் செய்யக்கூடிய சேவையைச் செய்யாது தமது வருவாயைக் கூட்டுவதற்காகப் பல வழிகளையும் கையாளுகின்றதாகப் பலர் கூறுகின்றனர். எனவே, தலதாபன சேவையாளரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக - இவ்வாணக்குழு அமைக்கப்பட்டாலும், அவர்களில் பெரும்பாலானோரின் குறைகளை இவ்வாணக்குழு தீர்க்கவில்லை எனக் கூறவேண்டும்.

தலதாபன சேவையாளர் ஆணைக்குழு 1945-ம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் தலதாபன ஆணையாளரும் 4 நியமன அங்கத்தினரும் அதன் அங்கத்தினராக இருந்தனர். பின்னர் 1949-ல் இதன் அங்கத்துவம் அதிகரிக்கப்பட்டதன் காரணமாகத் தலதாபன ஆணையாளரும், தலதாபன மந்திரியினால் நியமிக்கப்பட்ட நால்வரும், கொழும்பு மாநகர சபை, ஏனைய மாநகர சபைகள், சகல நகர சபைகள், பட்டின சங்கங்கள், சகல கிராமச் சங்கங்கள் ஆகிய நான்கு பகுதிகளின் பிரதிநிதிகளாகத் தலதாபன மந்திரியினால் நியமிக்கப்படும் நால்வரும் இவ்வாணக்குழுவின் அங்கத்தவராவர். இதற்குத் தலதாபன ஆணையாளர் தலைவராகக் கடமையாற்றுவார். இதன் அங்கத்தவர்கள் மூன்று வருட காலத்திற்கு மந்திரியினால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

தல தாபன இலாகா :—

தலதாபன மந்திரியின் கீழ் உள்ள இவ்விலாகா தலதாபன ஆணையாளரின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கை 12 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் ஒரு உதவி ஆணையாளரின் கீழ் நிர்வாகம் செய்யப்படுகின்றது. உதவி ஆணையாளர் கிராமச்சங்கம் பட்டின சங்கங்களுக்குப் புத்தி புகட்டுபவராக இருப்பதினால், அவற்றிற்கு வழிகாட்டியாக இருப்பதுடன் அவற்றின் நிதிக்கும் பொறுப்பாளியாக இருக்கின்றார்கள். மேலும், கிராமச்சங்கங்கள் தமது நிதியிலிருந்து பல உத்தியோகஸ்தரை நியமிக்க முடியாததன் காரணமாக, கிராம வேலை அதிகாரி, கிராமச் சங்க ஆராய்வு அதிகாரி என இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் உதவி ஆணையாளரின் கீழ் கடமையாற்றுகின்றனர். இவர்களில் கிராம வேலை அதிகாரி தெருவிதிகள் மதகுகள் முதலியனவற்றைக் கட்டுவதற்கும் மேற்பார்வை செய்வதற்கும் போதிய உதவியளிப்பார். இவ்வாறு தலதாபன இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமச் சங்க விவகாரங்களைச் சீராக நடாத்த உதவி புரியும்பொழுது ஏனைய தலதாபன சபைகளின் நிர்வாகம் முதலியவற்றைத் தலதாபன இலாகாவின் மத்திய காரியாலயம் அவதானித்து வரும். இச்சபைகளின் நிர்வாகம் சீரான முறையிலே நடக்கும்பொருட்டு இத்தகைய மேற்பார்வை உசிதமானதாகும்.

தலதாபன அமைச்சின் அமைப்பு :

பிரதேச சபைகள் :—

பிரதேச சபைகள் அமைக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்திருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இந்நாட்டிலுள்ள தலதாபன அமைப்பைப்பற்றி ஆராய்ந்து, செய்யவேண்டிய திருத்தங்கள்

தலதாபன அரசாங்கம்

LIBRARY
St. Bridget's Convent,
Colgate School

பற்றி ஒரு அறிக்கை சொக்ளி விசாரணைக் குழுவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையில், இந்நாட்டில் 'பிரதேச சபைகள்' அமைக்கவேண்டுமென அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டது. அதை அமுல் நடாத்துவதென அரசாங்கம் கூறுகின்றது. அவ்விஷயம்பற்றிய மசோதா இன்னும் தயாராகவில்லை. எனவே, விபரங்கள் கிடைக்கும் வரை விரிவாக ஒன்றும் கூறமுடியாது. ஆனால் 'பிரதேச சபைகள்' என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி அரசியல் சாஸ்திர ரீதியில் எல்லோரும் அறியவேண்டியது அவசியமாகும்.

'பிரதேச சபைகள்' என்பன இலங்கையில் பிரத்தியேகமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. பிருத்தானியதேசந் தொடக்கம் ஜனநாயகம் வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகளில் இதே சபைகள் வேறு நாமங்களுடன் இயங்கி வருகின்றன. ஒரு நாட்டின் அரசாங்க அமைப்பில் 'பிரதேச சபைகள்' என்ற ஸ்தாபனங்கள் ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கும் அரசாங்கத்தை எடுத்துப்பார்த்தால் இரு விதமான நிர்வாக அமைப்பைக் காணலாம். முதலாவதாக, தேசிய ரீதியில் இயங்கும் மத்திய அரசாங்கம் இருக்கின்றது. இரண்டாவதாக, உள்ளூராட்சி மன்றங்களாக இருக்கும் கிராமச்சங்கம், நகரசங்க மாநகரசபை போன்றவை இருக்கின்றன. ஜனநாயகம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ள நாடுகளில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் உயர்ந்த நிலையாக 'பிரதேச சபைகள்' என்பனவும் இயங்கும். எனவே, உள்ளூராட்சி அமைப்பில் அதி உயர்ந்த மன்றங்கள்தான் பிரதேச சபைகளாகும்.

பிருத்தானிய ஆட்சியின்கீழ் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துடன் இலங்கை இருந்துவந்தது. அப்பொழுது இருந்துவந்த நிர்வாக அமைப்பில் மாகாண - பிரதேச - அலுவல்கள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருந்தன; இப்பொழுதும் இருந்து வருகின்றன. மாகாண - பிரதேச - நிர்வாக அலுவல்கள் பல இப்பொழுது மாகாண அதிகாரிகளாலும் காரியாதிகாரிகளாலும் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்றுள்ள நிர்வாக முறை பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின்கீழிருந்த குடியேற்ற நாடாகிய இலங்கைக்கு ஏற்றதாயிருக்கும். ஆனால் சுதந்திர இலங்கைக்கு உகந்ததல்ல. எமது நிர்வாக அமைப்பு ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றதாக இருப்பின் இன்றுள்ள கச்சேரி முறை அழிக்கப்பட

வேண்டும். இம்முறையின் பிரகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தை நடாத்தும்பொருட்டு இலங்கை 12 மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றும் ஒரு மாகாண அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மாகாண அதிகாரி அரசாங்கத்தின் சார்பாகத் தனது மாகாணத்தின் நிர்வாகத்தை நடாத்துகின்றார். இவ்வாறு அரசாங்க நிர்வாகம் நடத்தப்படும்பொழுது மக்களுக்கும் அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லை. எனவேதான் இத்தொடர்பை வளர்க்கும்பொருட்டுக் கச்சேரி முறையை விடுத்துப் பிரதேச சபைகளை அமைத்து அச்சபைகளிடம் அப்பிரதேசத்தின் நிர்வாகம் ஒப்படைக்கப்பட்டால் மக்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் நேரடியான தொடர்பு ஏற்படும். ஆதலினால்தான் மக்களாற் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் பொறுப்பில் பிரதேச சபைகளின் நிர்வாகம் கொடுக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் முழுப் பலாபலனையும் மக்கள் பெறுவதற்கு அவர்கள் தமது பிரச்சனைகளைக் கூடிய அளவு தாமாகவே நேரடியாகச் செய்து முடிக்கும் தத்துவம் படைத்தவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தால், மக்கள் அப்பிரச்சனைகளால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்குமிடையே நேரடியான தொடர்பு ஏற்படாத காரணத்தாலும் அவற்றைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு அவர்களிடம் இல்லாததன் காரணத்தாலும் பொதுமக்கள் சம்பந்தப்படாத படர்க்கை இடத்தவராக இருக்கின்றனர். ஆதலினால்தான், ஜனநாயக முறை வளர்ச்சியடைவதற்காகவும், பொதுமக்கள் தமது பிரச்சனைகளைத் தாமாகவே செய்து முடித்துப் பெறக்கூடிய நன்மையைப் பெறுவதற்காகவும், ஜனநாயக முறையில் நேரடியான பங்கை மக்கள் பெற்று இம்முறையை ஒரு சுறுசுறுப்பான முறையாக ஆக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கடமைகளையும் பொறுப்பையும் குறைத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் கடமைகளில் ஒரு பகுதியைப் பிரதேச சபைகட்குக் கொடுக்கவேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

தல்தாபன சபைகள், பொதுவாக மக்களின் பொதுநலனுக்காக உழைக்கும் தாபனமாக அமைந்திருக்கின்றன. இச்

சபைகளின் அமைப்பு, அதிகாரம், கடமை முதலியன நாட்டிற்கு நாடு வித்தியாசமாக அமைந்திருக்கின்றன. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில், இச்சபைகளுக்கு அதிக அதிகாரமும் கடமையுமில்லை. அவற்றால் நன்மையுண்டாயினும் அதிக நன்மை இல்லையென்றே கூறவேண்டும். எனவே, மத்திய அரசாங்கத்தின் கடமைகளில் ஒரு சிலவற்றைப் பிரதேசவாரியாக அமைக்கப்படும் பிரதேச சபைகளுக்கு ஒப்படைத்தால், ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வாழ்கின்ற மக்கள் தத்தம் விசேஷ பிரச்சனைகளைத் தாமாகத் தீர்க்க முயற்சிக்கலாம். இதனால் ஒவ்வொரு பிரதேசமும் முன்னேற வழி தேடுமன்றே.

பிரதேச சபைகளின் அமைப்பு, அதிகாரம், கடமை ஆகியவற்றைப்பற்றிக் கூறுகில், அங்கத்துவம் வகிக்கின்றவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும்; அதன் அதிகாரமும் தத்துவமும் போதியளவு இருத்தல் வேண்டும். அதன் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய அதிகாரம் அதற்கு இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு விரிவான பிரதேச சபைகளை அமைத்தாற்றான் நன்மை பயக்கும். இத்தகைய அமைப்பில், மத்திய அரசாங்கம் பிரதேச சபைகளுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்; சமத்துவமான தேசிய வளர்ச்சியை அடைவதற்காக ஒரு பொதுவான திட்டமிடவேண்டும்; பிரதேச சபைகளுக்கு வேண்டிய பண உதவியளித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு, பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்பட்டால் நன்மையுண்டாகும். ஆனால், பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்தி உண்மையாயின், எம். இ. பி. அரசாங்கம் அமைக்கவிருந்த பிரதேச சபைகளின் அதிகாரமும் தத்துவமுமுடைய சபைகளாக அமையாதென்றே கூறவேண்டும். எதற்கும் பிரதேச சபைகளை அமைக்கும் மசோதா தயாராக்கப்பட்டாற்றான் அவற்றைப்பற்றி விரிவாக விமர்சனம் செய்யலாம்.

பிரதேச சபைகளை அமைக்கும்பொழுது, அதன் எல்லைகளை நிர்ணயிப்பது ஒரு பிரதானமான கடமையாகும். அவ்வாறு நிர்ணயிக்கும்பொழுது, ஆராய்வின்றி மனம்போன போக்கிற்கு வரையறுக்கலாகாது. இச்சபைகளின் எல்லைக்குள்ளிருப்போரின் ஒன்றுபட்ட உணர்ச்சி அத்தியாவசியமாகும். இவ்வுணர்ச்சி பல காரணங்களால் தோன்றும். இனம், மொழி, சமயம் ஆகியவை இவ்வுணர்ச்சியைக் கொடுக்க வல்லது.

இவற்றுடன் இயற்கையமைப்பு, நீண்டகாலத் தொடர்பு, கலை கலாச்சாரத் தொடர்பு போன்ற காரணங்களும் மக்களிடையே இவ்வணர்ச்சியைக் கொடுக்க வல்லது. ஆதலினால் பிரதேச சபைகளைப் பிரிக்கும்பொழுது அவற்றின் எல்லையை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பிரிப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

பிரதேச சபைகளின் அதிகாரமும் கடமைகளும் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படும். இதற்கென ஓர் சட்டம் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். இச்சட்டத்தில் இலங்கையில் அமைக்கப்படும் பிரதேச சபைகள் எவையெனவும் அவற்றின் எல்லை என்னவெனவும், அச்சபைகளின் வட்டாரங்கள் எவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ளதெனவும், அவற்றின் அமைப்பு விபரங்கள் என்ன எனவும், சபைகளின் அதிகாரங்கள், வரி விதிக்கும் தத்துவம் என்ன எனவும், அவற்றுல் செய்யப்படும் சேவைகள் கடமைகள் என்ன எனவும் அச்சட்டத்தில் விபரமாகக் குறிப்பிடப்படும். எனவே, பிரதேச சபைகள் உருவாக்கப்படும்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஆக்கப்படும். இவ்வாறு அமைக்கப்படும் பிரதேச சபைகள் எந்தெந்தத் துறைகளிலிருந்து வருமானத்தைப் பெறலாம் எனக் குறிப்பிடும்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் பெருமளவிற்கு அதனால் வசூலிக்கப்படும் வரித் துறைகளை ஒரு அளவிற்குக் குறைக்கவேண்டி நேரிடும். மேலும், பிரதேச சபைகளினால் செய்யப்படும் சேவைகள் என்ன என்ற விபரம் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படும்பொழுது பெரும்பாலும் தற்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படும் சேவைகளில் பல இதனிடம் ஒப்படைக்கப்படும். உதாரணமாக :— காலம்சென்ற திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவிற்கும் திரு. S. J. V. செல்வநாயகமவர்களுக்கும்ிடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பிரதேச சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுவதென ஏற்கப்பட்டது.

எனவே, பிரதேச சபைகளின் அதிகாரங்களும் கடமைகளும் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படும்பொழுது அவை அதன் கட்டுப்பாட்டிலும் மேற்பார்வையிலும் இருக்கும். இவை மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்த சபைகளாகும். இவற்றிற்குத் தனிப்பட்ட அதிகாரமும் தத்துவமும் இல்லை.

பல மொழிகள் பேசப்படும் ஒரு நாட்டில் பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்படும்பொழுது, அச்சபைகளின் நிர்வாக மொழி அல்லது மொழிகள் எவை? பிரதேச சபைகளின் எல்லைக்குள் வாழ்கின்றவர்கள் எத்தனை மொழிகளைப் பேசுகின்றனரோ அத்தனை மொழிகளும் அதன் நிர்வாக மொழிகளாக இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக, யாழ்ப்பாண மாநகரசபை எல்லை ஒரு பிரதேசமாகப் பிரித்து அதற்கு ஒரு சபை வழங்கப்பட்டால், அதன் நிர்வாக மொழி தமிழா? அல்லது தமிழும் சிங்களமும்? யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழர்கள் மட்டும் வாழவில்லை; தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் தத்தம் மொழிகளைப் பேசுகின்றார்கள். எனவே, இரு மொழிகளும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் நிர்வாக மொழிகளாக அமைய வேண்டும். இதை விடுத்து, யாழ்ப்பாணத்தில் 100-க்குத் 99 வீதத்தவர் தமிழ் மொழி பேசுகின்றனர். ஆதலினால், தமிழ் மொழிதான் நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டுமெனக் கூறுவது ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பாடானதாகும். கூடிய தொகையினர் தமிழ் மொழியைப் பேசுவதால் தமிழ் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதேச மொழியாக இருத்தல் வேண்டுமென்றால், இலங்கையில் கூடிய தொகையினர் சிங்களத்தைப் பேசுவதால், சிங்களம் இலங்கையின் தேசிய மொழியாக இருக்கவேண்டுமெனக் கூறுவதில் தவறு என்ன?

ஆதலினால், பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்படும்பொழுது, அநேகமாக ஒவ்வொரு சபையினதும் நிர்வாக மொழிகள் சிங்களமும் தமிழுமாக இருத்தல் வேண்டும். நடைமுறையிலே கூடிய வீதத்தவர் பேசும் மொழி ஒரு சபையின் பிரதானமான மொழியாக விளங்கும். இருப்பினும், மற்ற மொழிகளுக்கும் இடமுண்டு.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பிரதேச சபைகளை அமைக்க வேண்டுமென ஆர்வத்துடன் பேசிய காலம்சென்ற திரு. N. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவின் கருத்து என்னவென்பதை அறியவேண்டும். வட - கீழ் மாகாணங்களிலிருக்கும் பிரதேச சபைகளுக்குத் தமிழ் மொழி நிர்வாக மொழியாக அமையும். ஏனைய பிரதேசங்களுக்குச் சிங்களம் நிர்வாக மொழியாக இருக்கும், மேலும், தமிழில் நிர்வாகம் நடாத்தும் சபை எவை, சிங்களத்தில் நிர்வாகம் நடாத்தும் சபை எவையெனச் சட்

டத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென அவர் அபிப்பிராயப்பட்டார். இவ்விரு அபிப்பிராயங்களும் தவறான அடிப்படைக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டதாகும்.

இலங்கையில் ஒரு பகுதியில் தமிழர் கூடுதலாக வாழ்கின்ற காரணத்திற்காக, அப்பிரதேசம் தமிழ்ப் பிரதேசமன்று. அவ்வாறே சிங்களவர் வாழ்கின்ற பாகமும் சிங்களப் பிரதேசமன்று. இலங்கையில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சதுர அங்குலமும் சொந்தமாகும். ஆதலினால், தமிழ்ப் பிரதேசம் - சிங்களப் பிரதேசம் எனப் பிரிப்பது தவறானது. இத்தவறான கொள்கையையே சிங்கள - தமிழ் வகுப்பு வாதிகள் ஆதாரமாகக் கொண்டு வகுப்புவாத அரசியலைப் பேசுகின்றார்கள். ஆதலினால், வட - கீழ் மாகாணங்களிலிருக்கும் பிரதேச சபைகளில் தமிழ் என நிர்ணயம் செய்வது தவறுதலான கொள்கையாகும். அவ்வாறே எந்த எந்தச் சபைகள் சிங்கள மொழியை நிர்வாக மொழியாக வைத்திருக்கவேண்டும் என நிர்ணயிப்பதும் தவறுதலானதாகும். இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டால் 'சிங்கள'ப் பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களின் நிர்வாக மொழி சிங்களமாம். இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது.

ஆகவே, பிரதேச சபைகளின் நிர்வாக மொழிப் பிரச்சனையை அரசாங்கம் நிர்ணயிப்பது ஜனநாயகக் கொள்கைக்கு விரோதமானதாகும்.

இலங்கையின் மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முயலும் பொழுது, பிரதேச சபைகளை ஆக்கி அவற்றின் மூலம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் குறையைத் தீர்க்க முடியாது. சிங்கள மொழி அரசாங்க மொழியாக விளங்கும்பொழுது, வட - கீழ் மாகாணத்தில் அமைக்கப்படும் பிரதேச சபைகளில் தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவே வாழ்கின்றார்கள். ஒரு நாட்டின் பிரஜைகளை இனம், ஜாதி, மொழி, மதம் ஆகியன வெவ்வேறு பிரிவினராகப் பிரித்தாலும் ஒரு பகுதியினருக்குள்ள உரிமை இன்னுமொரு பகுதியினருக்கு இல்லாவிட்டால், எல்லோரும் சம உரிபையுடன் வாழ முடியாது. ஆதலினால், உரிமைகளில் வேறுபாடு இருத்தலாகாது.

ஆகவே, மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும்பொழுது சிங்களம் பேசுவோரும் தமிழ் பேசுவோரும் சமத்துவமாக வாழ்வதற்கு, இரு மொழிகளுக்கும் இலங்கை பூராகச் சம அந்தஸ்தைக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாகும். இத்தகைய சம அந்தஸ்து மத்திய அரசாங்கம் தொட்டு தல தாபன சபை வரை நிலவவேண்டும். இவ்வழியொன்றற்றான் மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாம். மொழிப் பிரச்சனைக்கும் பிரதேச சபைகளுக்கும் தொடர்பில்லை. பிரதேச சபைகளால் நன்மையுண்டு. அவற்றால் நாம் பயனடைய விரும்பினால், மொழிப் பிரச்சனையை அத்துடன் கலக்காதிருப்பது நன்று.

பிரதேச சபைகள் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வழி வகுக்குமா? முன் குறிப்பிட்டதுபோல் பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்பட்டின், அவற்றிற்குச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மட்டுமே கொடுக்கப்படுவதாக, காலம் சென்ற திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவிற்கும் திரு. S. J. V. செல்வநாயகத்திற்குமிடையே நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மட்டும் பிரதேச சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாயின் இவை தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமாட்டாது. நிலம் பிரதானமாக நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். அத்துடன் பெரும் தொகையான நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் செல்வந்தரும் நிலம் வேண்டுமென விரும்புகின்றனர். இவ்வாறு நிலம் தேவைப்படுவோருக்கு நிலம் வழங்கப்படுவதாயின் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் வழங்கப்படும் நிலம் போதாது. எனவே, இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பெரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின்கீழ் நிலம் வழங்கப்படவேண்டும். இக்காரணத்தினால் பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்பட்டின் இவை தமிழ் பேசும் மக்களின் நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமாட்டா.

நிலப் பிரச்சனை நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதுடன் தீர்ந்துவிடுமெனக் கருதுவது தவறு. நிலப் பிரச்சனை யீகவும் பெரிய பிரச்சனையாகும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதுடன், பெரும் தொகையான பணம் முதலீடு

செய்யப்பட்டாற்றான் அதிலிருந்து பெறக்கூடிய வருமானம் பயன்தருவருமானமாயிருக்கும். உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் விவசாயம் பெருந்தொகையான பணத்தை முதலீடு செய்யும் தொழிலாக இருக்கின்றது. அங்கு தொழிற்சாலைத்துறையில் முதலீடு செய்யப்படும் பணம் சராசரியாக ஒரு தொழிலாளிக்கு 70,000 ரூபா ஆகும். ஆனால் விவசாயத்தில், ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூபா 2,00,000 முதலீடு செய்யப்படுகின்றது. இதிலிருந்து விவசாயத் தொழிலில் எவ்வளவு தொகையான முதலீடு செய்யப்படுகின்றதென அறியலாம். இவ்வாறு முதலீடு செய்யப்படுவதனாலேயே அமெரிக்காவில் ஒரு ஏக்கரின் சராசரி உற்பத்தி மற்றைய நாடுகளிலும் பார்க்க அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆகவே இலங்கையிலும் விவசாயம் பயன்தரு தொழிலாக இருப்பின், விவசாயம் பெருந்திட்ட (Lagre Scale) விவசாயமாகவும் பெருந்தொகையான பணத்தை முதலீடு செய்து இயந்திரங்கள் புதிய பண்பாட்டுமுறை ஆகியவற்றைக் கையாளவேண்டும்.

இலங்கையில் குடியேற்றத் திட்டங்களில் ஒரு விவசாயியை அமர்த்துவதற்கு ஏறக்குறைய ரூபா 10,000 செலவாகின்றது என்றும் குடியேற்றத் திட்டத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் வருடாவருடம் ரூபா 50 செலவாகின்றது என்றும், இதுவரை காலமாகக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் செலவு செய்யப்பட்ட பணம் ஏறக்குறைய 45 கோடி ரூபா என்றும், இம்முதலீட்டிலிருந்து இதுவரைகாலமாகப் பெற்ற பணம் மூன்று கோடி ரூபா என்றும் அறியக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இதிலிருந்து நாம் அறியக்கூடியது ஒன்று. முதலீடு செய்யப்பட்ட பணத்தொகையிலிருந்து பெற்ற பலாபலன் மிகக் குறைவே. ஆகவே, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் மட்டும் வழங்கினால் போதாது. ஆனால், பயன் தரக்கூடிய முறையிலே பண முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, புதிய நிலத்தைப் பண்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபா 10,000 செலவு செய்வதை விடுத்து, அப்பணத்தைத் தற்பொழுது பண்படுத்தப்படும் நிலத்தில் செலவழிப்பதாயிருந்தால் ஒவ்வொரு ஏக்கரின் சராசரி உற்பத்தி இரண்டு மடங்கிற்கு மேலாக அதிகரிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

இலங்கை அரசாங்கம் தற்பொழுது கையாளும் விவசாயக் கொள்கை பயன் தரக்கூடிய கொள்கையல்ல. இக்கொள்கையினால் பெருந்தொகையான பணம் இலாபமற்ற திட்டங்களில் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அல்லது நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு நிலம் மட்டும் வழங்கினால் போதாது. இக்காரணத்தினால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் பயனடையக்கூடிய வண்ணம் அரசாங்கத்தின் நிலக்கொள்கை முற்றாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் சிங்களவர்கள் அல்லது தமிழர் என்ற அடிப்படையில் கணித்தால் விவசாயிகள் பயனடையமாட்டார்கள். நாட்டின் விவசாயப் பிரச்சனையும் தீர்மாட்டாது ஆகவேதான் பிரதேச சபைகளிடம் விவசாயத் திட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்படுமேயாயின் அரசாங்கத்தினால் புதிதாக நிர்ணயிக்கப்படும் விவசாயக் கொள்கைக்கமைய ஒவ்வொரு பிரதேச சபைகளின் எல்லைக்குள் இருக்கும் விவசாயத் திட்டங்கள் நடைமுறையில் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இதைவிடுத்து விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கும் பிரச்சனையை மட்டும் பிரதேச சபைகளிடம் ஒப்படைப்பதனால் விவசாயப் பிரச்சனை தீராது. இருப்பினும் பிரதேச சபைகள் சீரான முறையில் அமைக்கப்பட்டால் கச்சேரி நிர்வாக முறையை விடுத்து, கச்சேரிகளினால் செய்யப்படும் நிர்வாகத்தைப் பிரதேச சபைகளிடம் ஒப்படைத்தால் இச்சபைகள் முற்போக்கான சபைகளாக அமையும். அவ்வாறாயின் தற்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தின்கீழ்க் கடமையாற்றும் அரசாங்க அதிபர் முதலாதோர் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்குக்கீழ் கடமையாற்றும் முறை ஏற்படும். ஜனநாயக நிர்வாகம் ஏற்படுவதாயின் மக்களுக்கும் நிர்வாகத்தர்களுக்கும் இடையே நேரடியான நெருங்கிய தொடர்பு இருத்தல் அவசியம். தற்பொழுதுள்ள கச்சேரி நிர்வாக முறையில் இந்த அம்சமில்லை. ஆதலினால் பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றின் அதிகாரத்தின்கீழ் தற்பொழுதுள்ள கச்சேரி நிர்வாகமுறை கொண்டுவரப்படுமேயாயின் பிரதேச சபைகள் முற்போக்கான சபைகளாக அமையும். இக்காரணத்தினால் இவற்றினை நாம் வரவேற்கவேண்டும்.

மேலும் பிரதேச சபைகள் ஒரு பிரதேசத்தின் அதிகாரத்தைக் கண்காணிக்கும் சபைகளாக அமையும்பொழுது அவற்றிற்கு வழங்கப்படும் அதிகாரம், கடமைகள், சேவைகள் முதல்

லியன மாநகர சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டதிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இருக்கும். இக்காரணத்தினால் இச்சபைகள் தமது பிரதேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு உகந்த திட்டங்களை வகுத்துச் செயலாற்றக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. ஆகவே தான் பிரதேச சபைகள் நாட்டின் மொழிப்பிரச்சனை ஆகியவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகுக்காவிட்டாலும் அவை முற்போக்கானது எனலாம். தற்பொழுதுள்ள கச்சேரி நிர்வாக முறையை நீக்கி அவற்றிற்குப் பதிலாகப் பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்பட்டால் ஜனநாயகம் அமைப்பதற்கு ஏற்றதாயிருக்கும் என்ற காரணத்தினால் இச்சபைகள் அமைப்பது நாட்டிற்கு நன்மையுடையதாகும்.

பிரதேச சபைகளுக்குத் தகுந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடமைகளையும் கொடுத்தால், ஜனநாயக முறை சுறுசுறுப்பானதாக விளங்கும். இவ்வெல்லையை அடையும்பொருட்டுப் பிரதேச சபைகளை அமைக்க வேண்டும்.

15. பொதுநலவாயம்

பிருத்தானிய முடியின்கீழ் அல்லது இராணியை பிருத்தானிய தலைவியாக ஏற்றுக்கொள்கின்ற சுதந்திர நாடுகளும் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளும் ஒன்றாகப் பிணைக்கப்பட்ட அமைப்பைப் பொதுநலவாயம் எனப்படும். இவ்வமைப்பில் பிருத்தானியாவும் வட-அயர்லாந்தும் சேர்ந்த ஐக்கிய நாடும் அதன் கீழுள்ள முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளும், கனேடா, அவுஸ்திரேலியா, தென்-ஆபிரிக்கா, நியூசிலாந்து, இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், காணா, மலாயா, நைஜீரியா முதலிய சுதந்திர நாடுகளும் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றன. ஒரு உலகப் படத்தை எடுத்துப்பார்க்கும்பொழுது இவ்வமைப்பைச் சேர்ந்த நாடுகள் உலகின் நாலாபாகங்களிலும் பரந்து கிடக்கின்றன என்பதுபுலனாகின்றது. மேலும் இந்நாடுகளின் பரப்பளவு உலகின் பரப்பளவில் நாலில் ஒன்றாகவும் உலக ஜனத்தொகையில் நாலில் ஒரு பகுதியினர் இந்நாடுகளில் வாழ்கின்றனர் எனலாம். பொதுநலவாய அமைப்பைச் சேர்ந்த இந்நாட்டு மக்கள் பற்பல இனத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், பற்பல சமயத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், பற்பல பாவைகளைப் பேசுபவராகவும் இருக்கின்றனர். இத்தகைய வேறுபாடுடைய நாடுகளும் அந்நாட்டு மக்களும் ஒருமித்துத் தமது நலன்களை வளர்க்கும்பொருட்டு இணைந்திருக்கும் இந்தப் பொதுநல அமைப்பின் சரித்திரத்தையும் தன்மையையும் பலாபலன்களையும் அறிவது நன்மையுடைத்தாகும்.

சரித்திரச் சுருக்கம் :- 15-ம் நூற்றாண்டின் கடைப்பாகத்தில் புதிய கடற்பாதைகளைக் கண்டுபிடித்ததன் பயனாகப் போத்துக்கல், ஓல்லாந்து தேசம், பிரான்சு, இங்கிலாந்து ஆகிய நாட்டு மக்கள் பரந்த கடலைக் கடக்க முயன்றனர். இவர்களின் முயற்சியினால் வியாபாரமும் வர்த்தகமும் ஓங்கி வளர்ந்தது; அந்நாடுகள் செல்வம் கொழித்த நாடுகளாயின; உலகின் நாலாபுறங்களிலும் இருக்கின்ற நாடுகளை இந்த மேல் நாடுகள் கைப்பற்றித் தமது சொந்தமாக்கின. இம்முயற்சியில் மேலைதேச நாடுகட்கிடையே போட்டியும் யுத்தங்களும் ஏற்பட்டன. இதன் பயனாகப் பிருத்தானிய தேசம் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பார்க்கப் பலம் வாய்ந்த நாடாகவும்

உலகின் நாலாபாகங்களிலும் அடிமைநாடுகளை யுடையதாகவும் விளங்கியது. ஏறாக்குறைய 300 வருடகால எல்லைக்குள் பிருத்தானிய தேசத்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்த நாடுகள் எங்கும் பரந்தும் செறிந்துமிருந்தன. 19-ம் நூற்றாண்டு ஆரம்பித்த காலத்தில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த தேசமாகப் பிருத்தானியா விளங்குகியது.

இந்த 300 வருடகால எல்லைக்குள் பிருத்தானிய தேசத்தின்கீழ் உள்ள நாடுகளின் தொகை அதிகரித்துப் பிருத்தானியாவின் பலத்தைப் பன்மடங்கு அதிகரிக்கச் செய்தது. 19-ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட இயந்திரப் புரட்சி இங்கிலாந்தின் செல்வத்தை ஓங்கிவளரச் செய்ததுமல்லாமல் இங்கிலாந்திற்கும் அடிமை நாடுகளுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பை மாற்றாமையையும் செய்தது. இயந்திரங்களை உபயோகித்ததன் காரணமாகப் பொருளுற்பத்தி பன்மடங்கு அதிகரித்ததுமன்றி மலிவான பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடியதாயிருந்தது. இவ்வாறு மலிந்த பொருள்களை ஆயிரக்கணக்கில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதினால் அப்பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு வேறு நாடுகள் அவசியமாயிருந்தது. இதற்குப் பிருத்தானியாவின்கீழ் இருந்த அடிமை நாடுகளில் அப்பொருள்களை மிகவும் இலகுவாக விற்பனை செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. மேலும் இப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் (Raw Materials) அடிமை நாடுகளிடமிருந்து இங்கிலாந்திற்கு இறக்குமதி செய்வதற்கு இலகுவாகவுமிருந்தது. அம்மூலப் பொருள்களைப் பெறுவதற்காக இங்கிலாந்தின் மூலதனம் மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு மூலப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்டதினால் அடிமை நாடுகளின் மூலப் பொருள்களை இங்கிலாந்து மிகவும் இலகுவாகப் பெற்றதுடன், அதைப் பெறும் பொழுது கொள்ளை இலாபமடிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. அத்துடன் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை அடிமை நாடுகளில் விற்பனை செய்வதற்கு உதவியாக இருந்ததுடன் அதுவும் இலாபமடித்தனர். எனவே, இயந்திரப் புரட்சி பிருத்தானியாவிற்குச் செல்வத்தை வாரி அள்ளிக்கொட்டியது என்றும், இதற்கு அடிமை நாடுகள் பெரிதும் உதவியளித்தன என்றும் கூறினால் மிகையாகாது.

பிருத்தானியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அதன்கீழ் இருந்த அடிமை நாடுகள் உதவியாக இருந்ததினால் அவ் வடிமை நாடுகளைப்பற்றிய அரசியல் கொள்கைகள் பொருளாதாரக் கொள்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டே நிர்ணயிக்கப்பட்டன. பிருத்தானியாவின் அரசியல் கொள்கைகள் அடிமை நாடுகளின் நலன்களுக்கு உகந்தவையல்ல. இதனால் இவ்விரண்டிற்குமிடையே வேறுபாடு தோன்றத்தான் செய்யும் என்பது வெளிப்படலாம். இதன்பயனாகவே 18-ம் நூற்றாண்டின் கடைப்பாகத்தில் வட அமெரிக்காவிலிருந்து 13 முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளும் பிருத்தானிய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றியீட்டிய பின் பூரண சுதந்திரமுடைய சமஷ்டி அரசொன்றை அமைத்தனர். அமெரிக்க நாடுகள் இவ்வாறு பிரிந்தது. பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இது ஒரு சிறந்த பாடமாகும். அதாவது அடிமை நாடுகள் தாய்நாட்டிலிருந்து பிரிந்து தமது சொந்த அரசை அமைக்க முயலுமாதலால், அந்நாடுகள் தாய்நாட்டை வெறுக்காது தாய்நாட்டுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கும் நாடுகளாக இருக்கும் வண்ணம் பிருத்தானியாவின் குடியேற்ற நாட்டுக் கொள்கை அமைந்திருக்க வேண்டுமென்பதே. இந்தப் பரந்த கொள்கையை ஆதாரமாக வைத்துக் குடியேற்ற நாட்டுக் கொள்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டதால், பிருத்தானிய சாம்ராஜ்ய நாடுகள் இன்று பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகளாகத் திகழ்கின்றன.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் அமைக்கப்பட்ட பின் நடந்த முக்கிய சம்பவங்கள் பின்வருமாறு :-

(1) 19-ம் நூற்றாண்டு ஆரம்பமாய பின் கனேடிய மக்கள் தமதரசாங்கத்தில் பூரண பங்கு வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்தனர். (2) பிரபு டெர்ஹாமின் (Lord Durham) சிபார்சிற்கிணங்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபைக்குப் பொறுப்பான மந்திரிசபை முறை அமைக்கப்பட்டதுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரமும் கூட்டப்பட்டது. (3) கனேடாவில் கையாளப்பட்ட கொள்கையின் பயனாகக் கனேடிய மக்கள் பிருத்தானிய அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்ததால் அவுஸ்திரேலியா, நியூசீலாந்து தென்-ஆபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் குடியேறிய ஆங்கில மக்களுடன் அக்கொள்கையைக் கையாண்டு இந்நாடுகளுக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்த அரசாங்க முறை கொடுக்கப்பட்டது. (4) கனேடா, அவுஸ்திரேலியா,

நியூசிலாந்து, தென்-ஆபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குப் பொறுப்பு வாய்ந்த அரசாங்க முறை கொடுக்கப்பட்டாலும் அந் நாடுகளைப் பற்றிய சட்டங்களைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் ஆக்கி அமுல் நடத்த அதற்கு உரிமையிருந்தது. அத்துடன் வர்த்தகம் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய கட்டுப்பாட்டு அதிகாரமும் அதனிடம் இருந்தது. (5) அடுத்ததாக அந்நாடுகள் படிப்படியாக முன்னேறிப் பூரண சுதந்திரமுடைய நாடுகளாயின. 1867-ல் கனேடாவும், 1901-ல் அவுஸ்திரேலியாவும், 1907-ல் நியூசிலாந்தும், 1910-ல் தென்-ஆபிரிக்காவும் பூரண சுதந்திரமுடைய நாடுகளாகின. (6) முதலாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பித்ததன்பயகுக இந்த நாடுகள் தமது சொந்தப் படையை அமைத்துத் தம்மைப் பலப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. (7) 1-ம் உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னர் சர்வதேச தாபனம் (League of Nations) அமைக்கப்பட்டபொழுது இந்நாடுகளும் சுதந்திர நாடுகளாக அதில் பங்குபற்றின. இதனால் சமாதான மகாநாடு முதலியனவற்றிலும் பங்குபற்றின. (8) 1923-ல் இந்தச் சுதந்திர நாடுகள் மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்ய உரிமையுண்டு எனப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் ஏற்றது. (9) 1926-ல் நடந்த சாம்ராஜ்ய மகாநாட்டில் (Imperial Conference) பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கும் இந்நாடுகளுக்கு மிடையே சமத்துவமுண்டு என ஏற்கப்பட்டது. (10) 1931-ல் வெஸ்ட் மினிஸ்டர் சட்டம் (Statute of Westminster) ஆக்கப்பட்டதினால் இந்நாடுகள் சட்ட பூர்வமாகச் சுதந்திர நாடுகளாயின. (11) 1947-ல் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தைப் பெற்றுச் சுதந்திர நாடுகளாகின. (12) 1948-ல் இலங்கை அவ்வந்தஸ்தை அடைந்தது. (13) 1948-ல் பர்மாவும், 1949-ல் அயர்லாந்தும், 1950-ல் இந்தியாவும், 1958-ல் பாக்கிஸ்தானும், 1960-ல் கானாவும் குடியரசுகளாகின. (14) 1957-ல் கானாவும் மலாயாவும் டொமினியன் அந்தஸ்தை அடைந்தன. (15) 1960-ல் சைப்பிரஸ் சுதந்திரநாடாகியது. (16) 1963-ல் ரெடேசியா-நையசிலாந்தும் கெனியாவும் ஆணிலப்பத நாடுகளாயின.

மேலே காட்டியவாறு கடந்த 150 வருடங்களுக்குள் பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்தின்கீழ் உள்ள நாடுகளில் பல படிப்படியாக முன்னேற்றமடைந்து அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுப் பிருத்தானிய தேசத்துடன் சமத்துவமான நிலையை அடைவதை

பொதுநலவாயம்

LIBRARY
Dr. Bridget's Convent,
Collegiate School

அவதானித்தோம். 1947-ம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலேயரின் சந்
ததியில் தோன்றியோர் கனேடா அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடு
களில் குடியேறியவர்கள்தான் பூரண சுதந்திரத்தை அடைந்
தார்கள். ஆனால் 1947-ம் ஆண்டு இந்தியாவும் பாக்கிஸ்தா
னும் பிருத்தானிய அமைப்பின்கீழ் டொமினியன் அந்தஸ்தை
அடைந்தனர். இவ்விரு நாடுகளும் தாம் குடியரசாக இருக்க
வேண்டுமென விரும்பியதற்கிணங்கக் குடியரசாகினாலும் பொது
நல அமைப்பிலிருந்து வெளியேறுதிருப்பதினால் பிருத்தானிய
இராணியைப் பொதுநல அமைப்பின் தலைவியாக ஏற்றனர்.
இலங்கையும் அவ்வாறே இருக்கவேண்டுமெனப் பலர் விரும்பு
கின்றனர். இம்மாற்றம் வெகு விரைவில் ஏற்படக்கூடும்.
எனவே, பொதுநல அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்ற
நாடுகள் அனைத்தும் பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்தில் சேர்ந்த
நாடுகளல்ல. பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்திற்கு வெளியேயுள்ள
நாடுகளும் இதில் அங்கத்துவம் வகிப்பதால் இந்நாடுகளை
இணைக்கும் காரணங்கள் என்ன என அறிதல் நன்று.

பொதுநல அமைப்பின் தன்மை பலபலன்கள் முதலிய
வற்றை அறியுமுன் அதில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் நாடுகளைப்
பற்றி அறிவது அவசியமாகும். பொதுநல அமைப்பில் அங்
கத்துவம் வகிக்கும் நாடுகளாவன:— (1) பிருத்தானியாவும்
வட அயர்லாந்தும்; (2) கனேடா, அவுஸ்திரேலியா, நியூசு
லாந்து, தென் ஆபிரிக்கா, இலங்கை, காநூ, மலாயா, நைஜீ
ரியா, முதலியன ஆணிலப்பத அத்தஸ்தை அடைந்து பிருத்
தானியாவுடன் சமத்துவமான நிலையிலுள்ள நாடுகள்; (3) இந்
தியா, பாக்கிஸ்தான் ஆகிய குடியரசுகள்; (4) பிருத்தானியா
வின் கீழுள்ள சகல முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் - பிருத்தா
னிய அரசாங்கத்தின் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி இந்
நாடுகளின் பிரதிநிதியாக இருந்து அவற்றின் நலன்களைக்
கவனிப்பார்;- (5) பிருத்தானியாவின் பாதுகாப்பிலுள்ள நாடு
கள் (Protectorates) ஆகிய இத்தேசங்கள் பிருத்தானியாவின்
கீழுள்ள நாடுகளல்ல. ஆனால் அதன் பாதுகாப்பை ஏற்ற
தேசங்களாகும். (6) தர்மகர்த்தா நாடுகள் (Trusteeship
Territories) - 1-ம் உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னர் சர்வதேச
ஸ்தாபனத்தினால் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில்
விடப்பட்ட நாடுகளாகும். இன்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்
தின் மேற்பார்வையில் இருக்கின்றன.

பொதுநலவாய அமைப்பின் நோக்கம், நன்மை :

பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகள் என அழைக்கப்படும் இந்த ஸ்தாபனம் சில வருடங்களுக்கு முன் பிருத்தானிய பொதுநலவாயம் (The British Commonwealth) என அழைக்கப்பட்டது. ஆனால் பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்திலில்லாத நாடுகளும் (உதாரணமாக இந்தியா, பாக்கிஸ்தான்) இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்துவம் வகிப்பதால் இதனைப் பொதுநலவாய நாடுகளென இன்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வமைப்பின் முதலாவது முக்கியமான அம்சம், அதில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் நாடுகள் மனமு வந்து தமது இஷ்டத்துடனேயே அங்கத்துவம் வகிக்கின்றன. இந்நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்றபொழுதிலும் பல்வேறு பாதைகளைப் பேசுவவராக இருக்கின்றபொழுதிலும் பல்வேறு சமயங்களை ஒழுக்குவவராக இருக்கின்றபொழுதிலும் அம்மக்கள் இவ்வேறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாது தமது சுயவிருப்பத்துடனேயே ஒருமித்து இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். இந்த அமைப்பில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது யாதெனில், இதன் அங்கத்தவரிடையே ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளும் மனப்பான்மை முக்கியமானதோர் குணமாக இருக்கின்றது. இன்று உலக வல்லரசுகள் யுத்தம், யுத்தமெனப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, பொதுநல அமைப்பில் காட்சியளிக்கும் இத்தன்மை எங்கும் பரந்து உலக நாடுகளிடையே பரவி நிரந்தர சமாதானத்தை நிலவச் செய்யும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. எனவே, பொதுநல அமைப்பின் முக்கிய அம்சமான ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளும் தன்மை உலக சமாதானத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருப்பதுடன் உலக நாடுகள் ஒன்றாக இணைந்திருப்பதற்கும் ஓர் உதாரணமாகத் துலங்குகின்றது.

இத்தன்மையுடைய ஓர் அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு ஏதுவாக இருந்த காரணம் என்ன? முதன் முதலாக இதில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் நாடுகள் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின் நேரடியான ஆட்சியின்கீழ் இருந்த நாடுகளாகும். இவற்றுள் ஒரு சில அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுப் பீரிருத்தானியாவுடன் சமத்துவமாக விளங்குகின்றன. இருப்பினும், இந்நாடுகளுக்கும் பிருத்தானிய தேசத்திற்குமிடையே தொடர்பு

கள் உண்டு. அவற்றுள் முக்கியமானவை - ஆங்கிலப் பாஷை, ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ள பொருளாதாரத் தொடர்புள்ள அமைப்பு ஆகியவைகளாகும். இவற்றுள், ஆங்கிலப் பாஷையைப் பொறுத்தவரையில் கனேடா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் ஆங்கிலம் தாய்ப்பாஷையாகவும் அரசாங்கப் பாஷையாகவும் இருக்கின்றது. ஆனால் ஆங்கிலத்தைத் தாய்ப்பாஷையாகக் கொள்ளாத மற்ற நாடுகளில் ஆங்கிலம் ஓர் முக்கிய பாஷையாக இருந்துவருகின்றது. உதாரணமாக, இந்தியாவின் அரசுகளும் பாஷைகளில் ஆங்கிலமும் ஒன்று என அதன் அரசியல் அமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் புகுத்தப்பட்ட இப்பாஷை ஒரு நிரந்தரமான ஸ்தானத்தைப் பெற்றதுமல்லாமல் பிருத்தாரிய தேசத்துடன் இணைந்திருப்பதற்கும் ஓர் ஏதுவாக இருக்கின்றது.

அடுத்ததாக, பொருளாதாரத் தொடர்பு சம்பந்தமாக, பிருத்தானிய தேசத்தில் இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்டதன் பின்னர் அதன் பொருளாதார நிலையை மேலும் வளர்ச்சிசெய்யும் பொருட்டு மற்ற நாடுகளுடன் நெருங்கிய பொருளாதாரத் தொடர்பை ஏற்படுத்துவது அவசியமாயிற்று. உதாரணமாக, பிருத்தானியாவின் பொருளுற்பத்தியை வளர்க்கும்பொருட்டு இலங்கையில் றப்பர்த் தோட்டங்களை அமைத்து றப்பரை உற்பத்திசெய்து இங்கிலாந்திற்கு அதனை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டியதாயிற்று. இதற்காக ஆங்கிலேயரின் மூலதனம் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது. இவ்வாறுகப் பிருத்தானிய மூலதனம் மற்ற நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டதன் காரணமாக அந்நாடுகளும் பிருத்தானிய தேசத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. மேலும் பிருத்தானிய மூலதனம் மற்ற நாடுகளின் பொருட் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கும் ஏதுவாக இருந்தது. ஆனால் இவ்வாறு ஏற்பட்ட பொருளாதாரத் தொடர்பின் பயனாகப் பிருத்தானிய மூலதனத்தைக் கொண்டு தமது செல்வத்தை வளர்த்த நாடுகள் பிருத்தானிய தேசத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட நாடுகளாகவே இருக்கின்றன. ஆதலினாலும், பிருத்தானிய தேசத்துடன் ஏற்பட்ட பொருளாதாரத் தொடர்பைச் சடுதியாக முறித்தால், அத்தொடர்பை முறிக்கும் நாட்டிற்குப் பொருளாதாரக் கஷ்டம் ஏற்படுமென்றும் அத்தொடர்பை முறித்தபின் அந்நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை

வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய சகல உதவிகளையும் பெறமுடியாது என்றும் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஆதலினாலேயே, இத்தொடர்பைச் சடுதியாக முறிக்காது பிருத்தானியாவின் உதவியைப்பெற்று நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை வளர்க்கும்பொழுது பிருத்தானியாவின் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்டைப் படிப்படியாக விடுவிக்கலாம் எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இவ்வபிப்பிராயத்திற்கு எதிராக ஏகாதிபத்திய நாட்டுடன் பொருளாதார அடிப்படையில் கட்டுப்பட்டிருத்தல் சுதந்திரத்தை அடைந்த நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல என்றும் இக்காரணத்தினால் சுதந்திரத்தை அடைந்த நாடு கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மீறித் தனித்து இயங்கவேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றனர். இவ்வாறு பிரியும்பொழுது ஏகாதிபத்திய நாட்டின் பொருளாதாரத் தடைகள் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற நாட்டினை அழித்தொழிக்கும் எனப் பயங்கொள்வது வீண்பயமாகும் எனக் கூறுகின்றனர். இதற்கு ஆதாரமாக, அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்துடன் இணைந்திருந்த கியூபா அமெரிக்காவிலிருந்து பிரிந்தபொழுது எத்தனையோ இன்னல்களுக்குள்ளாகிய பொழுதும் இன்று சுதந்திரத்துடனும் சிறந்த பொருளாதார நிலையுடனும் விளங்குகின்றது. மேலும், தமது சுதந்திரத்தின் விலைமதிப்பற்ற பெறுமதியையும் கியூபா மக்கள் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வாறு பிரிவதினால் சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் நாட்டின் உண்மையான சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படுவதுமல்லாமல் அதன் பொருளாதார அமைப்பை நாட்டின் நலனுக்குகந்த முறையிலே அமைத்து வளர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும். பொருளாதார ரீதியிலே பின்தங்கிய நாடுகள் இவ்வாறு பிரிந்து தமது சொந்தப் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பது அவசியம் என வற்புறுத்துகின்றனர்.

இக்காரணங்களுக்காகப் பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகளுக்கிடையே ஒற்றுமையும் பரஸ்பர நம்பிக்கையும் இருந்து வருகின்றது. இக்காரணங்களை விட, பிருத்தானிய இராணி பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகளின் தலைவியாக இருப்பதினால் அந்நாடுகளை ஒரு அமைப்பின்கீழ் இணைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றார் எனவும் கூறப்படுகின்றது. ஆங்கில மக்கள் மற்றும் நாடுகளில் குடியேறி அந்நாடுகளைத் தமது நாடு

களாகக் கருதுகின்றனர். அவர்களுக்குப் பிருத்தானிய இராணி தமது இராணியெனக் கூறும்பொழுது அவர்களுக்குச் சந்தோஷமேற்படும். ஆனால் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அத்தகைய பூரிப்பைப் பிருத்தானிய இராணி அளிக்கவில்லை. ஆதலினால் பிருத்தானிய இராணி பொதுநலவாய நாடுகள் அனைத்தையும் இணைக்கக்கூடியவர் எனக் கூறலாகாது. இருப்பினும் வழக்கப்படி அவர் இந்நாடுகளின் தலைவியாக இருந்துவருவதைப் பொதுநலவாய அமைப்பு நாட்டினர் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

மேலும், பொதுநலவாய நாடுகளில் இருக்கும் அரசாங்க முறை பிருத்தானிய அரசாங்க முறையைப் பின்பற்றியதாகும். உலகிலுள்ள நாடுகளில் இருக்கும் இக்காலத்து ஜனநாயக முறைகளுள் பிருத்தானிய ஜனநாயகம் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பிருத்தானிய ஆட்சி செலுத்தப்பட்ட நாடுகளில் இருக்கின்ற அரசாங்க முறை அந்தப் பிருத்தானிய ஜனநாயகத்தைத் தழுவி அமைக்கப்பட்டதாகும். ஆதலினால் இந்நாடுகளில் வாழும் மக்கள் பிருத்தானிய ஜனநாயக முறையைத் தமது இரத்தத்தோடு ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டனர். இதன் காரணமாகப் பொதுநலவாய நாடுகளைப் பிருத்தானிய ஜனநாயக முறை இணைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது. எனவே, பொதுநலவாய நாடுகளின் மக்கள் பல்வேறு இனத்தவராக இருப்பினும், மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்கள் அவர்களை ஒன்றாக இணைத்திருக்கின்றன. வேற்றுமையில் ஒற்றுமையை இந்த அமைப்பு நிலவச் செய்கின்றது எனலாம்.

பொதுநலவாய நாடுகள் ஒன்றாகக் கூடி அமைத்த இந்த ஸ்தாபனம் பல சிறந்த தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, இதற்கு எவ்வித அரசியற் சட்டமும் இல்லை. அரசியற் சட்டங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு பல்வேறு பிரிவினரிடையே ஒற்றுமையை நிலவச் செய்ய முடியாதபொழுது எவ்வித அரசியலமைப்புமின்றிப் பல நாடுகள் ஒன்றாக இயங்குவது மிகவும் அதிசயமாகும். எமது நாட்டில் இருக்கும் அரசியற் சட்டம் வரையப்பட்டதாகும். ஆனால் பிருத்தானிய தேசத்திற்கு வரையப்பட்ட ஓர் அரசியற் சட்டம் இல்லை. அங்கு இருக்கும் சட்டம் பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. இவ்வாறு வரும்பொழுது, காலத்திற்கு ஏற்று

வாறு அதுவும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. அதுபோலவே பொதுநலவாய அமைப்பிற்கு ஓர் அரசியற் சட்டமில்லை. இக்காரணத்தினால் 'இந்தியா றப்பர்' மாதிரி அது காலத்திற்கு ஏற்றவாறு வளையக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

அரசியற் சட்டம் வரையப்பட்டிருந்தால் அச்சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டே எக்கருமத்தையும் செய்ய வேண்டும். ஐக்கிய நாடுகளின் ஸ்தாபனம் (U. N. O.) அமைக்கப்பட்ட பொழுது அதற்கென ஒரு விரிவான சாசனம் வரையப்பட்டது. இன்று சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு யூ. என். ஓ. வில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் வல்லரசுகள் ஒன்றோடொன்று போட்டியிடுகின்றனர். இதன் பயனாக யூ. என். ஓ. முறிந்துவிடுமோ எனவும் யோசிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. ஆனால் பொதுநலவாய நாடுகளிடையே தீவிரமான வேறுபாடும் போட்டியும் இருப்பினும் - உதாரணமாகக் கறுத்தவர்களை ஒதுக்கும் கொள்கையைக் கையாளும் தென் ஆபிரிக்காவிற்கும் இந்தியாவிற்குமிடையே பலத்த வேற்றுமை இருப்பினும் - 'ஒற்றுமை' நிலவுகின்றது. அகவே, பொதுநலவாய நாடுகளுக்கென ஓர் அரசியற் சட்டம் வரையாதபொழுது அந்நாடுகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பொதுநலவாய நாடுகளை இணைப்பதற்கு எவ்வாறு ஓர் அரசியற் சட்டம் இல்லையோ, அவ்வாறே அவற்றிற்கு ஓர் ஸ்தாபனமும் இல்லை. ஐக்கிய நாடுகளின் ஸ்தாபனத்திற்கு ஓர் சட்டம் இருப்பதுடன் நிரந்தரமான காரியாலயமும் இருக்கின்றது. இக்காரியாலயந்தான் அந்த ஸ்தாபனத்தின் சகல விஷயங்களையும் செய்து வருகின்றது. எனவே, பொதுநலவாய அமைப்பின் தன்மையைப் பார்க்குமிடத்து அது ஒழுங்கற்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டது போலவே தோன்றுகின்றது. இருப்பினும், இந்த ஸ்தாபனமும் இயங்குகின்றது! எவ்வாறு? பொதுநலவாய நாடுகளின் பிரதமரின் கூட்டம் காலத்திற்குக் காலம் கூடுவதுண்டு. இக்கூட்டங்களில் அந்நாடுகளின் வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், வியாபாரம், வர்த்தகம், நிதிக்கொள்கை, பண உதவி போன்ற பொதுப் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்படும். இப்பிரச்சினைகளை விவாதிப்பதன்மூலம் அங்கத்துவ நாடுகளின் அபிப்பிராயம் முதலியவற்றை அறிந்து ஒருவரையொருவர் விளங்கக்கூடியதாய் இருக்கும். மேலும்

இக்கூட்டத்தின் தீர்மானங்கள் அங்கத்துவ நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தமாட்டா. இது முக்கியமான அம்சமாகும். ஆகவே இக்கூட்டங்கள் மூலம் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு அறிந்து, வேற்றுமையைக் கழைய முயல்வதே அதன் நோக்கமாகும். அடுத்ததாக, பொதுநலவாயத் தொடர்புக் காரியாலயங்கள் (Commonwealth Relations Office) என்ற காரியாலயங்கள் ஒவ்வொரு சுதந்திரநாட்டிலுமிருக்கின்றது. இக்காரியாலயங்கள் அன்றாடைய பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கும் இவற்றின் மூலமாகத் தீர்மானிக்கக்கூடிய விஷயங்கள் இருப்பின் அவைபின் ஆலோசிக்கப்படமாட்டா. ஆனால் வேறுபாடான அபிப்பிராயங்கள் இருப்பின் அவை பொதுநலவாய நாடுகளின் பிரதமமந்திரிமாரின் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்படும். இக்காரியாலயங்கள் மூலமாக முக்கியமான வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் சம்பந்தமான தகவல்கள் எல்லா நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படும். இதனால், பொதுநலவாய நாடுகள் விசேஷ தூதுவர் மூலம் வெளிநாட்டு விவகார இரகசியங்களை அறியவேண்டிய அவசியமில்லை. இச்சலுகை சிறிய நாடுகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். மேலும், பொதுநலவாய நாடுகளின் நிதிமந்திரிகளின் கூட்டமும் வருடா வருடம் நடாத்தப்படுகின்றது. இக்கூட்டத்தில் பொதுநலவாய நாடுகளின் நிதிப்பிரச்சினைகள் ஆராயப்படுவதுண்டு.

மேலே குறிப்பிட்டவாறு பொதுநலவாய நாடுகள் இத்தகைய ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து தமக்கிடையே வேற்றுமை இருப்பினும் அவற்றைப் பாராட்டாது ஒற்றுமையை நிலவச் செய்வதற்கு இந்த அமைப்பு ஏதுவாக விளங்குகின்றது.

இலங்கையும் பொதுநலவாய அமைப்பும்

இலங்கை ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாள்முதல் இவ்வமைப்பில் அங்கத்துவம் வகித்து வருகின்றது. ஆணிலப்பத அந்தஸ்து வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டதாகும். இதன் பிரகாரம் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாட்டிற்கு உள்நாட்டு விஷயங்களிலும் வெளிநாட்டு விவகாரங்களிலும் பூரண சுதந்திரம் உண்டென அச்சட்டம் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே, 1948-ல் பொதுநலவாய அமைப்பில் இலங்கை பங்குபற்றியபொழுது பிருத்தானியா, கனேடா

போன்ற நாடுகளுடன் சமத்துவத்துடனேயே பங்குபற்றியது. இலங்கை ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்ததினால், பொது நலவாய அமைப்பில் இலங்கை கட்டாயமாகச் சேரவேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. உதாரணமாக, பர்மா சுதந்திரத்தைப் பெற்றதுமல்லாமல் 1948-ம் ஆண்டில் ஓர் குடியரசாகிப் பொது நலவாய அமைப்பிலிருந்தும் வெளியேறியது. அவ்வாறு வெளியேறியபொழுது பிருத்தானியப் பிரதமர் திரு. அறலி (இன்று பிரபுவாக இருக்கின்றார்) மிகவும் மனவருத்தத்துடன் பர்மா விற்கு நல்வாழ்த்துக்கள் அளித்தார். பர்மா பொதுநலவாய அமைப்பில் இருந்து வெளியேறியது, ஆனால் இந்தியா ஓர் குடியரசாகிப் பின்னரும் பொதுநலவாய அமைப்பிற்குள்ளேயே இருக்கின்றது. இதைத் தொடர்ந்து பாகிஸ்தானும் ஓர் இஸ்லாமியக் குடியரசாகிப் பொதுநலவாய அமைப்பிலிருக்கின்றது. ஆனால், அரசியல் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி இப்பிரச்சினையை ஆராயும் பொருட்டு ஒரு பாராளுமன்ற உப-சபை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு ஆராய்கின்ற பல விஷயங்களுள் இலங்கை குடியரசாக வேண்டுமா? இலங்கை பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து வெளியேற வேண்டுமா? என்றதை ஆராயும்.

இவ்விரு பிரச்சினைகளுள் இலங்கை குடியரசாக வேண்டுமா என்ற கேள்விக்குப் பதில் 'ஆணிலப்பத அந்தஸ்து' என்ற பகுதியின்கீழ் காண்க. தற்பொழுது, பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து வெளியேறுவது உசிதமா என்பதை ஆராய்வோம்.

பொதுநலவாய அமைப்பில் ஆணிலப்பத அந்தஸ்து நாடுகளும், குடியரசு நாடுகளும், முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளும் அங்கத்துவம் வகிக்கலாம். எனவே, இலங்கை ஓர் குடியரசாக மாறினாலும், பொதுநலவாய அமைப்பில் தொடர்ந்து அங்கத்துவம் வகிக்க இடமுண்டு. மேலும், பொதுநலவாய அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்கவேண்டும் என்பதற்குச் சார்பாக எடுத்துக் கூறப்படும் காரணங்களாவன :—

1. இதில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் நாடு தன் சுதந்திரத்தை இழக்கவில்லை. ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாடும் மற்ற நாடுகளுடன் எவ்வித ஒப்பந்தமும் செய்வதற்கு முழு உரிமையும் உண்டு. இதனால் வெளிநாட்டு விவகாரக் கொள்கை

வியாபார வர்த்தகக் கொள்கைகள் பொதுநலவாய அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிப்பதாற் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை.

2. பொதுநலவாய அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிப்பதனால் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையை வளர்க்கக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. இதனால் நாடுகட்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமையும் ஒத்துழைப்பும் வளர்ச்சியடைகின்றது.
3. பொதுநலவாய அமைப்புத் தொடர்புக் காரியாலயத்தினூடாகவும் அங்கத்துவ நாடுகளின் தூதுவரின் (Ambassadors) கூட்டங்கள் அல்லது அவர்கள் மூலம் அனுப்பப்படும் தகவல்கள் மூலமாகவும் ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாட்டின் கொள்கையை மற்ற நாடுகளுக்கு அறிவிக்கக்கூடிய ஒழுங்குமுறை இருப்பதால் அந்நாடுகளுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படக்கூடியதாக இருப்பதுடன் வெளிநாட்டுக் கொள்கையை மிகவும் இலகுவாக நிர்ணயிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.
4. இந்நாடுகளுக்கிடையே நெருங்கிய பொருளாதாரத் தொடர்பு இருப்பதினால் பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் வளர்ச்சியடைவதற்கு வேண்டிய உதவிகளை - மூலதனம், விஞ்ஞான நுண்ணறிவு, வியாபார வசதி முதலியன - பெறக்கூடியதாய் இருக்கும்.

இந்நியாயங்களுக்கு எதிராக, பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து வெளியேறவேண்டுமென்பதற்கு ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டப்படும் காரணங்களாவன :—

1. அங்கத்துவ நாடுகளுக்குப் பூரண அரசியற் சுதந்திரம் இருப்பினும் இலங்கை போன்ற பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் பொருளாதார ரீதியிலே கட்டுப்பட்ட நாடுகளாகவே இருக்கின்றன. பொருளாதாரச் சுதந்திரமின்றி அரசியற் சுதந்திரம் பயனற்றதாகும். உதாரணமாக எமது தேயிலைத் தோட்டங்களை நாம் தேசியமயமாக்க எமக்கு உரிமை இருப்பினும், எமக்கெதிராகப் பொருளாதாரத் தடைகளை (Economic Sanctions) பிருத்தானியா போன்ற நாடுகள் எடுக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் எமது சுதந்திரம் இருந்தும் பயனற்றதாகும். ஈருண்டேசத்துப்

பெற்றோலியக் கொம்பனி தேசிய மயமாக்கப்பட்டபொழுதும் எகிப்து தேசம் சுவஸ் கால்காயைத் தேசியமயமாக்கிய பொழுதும் அந்நாடுகளுக்கு எதிராகப் பிருத்தானியா எடுத்த நடவடிக்கை இதற்குப் போதிய சான்றாகும். எனவே, அரசியற் சுதந்திரம் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு இருப்பினும் பூரண பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை அது கொடுக்கவில்லை.

2. பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகளுக்குப் பணம், விஞ்ஞான நுண்ணறிவு முதலிய உதவிகள் கொடுக்கப் படுவதால் அந்நாடுகளுக்கு நன்மை உண்டு. இருப்பினும், முக்கியமாகப் பண உதவி பெறும்பொழுது இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்குத் தீமையேயாகும். உதாரணமாக 250 லட்சம் பவுண்ட் பிருத்தானியாவிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றால் அப்பணத்தைக்கொண்டு வாங்கக்கூடிய இயந்திரங்களை மலிவாகப் பெறக்கூடிய நாடுகளிடமிருந்து பெறமுடியாது. ஆனால் பிருத்தானிய தேசத்திலிருந்தே பெறவேண்டும். இதனால் எமக்குப் பெரும் நஷ்டமாகும். பொருளாதார உதவியைப் பெறும்பொழுது எவ்விதக் கட்டுப்பாடுமில்லாமல் பிறநாடுகளிடமிருந்தே பெறவேண்டும். இதனால் எமது சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றலாம்.
3. பொதுநலவாய அமைப்பு நாடுகள் ஸ்டோர்லிங் கூட்டணி (அதாவது ஸ்டோர்லிங் பணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட அமைப்பாகும்) நாடுகளாகும். இதன் பயனாக, இலங்கை போன்ற நாடுகளின் டொலர் (அமெரிக்காவின் பணம்) வருமானமும் இக்கூட்டணியின் வருமானமாக இருக்கும். இத்தகைய வருமானத்தை நாம் விரும்பியவாறு எம்மால் உபயோகிக்க முடியாது. ஆனால் இக்கூட்டணியின் பிரதான நாடாகிய பிருத்தானியாவின் கொள்கைக்கு ஏற்க டொலர் பணத் தொகையை மட்டும் உபயோகிக்க முடியும். மேலும், இவ்வாறு 'ஸ்டோர்லிங்' உடன் எமது ரூபாயும் இணைந்திருப்பதனால், 'ஸ்டோர்லிங்' பெறுமதியற்றதாகிவிட்டால் எமது ரூபாயும் பெறுமதியற்றதாகும். இந்நிலையில் ரூபாயின் மதிப்பும் குறைக்கப்படும். ஆகவே, இலங்கை தனித்திருப்பதால் எமக்கு நன்மையை விளைவிக்கக்கூடிய நிதிக் கொள்கையை நாம் கடைப்பிடிக்கலாம்.

4. இலங்கையின் வியாபாரக் கொள்கை எமக்கு நன்மையைப் பயக்குவதற்காக எமது பொருள்களைக் கூடிய விலைக்கு வாங்கும் நாடுகளுக்கு விற்கவும், பொருள்களை வாங்கும் பொழுது குறைந்த விலைக்கு விற்கும் நாடுகளிலிருந்து வாங்கவும் வேண்டும். இதற்குப் பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து வெளியேறுவது நன்மையாகும். உதாரணமாக, சோவியற் யூனியன் கிழக்கு ஜனநாயக நாடுகள் ஆகிய நாடுகளுடன் எமக்கு நன்மையைக் கொடுக்கக் கூடிய வர்த்தக ஒப்பந்தங்களைச் செய்யலாம்.

எனவே, பொதுநலவாய அமைப்பினால் இலங்கைக்கு நன்மை உண்டாயினும் பொருளாதார அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுட்டு பொதுநலவாய அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகித்துக்கொண்டு பெறக்கூடிய பொருளாதார உதவி, விஞ்ஞான நுண்கலைத் தேர்ச்சி, வியாபார வர்த்தக வசதி முதலியனவற்றை இலங்கை மற்ற நாடுகளிடமிருந்து மிகவும் சுலபமாகப் பெற முடியும். இக்காரணங்களுக்காக இலங்கை பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை இழக்கலாகாது. அரசியல் சுதந்திரத்திலும் பொருளாதாரச் சுதந்திரமே மேல். இச்சுதந்திரமில்லையேல் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றும் அடிமையாகவே வாழ வேண்டி நேரிடும். ஆதலினால் பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து வெளியேறுவது நலம்.

முடிசேர் குடியேற்ற (Colony) நாடுகள் :

முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பொதுநலவாய அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றபொழுதிலும் அதன் கூட்டங்களுக்குத் தமது பிரதிநிதிகளை அனுப்பி அக்கூட்டங்களில் பங்குபற்றுவதில்லை. பொதுநலவாய நாடுகளின் கூட்டங்கள் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் சார்பாக முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி கூட்டங்களில் பங்குபற்றி அந்நாடுகளின் நலன்களைக் கவனிப்பார். முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பிருத்தானியாவின் நேரடியான ஆட்சியின்கீழ் இருக்கும் நாடுகளாகும். முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி இந்நாடுகள் சம்சந்தமாகப் பிருத்தானியப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கும் மந்திரியாவர். இந்நாடுகள் பிருத்தானியாவின் ஆட்சியின்கீழ் இருப்பதனால் அவை சுதந்திரம்

அடையாது அடிமை நாடுகளாகவே இருக்கின்றன. பிருத்தானிய இராச்சியத்தின் கீழ் பல முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் உள். ஒரு உலகப் படத்தை எடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது பிருத்தானிய தேசத்தின் கீழுள்ள நாடுகள் எங்கும் பரந்திருப்பதைக் காணலாம்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பமான பின்னர் வியாபாரத்தைப் பெருக்குவதற்காக உலகின் நாலாபாகங்களுக்கும் பிருத்தானியர் சென்று வியாபாரத் தொடர்புகளை யூட்டினர். வியாபாரத்திற்காகச் சென்ற பிருத்தானியர் இந்நாடுகளின் உள்ளூர் அரசியலில் தலையிட்டு அந்நாடுகளைத் தமது ஆட்சியின்கீழ் கொண்டுவந்தனர். ஆபிரிக்காவில் இருக்கின்ற முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளைப் பிருத்தானியர் கைப்பற்றவில்லை. ஆனால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உலக வல்லரசுகள் கூடி ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆட்சியின் கீழில்லாத பிரதேசங்கள் அத்தனையையும் தமக்குள் பிரித்தனர். இவ்வாறு பிருத்தானியர் ஆட்சியின்கீழ் இருக்கும் குடியேற்ற நாடுகளின் பரப்பளவு ஏறக்குறைய நாலில் ஒரு பாகமாக இருக்கின்றது. இந்த முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பிருத்தானிய தேசத்தின் ஆட்சியின்கீழ் இருப்பதால் அந்நாடுகளுக்கும் பிருத்தானிய தேசங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் பனாக இந்நாடுகளிலுள்ள மூலப்பொருள்கள் பிருத்தானிய தேசத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதால் பிருத்தானிய தேசத்தின் ஆக்கப் பொருள்களும், மூலதனமும் இந்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதனாலும் ஆங்கிலக் கல்வி முறை இந்நாடுகளில் பரவியதனாலும் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பொருளாதார அடிப்படையிலும் கல்வித் துறையிலும் முன்பிருந்ததிலும் பார்க்க வளர்சியடைய ஆரம்பித்தன. இவ்வளர்ச்சி எல்லா முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளிலும் ஒரே அளவிற்கு ஏற்படவில்லை. இதன் பயனாக முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் வேறுபட்ட அரசியல் பொருளாதார நிலையில் இருக்கின்றன. ஒரு நாடு சுதந்திர நாடெனக் கருதப்படும்பொழுது அதற்கு உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் பூரண அரசியல் சுதந்திரம் இருத்தல் அவசியமாகும். அவ்வடிப்படையில் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளைக் கணிக்கும்பொழுது இந்நாடுகளுக்குப் பெரும் பாலும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விவகாரங்கல் பூரண சுதந்திரம்

திரம் இல்லை. இந்நாடுகளுள் தென் ரெடேசியா, மேற்கு இந்திய தீவுகள் போன்றவற்றிற்கு ஒரு அளவிற்கு உள்நாட்டு விவகாரங்களில் சுதந்திரமுண்டு. இருப்பினும் இந்நாடுகளில் ஆக்கப்படுகின்ற சட்டங்களை ரத்துச் செய்யும் சட்டங்களைப் பிருத்தானிய பாராளுமன்றம் சட்டங்கள் ஆக்கலாம். இக் காரணத்திற்காகவே முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு அரசியல் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளாக இருப்பினும் அந்நாடுகள் சுதந்திரமற்ற நாடுகளாகவே இருக்கின்றன.

முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பிருத்தானிய தேசத்தின் கீழ் இருப்பதால் அந்நாடுகளில் தமது அரசியல் சுதந்திரத்தை இழந்ததோடு தமது பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தையும் இழந்த நாடுகளாகவே இருக்கின்றன. 19ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர், அதாவது இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்ட பின்னர், இந்நாடுகள் பிருத்தானிய தேசத்தின் பொருளாதாரத் தோடு இணைந்த நாடுகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாகக் கூறும்பொழுது பிருத்தானிய மூலதனத்தை உபயோகித்து இந்நாடுகளிலுள்ள மூலப்பொருள்களைப் பெறுவதற்கும், அந்நாடுகளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற பொருள்களைப் பிருத்தானிய தேசத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதற்கும் பிருத்தானிய தேசத்தில் செய்யப்படுகின்ற ஆக்கப்பொருள்களை இந்நாடுகளுக்கு இறக்குமதி செய்யப்படுவதற்கும், முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளைத் தமது ஆயுதமாக உபயோகிப்பதனால் இந்நாடுகள் பிருத்தானிய தேசத்தில் பொருளாதாரத் தோடு இணைக்கப்பட்ட நாடுகளாகவே இருக்கும். பிருத்தானிய தேசத்தின் தேசிய வருமானத்தைக் கவனிக்கும்பொழுது ஏற்றுமதி, இறக்குமதியினால் பெறக்கூடிய வருமானத்தோடு முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளிலிருக்கின்ற பிருத்தானிய மூலதனத்திலிருந்து வருகின்ற இலாபம் ஏறக்குறையச் சராசரியாக இருக்கின்றது. இதனால் பிருத்தானிய தேசத்தின் தேசியச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு உதவியாக இருக்கின்றன என்பதைக் கணிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இந்நாடுகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிருத்தானிய தேசத்திற்குப் பொருளாதார நன்மை இருக்கின்றதினாலேயே அந்நாடுகளைத் தமது ஆட்சியின்கீழ் வைத்திருக்கக்கூடிய காலம் வரை வைத்திருக்க முயல்கின்றது. இம்முயற்சியில் பிருத்தானிய தேசம் தனது படைப்

பலத்தை உபயோகித்து இந்நாடுகளை அடக்கி ஆளவும் தயங்காது.

முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பிருத்தானிய இராச்சியத்தின்கீழ் இருக்கும்வரை அந்நாடுகளில் அரசியலதிகாரம் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின் சார்பாக அந்நாடுகளின் தேசாதிபதியாக நியமிக்கப்படுகின்ற உத்தியோகஸ்தர் கவனித்து வருகின்றார். இவர் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்புடையவராகக் கடமையாற்றும்பொழுது பிருத்தானிய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி அந்நாடுகளின் விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்புபாளியாக இருக்கின்றார். எனவே பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கு முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசியின்கீழ் அந்நாடுகளின் தேசாதிபதிகள் கடமையாற்றுகின்றனர் எனலாம். முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சி வெவ்வேறான நிலையிலிருக்கின்ற பொழுதிலும் அந்நாடுகளில் சட்டசபை, நிர்வாகக் கழகம் ஆகிய இரண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாடுகளின் அரசியல் வளர்ச்சியைக் கணிக்கும்பொழுது இவ்விரண்டின் அமைப்பு, அதிகாரம், கடமைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து கணிக்கலாம். பெரும்பாலும் இவ்விரு சபைகளின் அங்கத்தவர்கள் நியமன அங்கத்தவர்களாகவும் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இதனால் அந்நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்கள் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்து அரசாங்க விஷயங்களைச் செய்யும் முறை இல்லாதிருக்கின்றது. மேலும் நியமன அங்கத்தவர்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும் நாட்டின் நலனைக் கவனியாது, பிருத்தானிய இராச்சியத்தின் நலனையே கவனிப்பர் எனப் பொதுப்படையாகக் கூறலாம். மேலும் இந்நாடுகளின் அரசாங்க அதிகாரம் யாவும் பிருத்தானிய தேசத்தின் அதிகாரிகளிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் அரசாங்கம் அந்நாடுகளிலுள்ள மக்களைப் பிரித்தானும் கொள்கையைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் கடைப்பிடிப்பதனால் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே அரசியல் உணர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் ஐக்கியமில்லாத நிலைமை இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் பிருத்தானிய அரசாங்கம் இந்நாடுகளை நீண்டகாலத்திற்குத் தமது ஆட்சியின்கீழ் வைத்திருப்பதற்கு உதவியாக இருக்கின்றது.

முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பிருத்தானிய இராச்சியத்தின்கீழ் இருப்பதனால் பொருளாதாரக் கல்வித்துறைகளில் ஒரு அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளமையினால் இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்களிடையே சுதந்திர உணர்ச்சி வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. இவ்வுணர்ச்சி எவ்வளவு தூரத்திற்கு வளர்ச்சியடைகின்றதோ, அவ்வளவு தூரத்திற்கு அந்நாட்டு மக்கள் சுதந்திர உணர்ச்சி உள்ளவர்களாக இருப்பர் எனப் பொதுப்படையாகக் கூறலாம். 20ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பித்தபின்னர் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்களுள் பலர் சுதந்திர உணர்ச்சியைப் பெற்றுத் தமது நாட்டின் அரசியல் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி வருகின்றனர். இவ்வாறு போராடியவர்களுள் மகாத்மா காந்தி, சுபால் சந்திரபோஸ், ஜவஹர்லால் நேரு, கோமோ கென்யாட்டா, டாக்டர் பண்டா, ங்குர்மா, டாக்டர் ஜாகன் போன்றோர் ஒரு சிலரே. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழ்கின்ற தேசியத் தலைவர்கள் தம் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி வருவதனால் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் அரசியல் சட்டம் காலத்திற்குக் காலம் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. புதிய அரசியல் சட்டங்களைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் வழங்கும்பொழுது அந்நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்களைத் திருப்திப்படுத்தலாம் என்றே எண்ணுகின்றது. ஆனால், இச்சுதந்திர உணர்ச்சியைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியாததால் நாளடைவில் இம் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் பூரண சுதந்திர நாடுகளாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பிருத்தானிய அரசாங்கமும் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளையும் தமது ஆட்சியின்கீழ் வைத்திருப்பதற்காக ஆயுத பலம் முதலியவற்றை உபயோகித்து அந்நாடுகளை அடக்கி ஆள முயலும். ஆனால், அதனால் பயன் ஏற்படாவிட்டால் மக்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க அரசியல் அதிகாரங்களைப் படிப்படியாக இந்நாடுகளுக்கு வழங்க வேண்டி நேரிடும். அத்துடன் இந்நாடுகளில் சுதந்திர உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டால் அவற்றிற்குப் பூரண சுதந்திரத்தைக் கொடுத்து அந்நாடுகளை ஆணிலப்பத அந்தஸ்துடைய நாடுகளாகக் கருதிப் பொதுநலவாய அமைப்பில் தொடர்ந்து இருக்கச்செய்து தமது பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாக்க முயலும். எனவே, பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின் முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் கொள்கை அந்

நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக இருக்கின்றது. இக் கொள்கை நிலையான கொள்கையன்று.

முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் தமது சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி வெற்றியீட்டும்பொழுது அவை ஒன்றில் ஆணிலப் பத அந்தஸ்தைப் பெற்ற நாடாக அல்லது குடியரசாக இருக்கும் நிலையை அவை அடையலாம். இவ்வாறு இந்த நாடுகள் அரசியல் ரீதியிலே முன்னேற்றமடைவதற்கு அந்நாடுகளில் இருக்கின்ற அரசியல் உணர்ச்சியும், ஐக்கியமும் பிரதானமாகும். இந்நாட்டு மக்கள் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின் நலன்களை வளர்க்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு இடங்கொடாது தமது சுதந்திரத்திற்காகவும், தமது நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவும் போராடுவார்களேயானால் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தின் சூழ்ச்சிகளைத் தவிடுபொடியாக்கிச் சுதந்திர நாடுகளாகத் திகழலாம். சம்பகாலத்திற்குள் நயாசலாந்து தேசத்திற்கு ஒரு புதிய அரசியல் சட்டம் வழங்கப்பட்டது. சைப்பிரஸ் தீவு பூரண சுதந்திரமுடைய குடியரசாகியது. கெனியா, தென் ரொடேசியா, மேற்கிந்திய தீவுகள் போன்ற நாடுகளும் பூரண சுதந்திர அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்காக முன்னேறுகின்றன. நைஜீரியா, மலாயா, இலங்கை போன்ற நாடுகள் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்துள்ளன. இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், காணு முதலியன குடியரசு நாடுகளாகின. பிருத்தானிய தேசத்தின் கீழுள்ள முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகள் இவ்வாறு வெகு விரைவில் சுதந்திர நாடுகளாகத் திகழும் என்றும் இந்நாட்டு மக்கள் தமது பொருளாதார சுபீட்சத்திற்காக உழைப்பர் என்றும் திட்டவட்டமாகக் கூறலாம்.

டொமினியன் அந்தஸ்து :

பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்தின் சரித்திர வளர்ச்சியில் தோன்றிய இந்த ஆணிலப்பத அந்தஸ்து முறை பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒரு முறையாகும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போருக்குப் பின், பிருத்தானிய இராச்சியத்திலிருந்து அந்நாடுகள் பிரிந்ததன் பயனாக, பிருத்தானிய இராச்சியத்தின் கீழிருந்த கனேடா போன்ற நாடுகளை அவ்விராச்சியத்திலிருந்து வெளியே போகாது தடுப்பது அவசியமென்ப 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு

களுக்கு அயல்நாடாக இருக்கும் கனேடா அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெறவேண்டுமென விரும்பியதன் பயனாக டெர்ஹம் பிரபு (Lord Durham) கனேடாவின் அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிச் சிபார்சு செய்வதற்காகக் கனேடாவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். அவர் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில், கனேடா அரசியல் வளர்ச்சியடைந்துவிட்டதெனவும், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் பிருத்தானிய ஆட்சியிலிருந்து வெளியேறியதுபோல் கனேடாவும் வெளியேறாதிருப்பதாயின் அந்நாட்டிற்குக் கூடுதலான சுதந்திரத்தைக் கொடுத்துப் பிருத்தானியாவுடன் சம உரிமையுடன் இணக்கவேண்டுமெனவும் அந்நாட்டின் உள்நாட்டு விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பூரண சுதந்திரம் கொடுத்தல் அவசியம் எனவும் குறிப்பிட்டார். இவ்வறிக்கையைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் ஏற்றது. இக்கொள்கையைக் கனேடிய மக்கள் மட்டுமல்ல பின் அவுஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் வாழ்ந்தவர்களும் வரவேற்றனர். பிரபு டெர்ஹமின் கொள்கை அடிப்படையிலேயே ஆணிலப்பத அந்தஸ்து முறை உருவாகியது எனலாம்.

இத்தகைய அடிப்படையில் 1839-ம் ஆண்டு பிரபு டெர்ஹம் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் பிரகாரம் உள்நாட்டு விஷயங்களைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் கனேடிய மக்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் இவ்வுரிமை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து அந்நாடு மட்டுமன்றி மற்ற நாடுகளும் பூரண சுதந்திரத்தை அடைந்தன. இவ்வளர்ச்சியைக் கனேடாவின் அரசியல் வளர்ச்சி மூலமாகக் கவனிப்பது சுவலமாகும். 1839-ம் ஆண்டில் உள்நாட்டு விஷயங்களில் கனேடிய அரசாங்கத்திற்குச் சுதந்திரமளிக்கப்பட்டது. பின்னர் 1859-ல் ஏற்றுமதி இறக்குமதிப் பொருள்களில் வரி விதிக்க உரிமை அளிக்கப்பட்டது. 1871-ல் உள்நாட்டின் பாதுகாப்பு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. 1887-ல் பிருத்தானிய சாம்ராஜ்ய மகாநாடு நடாத்தப்பட்டதன் பின் சாம்ராஜ்ய பாதுகாப்பில் பங்கு பற்றும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. 1923-ல் வெளிநாடுகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்யும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. 1926-ல் நடாத்தப்பட்ட சாம்ராஜ்ய மகாநாட்டில் ஆணிலப்பத நாடுகளுக்கும் பிருத்தானியாவிற்குமிடையே சமத்துவம் உண்டு என்ற கொள்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1931-ல் வெஸ்ட்மினிஸ்டர்

சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதன் பயனாகப் பிருத்தானிய தேசத்திற்கும் ஆணிலப்பத நாடுகளுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு சட்டபூர்வமான முறையிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டதுடன் ஆணிலப்பத நாடுகளின் பூரண சுதந்திரத்தை வரையறுத்து நிலை நாட்டப்பட்டது.

ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாட்டின் சுதந்திரமும் உரிமையும் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டத்தினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவரை காலமாக ஆணிலப்பத நாடுகளுக்கும் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்குமிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் யாவும் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆகவேதான் பிருத்தானிய சாம்ராஜ்யத்தின் சரித்திர வளர்ச்சியில் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடையும் நாடு பூரண அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற நாடாக விளங்கும்.

ஆணிலப்பத அந்தஸ்தைப் பெற்ற ஒரு நாடு கீழ்க்காணும் உரிமைகளை அடையும். (1) உள்நாட்டு விஷயங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு அல்லது செய்யும்பொருட்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்யவும் சட்டங்களை ஆக்கவும் பூரண உரிமையுண்டு. இதில் சட்டங்களை ஆக்கும் உரிமை மிகவும் முக்கியமானதாகும். முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் அரசாங்கங்களும் சட்டங்களை ஆக்கினாலும் அச்சட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சட்டங்கள் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தினால் ஆக்கப்படலாம். அதாவது முடிசேர் குடியேற்ற நாடுகளின் உள்நாட்டு விஷயங்களைப்பற்றிச் சட்டங்கள் ஆக்கும் உரிமை பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றமையினால் அந்நாடுகளுக்கு உள்நாட்டு விவகாரங்களிற்கூடச் சுதந்திரமில்லை. எனவே, வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை ரத்துச்செய்து அவ்வதிகாரத்தை ஆணிலப்பத நாட்டிற்குக் கொடுத்ததால் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடையும் நாடு ஒரு சுதந்திர நாடெனக் கருதப்படுகின்றது.

(2) ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடையும் நாட்டின் விருப்பத்திற்கு இசைந்த வெளிநாட்டுக் கொள்கையைக் கடைப்

பிடிக்கவும், மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்யவும், மற்ற நாடுகளில் தூதுவராலயங்களை அமைக்கவும், வியாபார வர்த்தகத் தொடர்புகளைச் செய்யவும் அந்நாடுகளுக்குப் பூரண உரிமையுண்டு. இவ்வுரிமைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு அவசியமானதாகும். இத்தகைய உரிமை இருப்பினும் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாடுகள் பொதுநலவாய அமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிப்பதினால் சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டரீதியாக அந்நாடுகள் கட்டுப்படுத்தப்படாவிடினும் ஒற்றுமையின் போர்வையில் சில கட்டுப்பாடுகளை அவை ஏற்கக்கூடும். உதாரணமாக, ரூஷியா சீனா போன்ற கொம்யூனிஸ்ட் தேசங்களுக்கு றப்பர் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களை விற்கப்படாதென ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் தீர்மானத்திற்கு இணங்கச் சில வருடங்களாக இலங்கை அந்நாடுகளுக்கு றப்பர் விற்கவில்லை. பின்னர் வியாபார ஒப்பந்தங்களைச் செய்ய இலங்கைக்குப் பூரண உரிமை இருப்பதினால் றப்பரைச் சீனாவிற்கு விற்று அரிசியை வாங்க ஒப்புக்கொண்டது. இவ்வொப்பந்தத்திற்கு இலங்கையின் கேவலமான பொருளாதார நிலையே முக்கிய காரணமாகும். எனவே கட்டுப்பாடுகள் இருப்பினும் அக்கட்டுப்பாடுகளை மீற ஆணிலப்பத அந்தஸ்துடைய நாட்டிற்கு உரிமையுண்டு. அடுத்ததாக, ஆணிலப்பத அந்தஸ்துடைய நாடுகள் மற்ற நாடுகளில் தூதுவராலயங்களை ஸ்தாபிக்க உரிமையுண்டு. ஆனால் அவ்வுரிமை இருப்பினும் எல்லா நாடுகளிலும் தூதுவராலயங்களை அமைக்கப் போதிய வசதிகள் எல்லா ஆணிலப்பத நாடுகளுக்கும் இராது. இதனால் தூதுவராலயங்களை அமைக்காத நாடுகளில் ஒரு ஆணிலப்பத நாடு தன் நலன்களைப் பார்க்கும் வண்ணம் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திடம் கேட்கலாம். இது சம்பந்தமாகப் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கும் இலங்கைக்குமிடையே ஒரு ஒப்பந்தமுண்டு.

(3) ஆணிலப்பத அந்தஸ்து நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் வண்ணம் அதன் சொந்தப் படையை அமைப்பதற்கும் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தங்கள் முதலியவற்றைச் செய்யவும் உரிமையுண்டு. இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் 1948-ம் ஆண்டில் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைவதற்கு முன்னதாகவே பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்குமிடையே ஒரு பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம் 1947-ல் செய்

யப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து வருங்கால் அதனைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் ஏற்றபொழுது பிருத்தானிய கடற்படை, ஆகாயப்படை முதலியவற்றைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் இலங்கையில் வைத்திருப்பதற்கும் இலங்கையின் யுத்த தளங்களை உபயோகிக்கவும் யுத்தத்திற்கு வேண்டிய ஆயுதங்களை வைத்திருப்பதற்கும் இலங்கை அரசாங்கம் இடமளித்தது. இதனால் இலங்கையின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பு பிருத்தானிய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதினால் வெளிநாட்டுப் படை இலங்கையிலிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இது இலங்கையின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. எனவேதான் இப்படையை இலங்கையிலிருந்து அகற்றி யுத்த தளங்களைப் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திடமிருந்து எடு என இலங்கையர் வற்புறுத்திக் கோரினர். இக்கோரிக்கைக்கு வேறொரு காரணமும் இருந்தது. இலங்கையில் வெளிநாட்டுப் படையும் தளமும் இருப்பின் யுத்த காலத்தில் அவற்றைத் தாக்கும்பொழுது இலங்கைக்கும் இலங்கை வாழ் மக்களுக்கும் சாதாரணமாக ஏற்படாத இன்னல்கள் ஏற்படக்கூடும். இக்கோரிக்கைக்கு இணங்க, எம். இ. பி. அரசாங்கம் 1947-ல் செய்த பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தை ரத்துசெய்து 1958-ல் யுத்த தளங்களை இலங்கை ஏற்றுக் கொண்டது. இது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

(4) பிருத்தானிய தேசத்தின் இராணி, ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாட்டின் இராணியாவர். எனவே, இரண்டாவது எலிசபெத் இராணி இலங்கையின் இராணியாவர். இரண்டாவது எலிசபெத் பிருத்தானிய தேசத்தின் வரம்புடை அரசியாக (Constitutional Monarch) இருப்பதுபோலவே இலங்கையின் வரம்புடையரசியாக இருக்கின்றார். இருப்பினும் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அவருடைய கடமை என்ன என இலங்கையின் அரசியற் சட்டத்திற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிருத்தானிய தேசத்திற்கு வரையப்பட்ட சட்டமில்லாததினால் அவருடைய கடமை என்னவெனக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

(5) ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாட்டிலெழுகின்ற சிவில் வழக்குகளுக்கு அந்நாட்டு நீதிஸ்தலங்கள் முடிவான தீர்ப்பளிக்காது. ஆணிலப்பத அந்தஸ்து நாட்டின் நீதிஸ்தலங்களின் தீர்ப்பை எதிர்த்துப் பிரிவிக்க கவுன்சிலில் ஆட்சேபனை

மனுச்செய்யலாம். (முதலாம் பாகத்தில் 5-ம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்கவும் - பக்கம் 74) ஒரு நாடு சுதந்திர நாடாக இருப்பின் அதன் நீதிஸ்தலங்களின் தீர்ப்பும் முடிவான தீர்ப்பாக இருத்தல் வேண்டும்.

(6) ஆணிலப்பத அந்தஸ்து நாட்டின் அரசாங்கம் ஓர் பொறுப்பு வாய்ந்த அரசாங்கமாகும். அவ்வரசாங்கம் செய்கின்ற ஒவ்வொன்றிற்கும் அதுவே பொறுப்பேற்க வேண்டும். இப்பொறுப்பைப் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திடம் ஆணிலப்பத அந்தஸ்து தட்டிக்கழிக்க முடியாது.

மேலே, ஆணிலப்பத நாட்டின் சுதந்திரம், அமைப்பு, அதிகாரம் முதலியவற்றை மிகச் சுருக்கமாகத் தந்துள்ளோம். முன் குறிப்பிட்டபடி பாரம்பரியத்தினாலும் பழகிவந்த ஒழுங்கு முறைகளினாலும் ஏற்பட்ட அரசியல் முறையை வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் சட்டபூர்வமாக உருவாக்கியுள்ளது எனலாம். வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் ஆக்கப்படுவதற்கு முன்னரே பழைய ஆணிலப்பத நாடுகளின் சுதந்திரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1926-ம் ஆண்டு நடந்த சாம்ராஜ்ய மகாநாட்டில் ஆணிலப்பத அந்தஸ்து என்றால், “உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் சம்பந்தமாக ஒன்றிற்கொன்று கீழ்ப்படியாத சமத்துவமான சுதந்திரமுடைய” அந்தஸ்து என விளக்கப்பட்டுள்ளது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் ஆக்கப்படுவதற்கு முன்னர் பூரண அதிகாரங்களைப் பெற்ற நாடுகள் எனக் கருதப்பட்ட கனடா, தென்னாபிரிக்கா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தினிடம் இருந்தபொழுதிலும், அவ்வதிகாரம் 1926-ம் ஆண்டு நடந்த சாம்ராஜ்ய மகாநாட்டின் தீர்மானத்திற்கமைய அற்றுப்போயது. பிருத்தானிய தேசத்திடமிருந்த கட்டுப்பாட்டதிகாரமாவது: (i) பூரண சுதந்திரத்தைப் பெற்ற நாட்டின் சட்டங்களை அங்கீகரியாத அதிகாரம் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இருத்தல் ஆகும். 1926-ம் ஆண்டு நடந்த சாம்ராஜ்ய மகாநாட்டில் மற்றும் பல பிரதானமான தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன. அவையாவன: ஆணிலப்பத நாடுகளின் விவகாரங்கள் சம்பந்தமாகப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் மன்னனுக்குப் புத்திமதிகளை அளிப்பதை விடுத்து, ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாட்டின் அரசாங்கம் அதன் விவ

காரங்கள் சம்பந்தமாக மன்னனுக்குப் புத்திமதி அளித்தல் - இதன் மூலம் ஆணிலப்பத நாட்டின் சுதந்திரம் வலியுறுத்தப் பட்டதுடன் அதன் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இல்லையென்பதே; 1865-ம் ஆண்டின் முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டுச் சட்டங்களின் பெறு மதிச் சட்டத் (Colonial Laws Validity act, 1865) -திற்படி பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தில் ஆணிலப்பத நாடு சம்பந்த மாக ஆக்கப்படும் சட்டங்களை மீறி அவ்வாணிலப்பத நாட் டில் ஆக்கப்படும் சட்டங்கள் சட்டங்களாகா என்ற விதி கைவிடப்படுதல் - இதன் பிரகாரம் ஒரு நாட்டின் விவகாரம் சம்பந்தமாகப் பிருத்தானியப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டால் அந்நாட்டின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத் தும். இக்காரணத்தினால் அந்நாட்டின் சுதந்திரத்தை வலி யுறுத்தும்பொருட்டு முடிசேர் குடியேற்ற நாட்டுச் சட்டங் களின் பெறுமதிச் சட்டம் ரத்துச் செய்யப்படவேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1926-ம் ஆண்டின் சாம்ராஜ்ய மகாநாட் டில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் 1930-ம் ஆண்டு நடந்த சாம்ராஜ்ய மகாநாட்டில் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டதுமல்லா மல் இத்தீர்மானங்களைச் சட்டபூர்வமான தீர்மானங்களாக ஆக்கும்பொருட்டு வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் 1931-ம் ஆண்டு பிருத்தானிய பாராளுமன்றம் சட்டமாக ஆக்கியது.

இலங்கை 1948-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4-ம் தேதி ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்தபொழுது அவ்வந்தஸ்திற்கு ஏற்ற அதிகாரங்களை வழங்கும்பொருட்டுச் சோல்பரி அரசியல் சட்டத்தில் இருந்த கட்டுப்பாட்டு விதிகள் நீக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்ததுடன் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டத்தினால் வழங்கப்படும் பூரண சுதந்திர நாட்டின் அதிகாரத்தை இலங்கைக்கு வழங்கும்பொருட்டுப் பிருத்தானிய பாராளுமன்றத் தினால் இலங்கைக்குச் சுதந்திர அந்தஸ்தை அளிக்கும் சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டியதாகவும் இருந்தது. மேலும் இலங்கை முடிசேர் குடியேற்ற நாடாக இருந்தபொழுது குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசியினால் நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தியோகத்தர் சம்பந்தமாக ஓர் சட்டமும் ஆக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. எனவே இலங்கை ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்தபொழுது கீழ்க்காணும் சட்டங்களும் ஒப்பந்தங்களும் செய்யப்பட்டன.

(1) இலங்கைச் சுதந்திரச் சட்டம்:— இச்சட்டம் 1947-ம் ஆண்டு பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்டது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டம் ஓர் ஆணிலப்பத நாட்டிற்கு வழங்கும் அரசியல் சுதந்திரத்தை இச்சட்டம் வழங்கியது. பிருத்தானிய அரசாங்கம் இலங்கை அரசாங்கத்தின்மீது வைத்திருந்த பொறுப்பினை இச்சட்டம் ரத்துச் செய்ததுமல்லாமல் படை, பிரஜாவுரிமை, கப்பற் போக்குவரத்து, விவாகரத்து, பதிப்புரிமை முதலிய விஷயங்கள் சம்பந்தமாகப் பிருத்தானிய தேசத்தின் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு இலங்கை பூரண அரசியல் சுதந்திரத்தை அடைந்தது.

(2) 1947-ம் ஆண்டின் கழகத்துப்பணி:— இப்பணி 1946-ம் ஆண்டின் கழகத்துப் பணியைத் திருத்தியதனால் இலங்கைக்குப் பூரண சுதந்திரத்தை அளித்தது. இக்கழகத்துப்பணி செய்த பிரதானமான திருத்தங்களாவன, (அ) தேசாதிபதிக்குப் பதிலாக மகாதேசாதிபதி நியமிக்கப்படல். அவர் மாட்சிமை தங்கிய மன்னனின் பிரதிநிதியாவார். (ஆ) மாட்சிமை தங்கிய மன்னனின் கழகம் (Her Majesty in Council) இலங்கையின் சார்பாகச் சட்டங்களை ஆக்கும் அதிகாரத்தை ரத்துச் செய்தல். (இ) மாட்சிமை தங்கிய மன்னனின் விருப்பத்திற்குமைய மசோதாக்கள் அவரின் இயைவிற்கு விடப்படும் அதிகாரம் ரத்துச் செய்தல்.

(3) வெளிநாட்டு விவகார ஒப்பந்தம்:— இதன் பிரகாரம் இலங்கை பூரண அரசியல் சுதந்திரத்தை அடைந்தது என ஏற்று வெளிநாட்டு விவகாரங்களைச் சுதந்திரத்துடன் நிர்ணயித்துக் கடைப்பிடிப்பதற்கு இலங்கைக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் சேர்வதற்கும் உரிமை கிட்டியது. அத்துடன் பிருத்தானிய தேசத்தின் வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களை இலங்கை அரசாங்கம் உபயோகிக்கலாம் எனவும் பிருத்தானிய தேசத்திலும் இலங்கையிலும் இரு அரசாங்கங்களும் தூதுவர்களை நியமிப்பதெனவும் இவ்வொப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது.

(4) பாதுகாப்பு ஒப்பந்தம்:— பிருத்தானியா, இலங்கை ஆகிய இரு நாடுகளின் பொதுநலனுக்காக ஒன்றிற்கொன்று இராணுவ உதவி அளிப்பதனால் இவ்வொப்பந்தம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் இலங்கையில்

ஆகாய கடற்படைத் தளங்களைப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் அமைப்பது எனவும், இலங்கை அரசாங்கம் அதற்காகவேண்டிய உதவிகளை அளிப்பதெனவும், இலங்கையர் இராணுவத் தேர்ச்சியடைவதற்குப் பிருத்தானிய அரசாங்கம் உதவியளிப்பதெனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

(5) பொதுசன சேவையாளர் ஒப்பந்தம்:— இவ்வொப்பந்தம் பிருத்தானிய அரசுச் செயலாளரால் நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தியோகஸ்தரின் நலவுரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகச் செய்யப்பட்டது. அவர்களின் சேவை அந்தஸ்துப் பாதுகாக்கப்பட்டதுடன் இளைப்பாற விரும்பியவர்களுக்கு வசதியும் அளிக்கப்பட்டது.

மேலே குறிப்பிட்டவாறு பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்ட சட்டங்களினாலும் இரு அரசாங்கங்களுக்கு மிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களினாலும் இலங்கையின் சுதந்திரம் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டத்திற்கமைய வழங்கப்பட்டது. இலங்கைச் சுதந்திரச் சட்டத்தின் முதலாவது விதியில் குறிப்பிட்டவண்ணம் பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்ட அல்லது ஆக்கப்படும் சட்டங்களுக்கு விரோதமான சட்டங்களை இலங்கைப் பாராளுமன்றம் ஆக்கினால் அது சட்டமாகாது என்ற விதி நீக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் குறிக்கப்பட்ட தினத்திற்குப்பின் (1948-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4-ம் தேதி) பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்படும் எந்தச் சட்டமும் இலங்கையில் சட்டமாகா. ஆனால் இலங்கையின் சம்மதத்துடனும், வேண்டுகோளுடனும் சட்டமாக்கப்பட்டுள்ளது என அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அச்சட்டம் இலங்கையின் சட்டமாகும். இவ்விதியின் பிரகாரம் இலங்கையென்றால் இலங்கை அரசாங்கத்தையா அல்லது இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தையா குறிக்கின்றது என அபிப்பிராய பேதமுண்டு. பெரும்பாலானோர் இலங்கை என்ற சொல் இலங்கை அரசாங்கத்தையே குறிக்கின்றது எனக் கூறினர். இந்தியச் சுதந்திரச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டபொழுது அதிலும் இத்தகைய விதி இடம்பெற்றபொழுதிலும் இந்தியா எனக் குறிப்பிடாது இந்தியப் பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்துடனும் சம்மதத்துடனும் பிருத்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்படும் சட்டம் இந்தியாவின் சட்டமாகும் எனத் தெளிவாக வரைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னர் இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், இலங்கை, மலாயா, காணா, நைஜீரியா முதலிய நாடுகள் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த பின்னர் பொது நலவாய அமைப்பும், தன்மையும் பெருமளவிற்கு மாற்றம் அடைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்ற நாடுகள் பல்வேறு இனம், மொழி, சமயம், அரசியல் பொருளாதார எல்லை முதலியனவற்றைக் கொண்டுள்ளபொழுதிலும் இவ்வமைப்பின் அங்கத்தவரிடையே ஒற்றுமை உண்டு. இக்காரணத்தினால் இவ்வங்கத்தினர் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்கின்றனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் இவ்வங்கத்தினர் தொடர்ந்து இயங்கும்பொருட்டுச் சில விஷயங்களில் ஏகோபித்த கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இந்நாடுகளுக்கிடையே வேற்றுமை ஏற்படின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையிலே ஏற்படும். இக்காரணத்தினால் 1923, 1926, 1930 ஆகிய வருடங்களில் நடந்த சாம்ராச்சிய மகாநாட்டின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தீர்மானங்களின் பிரகாரம், (1) பொதுநலவாயத்தின் அல்லது அதில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்ற ஏதாவது ஒரு அரசாங்கத்தின் பலாபலன்களை அறியாது ஒரு அங்கத்துவ நாடு இன்னொரு நாட்டுடன் ஒப்பந்தம் செய்யலாகாது. (2) அவ்வாறு ஒப்பந்தம் செய்யும்பொருட்டுப் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் மற்றச் சாம்ராச்சிய நாடுகளுடன் தொடர்பு வைத்து அவற்றின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். (3) ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பொதுநலவாய நாடுகள் இவ் ஒப்பந்தத்தில் சம்பந்தப்பட்டால் ஒப்பந்தத்திற்கு முன்னர் இந்நாடுகள் பிரத்திகரமான பேச்சுவார்த்தைகளைத் தமக்குள் நடத்தவேண்டுமென்றும் ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாடும் தம்முடைய முழு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். (4) இப்பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்குபற்றாத நாடுகள் இருப்பின் பேச்சுவார்த்தையின் விபரங்களை அந்நாடுகட்குத் தெரிவிப்பதன் மூலம் அந்நாட்டைப்பாதிக்கும் விஷயங்கள் சம்பந்தமான விபரங்களை அறியக்கூடியதாக இருக்கும்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப்பின் ஆணிலப்பத நாடுகளுள் பர்மா குடியரசாகிப் பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து

வெளியேறியது. ஆனால் இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகள் குடியரசாகிய பின்னர் பொதுநலவாய அமைப்பில் தொடர்ந்து அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். இந்நிலையில் குடியரசை ஏற்ற நாடு பொதுநலவாயத்தில் தொடர்ந்து அங்கத்துவம் வகிக்கலாமா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இதற்குத் திட்டவட்டமான விதியைப் பொதுநலவாய நாட்டமைப்பு வகுக்காவிடும் இதுவரை காலமாகக் கையாளப்பட்டு வந்த முறையின் பிரகாரம் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தைப் பெற்றபின் குடியரசாகிலும் தொடர்ந்து அங்கத்துவம் வகிக்கலாம். இருப்பினும் தென்னாபிரிக்கா குடியரசாகியபொழுது பொதுநலவாய அமைப்பில் தொடர்ந்து அங்கத்துவம் வழங்க மற்ற அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு விருப்பமில்லை. இதற்குத் தென்னாபிரிக்காவின் நிறத்துவேஷக் கொள்கையே காரணமாகும். எனவே ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்து குடியரசாகிய நாடுகள் பொதுநலவாயத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்க விரும்பின் அதன் அங்கத்தவர்களுக்கு மறுப்பு இல்லையேல் தொடர்ந்து அங்கத்துவம் வகிக்கலாம்.

பொதுநலவாய அங்கத்துவ நாடுகள் இவ்வமைப்பிலிருந்து வெளியேற விரும்பின் வெளியேறலாம். இதற்கு அயர்லாந்து, பர்மா சிறந்த உதாரணங்களாகும். ஆனால் அவ்வாறு வெளியேறுவதற்கு ஒருநாடு தனிப்பட்ட முறையில் பொதுநலவாயத்தின் தொடர்பை ரத்துச் செய்ய இயலாதெனப் பலர் கருதுகின்றனர். இதற்கு உதாரணமாக, கீத் (Keith) என்றும் அரசியல் ஞானி ஆணிலப்பத அந்தஸ்துடைய அரசாங்கங்கள் பிருத்தானிய முடியின்கீழ் அமைக்கப்பட்டது என்றும் முடியோடு உள்ள தொடர்பைத் தனிப்பட்ட முறையில் ரத்துச் செய்யும் அதிகாரம் அதன் அரசியல் சட்டத்தில் இடம்பெறவில்லை என்றார். இருப்பினும் ஓர் அங்கத்துவ நாடு பொதுநலவாய அமைப்பிலிருந்து வெளியேற விரும்பின் வெளியேறலாம் என்றும் முறை சாதாரண பொதுத் தீர்மானமாக அங்கத்துவ நாடுகளால் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுநலவாயம் ஓர் திட்டவட்டமான சட்டவிதிகளுக்கமைய ஏற்பட்ட அமைப்பு அல்ல. அங்கத்துவ நாடுகளை பிருத்தானிய இராணி ஒன்றாகப் பிணைக்கும்பொழுது அதன் தலைவி என்ற முறையிலேயே இணைக்கின்றார். இந்நாடுகளுக்

கிடையே வேற்றுமை இருப்பினும் ஒற்றுமை உண்டு. இவ்வங்கத்துவ நாடுகள் தமது பொதுப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அமைப்பு ஏதுவாக இருக்கின்றது.

ஆணிலப்பத நாடுகளின் பிரச்சனைகள் :

தற்பொழுது ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்துள்ள நாடுகளுள் இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, காண, மலாயா போன்ற நாடுகளுள் அமைக்கப்பட்ட அரசியல் முறை பிருத்தானிய அரசியல் முறையைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட பொழுதிலும், இந்நாடுகளில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் சீரான முறையில் அமையவில்லை. இவ்வாறு இந்நாடுகளில் பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை சீராக அமையாததன் காரணமாக அந்நாடுகள் சுதந்திரமாக இயங்குவதற்குப் போதியளவு வளர்ச்சியடையவில்லையென ஒருசிலர் கருதுகின்றனர். இந்நாடுகளில் பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை சீராக இயங்காததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முதலாவதாகப் பிருத்தானிய தேசத்தைப்போல் இந்நாடுகள் அரசியல் வளர்ச்சியடையாததன் காரணமாகப் பிருத்தானிய தேசத்தில் கையாளப்படுகின்ற சம்பிரதாய முறைகள் பாரம்பரியம் முதலியனவற்றை இந்நாடுகளிலுள்ள அரசியல் வாதிகள் சரிவர ஒழுகாததன் காரணமாகப் பிருத்தானிய முறை இந்நாடுகளில் பயனுள்ள முறையாக அமையவில்லை. இரண்டாவதாக அந்நாடுகளில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட இனத்தவர் அல்லது சமயத்தவர் அல்லது பாஷை பேசுபவர் வாழ்வதனாலும் அவர்களிடையே வேறுபாடுகளைப் பிருத்தானிய அரசாங்கத்தினர் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் கிளப்பியதன்காரணமாக அவ்வேறுபாடுகள் தொடர்ந்து வருவதனால் இந்நாட்டு மக்களிடையே ஒன்றுபட்ட தேசிய உணர்ச்சி இல்லாதிருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் புதிதாகச் சுயராச்சியத்தைப் பெற்ற நாடுகள் தமக்குள் பிரிந்து ஒருவரோடொருவர் போட்டியிடுவதனால் ஜனநாயக முறை சரியாக அமையாது இருக்கின்றது. முன்ருவதாக இந்நாடுகளின் பொருளாதாரம் பிருத்தானியருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டுப்பட்டு இருந்ததனால் இந்நாடுகளில் தோன்றிய பொருளாதாரப் பிரச்சனை அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் இந்நாடுகள் விவசாயத்தை ஆதாரமாகக்கொண்ட பொருளாதார

அமைப்புடைய நாடுகளாக இருப்பதினாலும் இந்நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆலைத் தொழிற்சாலைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட பொருளாதாரம் அவசியமானதாலும் அந்நாடுகளிலிருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அவசியம் தீர்க்கப்படவேண்டுமாதலாலும் இந்நாடுகளிலுள்ள அரசாங்கம் தமது ஆட்சியை அமைத்த பின்னர் இப்பிரச்சனைகளை உடனடியாகத் தீர்க்கமுடியாத நிலையிலிருக்கின்றனர். மேலே குறிப்பிட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் மிகவும் பிரதானமான பிரச்சனைகளாகும். அவற்றை உடனடியாகத் தீர்ப்பது கஷ்டமாகும். அப்பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மக்களிடையே கட்டுப்பாடு இருப்பதோடு பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக அந்நாடுகளிலிருக்கின்ற அரசாங்கங்கள் திட்டப்படி பொருளாதார முன்னேற்றக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். இக்காரணங்களினால் ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த இந்நாடுகள் தமது அரசாங்கத்தை ஸ்திரமான முறையிலே நடாத்த முடியாது கஷ்டப்படுகின்றனர்.

இப்பிரச்சனைகள் இந்நாடுகளிலுள்ள அரசாங்கத்தால் தீர்க்கமுடியாத பிரச்சனைகளல்ல. இப்பிரச்சனைகளை குறிப்பாகப் பொருளாதாரப் பிரச்சனையை நீண்டகாலமாகப் பிருத்தானிய ஆட்சிக்காலத்தில் தீர்க்கப்படாதமையினால் அப்பிரச்சனை கட்டுக்கு மீறிய அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. ஆகவே தான் இதனைத் தீர்க்க முயலும்பொழுது தீவிரமான நடவடிக்கைகள் அவசியமாதலால் அவற்றைக் கையாள இவ்வரசாங்கங்கள் தயங்கும்பொழுது அந்நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் தமது பொறுமையை இழந்து மிகவும் தீவிரமான வழிகளைத் தேடி மூற்படுகின்றனர். உதாரணமாக ஒரு மோட்டார் இயந்திரம் ஒரு சிலவருட்காலத்திற்கே பழுதின்றி இயங்கக்கூடியதாக இருக்கும். அதன்பின்னர் படிப்படியாகப் பழுதுகள் வந்து கொண்டே இருக்கும். அவற்றை அவ்வப்போது திருத்தாவிடில் நாளடைவில் இயந்திரம் முழுவதையும் புதிதாக மாற்றி அமைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இந்நிலையிற்கூட அதனைப் பழுதுபார்க்க முடியாவிட்டால் அவ்வியந்திரம் ஒன்றிற்கும் உதவாததாகிவிடும். புதிதாக ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமை பழுதுபட்டு உடைந்திருக்கும் மோட்டார் இயந்திரத்தைப் போன்றதாகவே இருக்கின்றது. இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்துவதற்காக இந்தியா

பொதுநலவாயம்

ஐந்து வருடத் திட்டங்களின்மூலம் முயலும்போது ஏனைய நாடுகள் இதுசம்பந்தமாகப் போதிய அக்கறையை எடுக்கா திருக்கின்றன. ஆதலினூற்றான் பாக்கிஸ்தானில் இராணுவ ஆட்சி ஏற்பட்டது. இலங்கையிலும் ஒரு நிலையற்ற அரசியல் நிலைமை இருந்துவருகின்றது. ஆகவே புதிதாக ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாடுகளில் ஜனநாயகம் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமேயானால் அந்நாடுகளின் பொருளாதாரப் பிரச்சினை யைக் கட்டுப்பாடான முறையிலே தீர்ப்பதற்கு அந்நாடுகளி லிருக்கின்ற அரசாங்கங்கள் வழி வகுத்தல்வேண்டும். இவ் வாறு இவ்வரசாங்கங்கள் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் அரசியல் அறிவு, தேசிய உணர்ச்சி போன்ற மற்றப் பிரச்சினை கள் மிகவும் சுலபமாகத் தீர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

இந்நாடுகள் பொருளாதார அடிப்படையில் முன்னேறும்வ தோடு அந்நாடுகளில் வாழ்கின்ற மக்களின் ஒற்றுமையை வளரச்செய்து தேசிய ஒற்றுமையையும், தேசிய உணர்ச்சியை யும் வளரச்செய்தல் வேண்டும். இதற்கு ஒரு பகுதியினர் இன் னொரு பகுதியினரை அடக்கி ஆண்டு ஒற்றுமையை வளர்க்க முடியாது. ஆனால் அந்நாடுகளிலிருக்கின்ற அரசாங்கம் எல்லா மக்களினுடைய உரிமைகளையும் நலன்களையும் பாது காக்கக்கூடிய தேசிய அரசாங்கங்களாக அமைந்திருத்தல் அவசியமாகும். அத்துடன் குறுகிய வேறுபாட்டு உணர்ச்சியை வளர்க்காத வகுப்புவாதமும் தலைதூக்கலாகாது. ஆகவே புதிதாக ஆணிலப்பத அந்தஸ்தை அடைந்த நாடுகள் தமது அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயலும் பொழுது ஒன்றுபட்ட உணர்ச்சியுடன் இந்நாடுகளிலிருக்கின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயன்றாரூன் இந்நாடுகளின் ஜன நாயகமுறை வளர்க்கூடியதாக இருக்கும். இப்பிரச்சினைகள் மிகவும் இலேசாகத் தீர்க்கமுடியாத பிரச்சினைகளாக இருப் பதனால் அவற்றைத் தீர்க்க முயலும்பொழுது கட்டுப்பாடு, பொறுதி, பொறுப்புணர்ச்சி, தேசிய உணர்ச்சி, துலக்கமான நோக்கம் முதலியன அவசியமாகும்.

16. ஒரு உலகம், ஒரு குலம், ஒரு அரசாங்கம்.

இவ்வுலகிலே மனிதனாகப் பிறக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குலத்தை அதாவது மனித குலத்தைச் சேர்ந்தவராவர். பண்டைக்காலம் முதல் மனிதன் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்ததுமல்லாகல் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவியாகவும் ஒத்தாசையாகவும் வாழ்ந்துவந்தான். இந்தக் குணம் இன்றும் அவனின் பிரதானமான குணமாகவே இருக்கின்றது. இருப்பினும், மனிதரிடையே வேற்றுமைகளும் தோன்றி வளர்ந்தன. இனம், சமயம், பாஷை, நிறம் முதலிய வேறுபாடுகள் செயற்கை ரீதியிலே மனிதனைப் பிரித்தது. இப்பிரிவினைகள் இன்றும் நிலைக்கின்றன. பண்டைக்காலம் முதல் நம் நாட்டில் தோன்றிய புலவர்கள், இந்தச் செயற்கைப் பிரிவினையைக் கண்டித்தே வந்துள்ளனர். “சாதி இரண்டொளிய” என ஆண், பெண் ஆகிய இரு சாதியினரை மட்டுமே குறிக்கின்றது எனவும் “நாமெல்லோரும் ஓர்குலம்” என்பதனால் மனிதராகப் பிறந்த நாம் ஒரு குலத்தையே சேர்ந்தவர்கள் எனவும் புலவர்கள் கூறியுள்ளனர் எனவே, மனிதராகப் பிறந்த நாம் எவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பினும், எந்தச் சமயத்தை ஒழுபுவராக இருப்பினும், எந்நிறமுடையவராக இருப்பினும் எப்பாஷை பேசுபவராக இருப்பினும் அல்லது எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பினும் சரி, எல்லோரும் ஒரு குலத்தவரே.

இவ்வாறு நாம் ஒரு குலத்தவர் எனக் கருதும்பொழுது எம்மை, நாடுகளின் எல்லைகள் பிரிக்கின்றன; அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட நாட்டு மக்களை இனம், சாதி, சமயம், பாஷை, நிறம் முதலியன பிரிக்கின்றன. இச்செயற்கைப் பிரிவினைகள் மக்களால் ஆக்கப்பட்ட பிரிவினைகளாகும். மேலும், இச்செயற்கைப் பிரிவினைகளை அழிக்க முயலாது மென்மேலும் வளர்கின்றவர்களும் இன்று வாழ்கின்றனர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழ்கின்ற மக்களிடையே நாம் எல்லோரும் ஒரு குலத்தவர், நாம் எல்லோரும் சகோதரர்கள், நாம் சகோதரத்துவத்துடன் வாழவேண்டுமென்ற சிறந்த எண்ணம் இல்லாதிருப்பதையும் காண்கின்றோம். அதுமட்டுமல்ல, இவ்வுலகில்

வாழ்கின்ற மக்கள் எல்லோரும் ஒரு குலத்தவராயின், இவ்வுலகிலுள்ள நாடுகள் அனைத்தும் சகோதர நாடுகளாக இருப்பதுடன் ஒன்றிற்கொன்று உதவியாக இருத்தலும் அவசியமாகும். ஆனால் இதைவிடுத்து, ஒரு நாட்டை இன்னொரு நாடு அடக்கியாவதும் ஒரு நாடு மற்ற நாட்டைச் சுரண்டுவதும், ஒரு நாட்டை இன்னொரு நாடு அழிப்பதும் சகஜமாக இருக்கின்றது. இத்தகைய சுயநல மனப்பான்மை, நாம் எல்லோரும் ஒரு குலத்தவர் என்ற மனப்பான்மைக்கு முரண்பாடானதாகும். எனவே, தலைசிறந்த நோக்கமான ஒரு குலத்தவர் என்ற முற்போக்கான நோக்கத்தை முறியடிக்கக் குறுகிய நோக்கங்கள் பல இருந்துவருகின்றன. இவற்றை அழித்தாற்றான் “நாம் ஒரு குலத்தவர்” என்ற எல்லையை அடையலாம்.

எமது உலக சரித்திரத்தை அலசி ஆராயுமிடத்து, பண்டைக்காலத்தில் குழுக்களுக்கிடையே சண்டைகள் ஏற்பட்டனவென்றும், பின்னர் அரசர்களிடையே சண்டைகள் நடந்தனவென்றும், அதன்பின்னர் நாடுகளிடையே நடந்ததெனவும் கூடையாகச் சர்வதேச நாடுகள் இரண்டாகப் பிரிந்து சர்வதேச யுத்தங்களை நடத்துகின்றன என்றும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அத்துடன் முன்பு தடிகளையும் தண்டுகளையும் ஆயுதமாகக்கொண்ட மனிதன் இன்று ஹெட்றஜின் குண்டுகள் போன்றவற்றை உபயோகித்து உலகையே அழிக்க முயல்கின்றான். ஆதலினால், மனிதன் படிப்படியாக முன்னேறித் தனது அறிவை உபயோகித்து முற்போக்கை நாடுவதுடன் மனித வர்க்கத்தையே அழிக்க வழிதேடிவிட்டான் எனலாம். இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்க்குமிடத்து ஒரு நாடு மட்டுமல்ல எமது உலகமே அழிந்துவிடும்போல் தோன்றுகின்றது. இருப்பினும், இவ்வழியிலிருந்து மீட்சி உண்டென மனத்திட்டமும் உண்டு

கடந்த நூற்றாண்டில், நாம் எல்லோரும் ஒரு குலத்தவர் எனக் கூறினால் 99.9 வீதத்தவர் சிரித்திருப்பார்கள். ஆனால் இன்று, நிலைமை மாறிவிட்டது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முதலாவதாக, 19-ம் நூற்றாண்டு முடிவடைவதற்கு முன்னரே மக்களின் பரந்த நோக்குடைய கொள்கைகள் தத்துவஞானிகளால் பரப்பப்பட்டன. இக்கொள்கைகளை அக்காலத்து மக்களால் ஏற்கப்படாவிட்டாலும் 19-ம் நூற்றாண்டு முடிவடை

வதற்கு முன்னரே அந்த முற்போக்கான எண்ணங்களை மக்கள் வரவேற்றனர். இரண்டாவதாக, 19-ம் நூற்றாண்டின் கடைப்பாகத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளிடையே பரவிய மார்க்ஸியக் கொள்கைகளும் சோஷலிஸக் கொள்கைகளும் எல்லோரும் ஒரு குலத்தவர் என்ற கொள்கையை நிலைநாட்டியது. இக்கொள்கையின் பிரகாரம் மக்கள் இரு பிரிவினராக, அதாவது முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் எனப் பிரித்து உலகத் தொழிலாள வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் உலக முதலாளிகளால் சுரண்டப்படுபவராதலால், உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுசேருங்கள் என்றனர். இதுவரை காலமாக மக்களைப் பிரித்துவைத்த பிரிவினைகளை மீறித் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒரு குலத்தவர் என்றதினால் உலக மக்களிடையேயிருந்த வேறுபாட்டைத் தணிக்க இக்கொள்கைகள் பெரிதும் உதவி புரிந்தன. முன்னாவதாக, 20-ம் நூற்றாண்டில் நடந்த இரண்டு உலக யுத்தங்களும் மக்களின் கண்களைத் திறந்துவிட்டன. இவ் யுத்தங்களைப் போன்ற உலக யுத்தங்களைத் தொடர்ந்து இன்னும் மொரு உலக யுத்தம் நடக்குமேயாயின் உலகம் அழிந்துவிடுமென்றும், இவ்வழிவைத் தடுப்பதற்காக எவ்விதத்திலும் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்றும் மக்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு உலக அழிவைத் தடுக்க மக்கள் விரும்புவதுடன் 19-ம் நூற்றாண்டில் தத்துவ ரூானிகளும் அரசியல்வாதிகளும் கண்ட 'ஒரு குலத்தின்' அவசியத்தை இன்று கண்ணாக்கண்டு அவற்றை ஆதரிக்கின்றனர்.

ஆகவே, ஒரு உலகம், ஒரு குலம், ஒரு அரசாங்கம் என்ற நோக்கம் இன்று அத்தியாவசியமானதோர் நோக்கமாக இருக்கின்றதன் காரணமாக, அந்நோக்கத்தை வளர்க்கக்கூடிய உலக ஸ்தாபனத்தை அமைக்கவேண்டுமெனப் பலர் விரும்புகின்றனர். இருப்பினும், மக்களின் விருப்பத்திற்கு அமைந்த உலக ஸ்தாபனம் இதுகாறும் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. முதலாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின் அமைக்கப்பட்ட சர்வதேச சங்கம் என்ற ஸ்தாபனமும், இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின் அமைக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனமும் இவ்வெல்லையை அடையாவிட்டாலும், அவ்வெல்லையை அடையும் பொருட்டு முன்னேறியுள்ளன. ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் சர்வதேச சங்கம் ஆகியவற்றின் அனுபவத்திலிருந்து எத்தனையோ விஷயங்களை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

முதலாவது உலக யுத்தத்திற்குப்பின் அமைக்கப்பட்ட சர்வதேச சங்கம் ஒரு உலக அரசாங்கமாக அமையாவிட்டாலும் உலக நாடுகள், குறிப்பாக ஆரம்பத்தில் நேசநாடுகளும் பின்னர் சங்கத்தின் அங்கத்துவ நாடுகளாகச் சேர்க்கப்பட்ட நாடுகளும் இணைந்து ஒரு அமைப்பின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. இதனால் ஓர் உலக அரசாங்கம் தோன்றாவிட்டாலும் சங்கத்தின் தீர்மானங்கள் அங்கத்துவ நாடுகளைப் பெருமளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தியது. இச்சங்கத்தின் நோக்கம் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதாகும். இந்நோக்கம் ஈடேறவில்லை. இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பித்த பின்னர் சர்வதேச ஸ்தாபனத்திலிருந்த குறைபாடுகளை நீக்கிப் புதியதோர் உலக ஸ்தாபனத்தை அமைக்கவேண்டுமென மக்கள் விரும்பினர். இந்நோக்கத்திற்கமைய ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உருவாக்கியது. இந்த ஸ்தாபனம் உலக அரசாங்கமாக அமையவில்லை. சர்வதேச சங்கத்தைப்போல் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதே இதன் பிரதானமான நோக்கமாக இருந்தது. இவ்விரு உலக ஸ்தாபனங்களும் உலக அரசாங்கங்களாக அமையாவிட்டாலும் உலக நாடுகளிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை நீக்கிச் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட உருவாகிய ஸ்தாபனங்களாகும். சர்வதேசச் சட்டத்திற்கமைய இவ்விரு ஸ்தாபனங்களும் உலக நாடுகளின் ஆதிபத்தியத்தைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. ஆனால் அவற்றின் தீர்மானங்களை ஏற்று நடப்பதென அங்கத்துவ நாடுகள் நடைமுறையில் கையாண்டு வருகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் அதன் தீர்மானங்களை அங்கீகரியாத நாடுகளுக்கெதிராக தடைவிதிகளை எடுக்கும் அதிகாரமும் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்குண்டு. இதற்கு மேலதிகமான அதிகாரங்களும் தத்துவமும் இவற்றிற்கில்லை. மேலும் இவ்விரு ஸ்தாபனங்களும் சமஷ்டி அரசுகளாக அமையவில்லை.

மேலே குறிப்பிட்டவாறு இந்நூற்றாண்டில் ஆரம்பமான இவ்விரு உலக ஸ்தாபனங்களும் உலக அரசாங்கங்களாக அமையாவிட்டாலும் அவ்வெல்லையை அடைவதற்கு மனிதனால் அடிகோலியுள்ளன எனலாம். ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல் செயற்கை ரீதியால் உருவாக்கப்பட்ட குறுகிய வேறுபாடுகள்

மனிதகுலத்தைப் பிளவுபடுத்தியதன் காரணமாக இதுவரைகாலமாக இருந்த வேற்றுமை நிலைக்கச் செய்கின்றது. இதற்கு பொருளாதார அடிப்படையில் தோன்றிய போட்டி மனப்பான்மை நாடுகளை ஒன்றோடொன்று மோதச் செய்கின்றது. பிரபுத்துவ காலம்வரை இப்போட்டி மனப்பான்மை இரு அரசுகளுக்கிடையே தோன்றி யுத்தத்தைக் கிளப்பியது. அவ்வாறு யுத்தம் தோன்றியபொழுது அந்நாடுகளுக்கருகாமையிலுள்ள நாடுகள் ஏதாவது ஒரு நாட்டை ஆதரித்து தமது சுதந்திரத்தை நிலை நாட்ட முயன்றன. இக்காலத்தில் யுத்தங்கள் ஒரு பிரதேசத்திலுள்ள நாடுகளுக்கிடையே பெரும்பாலும் நடந்தன. முதலாளித்துவ முறை தோன்றி உலகின் நாலாபாகங்களுக்கும் பரந்ததன் பயனாக உலக நாடுகள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டன. அத்துடன் ஏகாதிபத்தியம் பல நாடுகளை அடிமையாக்கியதன் பயனாக இவ்வுடமை நாடுகள் ஏகாதிபத்திய நாடுகள் செல்லும் பாதையிற் தொடர்ந்து செல்லும் நாடுகளாக விளங்கின. இக்காரணத்தினால் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுடன் சேர்ந்து அந்நாடுகளுக்காக யுத்தத்தில் சேரவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. முதலாவது இரண்டாவது உலகயுத்தங்களில் இலங்கை, இந்தியாபோன்ற அடிமை நாடுகள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தை ஆதரித்தது எல்லோரும் அறிந்த உண்மையாகும். இக்காரணத்தினாலேயே முதலாளித்துவ முறையின்கீழ் யுத்தங்கள் உலகயுத்தங்களாக மாறின.

ஓக்டோபர் புரட்சியின்பின்னர் ருஷ்சியாவில் சோஷலிஸ ஆட்சிமுறை தோன்றியது. அதன்பின்னர் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சீனா முதலிய நாடுகளில் சோஷலிஸமுறை தோன்றியுள்ளது. இம்முறை பரந்து உலகெங்கும் பரவும் காலத்தில் நாடுகளிடையே சமத்துவம் ஏற்படும். இதற்கு சோஷலிஸமுறையின் அடிப்படைக் கொள்கையே பிரதானமான காரணமாகும். இதன் பிரகாரம் ஒருவர் இன்னொருவரைச் சுரண்டலாகாது என்றும் ஒருநாடு இன்னொரு நாட்டைச் சுரண்டலாகாது என்றும் உலக மக்களிடையே எவ்வித வேறுபாடுகள் இல்லையென்றும் ஒருவரின் உழைப்புச்சக்தியே (Labour Power) பிரதானமான சக்தியென்றும் கருதுவதால் உலக நாடுகளிடையேயும் உலக மக்களிடையேயும் சமத்துவம் ஏற்படும். இக்காலத்தில் நாம் பெரிதும் விரும்புகின்ற உலக அரசாங்கம் தோன்றும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதற்கு மக்களிடையேயும் நாடுகளிடையேயும்

வேறுபட்ட நலம் இல்லாதிருப்பதே மூல காரணமாகும். எனவே சமுதாயம் தோன்றிய காலத்தில் காட்டுமிராண்டித்தனமான மனிதன் சமத்துவமாக வாழ்ந்ததைப்போல் நாகரீகமடைந்த மனிதன் தனது செயற்கை வேறுபாடுகளை விடுத்து எல்லோரும் சமம் என்ற அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் ஒரு நீதியை வழங்கக்கூடிய ஓர் உலக அரசாங்கம் தோன்றும். இதுவரைகாலமாக நாம் கற்றறிந்த அடிப்படைக் கொள்கையின் பிரகாரம் அதாவது, உலகில் தோன்றுவது ஏதாயினும்சரி தோன்றி வளர்ந்து தேய்ந்து ஈற்றில் அழியும். அவ்வாறு அழியும்பொழுது அவ்வழிவிலிருந்து புதியதொன்று தோன்றி அதுவும் பின்னர் அழியும். இவ்வாறு தோன்றி அழியும்பொழுது படிப்படியாக முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லும். இக்காரணத்தினாலேயே முதலாளித்துவமுறை அழியுமென்றும் அதன் அழிவில் சோஷலிஸமுறை தோன்றுமென்றும் சோஷலிஸத்தின் வளர்ச்சியிலே உலகமக்கள் ஒன்றாக இணைந்து சகோதரரைப்போல் வாழ்ந்து ஒரு அரசாங்கத்தின்கீழ் வாழ்வர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வெல்லையை அடைவதற்கு சர்வதேச ஸ்தாபனம் ஐக்கியநாடுகள் ஸ்தாபனம் ஆகியவை முதற்படியே.

சர்வதேச சங்கம் (League of Nations)

சரித்திரம்:- 1914-ல் முதலாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பமாயபின் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு ஓர் உலக ஸ்தாபனம் வேண்டுமெனப் பலர் கருதினர். உண்மையிலே இத்தகைய ஓர் சர்வதேச ஸ்தாபனம் வேண்டுமென உலக யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே அடிகோலப்பட்டாலும் இந்த உலக ஸ்தாபனம் தோன்றுவதற்குக் காலமும் நேரமும் ஏற்படவில்லை. 1907-ம் ஆண்டு இரண்டாவது ஹேக் சமாதான மகாநாடு (Hague Peace Conference) ஹேக் நகரில் கூடி இத்தகைய உலக ஸ்தாபனத்தை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டாலும் அத்திட்டத்திலிருந்து எவ்வித ஸ்தாபனமும் தோன்றவில்லை. 1-வது உலக யுத்தம் ஆரம்பமான பின்னர், உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டும் சங்கம் (League to Enforce Peace) அமெரிக்காவில் முன்னைய ராஷ்டிரபதியாகிய W. H. ரவ்ட் (W. H. Taft) அவர்களின் தலைமையில் ஆரம்பமாயது. இவ்வாறு பல ஸ்தாபனங்கள் வெவ்வேறு நாடுகளிலும் அமைக்கப்பட்டன. ஓர் உலக ஸ்தாபனத்தை அமைக்கவேண்டுமென

இச் சங்கங்கள் விரும்பியன. இதன் பயனாக சேர் வால்டர் ஜி. எப். பிலிமோர் (Sir Walter G. F. Phillimore) அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு ஒன்று உலக ஸ்தாபனம் அமைப்பது பற்றிய அறிக்கையைப் பிருத்தானிய அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்தது. அமெரிக்காவின் அக்காலத்து ராஷ்டிரபதியான வூட்ரூ வில்சனும் (Woodrow Wilson) ஓர் உலக ஸ்தாபனத்தினூடாக உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமெனப் பெரிதும் விரும்பினார். பின்னர் சமாதான மகாநாட்டில் திரு. வில்சன் அவர்கள் அளித்த பேருரையில் தனது 14-ஆம் சத்திட்டத்தை வெளியிட்டபொழுது சர்வதேச சங்கம் என்ற உலக ஸ்தாபனத்தை அமைக்கும் திட்டமும் அதில் 14-வது திட்டமாக இடம்பெற்றது. இதன் பயனாக 1919-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதியன்று சர்வதேச சங்கம் என்ற ஸ்தாபனம் சட்டரீதியாக அமைக்கப்பட்டது. இதன் பின்னரே, சர்வதேச சங்கத்தின் அமைப்பு விதிகள் (The Covenant of the (League of Nations) வரையப்பட்டன.

நோக்கமும் எல்லைகளும்:— சர்வதேச சங்கத்தின் விதிகள் வரையப்பட்டபொழுது அதன் முதலாவது விதியிலேயே நோக்கம் என்னவெனக் குறிப்பிடப்பட்டது. “ சர்வதேச ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதும், சர்வதேச சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் அடைவதும், ” இதன் நோக்கமெனத் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் உலக நாடுகளுக்கிடையே ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதற்காகவும் இந்த ஸ்தாபனம் தோன்றியது. இப் பரந்த நோக்கத்தை அடையும் பொருட்டுப் பல எல்லைகளையும் வழிமுறைகளையும் விதிமுறைகள் குறிப்பிட்டிருந்தன. இவற்றுள், உலக நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் முறை நாடுகள் தாக்கப்பட்டால் அவற்றைத் தடுக்கும் முறை முக்கியமான இடத்தைப்பெற்றன. அத்துடன் உலகசமாதானத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டுச் சர்வதேச சங்கம் தலையிடுவதற்கும் உரிமையுண்டு எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. அங்கத்தவர்கள் சமாதான முறையில் தமது தகராறுகளைத் தீர்க்கமுன் யுத்தத்திலிறங்கலாகாதெனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. சர்வதேச நீதிஸ்தலம் அமைத்தல், அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு எதிராகத் தடைவிதித்தல், நாடுகளுக்கிடையே செய்யப்படும் ஒப்பந்தங்களைப் பதிவுசெய்தல் முதலியனவும் இதன் விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டன

இவ்வாறாகச், சர்வதேச சங்கம் உலக சமாதானத்தையும் ஐக்கியத்தையும் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய அமைப்பை உருவாக்கியது. முதலாவது உலக யுத்தத்தினால் சேதமடைந்த நாடுகள் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற ஆவலுடன் சர்வதேச சங்கத்தை அமைத்தனர். ஆனால் அவர்களின் நோக்கம் முடிவில் வெற்றியாகவில்லை. 1939-ம் ஆண்டு இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பித்தவுடன் இந்த ஸ்தாபனம் தானாகவே இறந்தது எனலாம். இருப்பினும், அதன் ஈமக்கடன்கள் 1946-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 18-ஆவது நாளன்று செய்து முடிக்கப்பட்டன.

உற்சாகத்துடன் அமைக்கப்பட்ட இந்த உலக ஸ்தாபனம் முதல் 10 வருடங்களுள் பல பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தது. இதனால் தனது நோக்கத்தை நிரந்தரமாக அடைய வல்ல ஸ்தாபனம் தோன்றிவிட்டது. நிரந்தரமான சமாதானம் நிலவும் எனப் பலர் எண்ணினர். ஆனால் மஞ்சூரியா, எதியோப்பியா ஸ்பெயின், சீன ஆகிய தேசங்களில் ஏற்பட்ட யுத்தங்கள் இதன் நோக்கங்களைத் தவிடுபொடியாக்கின. இத்துடன் 1939-ல் நாற்சி (Nazi) ஜேர்மனியின் தாக்குதல்கள் மீண்டும் ஒருமுறை உலக யுத்தத்தைக் கிளப்பியது. உலக சமாதானத்தை இச்சங்கம் நிரந்தரமாக நிலைநாட்டாவிட்டாலும், அதன் முயற்சிகளும் அனுபவமும் ஒரு வெற்றி என்றே கூறவேண்டும். முதன் முதலாக அமைக்கப்பட்ட இத்தகைய உலக ஸ்தாபனம் தனது மிகக் குறுகிய கால எல்லைக்குள் செய்யக்கூடியவற்றைச் செய்ய முயன்றது எனலாம். அதன் தோல்வியை ஒரு தோல்வி என அழைக்கலாகாது. இதன் தோல்விக்காகப் பலர் பலவிதமான காரணங்களை எடுத்துரைத்துள்ளனர். அவற்றை இங்கு விரிவாக ஆராயவேண்டிய அவசியமில்லை. இருப்பினும், உலக நாடுகளிடையே நிலவும் போட்டியும் வேறுபட்ட நலன்களுமே முக்கிய காரணங்களாகும். ஒவ்வொரு நாடும் மற்ற நாட்டைப் பார்க்கிலும் மேலாகப் பொருளாதார ரீதியிலே முன்னேற வேண்டுமென விரும்புமளவிற்கும் உலக ஸ்தாபனம் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட முடியாது. ஆகவேதான், உலக நாடுகளுக்கிடையே நிலவும் போட்டியும் வேற்றுமையும் அகன்றற்றூன் இத்தகைய ஸ்தாபனங்கள் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டும்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பித்ததும் சர்வதேச ஸ்தாபனம் போன்ற இன்னுமோர் ஸ்தாபனத்தை அமைக்க வேண்டுமென உலகம் விரும்பியது. இதன் பயனாக ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டது.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் (U. N. O.)

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் (யூ. என். ஓ.) இரண்டாவது உலக யுத்தத்திலிருந்து தோன்றிய உலக ஸ்தாபனம் எனலாம். இந்த ஸ்தாபனத்தில் முதன் முதலாகச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்கள் நேச நாடுகளுக்காக ஒருமித்து நின்று போராடியவராவர். இதன் முதாதையாகிய சர்வதேச ஸ்தாபனம், உலக சமாதானத்தையும் நாடுகளுக்கிடையே ஐக்கியத்தையும் வளர்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது. அந்த ஸ்தாபனம் தன் நோக்கத்தை அடையாது இறந்தது. இரண்டாம் உலக யுத்தம் ஆரம்பித்த பின்னர், உலக சமாதானத்தை அவசியம் நிலைநாட்டவேண்டுமென மக்கள் விரும்பியதன் பயனாக, யூ. என். ஓ அமைக்கப்பட்டது. சர்வதேச ஸ்தாபனம் இறந்ததினால், உலக ஸ்தாபனங்களில் மக்கள் நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. எனவேதான் சர்வதேச ஸ்தாபனத்தின் அநுபவத்திலிருந்து யூ. என். ஓ. வை அமைத்தார்கள். இந்த ஸ்தாபனத்தை அமைத்தபொழுது உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட எவ்வளவு தூரம் விரும்பினார்களென்று அதன் அமைப்பு விதிகளின் ஆரம்ப விதியிலேயே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதன் மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு:-

“ எமது சந்ததியிலேயே ஏற்பட்ட இரு யுத்தங்கள் மனித வர்க்கத்திற்கு அளவிடமுடியாத இன்னல்களை விளைவித்தமையினால் அடுத்துவரும் சந்ததியினரை அதன் கொடூரத்திலிருந்து கண்டிப்பாகக் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென ஐக்கியநாடுகளின் மக்களாகிய நாம் உறுதி செய்திருப்பதால்,

மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள்; மனிதனின் கௌரவமும் நற்குணமும்; ஆண் பெண் இருபாலாரிடையே சமத்துவம்; பெரிய சிறிய நாடுகளிடையே சமத்துவம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோமென மீண்டும் வலியுறுத்தியும்,

நாடுகளிடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தங்கள், சர்வதேச சட்டம் முதலியவற்றிலிருந்து எழும் கடமைகளுக்கு அமைய நீதியையும் மரியாதையையும் நிலைநாட்ட வல்ல நிலைமையை அமைத்தும்,

சமூக முன்னேற்றம், கூடிய வாழ்க்கைத்தரம், கூடிய சுதந்திரம் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதாயும் அவ்வெவ்வையை அடைவதற்காக,

சகிப்புத் தன்மையைக் கடைப்பிடித்து நல்ல அயலவர் போல் ஒருவரோடொருவர் சமாதானமாக வாழ்வதென்றும்,

உலக சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்டும் பொருட்டு எமது கூட்டுப் பலத்தை ஒன்றுதிரட்டுவதென்றும்,

பொதுநலனுக்காகப் படைவன்மையை உபயோகிப்பதைத் தவிர ஏனையவற்றில் கொள்கைகளை அங்கீகரிக்கச் செய்வதை விடப் படைப் பலத்தை உபயோகிப்பதில்லையெனவும்,

எல்லா மக்களின் பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்திற்காகச் சர்வதேச வழிமுறைகளை உபயோகிப்பதென்றும் இந்நோக்கங்களை அடையும் பொருட்டு நாம் எமது முயற்சிகளை ஒன்றுதிரட்டத் தீர்மானித்துள்ளோம்.”

இந்த ஆரம்ப விதிகளைக் கொண்ட ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சாசனத்தை சான்பிரான்சிஸ்கோ நகரில் கூடிய 50 அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் ஏற்று ஐக்கிய நாட்டு ஸ்தாபனத்தை 1945 ஆனி 26-ம் தேதியன்று, உருவாக்கினார்கள். அவ்வருடம் ஒக்டோபர் மாதம் 24-ம் தேதியன்று, சாசனத்திற்குக் கைச்சாத்திட்டவர்களில் முன்றில் இரண்டு வீத அரசாங்கங்கள் அங்கீகரித்ததன் பேரில் இந்த ஸ்தாபனம் சட்டபூர்வமாக அத்திகதி முதல் தோன்றியது. ஆகவேதான் ஒக்டோபர் 24-ம் தேதியை யூ. என். ஓ. தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இன்று எல்லாமாக 107 நாடுகள் இச்சங்கத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றன.

யூ. என். ஓ. வின் நோக்கத்தைப் பார்வையிடும்பொழுது அதில் நாலு முக்கிய அம்சங்கள் உண்டெனப் புலனாகிறது. (1) உலக சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்டுவது. (2) நாடுகளிடையே சிநேகத் தொடர்புகளை வளர்ப்பது (3) சர்வதேச

பொருளாதார சமூக ஒத்துழைப்பையும் முன்னேற்றத்தையும் வளர்ப்பது. (4) நாடுகளின் பொதுநலன்களை அடையும் பொருட்டு நாடுகளின் செயல்களை லயப்படுத்தும் ஸ்தாபனமாக இருப்பது. இந்த நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட நாடுகள் கட்டாயமாகத் தமது நோக்கங்களை அடைவதற்குக் கங்கணம் கட்டுகின்றோமென்று வாக்களித்து இந்த உலக ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்துள்ளனர். உலக யுத்தங்களைத் தடை செய்வோம், மக்களைப் பெரும் இன்னல்களிலிருந்து காப்பாற்று வோமென ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாடும் உறுதியளிக்கின்றது. எனவே, இந்த உலக ஸ்தாபனத்தை 1945-ம் ஆண்டில் அமைத்த காலத்தில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் கொடூரங்களைக் கண்டு இத்தகைய யுத்தங்கள் வேண்டாமென்ற ஆவேசத்துடனேயே அதன் சாசனத்தை வரைந்தது மல்லாமல் அதனையும் உருவாக்கின்றெனத் தோன்றுகின்றது. இந்த ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டு 13 வருடங்கள் முடிவடைந்துவிட்டன. இன்று, முன்னைய ஆவேசமும் உணர்ச்சியும் இல்லை. இன்று முன்னூவது உலக யுத்தம் ஏற்படுமா? இன்றைக்கா அல்லது நாளை ஆரம்பமாகுமென யோசிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் வாழ்கின்றோம். 20-ம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் தடவையாக அமைக்கப்பட்ட உலக ஸ்தாபனத்தைப் பற்றிய மதிப்பீட்டை அறியுமுன் அதன் அமைப்பு முறைகளை அறிவது நலம்.

யூ. என். ஓ. விற்கு 6 அங்கங்களுண்டு. அவையாவன:- பொதுச் சபை (General Assembly), பாதுகாப்புச் சபை (Security Council), பொருளாதார சமூக சபை (Economic and Social Council), தர்மகர்த்தா சபை (Trusteeship Council), சர்வதேச நீதிஸ்தலம் (International Court of Justice) காரியாலயம் (Secretariat) இவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆராய் வோம்.

பொதுச்சபை:- யூ. என். ஓ. வில் அங்கத்துவம் வகிப்பவர்களின் பிரதான சபையாகும். 1945-ம் ஆண்டில் 50 அங்கத்தினர் இருந்தனர். இன்று எல்லாமாக 82 நாடுகள் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றன. இருப்பினும், கொம்பூனிஸ்ட் சீனா போன்ற நாடுகள் இதில் அங்கத்துவம் வகிக்காதது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். யூ. என். ஓ. வின் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்

பட்டதற்கு அமைய எழும் பிரச்சினைகளை விவாதிக்க இச்சபைக்கு உரிமையுண்டு. அத்துடன் யூ. என். ஓ. வின் அங்கங்களின் கடமைகள் அதிகாரங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் இச்சபை விவாதிக்கலாம். பாதுகாப்புச் சபையின் நிகழ்ச்சியிலிருக்கும் விஷயங்களைத் தவிர ஏனைய விஷயங்களைப் பற்றி விவாதித்து அவற்றைப்பற்றி இச்சபை சிபார்சு செய்யலாம். இச்சபை 6 நிர்வாக சபைகளை அமைத்துள்ளது. அவையாவன: அரசியல் பாதுகாப்பு நிர்வாகசபை, பொருளாதார நிதி நிர்வாகசபை, சமூக மனித இரக்க நிர்வாக தர்மகர்த்தா நிர்வாகசபை, நிர்வாக வரவு - செலவு நிர்வாகசபை சட்ட நிர்வாகசபை ஆகியனவாகும்.

பாதுகாப்புச் சபை:- யூ. என். ஓ. வின் பிரதான அங்கம் இதுவே. சர்வதேச அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிலை நாட்டும் பொறுப்பு இச்சபையின் முதலாவது கடமையாகும். சர்வதேச சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் குழப்பவல்ல தகராறுகளை ஆராய்வதற்கு இதற்கு உரிமையுண்டு. அத்துடன், தகராறுகளை விசாரணை செய்து சமாதானமான முறையிலே அவற்றை எவ்வாறு தீர்க்கப்பட்டன என்ற விபரத்தை அல்லது அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கை என்ன என்ற சிபார்சைப் பொதுச் சபைக்கு அறிவிக்கலாம். மேலும், சமாதானத்தைக் குலைக்கவல்ல ஆபத்தான கட்டங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றைப்பற்றித் தீர்மானங்கள் எடுப்பதற்கும் சமாதானத்தைக் குலைக்கும் நாடுகளுக்கு எதிராகப் பொருளாதாரத் தடைகளை விதிப்பதற்கும் இதற்கு அதிகார முண்டு. அவசியமேற்பட்டால் தரை, கடல் ஆகாயப் படைகளையும் உபயோகிக்க இதற்கு உரிமை உண்டு.

இச்சபையில் 11 அங்கத்துவ நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அங்கத்துவம் வகிப்பார்கள். இவர்களுள் 5 வல்லரசுகளின் (ஐக்கிய அமெரிக்கா, பிருத்தானியா, சோவியற் யூனியன், பிரான்சு, தேசிய சீனா) பிரதிநிதிகள் நிரந்தரப் பிரதிநிதிகளாவர். ஏனைய 6 பிரதிநிதிகளும் பொதுச் சபையினால் 2 வருட காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். சாதாரணமான பிரச்சனைகளைப் பற்றித் தீர்மானங்கள் எடுப்பதற்கு 7 அங்கத்தவர்கள் வாக்களித்தால் போதுமானதாகும். ஆனால் முக்கிய பிரச்சனைகளைப் பற்றி உதாரணமாக, ஒரு நாட்டிற்கு எதி

ராகத் தடைவிதிகள் விதிப்பது பற்றிய தீர்மானத்தை எடுக்கும் பொழுது, 7 வாக்குகளில் 5 வல்லரசுகளின் வாக்குகள் கண்டிப்பாகச் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். எனவே, உலக சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்டுவதற்காக இச்சபை கடமையாற்றும்பொழுது 5 வல்லரசுகளுக்கிடையே ஐக்கியம் இருத்தல் அவசியமாகும். இவ்விதியின் காரணமாக வல்லரசுகளில் கூடிய தொகையினர் ஒருமித்து நின்றாலும் தமது கொள்கைகளையோ அல்லது திட்டங்களையோ வற்புறுத்த முடியாது. வல்லரசுக்களின் ஒற்றுமையின் மூலமே உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட முடியும்.

பொருளாதார சமூக சபை:- இச்சபை பொதுச்சபையின் அதிசாரத்தின்கீழ் இயங்குகின்றது. சர்வதேச பொருளாதார சமூக விஷயங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து அவற்றைப்பற்றிச் சிபார்சுகள் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டது. அத்துடன் மனித உரிமைகள், அடிப்படைச் சுதந்திரங்கள், ஆகியவற்றை ஒழுகவும் மதிக்கவும் செய்து அவற்றை விருத்தியடையச் செய்தல் இதன் நோக்கத்தில் ஒன்றாகும். மேலும், அதன் நோக்கங்களுக்குள் வரும் விஷயங்களைப்பற்றிக் கூடி ஆலோசிப்பதற்காகச் சர்வதேச மகாநாடுகளைக் கூட்டுவதும் அவற்றைப்பற்றி அறிக்கைகள் தயாரிப்பதும் இதன் கடமைகளாகும். தனது கடமைகளைச் செய்யும் பொருட்டு விசேஷ ஸ்தாபனங்களுடன் (Specialised Agencies) ஒப்பந்தம் செய்வதற்கும் இந்த ஸ்தாபனங்களின் திட்டங்களையும் வேலைகளையும் இணைப்பதற்கும் இதற்கு அதிகாரமுண்டு. (உலக சுகாதார ஸ்தாபனம், (W. H. O.) சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம், (I. L. O.) ஐக்கியநாடுகளின் கல்வி, விஞ்ஞான கலாச்சார ஸ்தாபனம் (UNESCO) போன்றவை விசேஷ ஸ்தாபனங்களாகும். இச்சபையில் எல்லாமாக 18 அங்கத்தவருள். ஒவ்வொரு வருடமும் 6 அங்கத்தவர் இளைப்பாறுவர். இதன் அங்கத்தவர் 3 வருடகாலத்திற்கு அங்கத்தவராக இருக்கலாம். இளைப்பாறும் அங்கத்தவர்கள் மீண்டும் அவ்விடத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். அங்கத்தவர்களைப் பொதுச்சபை தேர்ந்தெடுக்கும். ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்தின் பொருளாதார சமூக நோக்கங்களை அடைவதற்கு இச்சபை உதவியளிக்கின்றது எனலாம்.

தர்மகர்த்தா சபை:- தர்மகர்த்தா நாடுகளின் நிர்வாகத்தை நடாத்துவதே இதன் நோக்கமாகும். முதலாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின் ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளின் கீழ் இருந்த குடியேற்ற நாடுகளின் நிர்வாகப் பொறுப்பு சர்வதேச சங்கத்தின் மூலம் மற்ற நாடுகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இந்த நாடுகளின் நிர்வாகப் பொறுப்பைத் தர்மகர்த்தா சபை ஏற்றுக்கொண்டதெனலாம். தர்மகர்த்தா நாடுகளின் அரசியல் பொருளாதார சமூகக் கல்வி முன்னேற்றத்தை வளர்த்து அந்நாடுகளைச் சுதந்திர நாடுகளாக்குவதே இச்சபையின் நோக்கமாகும்.

சர்வதேச நீதிஸ்தலம்:- ஐக்கிய நாடுகளின் பிரதானமான நீதிஸ்தல அங்கமாக இருப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டது. இந்த நீதிஸ்தலத்தின் தீர்ப்புகளை ஏற்று நடப்பதென அங்கத்துவ நாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. அத் தீர்ப்புகளை ஏற்காத நாடுகளுக்கு எதிராகப் பாதுகாப்புச் சபை நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம். இந்த நீதிஸ்தலம் ஹேக் நகரிலிருக்கும் சமாதான மாளிகையில் கூடும். இந்தச் சர்வதேச நீதிஸ்தலத்தின் 15 நீதிபதிகள் பொதுச் சபையினாலும் பாதுகாப்புச் சபையினாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இவர்கள் 9 வருட காலத்திற்கு இதன் நீதிபதிகளாக இருப்பர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், முதலாவது உலக யுத்தத்திற்கு முன்னர் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கென இரண்டு மகாநாடுகள் 1899-ம் ஆண்டிலும் ஹேக் நகரில் கூடியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சர்வதேச நீதிஸ்தலம் சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற சமாதான மாளிகையில் கூடுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விசேஷ ஸ்தாபனங்கள்:- ஐக்கிய நாடுகள் சங்கம் தனது நோக்கங்களை அடையும் பொருட்டுப் பலவிதமான விசேஷ ஸ்தாபனங்களுடன் ஒப்பந்தங்களைச் செய்யவும் அந்த ஸ்தாபனங்களின் வேலைகளை இணைப்பதும் அதன் கடமையாகும். சில விஷயங்களைச் செய்யக்கூடிய விசேஷ ஸ்தாபனங்களை அமைப்பது நன்மையுடையதாகும். உதாரணமாக, சுகாதார சேவைகளைச் செய்யும்பொழுது அதைப் பற்றிய அறிவுடையவரின் சபையே சிறந்த சுகாதார சேவைகளைச் செய்ய முடியும். இதற்காக, ஒவ்வொரு விசேஷ சேவைகளுக்கும் ஒவ்வொரு உலக ஸ்தாபனமுண்டு. இது அவசியமானதாகும். ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்துடன் இணைந்து கடமையாற்றும் ஸ்தாபனங்களுள் ஒரு சிலவற்றைப் பற்றிக் கீழே காண்க:-

சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம்:- இந்த ஸ்தாபனம் முதலாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின் சர்வதேச சங்கத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டதாகும். இதன்முலம் உலகத் தொழிலாளவர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத்தரம், வாழ்க்கை நிலை முதலியவற்றை வளர்ப்பதே நோக்கமாகும். இதில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் நாடுகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் இரு பிரதிநிதிகள் உண்டு. அவ்விருவரும் ஒருவர் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதி, மற்றவர் தொழிலாளரின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல முன்னேற்றமான திட்டங்களையும் தொழிற் சட்டங்களையும் ஆக்குவதற்காகச் செய்த ஆராய்ச்சிகள் போற்றத்தக்கதாகும். இதன் அங்கத்துவத்தில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் கூடியிருப்பதினால் இரு சாராரும் இணைந்து தொழிலாளரின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி தேடுவதே இதன் நோக்கமாகும்.

உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் (W. H. O.)- இதன் அங்கத்தவர்களின் நன்மைக்காக சுகாதாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றிய விதிகள் அறிக்கைகள் தயாரிப்பதும், நோயைத் தடுப்பதும், அங்கத்துவ நாடுகளுக்கு உதவிபுரிவதும், இதன் முக்கிய கடமையாகும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, விஞ்ஞான, கலாச்சார ஸ்தாபனம் (U. N. E. S. C. O.) - கல்வியறிவை வளர்ப்பதும், சர்வதேச மக்களிடையே ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதும், கல்வி, விஞ்ஞானம், கலாச்சாரம் ஆகிய துறைகளில் விற்பன்னராக இருப்பவரை அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையே மாற்றி ஒருவரை ஒருவர் நன்கு அறியச் செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்வதும், இதன் நோக்கமாகும். இந்த ஸ்தாபனம் பொருளாதார சமூக சபையின்கீழ் இயங்குகின்றது.

உலக வங்கி (World Bank), சர்வதேச நிதிச் சங்கம் (International Monetary Fund), சர்வதேச நிதிக் காப்பரேஷன் (International Finance Corporation) - மேலே குறிப்பிட்ட முன்று ஸ்தாபனங்களும் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிட்ட வங்கியை புனருத்தாரணத்திற்கும் முன்

னேற்றத்திற்குமான சர்வதேச வங்கி (International Bank for Reconstruction and Development) எனவும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. இவ்வங்கி, குறிக்கப்பட்ட திட்டங்களை அமைத்து அவற்றின்மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றத்தை அடைவதற்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுப்பதே இதன் நோக்கமாகும். இவ்வாறு கடன் கொடுப்பதினால் பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத பிற்போக்கான நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்குமெனலாம். இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட சர்வதேச நிதிச் சங்கம் குறுகிய காலக் கடன் உதவி, அக்கடன்மூலம் ஏற்றுமதியிலும் பார்க்க இறக்குமதி கூடுதலாக இருக்கும்பொழுது ஏற்படக்கூடிய பிற நாட்டு நாணய மாற்றுதல் (Foreign Exchange) கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதே நோக்கமாகும். முன்னூவதாகக் குறிப்பிட்ட சர்வதேச நிதிக் கார்ப்பரேஷன் தனிப்பட்ட முதலாளிக்குப் பண உதவி வேண்டுமாயின் அப்பண உதவியைக் கொடுப்பதே இதன் நோக்கமாகும். இந்த மூன்று வங்கிகளும் முக்கியமாக வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருமுதவியாக இருக்கும்.

சர்வதேச ஸ்தாபனமும் எதிர்காலமும்

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் அமைப்பின் விதிகள் வரையப்பட்டபொழுது இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கம் அதன் ஆரம்பத்திலேயே சேர்க்கப்பட்டது. (ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் என்ற பகுதியின்கீழ் காண்க பக்கம் 698) ஐக்கியநாடுகள் ஸ்தாபனம் ஆரம்பமானபொழுது அதனை அமைத்த ஐம்பது நாடுகளும் சிறந்த நோக்கங்களை எல்லையாகக் கொண்டன. இவற்றுள் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவது ஒரு பிரதான நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்ட பொழுது “உலக சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்டும் பொருட்டு எமது கூட்டுப்பலத்தை ஒன்றுதிரட்டுவது என்றும் பொதுநலனுக்காக படை வன்மையை உபயோகிப்பதைத் தவிர ஏனையவற்றில் கொள்கைகளை அங்கீகரிக்கச் செய்வதைவிட படைப்பலத்தை உபயோகிப்பதில்லை எனவும்” கூறப்பட்டது. எனவே உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுதல், உலக பாதுகாப்பை நிலைநாட்டுதல், பொதுநலனுக்காக படை வன்மையை உபயோகித்தல் ஆகிய நோக்கங்களின் மூலம்

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் தனது பிரதானமான கடமையைச் செய்ய முயலுகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் உலக சமாதானம் சீர்குலைந்து உலகயுத்தம் ஆரம்பிக்குமோ வெனப் பலர் பயமடைந்தனர். தென் ஹொறியா யுத்தம், சுவெஸ்கால்வாய் பிரச்சனை, வியற்றாம் பிரச்சனை, கொங்கோ பிரச்சனை போன்றவற்றில் இருந்து பிரதேச யுத்தங்கள் உலக யுத்தங்களாக மாறும் நிலைமை ஏற்பட்டன. ஆனால் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் தீவிர நடவடிக்கையின் பயனாக உலகயுத்தம் ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆகவே ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் அதன் அதிகாரத்தை உபயோகித்து உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டப் பெருமளவிற்கு முயற்சி செய்துள்ளதெனலாம்.

இருப்பினும் இந்த ஸ்தாபனம் உலக சமாதானத்தை நிலை நாட்டுமோ எனப் பலர் ஐயறுகின்றனர். இதற்குப் பல காரணங்கள் உள. முதலாவதாக நாநூற்றி ஐம்பது கோடி மக்களைக் கொண்ட செஞ்சீனா ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்துவம் வகியாதது. இவ்விஷயம் சம்பந்தமாக ஐக்கிய தேச அமெரிக்காவும் அதன் சகநாடுகளும் செஞ்சீனாவைச் சேர்க்க மறுக்கின்றனர். இது நியாயமற்றதாகும். செஞ்சீனாவின் அரசியல் கொள்கை என்னவாயினும்சரி அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் அதன்குரலை இந்த ஸ்தாபனத்தில் கேட்பதற்காகவும் செஞ்சீனாவைச் சேர்ப்பது அவசியமாகும். எவ்வாறு சீக்கரத்தில் செஞ்சீனா ஓர் அங்கத்துவ நாடாக விளங்குகின்றதோ அவ்வாறு சீக்கரத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உண்மையான ஓர் உலக ஸ்தாபனமாக விளங்கும்.

இரண்டாவதாக ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் வல்லரசுகளாக ஐந்து பெரிய நாடுகள் மிக நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்தனர். அக்காலத்தில் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென இந்நாடுகள் விரும்பின, அக்காலத்தில் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்திற்காக இந்நாடுகளிடையே பொருளாதார அடிப்படையில் அடிப்படை வேற்றுமைகள் இருந்தபொழுதிலும் ஒன்றுபட்டு இயங்கின. ஆனால் சில

வருடங்கள் சென்றபின்னர் இவ்வடிப்படை வேற்றுமைகள்-
காரணமாக இந்நாடுகளுக்கிடையே பொருளாதாரப் போட்டி
தோன்றியது. இதன்பின்னர் இப்போட்டி நாளடைவில் வளர்ச்சி
யடைந்ததுமல்லாமல் ஒரு சாரார் மற்றச் சாராரை, எதிர்த்து
ஒன்றை ஒன்று அழிக்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு வளர்ச்சி
யடைந்தது. இதற்குஇந்நாடுகளின் வித்தியாசமான பொருளா
தார அமைப்பே மூலகாரணமாகும். அமெரிக்காவும் அதன் சக
நாடுகளும் முதலாளித்துவ முறையை ஆதாரமாகக்கொண்டு
இயங்கும் நாடுகளாகும். சோவியத் யூனியனும் அதன் சக நாடு
களும் சோசலிஸ முறையை ஆதாரமாகக்கொண்டு இயங்கும்
நாடுகளாகும். இவ்விரு பொருளாதார முறைகளும் ஒன்றுக்
கொன்று முரண்பட்ட முறைகளாகும். இக்காரணத்தினால் அமெ
ரிக்காவும் சோவியத் யூனியனும் தத்தம் முறைகளை உலகிலே
நிலைநாட்டவேண்டுமென விரும்புவதால் இந்நாடுகட்கிடையே
ஏற்பட்ட இப்போட்டி தீரமுடியாத போட்டியாகும். ஆகவேதான்
உலக நாடுகட்கிடையே தோன்றிய இப்பிளவு உலக சமாதா
னத்தைக் குலைக்கும் எனக் கருதவேண்டியதாக இருக்கின்றது.

மூன்றாவதாக இரண்டாவது உலகயுத்தம் முடிவடைந்து
பல வருடங்கள் சென்ற பின்னரும் உலக சமாதான ஒப்பந்தம்
இன்னும் கைச்சாத்திடப்படவில்லை. இதற்குத் தடையாக இருப்
பது ஜேர்மனியாகும். இரண்டாவது யுத்தம் முடிவடைந்த
காலத்தில் ஜேர்மனி இரு பிரதான கூறுகளாகப் பிளவுபடுத்
தப்பட்டது. அதுவுமல்லாமல் கிழக்கு ஜேர்மனியின் மத்தியில்
இருக்கும் பெர்லின் நகர்கூட இரு கூறுகளாகப் பிளவுபடுத்
தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஜேர்மனியைப் பிளவுபடுத்திய
பொழுது அதன் படைப்பலத்தையும் பொருளாதாரப்பலத்தையும்
குறைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காகவே செய்யப்பட்டது.
இன்று ஜேர்மனி பிளவுபட்டதாகவே இருப்பதுடன் அமெரிக்கா
விற்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையேயுள்ள போட்டியை
யும் வளர்ச்சியடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றது. ஜேர்மனியின்
பலத்தைக் குறைப்பதற்காக ஜேர்மனியை இரண்டு பகுதியின
ராகப் பிரிப்பதும் அவ்விரு பகுதியினரை ஒருவருக்கொருவர்
முரண்பட்டோராகப் பிரித்து வைப்பதும் நியாயமன்று. ஜேர்மனி
யர் ஒருநாட்டவர் அவர்கள் ஒரு அரசாங்கத்தின் கீழ் இருத்தல்
அவசிமாகும். ஆனால் வல்லரசுகளின் அபிப்பிராய பேதத்

திற்கிணங்க அவர்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுமல்லாமல் அவர்களைச் சாட்டி வேறுபட்டிருக்கின்ற வல்லரசுகளுக்கிடையே யுள்ள குரோதம் வளர்ந்து உலக சமாதானத்தைக் குலைக்குமெனக் கருதவேண்டியதாக இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் பிளவுபட்ட ஜேர்மனியை ஒன்றாக இணைப்பது அவசியமாகின்றது. இதன் பின்னரே ஜேர்மனியினால் ஏற்படக்கூடிய உலகயுத்தத்தைத் தவிர்க்கலாம். இல்லையேல் வெகுவிரைவில் இன்னுமோர் உலகயுத்தம் ஆரம்பமாகும்.

நான்காவதாக உலகின் பல பாகங்களிலும் பல பிரதேச பிரச்சனைகள் கிளம்பியுள்ளன. இவற்றைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுது வல்லரசுகளிடையே ஒன்றுபட்ட அபிப்பிராயம் நிலவவில்லை. ஆனால் இவ்விரு பகுதியினரும் முரண்பட்ட கொள்கைகளைக் கிளப்பியுள்ளனர். இதுவரை காலமாகப் பிரதேசப் பிரச்சனைகளிலிருந்து உலகயுத்தம் ஆரம்பித்துவிடுமோ என மக்கள் பயப்பட்டுப்பொழுதிலும் அவை உலகயுத்தங்களாக மாறவில்லை. இருப்பினும் இவ்விரு சாராரிடையேயுள்ள வேற்றுமை வளர்ச்சியடைந்து உச்சநிலையை அடையும் காலத்தில் உலகின் எந்தப் பாகத்திலும் தோன்றும் ஓர் சிறிய பிரதேசப் பிரச்சனை. ஒரு சிறிய தீப்பொறியிலிருந்து விசையாக அடிக்கும் காற்றினால் பரவும் தீயைப்போல், உலகயுத்தமாக மாறிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. இக்காரணத்திற்காகவே உலக வல்லரசுகளிடையேயுள்ள முரண்பட்ட கொள்கை உலக யுத்தத்திற்கு மூலகாரணமாக இருக்கும் எனலாம்.

ஐந்தாவதாக இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின்னர் அணு ஆயுதபலத்தை அதிகரிக்கவேண்டுமென ஐக்கிய அமெரிக்காவும் சோவியத் யூனியனும் முயற்சி செய்ததன் பயனாகத் தற்பொழுது இவ்விரு நாடுகளிடம் உலகை அழிக்கக்கூடிய பலவிதமான அணு ஆயுதங்கள் உண்டு. இவ்விரு நாடுகளும் ஒன்றுக்கொன்று பயந்து அணு ஆயுதங்களைத் தயாரித்துள்ளனர். இதனால் அணு ஆயுதங்களுக்குப் பயந்து யுத்தத்தை ஆரம்பிக்காது இருக்கலாமென்பவர் கருதுகின்றபொழுதிலும் இவ்வாயுதங்களைக்கொண்டு ஒன்று மற்றதை அழித்தபின் வெல்லுகின்ற நாட்டின் சமுதாய அமைப்பு முறையை உலகில் நிலைநாட்டலாமென்ற காரணத்

தினால் முன்றுவது உலகயுத்தம் அணு ஆயுத யுத்தமாகத் திகழுமென மக்கள் பயப்படவேண்டிய நிலையில் வாழ்கின்றனர். இந்நிலையில் வல்லரசுகளிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் பயனாக அணு ஆயுதப் பரிட்சை செய்வதில்லையென ஒப்பந்தம் செய்துள்ளனர். இக்காரணத்தினால் முன்றுவது உலகயுத்தம் ஆரம்பிக்காது தடைப்படலாம் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மனதில் புகுந்துள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபின்னர் தென்கொறியா, சுவெஸ்கால்வாய், பலஸ்தீனம், கொங்கோ முதலிய பல பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைத்துள்ளபொழுதிலும் ஓர் நிலையற்ற ஸ்தாபனமாக இருத்துவருகின்ற அணு ஆயுத ஒப்பந்தத்தின்பின்னர் உலகசமாதானத்தை ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் நிலைநாட்டுமெனக் கருதக் கூடியதாய் இருக்கின்ற பொழுதிலும் இந்த ஸ்தாபனம் உலகயுத்தத்தை நிரந்தரமாகத் தடை செய்யுமோ என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் உண்டு.

கடந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்துவ நாடுகளாகச் சேர்க்கப்பட்ட சிறிய நாடுகளும் நடுநிலைமைக் கொள்கையை ஆதரிக்கின்ற நாடுகளும் ஒருமித்து இயங்குவதன் காரணமாக இந்நாடுகள் இரு சாராரில் ஏதாவது ஒரு சாராரை ஆதரியாது நடுநிலைமை வகித்து காலத்திற்குக்காலம் எழும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. இக்காரணத்தினால் நடுநிலைமை நாடுகள் தமது சக்தியை உபயோகித்து ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகச் சமாதானத்தைக் குலைக்கக் கூடிய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கலாமெனப் பலர் நம்புகின்றனர். உண்மையில் இந்நாடுகள் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளின் பயனாக ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டலாமென யோசிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இருப்பினும் அடிமைநாடுகள் சுதந்திரத்தைப்பெறும் பிரச்சனை சம்பந்தமாக அமெரிக்கா, பிரிட்டன், போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்குமிடையேயுள்ள அபிப்பிராய பேதம் உலகசமாதானத்தைக் குலைக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை

யாகும். இப்பிரச்சனை அடிமை நாடுகள் சுதந்திர நாடுகளாக விளங்கும்வரை தீராது. ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனமும் இந் நாடுகளின் சுதந்திற்காக உழைக்கும் ஓர் ஸ்தாபனமாக மாற்றமடைந்து நிலைக்கும் ஸ்தாபனமாக இயங்குமாவென வருங்காலமொன்றே - சாட்சி பகரும்.

சமீபகாலத்திற்குள் முதலாளித்துவ நாடுகளும் சோஸலிஸ நாடுகளும் இணைந்து இயங்கலாமென்ற கொள்கை நிலவி வருகின்றது. இக்கொள்கையைச் சோவியத் யூனியனும் அதன் சக நாடுகளும் ஆதரிக்கும்பொழுது செஞ்சீன அதனை எதிர்க்கின்றது. மார்க்கஸ்ய தத்துவத்தின் பிரகாரம் முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் இரு முரண்பட்ட வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவரென்றும் இவ்வர்க்கத்தினர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் போட்டியிட்டுக்கொண்டேயிருக்கின்றனரெனவும் இப்போட்டி உலகில் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைத்த பின்னரே ஒழியும் எனவும் இத்தத்துவம் கூறுகின்றது. மேலும் மனித சமுதாயத்தின் சரித்திரத்தை உற்றுநோக்குமிடத்து ஆதி கொம்பூனில சமுதாயத்திலிருந்து தோன்றிய சமுதாயங்கள் ஒவ்வொன்றும் முன்னைய சமுதாயத்திலும் பார்க்க முற்போக்கான சமுதாயமாக அமைந்துள்ளதென்றும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலிருந்து தோன்றுகின்ற சோஸலிஸ சமுதாயம் அதிலும் பார்க்க முற்போக்கானதாக அமையும் என்றும் சோஷலிஸ சமுதாயத்தில் அத்திவாரமாக விளங்குகின்ற தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஆட்சி உண்மையான கொம்பூனிஸ்ட் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு அடிகோலுமெனவும் கூறுகின்றது. இவ்வெல்லை அடையும்பொருட்டே முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலுள்ள வர்க்க முரண்பாடு படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து அதனையளிக்கும். ஆகவேதான் வர்க்கங்களுக்கிடையே ஒற்றுமை ஏற்படாதென்ற காரணத்தினால் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களுக்கும் சோஷலிஸ அரசாங்கங்களுக்குமிடையே சிநேகித மனப்பான்மை ஏற்படாதெனவும் கூறுகின்றனர்.

மார்க்கஸ்ய கொள்கை இவ்வாறாக இருப்பினும் சோஷலிஸ நாடுகளும் - சீன அல்பேனியா ஆகிய நாடுகளைத் தவிர முதலாளித்துவ நாடுகளும் அணு] ஆயுதத்தைப் பிரயோகிப்

பதில்லை என ஒப்பந்தம் செய்துள்ளனர். இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இரு சாராருக்குமிடையே நிரந்தரமான சமாதானம் நிலவுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இருப்பினும் இச்சமாதானம் தற்காலிகமாக ஏற்படுமெயொழிய நிரந்தரமாக ஏற்படாது. இதற்கு இந்நாடுகளுக்கிடையே முரண்பாடான நலன்களும் பொருளாதார அடிப்படையிலுள்ள போட்டியுமே மூலகாரணங்களாகும். ஆதலினால் இவ்வொப்பந்தம் உலக சமாதானத்தை நிரந்தரமாக நிலைநாட்டாவிடினும் தற்காலிகமாக நிலைநாட்டுமென்பதில் ஐயமில்லை.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உலக நாடுகளிடையேயுள்ள முரண்பாட்டினைச் சிறிதளவாயினும் குறைப்பதற்கு உதவியாக இருக்கின்றது. இதற்கு அதில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்ற சிறிய நாடுகளின் பலமும் அபிப்பிராயமுமே பிரதானமான காரணமாகும். இந்நாடுகளுள் பெரும்பாலானவை இரண்டாவது உலகயுத்தத்திற்குப் பின்னரே சுதந்திரத்தை அடைந்தன. இந்நாடுகள் தமது சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் தமது பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் நீண்டகாலத்திற்கு உலக சமாதானத்தை விரும்புகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தில் இந்நாடுகளின் தொகை கிட்டத்தட்ட அரைப்பாகமளவிற்கு இருப்பதனால் இந்நாடுகளின் அபிப்பிராயத்தை வல்லரசுகள் கணிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆதலினால் இந்நாடுகள் நடுநிலைமை வகித்து வல்லரசுகளுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாட்டைத் தணிக்க முயலுகின்றன. நடுநிலைமை வகிக்கும் சிறிய நாடுகளுக்கு இந்தியா, யூகோஸ்லாவியா போன்ற நாடுகள் தலைமை தாங்குகின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் தனது எல்லையை அடையும்பொருட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கு அடிகோலுவது பிரதானமான ஓர் கடமையாகும். ஆனால் இவ்வெல்லையை இந்த ஸ்தாபனம் செய்வதற்கு வேண்டிய மூலதனம் அதனிடம் குறைவாகவே இருக்கின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் அபிவிருத்தியடைவதற்கு மூலதனக் கட்டுப்பாடும் நுண்கலை உதவியும் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது. இதனால்

பொருளாதார அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் ஏதாவது ஒரு வல்லரசுகளின் உதவியைப் பெற்று முன்னேற வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இவ்வாறு உதவியைப் பெறும் பொழுது உதவியைப் பெறும் நாடுகளுக்கு கட்டுப்பட்ட நாடுகளாக இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் வல்லரசுகளின் கைப் பொம்மைகளாக இருக்கவேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகின்றது. ஆகவேதான் இந்நாடுகள் தமது சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக வல்லரசுக்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் இருக்கவேண்டுமெனவும் இந்நாடுகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைத்தையும் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் ஊடாக அளிப்பது நலமெனக் கருதப்படுகின்றது. இருப்பினும் வல்லரசுகள் பொருளாதார அபிவிருத்தியடையாத நாடுகளுக்கு நேரடியான உதவியளிப்பதனால் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் அதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கின்றது. ஆகவேதான் பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் ஏதாவது ஒரு வல்லரசுடன் இணைந்து இயங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. இந்நிலை உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு உகந்ததல்ல. ஆகவேதான் வளர்ச்சியடையாத நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய சகலவிதமான உதவிகளையும் ஐக்கிய நாடுகளின் ஸ்தாபனத்தின் ஊடாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

முடிவுரையாகக் கூறும்பொழுது ஐக்கிய நாடுகள் ஒரு சமஷ்டி அரசல்ல. ஆனால் அங்கத்துவ நாடுகள் அதன் எல்லையை அடைவதற்காக இணைந்து இயங்குவதற்கு ஏற்ற ஓர் ஸ்தாபனமாகும். இந்த ஸ்தாபனம் ஏனைய நோக்கங்களுடன் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதையே ஓர் பிரதான எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் உலக நாடுகளிடையேயுள்ள மூரண்பாடான நலன்கள் இவ்வெல்லையை அடைவதற்குத் தடையாக இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உலகில் நிரந்தரமான சமாதானத்தை நிலைநாட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கின்றது. எனினும் காலத்திற்கேற்ற வழிமுறைகளைக் கையாண்டு தற்காலிகமாகச் சமாதானத்தை நிலைநாட்டக்

கூடியதாக இருக்கின்றது. எவ்வளவு காலத்திற்கு உலக சமாதானத்தை இந்த ஸ்தாபனம் நிலைநாட்டுகின்றது எனக் கூறமுடியாவிட்டாலும் உலக யுத்தம் உடனடியாக ஏற்படக் கூடியநிலை இல்லை. இந்த ஸ்தாபனம் உலக யுத்தத்திற்கு காரணமாயுள்ள பிரதானமான பிரச்சனைகளை வெகு விரைவில் தீர்த்தால் உலக யுத்தத்தை ஒருசிறு காலத்திற்கு ஒத்திப் போடக் கூடியதாய் இருக்கும். சமீப காலத்திற்குள் நடுநிலைமை வசிக்கின்ற சிறிய நாடுகளின் தொகை இந்த ஸ்தாபனத்தில் கூடியிருப்பதால் இந்நாடுகளின் கூட்டணி வல்லரசுகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதற்கும் இந்நாடுகள் உண்மையான சுதந்திரத்துடன் விளங்க வேண்டும். இவ்வாறு இருப்பின் இந்நாடுகளுக்குவேண்டிய உதவி வல்லரசுகளினால் நேரடியாகக் கொடுக்கப்படாது ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தினால் கொடுக்கப்படுவது உசிதமாகும். எவ்வாறாயினும் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் உலக சமாதானத்தை நிரந்தரமாக ஒத்திப்போடக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இதற்கு உலக நாடுகளுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாடான நலவுரிமைகளை காரணமாகும்.

உலக சமாதானம் நிலைப்பதற்கு முரண்பட்ட நலன் இல்லாதிருப்பதுடன் ஒருவரை ஒருவர் சுரண்டி வாழும் தன்மையும் இல்லாது ஒழிய வேண்டும். இவ்விதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு தனிப்பட்ட ஒருவர் இன்னொருவரைச் சுரண்டலாகாது; ஒரு சமூகத்தவரை இன்னொரு சமூகத்தவர் சுரண்டலாகாது; ஒரு இனத்தவரை இன்னொரு இனத்தவர் சுரண்டலாகாது; ஒரு நாட்டவர் இன்னொரு நாட்டவரைச் சுரண்டலாகாது என விபரிக்கலாம். ஒருவரை ஒருவர் சுரண்டும் வரை சகோதரத்துவம் மக்களிடையே வளராது. மேலும், மனித அடிப்படை உரிமைகளுள் சுரண்டாதிருப்பதும் ஒரு உரிமையாகும். இவ்வுரிமைக்காக சோஷலிஸ வாதிக்கள் போரடுகின்றனர். எனவே, உண்மையான சோஷலிஸக் கொள்கைகள் உலகெங்கும் பரவுவதுடன் அக்கொள்கைகளின் அடிப்படையிலே அரசாங்கங்கள், முக்கியமாகப் பெரிய வல்லரசு நாடுகளில் அமைக்கப்படுமேயானால் உலக ஒத்துழைப்பு அதிகரிப்பதுடன் சமாதானமும் நிலவும்.

அவ்வாறே, கூட்டுறவு இயக்கத்தினர், கூட்டுறவின் மூலம் உலக மக்களிடையே கூட்டுறவும் ஒத்துழைப்பும் சகோதரத்துவமும் வளருமென்றும் உலகக் கூட்டுறவு அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டால் உலக சமாதானத்தை நிலை நாட்டலாம் எனவும் வற்புறுத்துகின்றனர். இக்கொள்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டு, கூட்டுறவு அரசியற் கட்சிகளும் உண்டு. சுவீடனில் கூட்டுறவுக் கட்சியின் அரசாங்கமும் உண்டு. கூட்டுறவு இயக்கம் சோஷலிஸ இயக்கத்திற்கு முரண்பட்டதல்ல. ஆனால் சோஷலிஸக் கொள்கைகளுக்கு இணைந்ததென்றே கூறலாம். ஆகவே மக்களிடையே சுரண்டல் முறையை ஒழிப்பதன் மூலம் வேறுபட்ட நலன்களை நீக்கி ஐக்கியத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் சகோதரத்துவத்தையும் வளர்த்து, மனிதவர்க்கத்தின் நலன்களை வளர்க்கவல்ல ஓர் உலக அரசாங்கத்தை அமைத்து, உலக சமாதானத்தை நிலை நாட்டுவது அவசியமாகும். இதனை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து இவ்வேலையை அடைய முயலவேண்டும். இதிலேயே மனிதவர்க்கத்தின் மீட்சியுண்டு.

17. கூட்டுறவு இயக்கம்

ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி செய்தல் என்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஐக்கிய சங்க இயக்கம் உலகெங்கும் இயங்குவதை நாம் காண்கின்றோம். இக்கால ஐக்கிய சங்க இயக்கம் 19-ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமாகி வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இவ்வியக்கத்திற்கு இங்கிலாந்திலிருந்த ரொபர்ட் அவன் (Robert Owen) - பிரான்சிலிருந்த சார்ல்ஸ் பூரியர் (Charles Fourier) உம் முதாதைகள் எனக் கூறலாம். இக்காலத்தில் ஐக்கிய சங்க இயக்கம் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றபொழுதிலும், இக் கொள்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டு எமது முதாதைகள் சகல கருமங்களையும் செய்து வந்தனர். உதாரணமாக, ஒரு இடத்தில் கூடி வாழ்ந்தவர்கள் ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த சகோதரராய் வாழ்ந்ததுமல்லாமல், ஒருவர் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்ய வேண்டுமாயின் மற்றவர்கள் எவ்வித சகாயமுமின்றி அவ்வேலையைச் செய்து முடிப்பார்கள். இன்றுகூட கல்யாண வீடுகள், சாவீடுகள் நடக்கும்பொழுது அவ்வீட்டு வேலைகளை மற்றவர்கள் செய்யும் முறை பல கிராமங்களில் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆகவே, ஐக்கிய சங்க இயக்கம் எமக்குப் புதிதல்ல. பண்டைக்காலத்திலிருந்த முறை இக்காலத்திற்கு ஏற்க அமைக்கப்பட்ட இயக்கம், ஐக்கிய சங்க இயக்கமெனலாம்.

‘ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்தல்’ என்ற கொள்கை மிகவும் மேன்மையான கொள்கையாகும். இக் கொள்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டு “அ”, “ஆ” க்கு உதவி செய்யலாம். அல்லது “அ” தன் சமூகத்தவருக்கு உதவி செய்யலாம். அல்லது சமூகத்தவர் “அ” க்கு உதவிசெய்யலாம். இன்னும் உற்றுநோக்குமிடத்து இவ்வொத்துழைப்பு ஒரு நாட்டு மக்களிடையே இருக்கும் வண்ணம் திகழலாம். அல்லது உலக நாடுகளிடையேயும் நிலவலாம். மக்களிடையே ஒத்துழைப்பு இருக்குங்கால் வேற்றுமையும் வீண் போட்டியும் அகல்வதுடன் ஒத்துழைப்பின் மூலம் முன்னேற்றமும் ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அவன், பூரியர் ஆகிய இருவரும் ஏக காலத்திலே (19-ம் நூற்றாண்டின் முதற்பாகத்தில்) வாழ்ந்தனர். இருப்பினும், இவ்விருவரும் கூட்டுறவைப்பற்றி வெவ்வேறான அபிப்பிராயங்களைப் பரப்பினர். கூட்டுறவைப்பற்றி அறியும்பொழுது இவர்களின் அபிப்பிராயங்களைச் சுருக்கமாக அறிவது நன்மையுடையதாகும். கூட்டுறவு ஓர் வாழ்க்கைமுறையென இருவரும் கருதினர். அதன்பிரகாரம் ஒரு சமூகத்தினர் ஒரு இடத்தில் குடியேறிய பின்னர் ஒருமித்து உழைப்பதுடன் ஒருமித்துக் கூடிவாழ்தல் என்றனர். இவ்வாறு ஒற்றுமையாகக் கூடி வாழ்வதற்காக அவர்களிடையே ஒரு பொது நம்பிக்கை இருத்தல் வேண்டுமெனக் கருதினர். இக்கொள்கையிலே இருவரின் அபிப்பிராயங்களில் வேற்றுமையில்லாவிட்டாலும் அதனைச் செய்துமுடிக்கும் முறையிலே இருவரின் அபிப்பிராயங்களில் வித்தியாசமிருந்தது. இருப்பினும், 19-ம் நூற்றாண்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பமாகி விருத்தியடைவதற்கு அக்காலத்துப் பொருளாதார சமூக நிலையே முக்கிய காரணமாகும். 19-ம் நூற்றாண்டில் இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக இயந்திரங்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இந்த மாற்றத்தினால் பல சமூக மாறுதல்களும் ஏற்பட்டன. போட்டி மனப்பான்மை, தொழிலாளரைக் கேவலமாகச் சுரண்டல்; கொள்ளை இலாபமடித்தல் போன்றவை சமூகத்தின் முக்கிய அம்சங்களாயிருந்தன. எனவே, இச் சமூகக் குறைபாடுகளை நீக்கும்பொருட்டுக் கூட்டுறவின் மூலம் போட்டி மனப்பான்மையை ஒழித்து ஒருவருக்கொருவர் உதவும் மனப்பான்மையை வளர்த்து, ஒருவரைச் சுரண்டி இன்னொருவர் வாழ்வதை விடுத்து எல்லோரும் ஒருமித்துச் செய்யும் தொழில் மூலம் ஒரு சிலர் அனுபவிப்பதற்குப் பதிலாக எல்லோரும் அனுபவித்தல் போன்ற கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கும், அவற்றை நடைமுறையிற் கொண்டுவருவதற்கும், அவன், பூரியர் போன்றோர் பெருமுதவி செய்தனர். இக் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளைக் கொண்ட பல ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் 1844-ல் ரெச்டேல் என்ற நகரில் அமைக்கப்பட்ட ரெச்டேல் பயனியர் இக்குயிற்றழிச் சொசைட்டியே கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வழிகாட்டியாக இருந்ததெனக் கருதப்படுகின்றது.

கூட்டுறவு இயக்கம் 19-ம் நூற்றாண்டுமுதல் வளர்ச்சி யடைந்து வருவதுடன் உலக சமுதாயத்தில் ஓர் நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. எனவே இதன் தன்மைகளையும் குணநலன்களையும் அறிவது நன்மையுடையதாகும் (1) கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அவற்றின் அங்கத்தவர்களே நடாத்து வார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு முதலாளிகளென அழைக்கப்படுபவரே இல்லை. அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் முதலாளிகளாவர். சங்க நிர்வாகத்தை நடாத்தும்பொருட்டு, அங்கத்தவர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு சிலரை உத்தியோகஸ்தராக அங்கத்தவர்களாலேயே தெரியப்படுவார்கள். அங்கத்தவர் சளிள் நம்பிக்கையைப் பெறுமளவிற்கும் அவர்கள் அங்கத்தவர்கள் பெயரால் சங்க நிர்வாகத்தை நடாத்துவார்கள். (2) கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ஜனநாயக முறைகளைக் கையாண்டுள்ளன. இம் முறையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அங்கத்தவர் எல்லோரும் ஒருமித்துக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் எல்லையை அடைய முயற்சி செய்கின்றனர். (3) கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் எல்லோரும் ஒருமித்து எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் உழைப்பதே நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்திலே அங்கத்தவர்கள் தனித்தனியேயும் ஒருமித்தும் உழைப்பதினால் அவர்களிடையே ஐக்கியமும் ஒத்துழைப்பும் சகோதரத்துவமும் வளர்ந்து அவற்றின் பயனாக எல்லோரும் நன்மையடைவார்கள். (4) கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஒருவரையொருவர் சுரண்டும் மனப்பான்மையில்லை. சுரண்டும் மனப்பான்மை முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் தன்மையாகும். (5) கொள்ளை இலாபமடிக்கும் நோக்கமும் இச்சங்கங்களுக்கு இல்லை. ஸ்தாபனங்களை நடாத்தும் பொருட்டு மிகவும் குறைந்த இலாபம் இருப்பது அவசியமாகும். (6) சங்கங்கள்முலம் அங்கத்தவர்கள் நலன்களை அடைய முயல்வார்கள் ஆனால் இலாபமடைவது நோக்கமல்ல. (7) மேலே குறிப்பிட்ட நோக்கங்கள் அனைத்தும் சோஷலிஸத்தின் முக்கியமான கொள்கைகளாகும். இதனால், இச்சங்கங்கள் சோஷலிஸத்திற்கு முரண்பட்டவையல்ல (8) இச்சங்கங்கள் மற்றும் சங்கங்களுடன் போட்டியிட்டு மற்றச் சங்கங்களை அழிக்கும் நோக்கம் இவற்றிற்கில்லை.

சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் - ஐக்கிய பண்டகசாலைகள்; ஐக்கிய விநியோக (Distributive) சங்கங்கள்; ஐக்கிய மொத்த வியாபாரச் சங்கங்கள் (உதாரணமாக C. W. E.); ஐக்கிய தொழிற்சாலைகள்; ஐக்கிய விவசாய உற்பத்திச் சங்கங்கள்; ஐக்கிய தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள்; ஐக்கிய மீன்பிடித் தொழிலாளர் சங்கங்கள்; ஐக்கிய விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கங்கள்; ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள்; ஐக்கிய வங்கிகள்; ஐக்கிய இன்சுரன்ஸ் (Insurance) சங்கங்கள்; ஐக்கிய வீடமைப்புச் சங்கங்கள் (Housing Societies); ஐக்கிய ஆஸ்பத்திரிகள்; ஐக்கிய கல்விச் சங்கங்கள்; ஐக்கிய கட்சிகள் (Co-operative Parties) போன்ற பற்பல சங்கங்கள் உண்டு. இன்று ஐக்கிய சங்கங்கள் சகலவிதமான துறைகளிலும் ஈடுபடுகின்றன. மேலும், ஒரு குறிக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக ஒரு சங்கத்தை அமைப்பதை விடுத்துப் பல நோக்கங்களைக் கொண்ட ஐக்கிய பலநோக்குச் சங்கங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு சங்கத்தைப்பற்றி விரிவாகக் கூறுவதற்கு இங்கு இடமின்மையால் ஒரு சில முக்கியமான சங்கங்களைப்பற்றி விரிவாக அறிவது நலம்.

1. ஐக்கிய விவசாய உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கங்கள் :-

இச்சங்கங்கள் இரு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. அதாவது விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி; உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்தல் ஆகியவைகளாகும். விவசாயத்தை முக்கிய தொழிலாகக்கொண்ட நாடுகளிலும் பொருளாதார வளர்ச்சியடையாத நாடுகளிலும் இத்தகைய சங்கங்கள் அவசியமானதாகும். முதலாவதாக, விவசாய உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகள் வறியவர்களாக இருப்பதினால் போதிய முதலின்றித் தவிப்பது சகஜம். எனவே இவ்வுற்பத்தியை வளர்ப்பதற்காக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மூலதனத்தை இச்சங்கங்கள் உதவும். இதன் பயனாக, விவசாயிகள் கூடிய வட்டிக்குப் பணத்தைக் கடன்படுவதைத் தடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். மேலும், விதை நெல், உரம், தண்ணீர் 'பம்பு' முதலியனவற்றையும் இச் சங்கத்திடமிருந்து பெறக்கூடியதாக இருக்கும். இதுகாறும் விவசாயிகள் உற்பத்திசெய்யும் பொருள்களை முதலாளிகளிடையே விற்பனை செய்து வந்தனர். இதனால் முதலாளிகள் கூறும் விலைக்கே

அப்பொருள்களையும் விற்கவேண்டியவர்களாக இருந்தனர். ஆனால், இச்சங்கங்கள் இருப்பதினால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களைச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருப்பதுடன் அவற்றிற்காகப் பெறும் விலை ஆகக் கூடிய விலையாகவும் இருக்கும். இதனால், விவசாயிகள் முதலாளிகள் முதலாளரின் வலையிலிருந்து தப்பித் தமது வருவாயைக் கூட்டக் கூடியதாக இருக்கும்,

2. ஐக்கிய விவசாய உற்பத்திச் சங்கம்:- விவசாய உற்பத்தியைப் விருத்தி செய்வதே இச்சங்கத்தின் நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தை அடையும்பொருட்டுப் பலவிதமான முறைகளிலே இதனை அமைக்கலாம். முதலாவதாக, விவசாயிகள் இச் சங்கங்களிலிருந்து குறைந்த வட்டிக்குப் பணத்தைக் கடனாகப் பெறலாம். அத்துடன் விதை நெல், உரம் முதலியவற்றையும் குறைந்த விலையில் அல்லது கடனாகப் பெறலாம். இதை விடுத்து விவசாய உற்பத்திக்கு அவசியமான இயந்திரங்கள் முதலியனவற்றையும் கடனாகப் பெறலாம். இவ்வாறு விவசாய உற்பத்திக்கு அவசியமானவற்றை ஐக்கிய சங்கத்தின் மூலமாகப் பெறுவதால் விவசாயிகள் கூடிய வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவரின் வலையிலிருந்து தப்பக்கூடியதாக இருக்கின்றது. விவசாயிகளின் மீட்சிக்கு இத்தகைய சங்கம் பெரிதும் உதவியாக இருக்குமன்றே. இரண்டாவதாக, விவசாயிகள் மேலே குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுடன் தமது நிலத்தை ஒன்றாக இணைத்து அந்நிலத்தைப் பண்படுத்தலாம். பெரும்பாலும் விவசாயிகளின் நிலம் மிகவும் சிறிய நிலமாக இருப்பதனால் அதில் புதிய முறைகளையும் கையாள முடியாது. எனவே, இக்கஷ்டங்களைத் தீர்க்கும் பொருட்டு விவசாயிகள் ஒன்றாகக் கூடும்பொழுது தமது நிலத்தையும் ஒன்று சேர்ப்பார்கள். இத்தகைய சங்கங்கள் “டிருக்டர்” போன்ற இயந்திரங்களையும் வாங்கக்கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு நிலத்தை ஒன்றுசேர்த்துப் பண்படுத்தும் சங்கங்கள், விளைபொருளைப் பங்கீடு செய்யும்பொழுது இரு அடிப்படையிலே பங்கீடு செய்யலாம். ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்துப் பின்னர் நிலமுதலிய ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் பெறவேண்டிய விளைபொருள் கொடுக்கப்படும். அடுத்ததாக, நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்

காக உழைத்தவர்களுக்கு நாள் வீதம் அல்லது துண்டு வீதம் கணக்கிட்டு அவர்களுக்குப் பொருளை அல்லது பணத்தைச் சம்பளமாகக் கொடுக்கலாம். இத்தகைய சங்கங்களால் பல நன்மைகளுண்டு. (1) பண்படுத்தக்கூடிய நிலத்தைக் கூட்டலாம். (2) புதிய விஞ்ஞான முறைகளை உபயோகிக்கலாம். (3) உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். (4) வேலை செய்ய முடியாதவர்கள் தமது நிலங்களைக் குறைந்த செலவில் பண்படுத்தலாம். (5) நிலத்தைப் பண்படுத்துவதுடன் கோழிப்பண்ணை, மாட்டுப்பண்ணை முதலியவற்றை நடாத்திச் சங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கலாம். நம் நாட்டில் இச்சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்குப் பெருமுதவியாக இருக்கும்.

இத்தகைய கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கங்கள் விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்குச் சிறந்ததாகும்.

3. ஐக்கிய பண்டகசாலைகள்:- இச்சங்கங்கள் மக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைச் சில்லறையாகக் குறைந்த விலையிலே விற்பதே நோக்கமாகும். இதன் மூலம், முதலாளிமார் கூடுதலான விலைக்குப் பொருள்களை விற்பதுக் கொள்ளை இலாபம் அடிப்பதைத் தடுப்பதே நோக்கமாகும். இலங்கையில் இத்தகைய சங்கங்கள் பல யுத்த காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் அரிசி, சீனி போன்ற அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை விநியோகிப்பதற்கு ஐக்கிய பண்டகசாலைகளை அரசாங்கம் ஆதரித்தமையால் உலக யுத்தம் முடியும் வரை இத்தகைய சங்கங்கள் ஓங்கி வளர்ந்தன. இன்று இச்சங்கங்கள் இன்னும் தொடர்ந்து நடாத்தப்பட்டாலும் இவற்றுள் ஒரு சில சங்கங்களே நல்ல முறையில் இயங்குகின்றன. இதற்கு ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடன் போட்டியிடுவதற்குப் போதிய மூலதனம் இல்லாதிருப்பதும் கடன் கொடுத்து வியாபாரத்தைப் பெருக்க முடியாததும் இதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரிய இடையூறாகும்.

4. ஐக்கிய மொத்த வியாபார ஸ்தாபனம்:- இத்தகைய வியாபார ஸ்தாபனம் ஐக்கிய பண்டகசாலைகளுக்கு உணவுப் பொருள் முதலியனவற்றை விநியோகிப்பதும், மொத்த வியாபாரம் ஆகியவற்றைச் செய்வதும், ஏனைய சகலவிதமான சேவைகளையும் உதாரணமாக இன்சூரன்ஸ், தொழிற்சாலைகள் ஏற்றுமதி இறக்குமதி முதலியனவைகளையும் செய்வதே இதன்

நோக்கமாகும். மொத்த வியாபார ஸ்தாபனங்களில்லையேல் பண்டகசாலைகள் தமது விற்பனைப் பொருள்களை முதலாளிகளின் மொத்த வியாபார ஸ்தாபனங்களிடமிருந்தே விலைக்கு வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும். எனவேதான், ஐக்கிய மொத்த வியாபார ஸ்தாபனங்கள் பண்டகசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகும். இலங்கையிலமைக்கப்பட்ட ஐக்கிய மொத்த வியாபார ஸ்தாபனம், பண்டகசாலைகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களை விநியோகம் செய்வதுடன் மற்றும் பொருள்களையும் - சீலை, இயந்திரங்கள் முதலியன - இறக்குமதிசெய்து குறைந்த விலையிலே விற்பனை செய்கின்றது. இதற்காக இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் கிளை ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஸ்தாபனம் இத்தகைய வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளமையினால் இதுகாறும் முதலாளிகளின் ஏகபோக உரிமையாக இருந்த வியாபாரம் ஐக்கிய சங்க இயக்கங்களிடம் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. இதன் வளர்ச்சியால் மக்கள் தமக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் குறைந்த விலையிலே பெறக்கூடியதாக இருப்பதுடன் முதலாளிகளுடன் போட்டியிட்டுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவும் உதவியாகவும் இருக்கின்றது. ஆகவே, வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறைக்கவும் உதவியாக இருக்கும் எனலாம்.

5. ஐக்கிய நாணய சங்கம்:- இத்தகைய சங்கங்களில் இரு விதமான சங்கங்கள் - வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புடைய (Limited Liability) சங்கங்கள்; வரையறுக்கப்படாத பொறுப்புடைய (Unlimited Liability) சங்கங்கள் என உண்டு. இச்சங்கங்களின் அங்கத்தவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதே இவற்றின் நோக்கமாகும். அவ்வாறு கடன் பெறும்பொழுது கடன் வாங்குபவர்கள் வாங்குகின்ற கடனுக்குப் பொறுப்பாக அங்கத்தவர்கள் இருத்தல் வேண்டும். வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புடைய சங்கங்களில் கடன் வாங்குபவர்கள் யார் எனக் குறிப்பிடப்படுவது வழக்கம். கடன் வாங்கியவர் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் பொறுப்பாக நிற்பவர்கள் கொடுக்கவேண்டும். இச்சங்கத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஒரு இடத்தவராக இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் அங்கத்தவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறியவேண்டிய

அவசியமுமில்லை. இக்காரணத்தினூற்றான் வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புடைய சங்கமெனப்படும். வரையறுக்கப்படாத சங்கங்களின் அங்கத்தவர் ஒருவருக்கு ஒருவர் தெரிந்தவராக இருத்தல் அவசியமாகும். கடன் கொடுக்கும்பொழுது நம்பிக்கையான நேர்மையானவர்களுக்கே கொடுக்கப்படவேண்டும். கடன் வாங்கியவர் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் அக்கடனை மற்ற அங்கத்தவர்கள் தனித்தும் ஒருமித்தும் கொடுக்கவேண்டும். இச் சங்கங்கள் வறிய மக்களுக்கு முக்கியமாக விவசாயிகளுக்குப் பெருமுதவியாகும்.

6 கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் சங்கம்:- முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் அரசாங்க வேலைகள் யாவும் கொந்துருத்துக் காரராலேயே செய்யப்பட்டு வருவது வழமை. இதனால், அவ்வேலைகளிலிருந்து வரும் இலாபம் முழுவதும் அக் கொந்தருத்துக்காரருக்கே செல்லும். அத்துடன், தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்கட்கு மிகக்குறைந்த சம்பளமே கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவேதான் அரசாங்க வேலைகளைச் செய்வதற்கான தொழிலாளர் சங்கங்கள் அமைக்கவேண்டும் என்றும் ஒரு வலட்சத்திற்கு அதிகப்படாத வேலைகளை இச் சங்கங்களிடம் கொடுக்கவேண்டுமெனவும் அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. அரசாங்கத்தின் உதவியின் பயனாக 100-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர் சங்கங்கள் சீராக இயங்குகின்றன. 1961-ம் ஆண்டுவரை 99 கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் சங்கங்கள் இயங்கின. இவை உணவுப்பொருள் ஏற்றுமதி இறக்குமதி, கட்டடம் கட்டுதல், குளம் வெட்டுதல் அணை கட்டுதல் போன்ற வேலைகளைச் செய்துள்ளன. இவற்றுள் ஒன்றான யாழ்ப்பாண உணவு விநியோக வகுப்புத் தொழிலாளர் சங்கம், யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதலாக அமைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பல சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1963-ல் இச்சங்கங்கள் கூட்டாக இணைந்து துறைமுக இறக்குமதி சேவையையும் செய்கின்றன. திருகோணமலையிலும் ஓர் துறைமுகத் தொழிலாளர் சங்கம் உண்டு.

இத்தொழிலாளர் சங்கங்களினால் தொழிலாளர் தமது சேவைகட்குக் கூடிய சன்மானத்தைப் பெறக்கூடியதாக இருப்பதுடன் அவர்களுடைய உழைப்புச் சக்தியை (Lib ur

Power) முதலாளிகள் குறைந்த விலைக்கு வாங்குவதையும் தடுக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இச்சங்கங்கள் மூலம் தொழிலாளர் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இயங்கி வேலைகளைத் திறம்படச் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். மேலும், இச்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிர்வாக சபையினால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. சுரண்டுவன் சுரண்டப்படுபவன் என்ற பாகுபாடு அங்கத்தவரிடையே இருக்காது இக்காரணத்தினால் தொழிற் தகராறும் இல்லாதிருக்கும் எனலாம்.

தொழிலாளர் சங்கங்களினால் அங்கத்துவ தொழிலாளர்கட்கு பல நன்மைகள் இருப்பினும் இதுவரை காலம் அமைக்கப்பட்ட சங்கங்கள் மிகக்குறைவு. உண்மையிலே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு தொழிற் சங்கம் இருத்தல் வேண்டும். இவை அரசாங்க வேலைகளோடு தனிப்பட்ட நபர்களின் வேலைகளையும் செய்ய முயலவேண்டும். அவ்வாறாயின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலுமுள்ள தொழிலாளர் தமது சங்கத்தினூடாக வேலை செய்து அதிக வருமானத்தைத் தேடி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடியதாக இருக்குமன்றே

7. கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கங்கள்:- இலங்கையிலே தொழிற்சாலைகளை அமைத்து நாட்டின் பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென அரசாங்கம் உதவி அளிக்கும் இக்காலத்தில் கூட்டுறவுத்தொழிற் சங்கங்கள் மூலம் பொருளுற்பத்தி செய்தல் சிறந்த வழியாகும். கூட்டுறவுத்தொழிற் சங்கங்கள் அமைக்கப்படும்பொழுது தொழிலில் ஈடுபடுவோர் மட்டுமே அங்கத்தவராகச் சேரலாம். தொழில் செய்யாதோர் முதலீடு செய்து தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளரின் உழைப்பு சக்தியினால் செய்யப்படுகின்ற பொருள்களிலிருந்து எழும் இலாபத்தை அபகரிக்கப்படலாகாது என்ற கொள்கையை ஆதாரமாகக்கொண்ட இவ்விதி, பிரதானமான ஓர் விதியாக இருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால், இத்தகைய தொழிற்சங்கங்கள் பெரும்பாலும் குடிசைக் கைத்தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்கட்கே ஏற்றதாகும். ஆகவேதான் நெசவுத் தொழில், தும்புத்தொழில், தச்சுத்தொழில், இரும்பு, செம்புத் தொழில்கள் போன்ற துறைகளிலேயே இத்தகைய சங்கங்கள் உண்டு.

இவ்வாறு தொழில் சங்கங்கள் கூட்டுறவு அடிப்படையிலே அமைக்கப்படுமாயின் அவற்றில் அங்கத்துவம் வகிப்போர் ஒருவராலும் சுரண்டப்படமாட்டார். அத்துடன் தமது தொழில் விருத்தியடைந்து அதிக சம்பளத்தையும் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். மேலும் படிப்படியாக மறைந்து போகும் குடிசைக் கைத்தொழில்கட்குப் புத்துயிர் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். குடிசைக் கைத்தொழில் களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய தளபாடங்களைப் பெறுதல், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை விற்றல் ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் கூட்டுறவுத்தொழில் சங்கங்கள் பெருமுதவியாக இருக்குமன்றே. எனவே, தொழில்களில் ஈடுபடுவோர் தத்தம் தொழில்களுக்கென தொழில் சங்கங்களை அமைத்தால் பொருளுற்பத்தி அதிகரிப்பதோடு அங்கத்தவரின் வருமானமும் வாழ்க்கைத் தரமும் அதிகரிக்கும்.

8. ஐக்கிய வங்கி:- முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலே வங்கி ஓர் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மூலதனம் அத்தியாவசியமானதாகும். உதாரணமாக, ஒரு தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு வேண்டிய மூலதனம் முழுவதும் முதலாளிகளிடம் இருப்பது அருமையிலும் அருமை. எனவே, முதலாளிகளுக்குத் தேவையான மூலதனத்தை வங்கியிலிருந்து கடனாகப் பெற்றுத் தொழிற்சாலை அமைக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கங்களை ஐக்கிய கங்கங்கள் அடைவதற்குக் கடன் அவசியமாகும். இந்நோக்கத்தை எல்லையாகக் கொண்டே ஐக்கிய வங்கி அமைக்கப்படுகின்றது. ஏனைய வங்கிகளைப்போல் பொதுமக்களிடமிருந்தும் ஐக்கிய சங்கங்களிடமிருந்தும் 'டிபொஸிற்' (ஒப்படைப் பொருள்) பணம் பெறுவதும், சேமிப்பு வங்கிப் பகுதிகள் வைத்திருப்பதும், செக் குகள் (காசோலை), 'பில்' லுகள் (கணக்குப் பட்டியல், - Bill) முதலியனவற்றை ஏற்றலும், 'டிராஃட்' (Draft - உண்டியல்) றுகள் வழங்குவதும், வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்குச் சொத்துக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு முற்பணம் (Advance) கொடுத்தலும், இவ்வங்கியின் கடமைகளாகும். அத்துடன் ஐக்கிய சங்கங்களுக்குக் கடன் கொடுத்தலும் இதன் கடமையாகும். இன்றைய முதலாளித்துவ

சமுதாயத்திற்கு ஏற்க ஐக்கிய சங்கங்கள் தமது சேவைகளைச் செய்வதற்கு அத்தியாவசியமான கடனைக் கொடுத்துதவுதற்கு ஐக்கிய வங்கிகள் அவசியமாகும். இக்காலத்தில் கடனின்றி எக்கருமத்தையும் செய்ய முடியாது. கடன் பெறுவதும் கொடுப்பதும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் ஓர் அம்சமாகும். எனவே அக்கடமைகளைச் செய்து ஐக்கிய சங்க இயக்கத்தை ஓங்க வைப்பதற்கு ஐக்கிய வங்கி அவசியமாகும். இலங்கையில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு ஐக்கிய வங்கி உண்டு. இவ்வாறு இலங்கையில் 14 மாகாண அல்லது மாவட்ட வங்கிகள் உண்டு. இந்த 14 வங்கிகளின் நிதிக் கொள்சைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு ஓர் மத்திய வங்கியுண்டு. இதனை இலங்கையில் ஐக்கிய பிரதான வங்கி என அழைக்கப்படும். இவ்வங்கி 1949-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

9. மக்கள் வங்கி - முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் வங்கிகளின் அவசியம்பற்றி ஐக்கிய வங்கி என்ற பகுதியில் கூறப்பட்டது. இச்சமுதாயத்தில் சாதாரண பாமர மக்கள் வங்கிகளை உபயோகிக்கக்கூடிய அளவிற்கு பணவசதியுடையவர்களாக இல்லை. இருப்பினும் வங்கிகளின் சேவைகளுள் ஒன்று கடன் கொடுத்தலாகும். இச்சேவை தற்பொழுதுள்ள வங்கிகளால் செய்யப்பட்டுவந்தாலும்கூட ஏழைக் கிராமமக்கள் இவ்வங்கிகளிலிருந்து கடனைப் பெறமுடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இக்காரணத்தினால் இவர்கள் அதிக வட்டிக்குக் கடன் பட்டுத் தமது சொத்தையும் சுதந்திரத்தையும் இழக்கின்றனர். உண்மையிலே, நம் நாட்டுவிவசாயிகளும் மற்றும் பலரும் கடனுடனேயே பிறந்து, கடனில் வாழ்ந்து அதிக கடனோடு இருக்கின்றார்கள் எனக் கூறுவது மிகையாகாது. இக்காரணத்தினாலேயே மக்கள் வங்கியினை ஆரம்பித்து, மக்களிடையே பரவச்செய்து மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய சேவைகளைச் செய்வதற்காகவும் இலங்கையிலுள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவிபுரிவதற்காகவும் 1961-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி அரசாங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது கூட்டுறவுப் பிரதான வங்கியைத் தன்

ன்கத்தே அடக்கியது. அதன் பின்னர் பல மாகாண மாவட்ட வங்கிகள் மக்கள் வங்கியுடன் இணைந்துள்ளன. அத்துடன் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கிளை வங்கிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. வங்கிகள் சாதாரணமாகச் செய்யும் சேவைகளோடு நகை அடைவு பிடிக்கும் சேவையையும் மக்கள் வங்கி செய்து வருகின்றது. ஓர் வங்கியினால் செய்யப்படும் சேவைகள் அனைத்தையும் பாமர மக்களிடையே பரப்பி அவர்களின் நலன்களை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வங்கியின் பெயர் அதன் நோக்கத்திற்கு ஏற்றதாகவே அமைந்துள்ளது.

ஒரு வங்கியின் சேவைகளுள் ஒன்று ஒரு அங்கத்தவரின் கணக்கை வைத்திருத்தலாகும் - அதாவது அதில் பணத்தைப் போட்டு வைத்தல். தேவைப்பட்ட காலத்தில் காசோலைகள் மூலம் பணத்தை எடுத்தல். இதுவரை காலம் இவ் வசதி பணம் படைத்தோருக்கே இருந்து வந்தது. ஆனால் மக்கள் வங்கியின் கிளைகள் நாடெங்கும் பரவுவதன் மூலம் சாதாரண மக்கள்கூட அதில் சேரக்கூடியதாக இருக்கும். அத்துடன் தற்பொழுதுள்ள கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காகவும் விவசாயம் அல்லது தொழில் ஆகியவற்றிற்குத் தேவையான மூலதனத்தை இவ்வங்கிகளிலிருந்து கடனாகப்பெற்று, குறைந்த வட்டியுடன் மாதாமாதம் முதலையும் வட்டியையும் கட்டக்கூடியதாக இருக்கும். அல்லது உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருளைப் பணியமாக வைத்துப் பணம் கடனாகப் பெற்றுப் பொருளை விற்றுக் கடனைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும். கடன்வாய்ப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு மக்கள் வங்கி பெருமுதலிகளைச் செய்யக்கூடிய நிலையிலிருக்கின்றது. இத்துடன் நகைகளை அடைவு பிடிப்பதன்மூலம் ஏழைகளுக்கு அரும்பெரும் உதவியை இவ்வங்கி செய்கின்றது.

மக்கள் வங்கியை ஆரம்பித்தபின் வங்கியினால் ஏற்படக்கூடிய வசதிகளை ஒரு அளவிற்குப் பாமர மக்களுக்கு அளிக்கக்கூடியதாக இருந்தும்கூட, அவர்களின் கடன் பழுவைத் தீர்க்கக்கூடிய நிலையிலுண்டா? இதற்கு இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆகவேதான் மக்களின் கடன் தேவைக்கேற்ற அளவிற்குக் கடன் கொடுக்கும் பணத்தொகையைக்

கூட்டுதல் அவசியமாகும். இத்துடன் கடன்களைக் கட்டுப் படுத்தும் பொருட்டு மத்தியான ஓர் ஸ்தாபனம் இயங்குதலும் அவசியமாகும்.

மக்கள் வங்கியை ஆரம்பித்தபொழுது இலங்கையின் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் வளர்ச்சிக்காகக் கடன் உதவு தல் ஒரு பிரதான நோக்கமாக இருந்தது. இக்காரணத் தினாலேயே கூட்டுறவு பிரதான வங்கியை அரசாங்கம் கையேற்று மக்கள் வங்கியை ஆரம்பித்தது. முன் கூறப் பட்டது பல மாகாண அல்லது மாவட்ட ணட்டுறவு வங்கி கள் மக்கள் வங்கியின் கிளை ஸ்தாபனமாக மாறியபொழுதும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் வளர்ச்சிக்கு வங்கிகள் உதவி புரியவேண்டுமேயாயின் ஒரு வங்கி - அதாவது ஒரு பிரதான வங்கியும் நாடெங்கும் அதன் கிளைகளும் - இருத்தல் அவசியம். அவ்வாறாயின் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கக்கூடிய நிரந்தரமான ஓர் நிதிக்கொள்கையை அவ்வங்கி கடைப் பிடிக்கலாம். ஆகவேதான் மாகாண அல்லது மாவட்ட வங்கிகள் கலைந்து மக்கள் வங்கியுடன் இணைவது முக்கிய மாகும்.

மக்கள் வங்கி பாமரமக்களுக்கு உதவிபுரியும் நோக் குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதினால் அதன் காசோலைகளை சிங் களாம், தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் எழுதலாம். எனவும் மும் மொழிகள் மூலமாக மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் கொள்கை மெச்சத்தக்கது.

மேலே ஒரு சில ஐக்கிய சங்கங்களைப் பற்றிப் பொதுப் படையாகக் கூறியுள்ளோம். இதிலிருந்து ஐக்கிய சங்கத் தின் அவசியத்தை ஓரளவிற்கு உணரலாம். இம்முறையினால் இன்றைய சமுதாயத்தின் தீய அம்சங்களைத் தணிப்பதே நோக்கமாகும். முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின்கீழ், ஏழை விவசாயியும், ஏழைத் தொழிலாளியும் படும் இன்னல்களோ பல. உதாரணமாக, எத்தனையோ வறிய விவசாயிகள் கடன் காரர்களுக்குப் பலியாகித் தமது சொத்துக்களை இழந்து நில மற்றவர்களாகத் தவிக்கிறார்கள். இதனைக் கூட்டுறவு முறையின்மூலம் தடுக்கலாம். கடன் வேண்டிய வேளைகளில் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தும், பொருளுற்பத்திக்கு

அத்தியாவசியமான விதை, உரம் முதலியவற்றைக் கடனாகக் கொடுத்தும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளைக் கூடிய விலைக்கு விற்கவுமுதவுவதால் விவசாயியைக் காப்பாற்றலாமன்றோ. இவ்வாறு ஏழைகளின் நிலைமையைக் காவாந்து பண்ணுவதற்காகவும், ஏழைகளின் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுவதற்காகவும் தோன்றிய இயக்கமாகும். இவ்வியக்கம் கடந்த 150 வருட காலத்திற்குள் எத்தனையோ நற்செயல்களைச் சாதித்து ஏழைகளுக்கு நன்மையை விளைவித்துள்ளது. இச்சாதனைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட இடம் போதாதாகையால் ஒன்றினை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றோம். சுவீடன், டென்மார்க், பின்லாந்து, நோர்வே தேசங்களில் பவர் பண்ட் டிரஸ்ட் (Power Fund Trust) என்ற கொம்பனி மின்சார 'பல்ப்' புகளை விற்பதற்கு ஏக உரிமையாளராக இருந்தமையினால் அவற்றின் விலையும் கூடுதலாக இருந்தது. இவ்வேக உரிமையை உடைப்பதற்காக அந்நாடுகள் ஒருமித்து ஐக்கிய வட ஐரோப்பிய லூமா தொழிற்சாலை (North European Luma Co-operative Factory)யை 1931-ல் ஸ்தாபித்தார்கள். அவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன் 'பல்ப்' இன் விலை 37 சதத்திலிருந்து 27 சதத்திற்கு அந்த டிரஸ்டினால் குறைக்கப்பட்டது! இதன்பின்னர், அந்த ஐக்கிய தொழிற்சாலை 'பல்ப்' புகளை உற்பத்தி செய்து 22 சதத்திற்கு விற்பது!! அவ்வாறு விற்பதும் போதிய இலாபமிருந்தது. எனவே, ஐக்கிய சங்கம் முதலாளிகளின் சூறையாடல்களை அழிக்க வல்ல சங்கமாகும். அத்துடன் பொதுமக்களும் நன்மையடைவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஐக்கிய சங்க முறைப்படி எத்தகைய சங்கம் அமைக்கப்பட்டாலும் அதனால் நன்மைகள் பல உண்டு. அவையாவன:-

- (1) ஜனநாயக முறையிலே அங்கத்தவர்களுக்குத் தேர்ச்சி ஏற்படும்;
- (2) சகோதரத்துவ மனப்பான்மை வளரும்;
- (3) ஒருவரையொருவர் அறிதல்; விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை வளர்தல்;
- (4) தன்நம்பிக்கை முக்கியமாக வறிய மக்களிடம் ஏற்படும்;
- (5) அங்கத்தவர்களுக்கு நன்மையை விளைவிக்கும்;
- (6) தமது கருமங்களைத் தாமே செய்யவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியைப் பரப்பும்;
- (7) கூட்டுணர்ச்சியையும் ஒத்துழைப்பையும் வளர்க்கும்;
- (8) பொருளாதார முன்னேற்

றத்திற்கு வழிதேடும்; (9) கூட்டுப் பொறுப்புணர்ச்சி மூலம் கூடிய நலன்களைத் தேடுவதன் மூலம் வீண் விரயத்தைத் தடுக்கும்; (10) சிறந்த சேவையைப் புரியும். ஐக்கிய சங்கங்கள் மூலமாக எத்தனையோ நன்மை உண்டென்றமையினால் அதனை வளர்க்க நாம் முயலவேண்டும். இத்தகைய சங்கம் நம் நாட்டில் எவ்வளவு தூரத்திற்கு விருத்தியடைந்துள்ளது என நோக்குவோம்.

இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கம்:-

இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கம் இந்நூற்றாண்டு ஆரம்பமான பின்னரே தோன்றியது. இருப்பினும், இவ்வியக்கம் மக்களின் உணர்ச்சியின் பயனாகத் தோன்றவில்லை. இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சுவீடின் போன்ற தேசங்களில் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் தாக்குதல்களைக் கண்டு மக்களை அத்தாக்குதல்களிலிருந்து மீளவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியின் பயனாக இவ்வியக்கம் தோன்றியது. அக்காலத்தில் இலங்கையிலே வாழ்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கடன் வாய்ப்புட்படுத்த தமது நிலங்களை இழந்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற குரல் இலங்கையில், இங்கிலாந்தில் கிளம்பியதைப்போல் கிளம்பவில்லை. ஆனால், இவ்வியக்கத்தைப்பற்றி மக்களின் தலைவர்களும் அறிஞர்களும் நன்கு உணராவிட்டாலும் அக்காலத்து ஆட்சியாளர் சிறிதளவிற்காவது உணர்ந்ததினால் 1912-ம் ஆண்டு ஐக்கிய சங்கங்கள் சட்டம் (The Co-operative Societies Ordinance) ஆக்கப்பட்டது. இச்சட்டம் ஆக்கப்பட்டபொழுதிலும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மகிமையைப் பரப்பி அதனால் வரக்கூடிய பலாபலன்களை மக்கள் அடைவதற்குச் செய்யவேண்டிய பிரசாரத்தை அக்காலத்து இலங்கை அரசாங்கம் செய்யவில்லை. இதற்குக் காரணமும் வெகு தூரத்திலில்லை. இலங்கை அரசாங்கம் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாட்டின் அரசாங்கமாதலினால், மக்களின் அரசாங்கமல்ல. இதனால் மக்களின் தேவைகளை உணரமுடியாத அரசாங்கமாக இருந்தமையால் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பரப்ப அவ்வரசாங்கம் முயலவில்லை. இச்சட்டத்தின் பிரசாரம் மக்களுக்கு முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு

குக் கடன் வழங்கி அவர்களின் இன்னல்களைத் தீர்க்கக் கூடிய நாணய சங்கங்கள் மட்டுமே அமைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இச்சட்டத்தை இலங்கை அரசாங்கம் உருவாக்கியபொழுது, அதன் அவசியத்தை உணர்ந்து செய்யவில்லை. ஆனால், இந்திய அரசாங்கம் இந்திய விவசாயிகளின் இன்னல்களைத் தீர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்திய 'றிசேவ்' வங்கியின் சிபார்சுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சட்டத்திலிருந்து தோன்றியதெனலாம். இந்திய விவசாயிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அவர்கள் "கடனுடன் பிறந்து கடனோடு வாழ்ந்து கடனுடன் இறக்கின்றார்கள்" எனக் குறிப்பிட்டது இலங்கை விவசாயிகளுக்கும் சாரும். எனவேதான் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் முதலிடத்தைப் பெற்றன.

1912-ம் ஆண்டு ஆக்கப்பட்ட சட்டத்திற்குப் பின்னர் 1921-ம் ஆண்டு மீண்டுமொரு சட்டம் ஆக்கப்பட்டது. இச்சட்டம் முதலாவது சட்டத்தின் குறைகளை நீக்க முயன்றது. முன்னைய சட்டத்தின் பிரகாரம் ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் மட்டுமே அமைக்கக்கூடியதாயிருந்தது. ஆனால் 1921-ம் ஆண்டின் சட்டப்படி சகலவிதமான சங்கங்களும் அமைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. மேலும், அவ்வருடம் முதல் கூட்டுறவு இயக்கம் விவசாய இலாகா அதிகாரியின் பொறுப்பில் கொடுக்கப்பட்டது. இதற்கு விவசாயிகளின் இன்னல்களைத் தீர்ப்பதற்காகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கவேண்டுமென அரசாங்கம் கருதியதாற்றான் கூட்டுறவுப் பகுதி விவசாய இலாகா அதிகாரியின் கீழ் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1931-ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டபின்னர் விவசாய நில மந்திரியாகக் கடமையாற்றிய காலம்சென்ற திரு. (பின்னர் கௌ. திரு.) D. S. செனநாயக்கா அவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதிகம் சிரத்தையெடுத்தார். இதன் பயனாக 1921-ம் ஆண்டு ஆக்கப்பட்ட சட்டத்திலிருந்த குறைபாடுகளை நீக்கும் பொருட்டும் கூட்டுறவு இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் 1936-ம் ஆண்டு புதிய சட்டமொன்று ஆக்கப்பட்டது. அத்துடன் விவசாய இலாகாவும் இம்மந்திரியின் கீழ் சாட்டுதல் செய்யப்பட்டது. 1921-ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் குறிப்பாக 1931 ற்குப் பின்னர்

கூட்டுறவு இயக்கம் முன்னேறியதாக இருந்தாலும் இவ் வியக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு முன்னேற்றமடைய வில்லையெனக் கூறவேண்டும். இதற்கு இவ்வியக்கத்தினால் மக்களுக்குக் குறிப்பாக வறிய மக்களுக்கு நன்மையுண்டு என மக்கள் உணராததே காரணமாகும். இங்கிலாத்தில் இவ் வியக்கம் தோன்றி வளர்ந்ததுபோல் இங்கு இவ்வியக்கம் மக்களின் இயக்கமாக இக்காலத்தில் காட்சியளிக்கவில்லை. ஆதலினால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நன்மைகளைப்பற்றிப் பிர சாரம் செய்து அவற்றை அமைக்கவேண்டியதாயிற்று. மேலே குறிப்பிட்டவை இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் உண்மை யாக இருப்பினும், இவை யாழ்ப்பாணப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் உண்மையானதல்ல. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நன் மைகளை யாழ்ப்பாண மக்களே முதன்முதலாக உணர்ந்தனர். அவர்கள் தமது நலன்களை வளர்க்கும்பொருட்டுப் பலவித மான ஐக்கிய சங்க இயக்கங்களை அமைத்தனர். இவர்கள் அமைத்த சங்கங்களுள் ஐக்கிய யாழ்ப்பாண மலையாளம் புகையிலை வியாபாரச் சங்கம், ஐக்கிய மாகாண வங்கி, ஐக் கிய தொல்புரம் முளாய் வைத்தியசாலைச் சங்கம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவ்வாறு கூட்டுறவு இயக்கம் வட - இலங்கையில் மக்களின் இயக்கமாக இருந்ததுடன் இவ் வியக்கத்திற்காக அரும்பாடுபட்டவர்களும் பலர். இவர்கள் இவ்வியக்கத்தின்மூலம் ஊதியத்தைப் பெறவேண்டுமென விரும் பாது இயக்கத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்ற நன் நோக்கத் திற்காக உழைத்தார்கள். இவர்களின் தீவிர முயற்சியி னாலேயே யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர் வதற்குக் காரணமாகும்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சி விபரம்:

சங்கங்கள் தோகை		அங்கத்தவர் தோகை
1912-13	37	1820
1921-22	169	19957
1932-33	779	26719
1941-42	2036	91989
1961	14,190	15,95,533

இவ்வாறு கூட்டுறவு இயக்கம் படிப்படையாக முன்னேறி வந்தது. இதற்கிடையில் இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பித்ததினாலும் அவ்வுலக யுத்தத்திற்குள் ஜப்பானியர் சடிதியாகக் குதித்துத் தென் - கீழ் ஆசிய நாடுகளைக் கைப்பற்றியதினாலும் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சியடைய நேரிட்டது. யுத்த காலத்தில் பொதுவாக உபயோகப் பொருள்களும் (Consumer Goods) உணவுப் பொருட்களும் குறைவாக இருந்தன. இப்பொருள்களை இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்வதற்குப் போதிய கப்பல் வசதிகள் குறைவாக இருந்தமையினால் பொருட் தட்டுப்பாடு மிகவும் கூடுதலாக இருந்தது. எனவே மக்களெல்லோரும் தமக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பொருட்களைப் பெறுவதற்காக அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. அத்துடன், இலங்கையில் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்கள் ஒரு சிலரின் கைக்குள் செல்லாதிருப்பதற்காக அவற்றை அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்கி விநியோகம் செய்யும் முறை அமுல் நடாத்தப்பட்டது. மேலும், வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருள்களில் தங்கியிராதிருப்பதற்காக அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதாயிற்று. இத்தகைய சேவைகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமெனத் தீர்மானித்ததுடன் இவற்றை ஐக்கிய சங்கங்களின் மூலமாகச் செய்யவேண்டுமெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே, 1942-ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு உலக யுத்தம் உதவியாக இருந்தது. யுத்தகால முடிவில் இவ்வியக்கத்தின் வளர்ச்சியைக் கீழ்க் காண்க:-

	1942 *	1945 *	1961
நாணய சங்கம்	1622	1811	3925
சிக்கன, சேமிப்புச் சங்கம்	164	198	241
பண்டகசாலை	52	4027	5847
விவசாய, விளைபொருள் உற்பத்தி			
விற்பனைச் சங்கம்	11	23	726
(விவசாயமல்லாத) உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம்	56	135	971
பள்ளிக்கூடச் சங்கம்	26	46	1826
ஏனைய சங்கங்கள்	105	199	651
	<u>2036</u>	<u>6436</u>	<u>14190</u>

* ஏப்பிரல் மாதம் முடியும் வரை.

மேலே காட்டிய விபரத்திலிருந்து ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் 42-ல் இருந்து 45-வரை 4,027 ற்கு அதிகரித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை முழுத்தொகையில் 60%ற்கு மேலாக இருப்பதையும் அவதானிக்கவும். இவ்வாறு பண்டகசாலைகள் வளர்ச்சியடைந்ததற்கு உணவுப் பொருள்களை விநியோகம் செய்யும் கடமையை இச் சங்கங்களிடம் அரசாங்கம் ஒப்படைத்ததே காரணமாகும். மேலும், பொருள் தட்டுப்பாடு யுத்த காலத்தில் கூடுதலாக இருந்தமையால், பொருள்களின் விலை பன்மடங்கு அதிகரித்தது. இதனால் வியாபாரிகள் கொள்ளை இலாபமடித்தார்கள். ஆகவேதான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் எல்லோருக்கும் அத்தியாவசியப் பொருள்களைக் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு விற்கும் முறையை அரசாங்கம் ஆதரித்தது. மக்களும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மகிமையைக் கண்ணாரக் கண்டனர். கூட்டுறவு இயக்கம் இவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த பொழுதிலும் இவ்வியக்கம் சடுதியாக யுத்த காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக அதற்குள் ஒரு சில சுயநலப் புலிகள் புகுந்தனர். இவர்கள் தமது சுயநலனை வளர்ப்பதற்காகப் பொதுநலனைப் புறக்கணித்தனர். இச் சங்கங்களின் தொகை யுத்த காலத்திற்குப் பின்னர் படிப்படியாகக் குறைந்துள்ளது. 1952-ல் 3,408 சங்கங்களும் 1955-ல் 2,720 சங்கங்களும் இருந்தன. இதனால் ஸ்திரமற்ற சங்கங்கள் தானாகவே அழிந்தன என்றும், நிலைத்திருக்கும் பழைய சங்கங்கள் ஒரு அளவிற்கு ஸ்திரமாக அமைக்கப்பட்டன என்றும் கூறலாம். ஆகவே யுத்தகால அவசரத்திற்கேற்க நூடெங்கும் அமைக்கப்பட்ட ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் இன்று ஒரு அளவிற்கு நிலைத்திருக்கின்றன. இருப்பினும், இவற்றின் அமைப்பு முறைகளைச் சீராக்கவேண்டிய அவசியமேற்படுகின்றது. இன்றும், அத்தியாவசியப் பொருள்களை ஐக்கிய பண்டகசாலைகள் மூலம் விநியோகிக்கவேண்டுமென அரசாங்கம் கருதிவருவதால் இவை நிலைக்கின்றன. ஆதலினால், இச் சங்கங்களின் அமைப்பு முறைகளைச் சீராக்குவதுடன் இவற்றால் எழக்கூடிய நன்மைகளை மக்களுக்குப் பிரசாரத்தின் மூலம் பரப்பினால் இச் சங்கங்களால் மக்கள் பெரும் நன்மையடைவார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் முன்னேற்றுவதற்கு அதன் நன்மைகளை மக்கள் உணர்ந்து வளர்க்கவேண்டும். இதைவிடுத்து அதற்கு அசாங்கத்தின் கொள்கையும் யுத்தமும் ஆதாரமாக இருப்பின் இந்த இயக்கம் முன்னேற்றமடையாது எனலாம்.

யுத்த காலத்தில் ஐக்கிய பண்டகசாலைகளைவிட இன்னு மொரு சங்கம் புதிதாகக் காட்சியளித்தது. இது ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுச் சங்கமென அழைக்கப்படும். யுத்தகாலத்தில் உணவு நெருக்கடி நாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டே போனது. இதனால் உணவுக் கட்டுப்பாடு அவசியமாக இருந்ததுமல்லாமல் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் அவசியமும் ஏற்பட்டது. அத்துடன் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்கி விநியோகம் செய்யும் கடமையையும் ஏற்றது. இவ்வாறு, சகலருக்கும் அத்தியாவசியப் பொருள்களைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருந்தது. எனவே, விவசாயிகளிடமிருந்து உணவுப் பொருள்களைக் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு வாங்குவதற்கும் அவர்களுக்கு விதை நெல், பசளை, விவசாயத்திற்குரிய தளபாடங்கள் முதலியனவற்றைக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்காக ஐக்கிய விளைபொருள் உற்பத்தி விற்பனவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. யுத்த காலத்தில் இத்தகைய சங்கங்களின் பலனை மக்கள் அறியாததினால் 1945-ல் 23 சங்கங்கள் மட்டுமே இருந்தன. பின்னர் இவற்றின் நன்மையை உணர்ந்த விவசாயிகள் இன்னும் கூடுதலான சங்கங்களை அமைத்ததினால் 1948-ல் 47 சங்கங்களும், 1952-ல் 498 சங்கங்களும், 1955-ல் 842 சங்கங்களும் இருந்தன. எனவே, யுத்த காலத்தில் காட்சியளித்த இச்சங்கம் விவசாயிகளின் அவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதால் இச் சங்கங்கள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

யுத்தகாலம் ஆரம்பமானபொழுது அதாவது 1943-ல் 1,622 ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் இருந்தன. ஆனால், இதன் தொகை 1945-ல் 1,811 ஆகவும், 1948-ல் 1949 ஆகவும், 1961-ல் 3,928 ஆகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. எனவே, இச் சங்கங்கள் மூலம் வறிய விவசாயிகள் கடன் பெறும் வழக்கமும் அதிகரித்துள்ளது. இதனால் அதிக வட்டிக்குப் பணத்தைக் கடனாகப் பெற்றுக் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு இச் சங்கங்கள் பெரும் உதவியளிக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மகிமையைப் பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர் நன்கு உணரும்பொருட்டு ஐக்கிய சங்கங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1942-ல் 26 சங்கங்கள்

இருந்தன. ஆனால் 1961-ல் 1,826 ஆக வளர்ந்திருப்பதால் மாணவர் வளர்ந்து தமது கடமைகளைத் தாமே செய்பவர்களாக வரும் காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கும் பெரிதும் உதவியாக இருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கூட்டுறவு இயக்கம் முன்னேற்றமடைவதற்குக் கூட்டுறவு வங்கிகள் அவசியமாகும். இவை ஏனைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கடன் உதவி அவற்றின் சேவைகளைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக இருப்பதுடன் இச் சங்கங்களின் பணத்தையும் பாதுகாப்பில் வைத்திருப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். 1942-ல் நான்கு மாகாண வங்கிகள் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால் இன்று 15 மாகாண அல்லது மாவட்ட வங்கிகளும் இவ்வங்கிகளின் கட்டமைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஒரு பிரதம வங்கியும் (Co-operative Federal Bank) உண்டு. இவ்வங்கிகள் சாதாரண வங்கிகளைப்போல் சேவை செய்து கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் உதவிபுரிந்தன. 1961-ல் மக்கள்வங்கி அமைக்கப்பட்டபின் சில மாகாண வங்கிகளும் பிரதம வங்கியும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டன.

இலங்கையில் இதுகாறும் அமைக்கப்பட்ட சங்கங்களுள், பண்டகசாலைகளே பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை விநியோகிக்கின்றன. இச் சங்கங்கள் பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு விநியோகிப்பதாயின் அப்பொருள்களை வெளிநாடு காரிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டும். இதனைச் செய்வதற்காக ஐக்கிய மொத்த வியாபார ஸ்தாபனம் 1943-ல் அமைக்கப்பட்டது. யுத்த காலத்தில் அத்தியாவசியப் பொருள்களை மட்டும் இறக்குமதிசெய்து விநியோகித்தது. ஆனால் யுத்தம் முடிந்த பின்னர், மக்களின் அன்றாடைய வாழ்க்கையிலே உபயோகப்படும் சகலவிதமான பொருள்களும் இயந்திரங்களும் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதனால் மக்கள் பொருள்களை மலிவான விலைக்கு வாங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனலாம். இந்த ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபொழுது அரசாங்க இலாகாவாக அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்த ஸ்தாபனம் ஓர் சுய அதிகாரமுடைய ஸ்தாபனமாக (Autonomous Body) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட சங்கங்களைவிட இன்னும் பலவிதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள. இவற்றுள் கூட்டுறவு குடிசைக் கைத்தொழிற்சாலைகள், ஐக்கிய பாற்பண்ணை, ஐக்கிய ஆஸ்பத்திரிகள் முதலியன உள. இவற்றுள் கூட்டுறவுப் பாற்பண்ணை மிகவும் முற்போக்கான முறையிலே பாற்பண்ணையை அமைத்துச் சுத்தமான பாலை விநியோகம் செய்கின்றது. இலங்கையில் 15 கூட்டுறவு ஆஸ்பத்திரிகள் உள. இவற்றுள் முளாயிலுள்ள கூட்டுறவு ஆஸ்பத்திரியும் சந்தலங்காவிலுள்ள கூட்டுறவு ஆஸ்பத்திரியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறாகக் கூட்டுறவு இயக்கம் குறிப்பாக யுத்தகாலத்திற்குப் பின்னர் பெருமளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது எனலாம். இன்று கூட்டுறவு இயக்கம் புகாத இடமில்லை எனலாம். இக் குறுகிய கால எல்லைக்குள் இவ்வளவு தூரம் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சியடைந்ததால் மக்கள் குறிப்பாக விவசாயிகள் பெரிதும் நன்மையடைந்துள்ளார்கள் எனலாம். இதற்கு இவ்வியக்கத்தின் தலைவர்களின் விடாமுயற்சியும் அரசாங்கத்தின் ஆதரவுமே முக்கிய காரணமெனலாம். அரசாங்கம் தனது கொள்கைகளை நடைமுறையிற் கொண்டு வருவதற்குக் கூட்டுறவு முறையைப் பெரிதும் விரும்புவதால் இவ்வியக்கம் தழைத்தோங்குகின்றது. மக்கள் தாமாக உணர்ந்து இவ்வியக்கத்தைப் பலப்படுத்த முயலாதபொழுது அரசாங்கம் அதன் நன்மைகளை உணர்ந்து அதனைப் பரப்ப முயல்வதை நாம் வரவேற்கவேண்டும். இவ்வியக்கத்தை நாடெங்கும் பரப்புவதற்காக ஓர் அரசாங்க இலாகாவையும் (கூட்டுறவு இயக்க முன்னேற்ற இலாகா) ஆரம்பித்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும், கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஓர் பிரதான இயக்கமாக அரசாங்கம் கருதியமையினால் 1947-ம் ஆண்டின் பின்னர் உணவு, கூட்டுறவு அமைச்சு அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1952-ம் ஆண்டின் பின் கூட்டுறவுப் பகுதி உணவு விவசாய அமைச்சுடன் சேர்க்கப்பட்டது. இதனால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியாக அரசாங்கம் பெருமுதவி புரிகின்றது எனலாம்.

1956-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் கீழ் உணவு விவசாய மந்திரி, திரு. பிலிப் குணவர்த்தன அவர்கள்

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை (Multipurpose Co-operatives) அமைப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்தார். இதன் பெயரிலிருந்தே இதன் நோக்கம் என்ன எனப் புலனாகின்றது. சுருக்கமாகக் கூறுகில் ஒரு கிராமவாசிகள் பல சேவைகளைச் செய்யும்பொருட்டு எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவிலே ஒரு சங்கத்தை அமைத்துச் சகல சேவைகளையும் அதன்மூலம் செய்வதேயாகும். உதாரணமாக ஒரு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்யலாம், கோழிப் பண்ணை, பாற்பண்ணை முதலியவற்றை அமைக்கலாம்; குடிசைக் கைத்தொழிற்சாலையை அமைக்கலாம், பொருள்களை விநியோகிக்கலாம்; உற்பத்திப் பொருள்களை விற்கலாம். இவ்வாறு எத்தனையோ சேவைகளை ஒரு சங்கம் செய்யலாம். எனவே, பல விதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இச்சங்கம் ஒன்றாக இணைக்கின்றது எனலாம். இவ்வாறு பலநோக்குச் சங்கங்களை அமைப்பதால் பல நன்மைகள் உண்டு. அவற்றுள் முக்கியமானவை:- (I) பல சங்கங்களை அமைத்துப் பிறிம்பு பிறிம்பாக உழைப்பதை விடுத்து ஒரு சங்கமிருப்பின் வீண் சேவையைக் குறைக்கலாம். (ii) அங்கத்தவர் தொகை அதிகரிக்கும். (iii) முதல் கூடும். (iv) கிராம முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமான திட்டங்களைத் தீட்டலாம். (v) கிராமத்தின் ஒன்றுபட்ட ஒத்துழைப்பைப் பெறலாம்.

இத்தகைய சங்கங்கள் பல அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் மூலம் கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் மேலும் வளர்ச்சியடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சியடையாதிருப்பதற்குத் தடையாக இருப்பதற்கு அங்கத்தவர்கள் தமது சங்கத்தில் ஊக்கமெடுக்காததே முக்கிய காரணமாகும். சங்கத்திற்குச் செலுத்தவேண்டிய பணத்தைச் செலுத்தி அதனால் பெறக் கூடிய நன்மைகளைப் பெற்றால் போதும் என்ற மனப்பான்மை சங்க வளர்ச்சிக்குப் போதுமானதல்ல. ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் சங்க விஷயங்களில் கூடிய சிரத்தை எடுக்கவேண்டும். எவ்வளவிற்கு கூடுதலாக அங்கத்தவர்கள் சிரத்தை எடுக்கின்றனரோ அவ்வளவிற்குக் கூடுதலாக நன்மையையும் கொடுக்கும் எனலாம். மேலும், அங்கத்தவர்கள் கூடுதலாகச் சிரத்தை எடுப்பார்களேயானால் இச்சங்கங்களில் இடம்பெற

றுள்ள சுயநலப் புலிகளையும் நீக்கலாம். அங்கத்தவரின் ஊக்கமின்மையூலேயே சுயநலப் புலிகள் இச் சங்கங்களை ஒரு சிலரின் நன்மைக்காக இருக்கும் சங்கங்களாக ஆக்கி யுள்ளனர். எனவே, மக்கள் இச் சங்கங்களைத் தமது சங்க மெனக் கருதி அவற்றைக் கட்டிவளர்க்க ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டும். இவ்வுணர்ச்சி மக்களிடம் பரவுமேயானால் கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் மக்கள் பெரும் நன்மையடைந்து முன்னேறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கூட்டுறவு உலக அரசாங்கம்:-

கூட்டுறவுக் கொள்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட அரசியல் கட்சிகள் பல உள. இங்கிலாந்திலுள்ள கூட்டுறவுக் கட்சி தொழிற்கட்சியுடன் இணைந்து கடமையாற்றுகின்றது. சுவீடினில் கூட்டுறவுக் கட்சியின் அரசாங்கம் பல வருடங்களாக நிலைத்துள்ளன. கூட்டுறவுக் கட்சியின் ஒரு அரசாங்கம் ஒரு நாட்டில் ஏற்படுமாயின் அவ்வரசாங்கம் மக்களின் கூட்டு ஒத்துழைப்பின் பயனாகவே தேரண்டும். மேலும், இவ்வரசாங்கம் மக்களின் கூட்டு நன்மைகளை வளர்க்கும் அரசாங்கமாக விளங்கும். கூட்டுறவு இயக்கம் சமூக இயக்கமாகும். எனவே ஒரு சமூகம் ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களின் சமூகமெனக் கருதும்பொழுது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கொண்ட அரசாங்கம் அச்சமூகத்தவரால் அமைக்கப்படுவதால் சமூகத்தினர் எல்லோரும் ஒருமித்துத் தமது முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்கின்றனர் எனலாம். இக்கால அபிப்பிராயத்தை ஒட்டிப் பார்க்கும்பொழுது இவ்வுலகத்தில் வாழ்பவர் எல்லோரும் ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரெனக் கருதும்பொழுது உலக மக்கள் ஒருமித்துச் சமஷ்டியான அடிப்படையில் உலக அரசாங்கத்தை அமைத்தல் நன்று எனவும் கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய கூட்டுறவு உலக அரசாங்கம் ஏற்படுவதற்குக் காலம் இன்னும் வரவில்லையாயினும் இவ்வழியிலும் மக்கள் செல்கின்றனர் என்பதை நாம் அறிதல் நன்று.

சு. ப. சி.

சு. ப. சி.

1 190 11 20
2 190 11 20
190 11 20

ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம்
288, ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்

குடியியல் 6-ம் வகுப்பு [அங்கீகரிக்கப்பட்டது]	1-65
குடியியல் 7-ம் " "	1-70
குடியியல் 8-ம் " ["]	1-75
குடியியலும் அரசாங்கமும் [பொ. த. வ.; ச. பி. வ.	
பாகம் 1	3-09
பாகம் 2	3-50
பாகம் 3	2-00